

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2289

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 2006

Copyright © United Nations 2006
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2006
tous droits réservés
Imprimé aux États-Unis d'Amérique

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered in December 2004
Nos. 40785 to 40790*

No. 40785. Netherlands and Tunisia:

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Tunisia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). The Hague, 16 May 1995 3

No. 40786. Netherlands and Lithuania:

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Lithuania for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital (with protocol). Vilnius, 16 June 1999 109

No. 40787. Netherlands and Kuwait:

Convention between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the State of Kuwait for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). The Hague, 29 May 2001 219

No. 40788. Belgium and Albania:

Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Albania for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital and for the prevention of fiscal evasion. Brussels, 14 November 2002 335

No. 40789. Belgium and Armenia:

Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Armenia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Brussels, 7 June 2001 373

No. 40790. Belgium (on behalf of Belgium and Luxembourg in the name of the Belgo-Luxembourg Economic Union) and Thailand:

Agreement between the Belgo-Luxembourg Economic Union and the Government of the Kingdom of Thailand on the reciprocal promotion and protection of investments (with annex). Brussels, 12 June 2002..... 473

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traités et accords internationaux
enregistrés en décembre 2004
N°s 40785 à 40790*

N° 40785. Pays-Bas et Tunisie :

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République tunisienne en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). La Haye, 16 mai 1995 3

N° 40786. Pays-Bas et Lituanie :

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République de Lituanie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vilnius, 16 juin 1999 109

N° 40787. Pays-Bas et Koweït :

Convention entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de l'État du Koweït tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). La Haye, 29 mai 2001 219

N° 40788. Belgique et Albanie :

Convention entre la République d'Albanie et le Royaume de Belgique tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir l'évasion fiscale. Bruxelles, 14 novembre 2002 335

N° 40789. Belgique et Arménie :

Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Arménie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Bruxelles, 7 juin 2001 373

N° 40790. Belgique (agissant pour la Belgique et le Luxembourg, au nom de l'Union économique belgo-luxembourgeoise) et Thaïlande :

Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et le Gouvernement du Royaume de Thaïlande concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements (avec annexe). Bruxelles, 12 juin 2002..... 473

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p., VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this Series have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce Recueil ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

*Treaties and international agreements
registered in
December 2004
Nos. 40785 to 40790*

*Traités et accords internationaux
enregistrés en
décembre 2004
N°s 40785 à 40790*

No. 40785

**Netherlands
and
Tunisia**

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Tunisia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). The Hague, 16 May 1995

Entry into force: *15 December 1995 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with annex 27*

Authentic texts: *Arabic, Dutch and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 1 December 2004*

**Pays-Bas
et
Tunisie**

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République tunisienne en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). La Haye, 16 mai 1995

Entrée en vigueur : *15 décembre 1995 par échange des instruments de ratification, conformément à l'annexe 27*

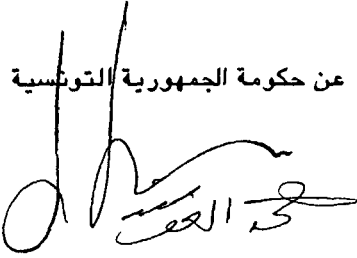
Textes authentiques : *arabe, néerlandais et français*

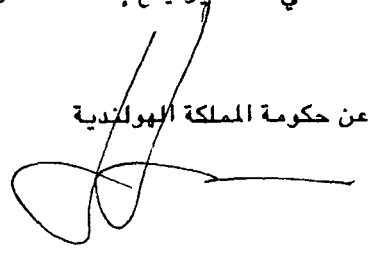
Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 1er décembre 2004*

وتبعا لهذا وقع المضمون أسفله المرخص لهم لهذا الغرض هذا
البروتوكول .

حرر بلاهاي في 16 صايب 1995

في ثلاث نظائر باللغات العربية ، الفرنسية والهولندية وفي صورة
خلاف في التفسير يقع إعتقاد النص الفرنسي .

عن حكومة الجمهورية التونسية

عن حكومة المملكة الهولندية

9) تخضع الاتاوات المنصوص عليها بالفقرة 2 من الفصل 12 للضريبة بنسبة 7.5٪ طالما كانت الاتاوات التي يتحصل عليها مقيم بتونس غير خاضعة للخصم من المورد بهولندا ولم تدخل هولندا تغيير في تشريعها الجبائي .

ملحق للفصل 16

10) فيما يتعلق بمؤسسة هولندية يتعين الإشارة إلى أن الأشخاص المكلفين لهذا الغرض من قبل الجلسة العامة للمساهمين أو من قبل أي مجموعة مرخص لها في مثل هذه المؤسسة والذين يقومون على التوالي بوظائف الإدارة والمراقبة في الشركة هم « بستردر » أو « كوميسارييس » .

ملحق للفصلين 18 و 19

يبقى معلوما أن أحكام الفصلين 18 الفقرة 3 و 19 الفقرة 1 الفقرة الفرعية أ والفقرة 2 الفقرة الفرعية أ لا تمنع هولندا من تطبيق أحكام الفصل 22 الفقرتان 1 و 2 من هذه الإتفاقية .

ملحق للفصل 22

12) يبقى معلوما أن أحكام الفقرة 4 من الفصل 22 لا تطبق إلا إذا كان المدين والمنتفع الفعلي لحصص الأسهم والفوائد والاتاوات مقيمين بتونس أو بهولندا طبقا لأحكام الفصل 1 من هذه الإتفاقية .

13) تسوي السبلت المختصة للدول المتعاقدة بإتفاق مشترك كيفية تطبيق الإتفاقية وخاصة الإجراءات التي يتعين على مقيمي دولة متعاقدة القيام بها للحصول في الدولة المتعاقدة الأخرى على تخفيضات أو إعفاءات من الضرائب المنصوص عليها بالإتفاقية .

14) لتطبيق الفصول 10 و 11 و 12 يتعين القيام بالمطالب في الإسترجاع لدى السلطة المختصة للدولة المتعاقدة التي استخلصت الضريبة في أجل 3 سنوات بعد إنتهاء السنة المدنية التي تمّ خلالها إستخلاص الضريبة .

كذلك ولتحديد أرباح منشأة دائمة لا تؤخذ بعين الاعتبار المبالغ (باستثناء إسترجاع المصاريف المبذولة) الحملة من طرف المنشأة الدائمة على كاهل المقر المركزي للمؤسسة أو أي من مكاتبها الأخرى كاتوات أو أتعاب أو لدفعات أخرى مشابهة أو مقابل إستغلال براءات أو حقوق أخرى أو كعمولة مقابل إسداء خدمات معينة أو نشاط تسيير أو كفوائد تتعلق بمبالغ أقرضت لمقر المؤسسة المركزي أو لأي من مكاتبها الأخرى بإستثناء حالة مؤسسة بنكية .

(4) إذا كان المعمول به في دولة متعاقدة أن يقع تحديد الأرباح المنسوبة لمنشأة دائمة على أساس توزيع الأرباح الجمالية للمؤسسة بين مختلف أجزائها لا تمنع أي من أحكام الفقرة 2 تلك الدولة المتعاقدة من ضبط الأرباح الخاضعة للضريبة على أساس هذا التوزيع على أن تؤدي طريقة التوزيع المتبعة إلى نتيجة ملائمة للمبادئ الواردة بهذا الفصل .

(5) لا تخضع مساهمات الشريك في أرباح مؤسسة مكونة في شكل شركة فعلية أو شركة محاصة في دولة متعاقدة للضريبة إذا كان الشريك لا يملك منشأة دائمة في هذه الدولة كما وقع تعريفها بالفصل 5 من هذا الإتفاق .

ملحق للفصل 9

(6) إن مجرد إبرام إتفاقيات بين مؤسسات مشتركة مثل إتفاق توزيع المصاريف أو الخدمات العامة لتقسيم نفقات تسيير الإدارة العامة أو لنفقات فنية وتجارية أو نفقات البحث والتنمية ونفقات أخرى مماثلة لا تعد في حد ذاتها شرطا حسب مدلول الفقرة 1 من الفصل 9 .

ملحق للفصلين 11 و 12

(7) تخضع الفوائد المنصوص عليها بالفقرة 2 من الفصل 11 للضريبة بنسبة 7.5٪ طالما كانت الفوائد التي يتحصل عليها مقيم بتونس غير خاضعة للخصم من المورد بهولندا ولم تدخل هولندا تغييرا في تشريعها الجبائي .

(8) تشمل مؤسسة مالية حسب مدلول الفقرة 3 الفقرة الفرعية ب من الفصل 11 فيما يتعلق بهولندا (الشركة المالية الهولندية للبلدان النامية شركة خفية الإسم) و(البنك الهولندي للإستثمارات في البلدان النامية شركة خفية الإسم).

بروتوكول

عند إمضاء الإتفاقية بين مملكة هولندا والجمهورية التونسية لتفادي الإزدواج الضريبي ومنع التهرب الجبائي في مادة الضرائب على الدخل ، إتفق الطرفان المضيان أسفله على الأحكام التالية التي تعتبر جزءا من الإتفاقية .

ملحق للفصل 4

(1) فيما يتعلق بالفصل 4 ، يعتبر الشخص الطبيعي الذي يقيم على متن سفينة دون أن يكون له مقرٌ حقيقي في أي من الدولتين المتعاقدين مقيما في الدولة المتعاقدة التي يوجد فيها الميناء الذي ترسي فيه هذه السفينة .

ملحق الفصل 7

(2) فيما يتعلق بأنشطة الإرجاس أو البناء أو التركيب التي تكوّن منشأة دائمة فإن الأرباح المتأتية فقط من هذه الأنشطة هي التي تنسب لهذه المنشأة الدائمة وبالتالي فإن الأرباح المتأتية من تسليم الأجهزة اللازمة لتعاطى الأنشطة المذكورة أعلاه لصاحب المشروع مباشرة من قبل المقر المركزي للمؤسسة لا تنسب لهذه المنشأة الدائمة .

(3) لتحديد أرباح منشأة دائمة تطرح ، فيما يتعلق بالفقرة 3 من الفصل 7 ، المصاريف المبدولة لغاية نشاط هذه المنشأة الدائمة بما في ذلك مصاريف الإدارة والمصاريف العامة للإدارة المبدولة سواء بالدولة التي توجد بها المنشأة الدائمة أو بمكان آخر .

غير أنه لا يقبل أي طرح بالنسبة للمبالغ التي قد تدفع عند الإقتضاء (بعنوان آخر غير إسترجاع المصاريف المبدولة) من طرف منشأة دائمة إلى المقر المركزي للمؤسسة أو إلى أي من مكاتبها كاتاوات أو أتعاب أو دفعات أخرى مشابهة بعنوان إستعمال البراءات أو حقوق أخرى أو كعمولات مقابل خدمات معينة أسدت أو مقابل نشاط تسيير أو كفوائد عن المبالغ المقرضة للمنشأة الدائمة بإستثناء حالة مؤسسة بنكية .

الفصل 28

إنهاء العمل بالإتفاقية

أبرمت هذه الإتفاقية لمدة غير محددة و لكن يمكن لكل دولة متعاقدة توجيه تنبيه كتابي بالطريقة الدبلوماسية للدولة المتعاقدة الأخرى لإنهاء العمل بالإتفاقية وذلك 30 قبل شهرجوان من كل سنة مدنية بعد السنة الخامسة الموالية لسنة تبادل وثائق المصادقة .

وفي هذه الحالة ، يتوقف العمل بأحكام هذه الإتفاقية :
فيما يتعلق بالضرائب المستوجبة من المورد على المداخيل الممنوحة أو المدفوعة إبتداء من غرة جانفي من السنة المدنية التي تلي السنة التي تم فيها توجيه التنبيه أو بعد ذلك و .

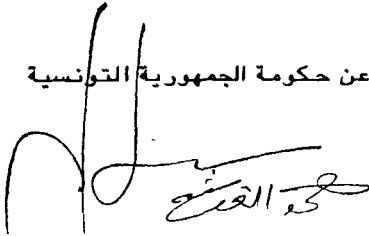
ب. فيما يتعلق بالضرائب الأخرى المحتسبة على المداخيل بالنسبة للفترات القابلة لتوظيف الضريبة والتي تبدأ في غرة جانفي من السنة التي تم فيها توجيه التنبيه أو بعد ذلك .

وتبعاً لهذا وقع المضمون أسفله المرخص لهم لهذا الغرض الإتفاقية .

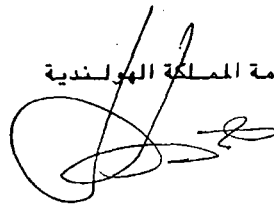
حرر بلاهاي . يوم 16 ماي 1995

في ثلاث نظائر باللغات العربية والفرنسية والهولندية وفي صورة خلافا في التفسير يقع إعتقاد النص الفرنسي .

عن حكومة الجمهورية التونسية

عن حكومة المملكة الهولندية

الباب السادس

أحكام نهائية

الفصل 27 : دخول الإتفاقية حيز التنفيذ

- 1- تقع المصادقة على هذه الإتفاقية ويقع تبادل وثائق المصادقة بالطرق الدبلوماسية
- 2- تصبح هذه الاتفاقية نافذة المفعول ابتداء من اليوم الثلاثين الموالي لتاريخ تبادل وثائق المصادقة وتطبق :
 - أ. فيما يتعلق بالضرائب المستوجبة من المورد على المداخيل الموزعة أو الموضوعه للدفع إبتداء من غرة جانفي من السنة المدنية التي تلي فوراً سنة الدخول حيز التنفيذ و ،
 - ب. على الضرائب الأخرى الموظفة على المداخيل بالنسبة للفترات القابلة لتوظيف الضريبة إبتداء من غرة جانفي من السنة المدنية التي تلي فوراً سنة الدخول حيز التنفيذ .

الفصل 26

الأعوان الدبلوماسية وموظفو القنصليات

- 1 إن أحكام هذه الإتفاقية لا تمس الإمتيازات الجبائية التي يتمتع بها الأعوان الدبلوماسية أو موظفو القنصليات سواء بمقتضى القواعد العامة للقانون الدولي أو طبقا لمقتضيات إتفاقيات خاصة .
- 2 لغاية تطبيق هذه الإتفاقية إذا كان شخص طبيعي الذي هو عضو لبعثة دبلوماسية أو قنصلية تابعة لدولة متعاقدة موجودة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو بدولة أخرى والذي هو أيضا مواطن تابع للبلد المعتمد فإنه يعتبر مقيما بالدولة المعتمدة شريطة أن يكون خاضعا لنفس الواجبات بعنوان الضرائب على الدخل التي يخضع إليها مقيموا هذه الدولة .
- 3 لا تنطبق هذه الإتفاقية على المنظمات الدولية أزهياكلها أو على موظفيها ولا على أعضاء بعثة دبلوماسية أو قنصلية لدولة أخرى إذا وجدوا على تراب دولة متعاقدة ولا يخضعوا في أي من الدولتين المتعاقدين لنفس الواجبات بعنوان الضرائب على الدخل التي يخضع لها مقيموا هذه الدولة .

الفصل 25

تبادل المعلومات

- 1- تبادل السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين المعلومات اللازمة لتطبيق أحكام هذه الإتفاقية وخاصة لتفادي الغش والتهرب الجبائي .
وتكون المعلومات المتبادلة على هذا النحو سراً ولا يجوز إفشاؤها إلا للأشخاص أو السلط المنوط بعهدتها إحتساب أو إستخلاص الضرائب التي تتناولها هذه الإتفاقية .
- 2- لا يجوز بأي حال تفسير أحكام الفقرة 1 بما يؤدي إلى إلزام إحدى الدولتين المتعاقبتين بـ:
 - أ) تنفيذ إجراءات إدارية تتعارض مع تشريعها أو التطبيق الإداري له أو تتعارض مع تشريع الدولة المتعاقدة الأخرى أو تطبيقها له .
 - ب) تقديم بيانات لا يمكن الحصول عليها طبقاً لتشريعها أو في إطار التطبيق الإداري العادي له فيها أو في الدولة المتعاقدة الأخرى.
 - ج) تقديم معلومات من شأنها كشف سر تجاري أو صناعي أو مهني أو طريقة تجارية أو معلومات يعتبر الإفشاء بها مخالفاً للامن العام .

الفصل 24

الإجراءات بالتراضي

- 1- إذا إعتبر مقيم بدولة متعاقدة أن التدابير المتخذة من طرف دولة متعاقدة أو من طرف كلتا الدولتين المتعاقدين ينجر أو سينجر عنها توظيف ضريبية غير مطابقة لهذه الإتفاقية فإنه بإمكانه وبصرف النظر عن رفع الدعوى حسبما نص عليه القانون الداخلي لهذه الدول أن يعرض أمره على السلطة المختصة للدولة المتعاقدة التي هو مقيم بها أو إذا تعلقته حالته بالفصل 1 من الفصل 23 على الدولة المتعاقدة التي يحمل جنسيتها. ويجب أن ترفع الدعوى في ظرف 3 سنوات من تاريخ أول تبليغ بالإجراء المنجر عنه التوظيف غير المطابق لأحكام هذه الإتفاقية .
- 2- تسعى السلطة المختصة إذا إعتبرت أن المطلب معطل و إذا إعتبرت نفسها غير قادرة على إيجاد حل مرضي لتسوية المشكل ، إلى تسوية المسألة عن طريق التراضي مع السلطة المختصة التابعة للدولة المتعاقدة الأخرى و ذلك تفاديا لتوظيف ضريبية غير مطابق لما جاءت به الإتفاقية. ويطبق الإتفاق مهما كانت الأجال المنصوص عليها بالقانون الداخلي للدولتين المتعاقدين .
- 3- تسعى السلط المختصة التابعة للدولتين المتعاقدين بطريقة التراضي إلى فض المشاكل أو إزالة الشكوك التي قد يفرض إليها تأويل هذه الإتفاقية أو تطبيقها . ويمكن أيضا التشاور لمنع الإزدواج الضريبي في الحالات غير المنصوص عليها في هذه الإتفاقية .
- 4- يمكن للسلط المختصة التابعة للدولتين المتعاقدين الإتصال ببعضها مباشرة قصد الوصول إلى إتفاق كما ذكر بالفقرات السابقة .

الباب الخامس

أحكام عامة

الفصل 23 : عدم التمييز

- 1- لا يجوز إخضاع مواطنو دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لأية ضرائب أو لأي التزام يتعلق بهذه الضرائب غير الضرائب أو الإلتزامات الضريبية التي يخضع لها أو يجوز في نفس الظروف أن يخضع لها مواطنو هذه الدولة الأخرى والذين يوجدون في نفس الحالة . تطبيق هذه الإتفاقية أيضا بصرف النظر عن أحكام الفصل 1 على الأشخاص غير المقيمين بدولة متعاقدة أو بكلتا الدولتين المتعاقدتين.
- 2- إن توظيف الضريبة على منشأة دائمة تمتلكها دولة تابعة لدولة متعاقدة بالدولة المتعاقدة الأخرى لا يقع ضبطه بهذه الدولة الأخرى بصورة أقل ملائمة بالنسبة لتوظيف الضريبة على المؤسسات التابعة لتلك الدولة الأخرى والتي تتعاطى نفس النشاط .
- لا يمكن تفسير هذا الحكم بأنه يفرض على دولة متعاقدة منح مقيمي الدولة المتعاقدة الأخرى طروح شخصية أو خصومات أو تخفيضات من الضريبة بإعتبار الحالة أو الأعباء العائلية الممنوحة لمقيميها الأصليين .
- 3- تقبل للطرح إلا في صورة عدم تطبيق أحكام الفقرة 1 من الفصل 9 والفقرة 7 من الفصل 11 أو الفقرة 6 من الفصل 12 تطرح الفوائد والأتاوات والمصاريف الأخرى المدفوعة من قبل مؤسسة دولة متعاقدة لمقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى وذلك لضبط الأرباح الخاضعة للضريبة لهذه المؤسسة بنفس الشروط التي يمكن أن تخضع كما لو وقع دفعها لمقيم بالدولة الأولى .
- 4- لا يجوز إخضاع المؤسسات التابعة لدولة متعاقدة والتي يمتلك رأس مالها كليا أو جزئيا أو يراقبه بطريقة مباشرة أو غير مباشرة مقيم أو عدة أشخاص مقيمين في الدولة المتعاقدة الأخرى ، لأية ضرائب أو أية إلتزامات تتعلق بهذه الضرائب التي تخضع أو يجوز أن تخضع لها المؤسسات المماثلة الأخرى في الدولة الأولى أو تكون أثقل منها عبثا.
- 5- تطبق أحكام هذا الفصل بصرف النظر عن أحكام الفصل 2 على الضرائب بجميع أنواعها وتسميتها .

- 4 لتطبيق الإعتماد القابل للطرح من الضريبة المستوجبة بهولندا ، بعنوان حصص الأسهم والفوائد والآتوات تعتبر هذه الأصناف من المداخل كأنها قد خضعت فعلا لدفع الضريبة بتونس في حدود النسب المنصوص عليها في هذه الإتفاقية وذلك بصرف النظر عن الإعفاء من الضريبة أو التخفيض منها الممنوح بهذا العنوان بتونس بمقتضى تشريعها القومي .
- لتطبيق الأحكام السابقة لهذه الفقرة على حصص الأسهم وفي صورة إخضاعها للضريبة في هولندا ، فإنها تعتبر وكأنها قد خضعت فعلا للضريبة بتونس حسب النسبة المنصوص عليها بالفقرة 2 الفقرة الفرعية ب من الفصل 10 وذلك بصرف النظر عن نسبة المساهمة في رأس مال الشركة التي تدفع حصص الأسهم.
- وتطبق أحكام هذه الفقرة خلال مدة 15 سنة إبتداء من تاريخ دخول هذه الإتفاقية حيز التنفيذ .
- ويقع تجديد هذه المدة ضمنيا بـ10 سنوات في كل مرة إلا في صورة الإعلان الصريح عن بطلان العمل بهذه الأحكام من قبل سلط إحدى الدول المتعاقدة وذلك ستة أشهر قبل إنتهاء المدة المذكورة .
- 5 إذا تحصل مقيم بتونس على مداخل تكون خاضعة للضريبة بهولندا طبقا للأحكام هذه الإتفاقية فإن تونس تمنح مع مراعاة أحكام قانونها الداخلي تخفيضا من الضريبة التي تستخلصها على مداخل هذا المقيم بمبلغ يساوي مبلغ الضريبة على الدخل المدفوعة بهولندا . ولا يمكن أن يتعدى هذا التخفيض القسط من الضريبة على الدخل المحتسبة قبل الطرح والمتعلقة بالمداخل الخاضعة للضريبة بهولندا .
- لتطبيق هذه الفقرة تعتبر الضرائب المنصوص عليها بالفصل 2 الفقرة 3 الفقرة الفرعية أ والفقرة 4 كضرائب على الدخل .
- 6 إذا تحصل مقيم بدولة متعاقدة على أرباح تكون وفقا لأحكام الفقرة 5 من الفصل 13 أو على مداخل تكون وفقا لأحكام الفقرة 2 من الفصل 18 خاضعة للضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، تسمح هذه الدولة الأخرى عند الإقتضاء بطرح مبلغ يساوي مبلغ الضريبة المستوجبة على هذه الأرباح أو على هذه المداخل في الدولة الأولى وذلك من الضريبة التي تستخلص على الأرباح أو المداخل المذكورة

الباب الرابع

طرق إجتناّب الإزدواج الضريبي

الفصل 22 : أحكام لإجتناّب الإزدواج الضريبي

يقع تفادي الإزدواج الضريبي على النحو التالي :

1- يمكن لهولندا عند إقتطاع ضرائب على مقيميها ضم عناصر الدخل التي هي حسب أحكام هذه الإتفاقية خاضعة للضريبة بتونس ضمن القاعدة التي يتم إقتطاع الضريبة عليها .

2- غير أنه إذا تحصل مقيم بهولندا على عناصر دخل تكون خاضعة للضريبة في تونس حسب الفصول 6 و 7 والفقرة 5 من الفصل 10 والفقرة 5 من الفصل 11 والفقرة 4 من الفصل 12 والفقرتين 1 و 2 من الفصل 13 والفصل 14 والفقرة 1 من الفصل 15 والفقرة 3 من الفصل 18 والفقرة الفرعية أ من الفقرة 1 والفقرة الفرعية أ من الفقرة 2 من الفصل 19 والفقرة 2 من الفصل 21 من هذه الإتفاقية والتي وقع ضمها في القاعدة المشار إليها بالفقرة 1 فإن هولندا تعفى هذه العناصر بمنح تخفيض من الضريبة الهولندية .

ويحتسب هذا التخفيض طبقا لأحكام التشريع الهولندي مع المحافظة على الإعفاء .

ولهذه الغاية فإن العناصر المنصوص عليها أعلاه تعتبر موجودة ضمن المبلغ الجملي لعناصر الدخل التي هي معفاة من الضريبة بهولندا طبقا لهذه الأحكام

3- وزيادة على ذلك تمنح هولندا تخفيضا من الضريبة المحتسبة على هذا النحو بالنسبة لعناصر الدخل الخاضعة للضريبة بتونس طبقا لأحكام الفصول 10 والفقرة 2 و 11 والفقرة 2 و 12 والفقرة 2 و 16 و 17 من هذه الإتفاقية عندما تحتسب هذه العناصر ضمن القاعدة المنصوص عليها بالفقرة 1 .

ويساوي مبلغ هذا التخفيض مبلغ الضريبة المدفوعة بتونس على أساس عناصر الدخل هذه على أن لا يتعدى مبلغ التخفيض الذي كان بالإمكان منحه لو كانت عناصر الدخل المحتسبة ضمن القاعدة الخاضعة للضريبة تمثل عناصر الدخل الوحيدة المعفاة بهولندا بمقتضى التشريع الهولندي الرامي إلى تفادي الإزدواج الضريبي.

الفصل 21

مداخيل أخرى

- 1- لا تخضع عناصر دخل الشخص المقيم بدولة متعاقدة ، مهما كان مصدرها التي لم تتعرض لها الفصول السابقة لهذه الإتفاقية ، للضريبة إلا في هذه الدولة .
- 2- لا تنطبق أحكام الفقرة 1 على المداخيل غير المداخيل المتأتية من الأملاك العقارية كما وقع تعريفها بالفقرة 2 من الفصل 6 إذا كان المستفيد من هذه المداخيل مقيماً بدولة متعاقدة ويمارس بالدولة المتعاقدة الأخرى سواء نشاطاً صناعياً أو تجارياً بواسطة منشأة دائمة موجودة بها، أو مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة موجودة بها ، وإذا كان الحق أو الملك المنجزة عنه المداخيل متعلقاً فعلياً بها . وفي هذه الحالة تطبق حسب الحالات أحكام الفصلين 7 أو

الفصل 20

الطلبة والمتربصون والمتدربون

يعفى كل طالب مقيم أو كان مقيماً بدولة متعاقدة فوراً قبل إنتقاله للإقامة بالدولة المتعاقدة الأخرى فقط لمتابعة دراسته أو تكوينه ، من الضريبة في هذه الدولة الأخرى على :

أ. المبالغ التي يتلقاها لتغطية نفقات المعيشة أو الدراسة أو التكوين على شرط أن تتأتى هذه المبالغ من موارد موجودة خارج هذه الدولة و ،

ب. المكافآت التي يتلقاها من تعاطيه لنشاط في هذه الدولة لغاية تحسين موارده اللازمة لنفقات المعيشة ولتغطية مصاريف الدراسة والتكوين والتي لا تتجاوز 4000 فلوران هولندي أو ما يعادلها بالدينار التونسي خلال سنة مدنية ما وذلك لفترة لا تتجاوز 5 سنوات إبتداء من تاريخ وصوله لأول مرة إلى هذه الدولة .

الفصل 19

الوظائف العمومية

- 1- أ. لا تخضع المكافآت ، باستثناء الجرايات ، التي تدفعها دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية أو جماعاتها المحلية لشخص طبيعي بعنوان خدمات أسداها لهذه الدولة أو لهذا الفرع أو لهذه الجماعة ، للضريبة إلا في هذه الدولة .
ب. غير أن هذه المكافآت لا تخضع للضريبة إلا في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كانت الخدمات مسداة في هذه الدولة وإذا كان الشخص الطبيعي مقيما في هذه الدولة وكان :
 1. يحمل جنسية هذه الدولة أو ،
 2. لم يصبح مقيما بهذه الدولة فقط لغاية إسداء الخدمات .
- 2- أ. لا تخضع الجرايات المدفوعة من قبل دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية أو جماعاتها المحلية سواء مباشرة سواء عن طريق الإقتطاع من الأموال التي كونوها لشخص طبيعي بعنوان خدمات أداها لهذه الدولة أو لهذا الفرع أو لهذه الجماعة للضريبة إلا في هذه الدولة .
ب. غير أن هذه الجرايات لا تخضع للضريبة إلا في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كان الشخص الطبيعي مقيما بهذه الدولة المتعاقدة ويحمل جنسيتها .
- 3- تنطبق أحكام الفصول 15 و16 و18 على المكافآت والجرايات المدفوعة بعنوان خدمات أسدت في نطاق نشاط صناعي أو تجاري مورش من قبل دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية أو جماعاتها المحلية .

الفصل 18

الجرايات

- 1- مع مراعاة أحكام الفقرة 2 من الفصل 19، لا تخضع الجرايات والمكافآت الأخرى المماثلة المدفوعة لمقيم بدولة متعاقدة بعنوان عمل سابق للضريبة إلا في هذه الدولة .
- 2- بصرف النظر عن أحكام الفقرة 1، تخضع الجرايات والمكافآت المماثلة التي ليست لها صبغة دورية والمدفوعة لمقيم بدولة متعاقدة، بعنوان عمل سابق مورس بالدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 3- بصرف النظر عن أحكام الفقرة 1، لا تخضع الجرايات والمبالغ الأخرى المدفوعة طبقاً للتشريع الخاص بالحيفة الإجتماعية بدولة متعاقدة للضريبة إلا في هذه الدولة .

الفصل 17

الفنانون والرياضيون

- 1- بصرف النظر عن أحكام الفصلين 14 و15 تخضع المداخل التي يحققها مقيم بدولة متعاقد من أنشطته الشخصية التي يتعاطاها في الدولة المتعاقدة الأخرى بصفته محترف العروض الفنية كفنان المسرح والسينما والراديو والتلفزة أو كموسيقى أو بصفته رياضي للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- إذا لم تنسب المداخل المتأتية من الأنشطة التي يتعاطاها شخصياً فنان العروض أو الرياضي بصفته تلك للفنان أو للرياضي نفسه بل لشخص آخر فإن هذه المداخل بصرف النظر عن أحكام الفصول 7 و 14 و 15 تخضع للضريبة بالدولة المتعاقدة التي يقع فيها تعاطي أنشطة الفنان أو الرياضي .

الفصل 16

المتصرفون والمديرون ومراقبو الشركات

إن مكافآت أعضاء مجلس الإدارة ومكافآت الحضور وغيرها من المكافآت التي يتحصل عليها مقيم في دولة متعاقدة بصفته عضواً بمجلس إدارة أو مراقبة لشركة مقيمة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، تخضع للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

الفصل 15

المهن غير المستقلة

- 1- مع مراعاة أحكام الفصول 16 و 18 و 19 و 20 لا تخضع للضريبة الأجور والمرتبات والمكافآت الأخرى المماثلة التي يتحصل عليها مقيم في دولة متعاقدة بعنوان عمل ذي أجر إلا في هذه الدولة ما لم يمارس العمل في الدولة المتعاقدة الأخرى. فإذا مورس العمل في الدولة المتعاقدة الأخرى، فإن المكافآت المتحصل عليها بهذا العنوان تخضع للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- بصرف النظر عن أحكام الفقرة 1، لا تخضع المكافآت التي يتحصل عليها مقيم في دولة متعاقدة من عمل ذي أجر مورس في الدولة المتعاقدة الأخرى، للضريبة إلا في الدولة الأولى إذا :
 - أ) أقام المنتفع بالمكافآت في الدولة الأخرى لمدة أو لمدد لا يتجاوز مجموعها 183 يوما في السنة الجبائية المعنية و؛
 - ب) كانت المكافآت قد دفعت من قبل أو لحساب مؤجر غير مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى و؛
 - ج) لم تتحمل منشأة دائمة أو قاعدة ثابتة يملكها المؤجر في الدولة الأخرى عبء المكافآت .
- 3- بصرف النظر عن الأحكام السابقة لهذا الفصل، فإن المكافآت التي يتحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة بعنوان عمل ذي أجر مورس على متن سفينة أو طائرة مستغلة في مجال النقل الدولي لا تخضع للضريبة إلا في هذه الدولة.

الفصل 14

المهن المستقلة

- 1- إن المداخيل التي يحققها مقيم بدولة متعاقدة من مهنة حرة أو من أنشطة أخرى مستقلة لا تخضع للضريبة إلا في هذه الدولة . غير أن هذه المداخيل تخضع للضريبة بالدولة المتعاقدة الأخرى في الحالات التالية :
- أ. إذا كان للمقيم بصفة عادية قاعدة ثابتة بالدولة المتعاقدة الأخرى لممارسة أنشطته. وفي هذه الحالة فإن الجزء من المداخيل المنسوبة لهذه القاعدة فقط يخضع للضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو ،
- ب. إذا إمتدت إقامته بالدولة المتعاقدة الأخرى لمدة أو مدد تساوي أو تفوق 183 يوما خلال السنة الجبائية المعنية. وفي هذه الحالة فإنه الجزء من المداخيل المتأتية من ممارسة الأنشطة في هذه الدولة الأخرى فقط يخضع للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- تشمل عبارة " المهن الحرة " بوجه خاص الأنشطة المستقلة ذات الصيغة العلمية أو الأدبية أو الفنية أو التربوية أو البيداغوجية و كذلك الأنشطة المستقلة الخاصة بالأطباء والمحامين والمهندسين والمهندسين المعماريين وأطباء الأسنان والمحاسبين

الفصل 13

أرباح رأس المال

- 1- تخضع الأرباح التي يتحصل عليها مقيم بدولة متعاقدة من التفويت في الأملاك العقارية المشار إليها بالفصل 6 والموجودة في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- إن الأرباح المتأتية من التفويت في الأملاك المنقولة التابعة لأصول منشأة دائمة تملكها مؤسسة دولة متعاقدة بالدولة المتعاقدة الأخرى أو في أملاك منقولة تابعة لقاعدة ثابتة يملكها مقيم بدولة متعاقدة بالدولة المتعاقدة الأخرى وذلك لمباشرة مهنة مستقلة بما في ذلك تلك الأرباح المتأتية من التفويت في المنشأة الدائمة المذكورة (بمفردها أو ضمن كامل المؤسسة) أو في تلك القاعدة الثابتة ، تخضع للضريبة بهذه الدولة الأخرى .
- 3- لا تخضع الأرباح المتأتية من التفويت في السفن أو الطائرات المستغلة في مجال النقل الدولي ومن الأملاك المنقولة المخصصة لإستغلال هذه السفن أو الطائرات للضريبة إلا بالدولة المتعاقدة التي يوجد بها مقر الإدارة الفعلية للمؤسسة ، ويضبط مقر الإدارة الفعلية عند الإقتضاء طبقاً لأحكام الفقرة 2 من الفصل 8 .
- 4- لا تخضع الأرباح المتأتية من التفويت في أي من الأملاك الأخرى غير المذكورة بالفقرات 1 و2 و3 للضريبة إلا في الدولة المتعاقدة التي يكون بها المقيّم مقيماً ..
- 5- إن أحكام الفقرة 4 لا تمسّ من حقوق أي من الدولتين المتعاقدين لإستخلاص ضريبة على الأرباح طبقاً لتشريعها الخاص المتأتية من التفويت في الأسهم أو سندات الإنتفاع التي تمثل جزءاً من مساهمة أساسية في رأس مال شركة مقيمة بدولة متعاقدة طبقاً لتشريعها الخاص ، إذا كانت هذه الأرباح محققة من طرف شخص طبيعي مقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى وكان يقيم بالدولة الأولى خلال الثلاث سنوات الأخيرة السابقة للسنة التي تمّ فيها التفويت في الأسهم

6- إذا تجاوز مقدار الأتاوات المدفوعة ، بموجب علاقات خاصة تربط المدين بالمستفيد الفعلي أو تربط كليهما بأشخاص آخرين ، مبلغ الأتاوات بناء على الخدمة التي دفعت من أجلها ،الذي كان قد يتفق عليه المدين و المستفيد الفعلي في حالة عدم وجود مثل هذه العلاقات فإن أحكام هذا الفصل لا تنطبق إلا على هذا المقدار الأخير .وفي هذه الحالة يبقى الجزء الزائد من الدفعات خاضعا للضريبة حسب التشريع الخاص لكل دولة متعاقدة مع مراعاة الأحكام الأخرى لهذه الإتفاقية.

الفصل 12

الأتاوات

- 1- تخضع الأتاوات المتأتية من دولة متعاقدة والمدفوعة لمقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- غير أن هذه الأتاوات تخضع أيضا للضريبة في الدولة المتعاقدة المتأتية منها وذلك حسب تشريعها . لكن إذا كان الشخص الذي يتقاضاها هو المستفيد الفعلي بها ، لا تتجاوز الضريبة المحددة على هذا النحو نسبة 11 ٪ من المبلغ الخام للأتاوات .
- 3- تدل لفظة « أتاوات » المستعملة بهذا الفصل على المكافآت باختلاف أنواعها التي تدفع لإستعمال أو إسناد الإستعمال لحقوق التأليف المتعلقة بعمل أدبي أو فني أو علمي بما في ذلك الأشرطة السينمائية والتلفزية أو ببراءة أو بعلامة صنع أو تجارة أو برسم أو بنموذج أو بتصميم أو بأسلوب أو بطريقة سرية وكذلك فيما يتعلق بإستعمال أو إسناد إستعمال لتجهيز صناعي أو تجاري أو علمي (فيما عدا المكافآت مقابل تأجير البواخر أو الطائرات المستغلة في مجال النقل الدولي) وبالمعلومات التي لها صلة بتجربة مكتسبة في الميدان الصناعي أو التجاري أو العلمي وكذلك مقابل الدراسات الفنية أو الإقتصادية أو خدمات مساعدة فنية مسداة في الدولة المتعاقدة المتأتية منها المكافآت .
- 4- لا تنطبق أحكام الفقرة 1 إذا كان المستفيد الفعلي من الأتاوات مقيما بدولة متعاقدة و يمارس بالدولة المتعاقدة الأخرى المتأتية منها الأتاوات سواء نشاطا صناعيا أو تجاريا بواسطة منشأة دائمة موجودة بها سواء مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة موجودة بها وإذا كان الحق أو الملك المنجر عنه الأتاوات متصلا بها بصفة فعلية . في هذه الحالة ، تنطبق أحكام الفصل 7 أو الفصل 4 حسب الحالات .
- 5- تعتبر الأتاوات متأتية من دولة متعاقدة إذا كان المدين هو هذه الدولة نفسها أو فرعا سياسيا أو جماعة محلية أو مقيما بهذه الدولة . غير أنه إذا كان للمدين بالأتاوات ، إن كان مقيما أم لا بدولة متعاقدة ، منشأة دائمة أو قاعدة ثابتة بدولة متعاقدة تم لفائدتهما الإلتزام المنجر عنه دفع الأتاوات و تحملت فعلا عبئها ، تعتبر الأتاوات متأتية من الدولة التي توجد فيها المنشأة الدائمة أو القاعدة الثابتة .

6- تعتبر الفوائد متأتية من دولة متعاقدة إذا كان المدين هو هذه الدولة نفسها أو فرعاً سياسياً أو جماعة محلية أو شخصاً مقيماً بهذه الدولة. غير أنه إذا كان للمدين بالفوائد سواء كان مقيماً أم لا بدولة متعاقدة منشأة دائمة أو قاعدة ثابتة تم لغايتها الإلتزام المنجر عنه دفع الفوائد و تتحمل فعلاً عبأها تعتبر هذه الفوائد متأتية من الدولة التي توجد فيها المنشأة الدائمة أو القاعدة الثابتة .

7- إذا تجاوز مقدار الفوائد المدفوعة ، بموجب علاقات خاصة تربط المدين بالمستفيد الفعلي أو تربط كليهما بأشخاص آخرين بناءً على الدين الذي دفعت من أجله هذه الفوائد، المقدار الذي قد يتفق عليه المدين والمستفيد الفعلي في حالة عدم وجود مثل هذه العلاقات، فإن أحكام هذا الفصل لا تطبق إلا على هذا المقدار الأخير. و في هذه الحالة يبقى الجزء الزائد من الدفعات خاضعاً للضريبة حسب التشريع الخاص لكل دولة متعاقدة مع مراعاة الأحكام الأخرى لهذه الإتفاقية .

الفصل 11

الفوائد

- 1- تخضع الفوائد المتأتية من دولة متعاقدة و المدفوعة لمقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- غير أن هذه الفوائد تخضع أيضا للضريبة في الدولة المتعاقدة المتأتية منها الفوائد وحسب تشريعها ، لكن إذا كان الشخص الذي يتقاضاها هو المستفيد الفعلي من هذه الفوائد ، لا تتجاوز الضريبة المحددة بهذه الصفة نسبة 10٪ من المبلغ الخام .
- 3- بصرف النظر عن أحكام الفقرة 2، لا تخضع للضريبة الفوائد المتأتية من دولة متعاقدة و المدفوعة لمقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى الذي هو المستفيد الفعلي بها إلا في هذه الدولة الأخرى إذا :
 - أ. دفعت بعنوان رقعة أو سند أو قسيمة أو بعنوان أي سند آخر مماثل صادر عن حكومة دولة متعاقدة أو إحدى فروعها السياسية أو جماعاتها المحلية أو،
 - ب. دفعت بعنوان قروض بمختلف أنواعها أسندت من قبل حكومة الدولة المتعاقدة الأخرى أو إحدى فروعها السياسية أو إحدى جماعاتها المحلية ، أو البنك المركزي لتلك الدولة المتعاقدة الأخرى أو شخص معنوي (بما في ذلك المؤسسات المالية) مراقب من طرف هذه الدولة أو إحدى فروعها السياسية أو جماعاتها المحلية .
- 4- تعني لفظة « فوائد » المستعملة في هذا الفصل مداخيل الديون بمختلف أنواعها الموثوقة و غيرالموثوقة بضمانات رهنية ، بإستثناء مداخيل الديون المتبوعة أو غير المتبوعة بشرط يقضى بالمشاركة في أرباح المدين ، و خاصة مداخيل الأموال العمومية و سندات القروض بما في ذلك المنح و الأنصبة المتعلقة بهذه السندات . ولا تعتبر خطايا التأخير في الدفع فوائد حسب مفهوم هذا الفصل .
- 5- لا تنطبق أحكام الفقرات 1 و 2 و 3 إذا كان المستفيد الفعلي من الفوائد مقيما بدولة متعاقدة و يمارس بالدولة المتعاقدة المتأتية منها الفوائد سواء نشاطا صناعيا أو تجاريا بواسطة منشأة دائمة موجودة بها سواء مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة موجودة بها و كان الدين المنجرة عنه الفوائد متعلقا فعليا بهما. و في هذه الحالة تنطبق حسب الحالات أحكام الفصل 7 أو الفصل 14 .

منشأة دائمة موجودة بها أو مهنة مستقلة بواسطة قاعدة ثابتة موجودة بها
وإذا كانت المساهمة التي تتولد عنها حصص الأسهم تتصل فعليا بهذه المنشأة
الدائمة أو بهذه القاعدة الثابتة. في هذه الحالة تطبق حسب الحالات أحكام
الفصل 7 أو الفصل 14 .

-6 إذا حصلت شركة مقيمة بدولة متعاقدة على أرباح أو مداخيل من الدولة
المتعاقدة الأخرى فإن هذه الدولة الأخرى لا يمكنها إستخلاص أية ضريبة على
حصص الأسهم المدفوعة من طرف الشركة لأشخاص غير مقيمين بهذه الدولة
الأخرى ولا إقتطاع أية ضريبة بعنوان أرباح المؤسسة غير الموزعة حتى إذا
كانت حصص الأسهم المدفوعة أو الأرباح غير الموزعة تتمثل كليا أو جزئيا في
أرباح أو مداخيل متأتية من هذه الدولة الأخرى .

الفصل 10

حصص الأسهم

- 1- تخضع حصص الأسهم التي تدفعها شركة مقيمة في دولة متعاقدة لمقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- إلا أن حصص الأسهم هذه تكون خاضعة أيضا للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تقيم فيها الشركة الدافعة لخصص الأسهم وذلك حسب تشريعها. ولكن إذا كان الشخص الذي يتقاضاها هو المستفيد الفعلي منها لا تتعدى نسبة الضريبة المحددة على هذا النحو :
 - أ. 0٪ من المبلغ الخام لخصص الأسهم إذا كان المستفيد الفعلي شركة تملك مباشرة على الأقل 10٪ من رأس مال الشركة التي تدفع حصص الأسهم ،
 - ب. 20٪ من المبلغ الخام لخصص الأسهم في الحالات الأخرى ،وتضبط السلط المختصة إذا لزم ذلك ، طرق تطبيق هذه الحدود .
لا تؤثر هذه الفقرة على توظيف الضريبة على الشركة بعنوان الأرباح التي تخصص لدفع حصص الأسهم .
- 3- تطبق أحكام الفقرة 1 والفقرة الفرعية أ من الفقرة 2 شريطة أن لا تكون العلاقة بين الشركة التي تدفع حصص الأسهم والشخص المتحصل عليها قد قامت أو وقع الإبقاء عليها خصيصا لغاية الإنتفاع بالنسبة المنخفضة حسب الفقرة 2 الفقرة الفرعية أ.
- 4- تعني لفظة « حصص الأسهم » المستعملة بهذا الفصل المداخل المتأتية من أسهم أو أسهم أوسندات إنتفاع أو حصص المناجم أو حصص المؤسسين أو منابات الإنتفاع الأخرى وكذلك مداخل الديون الموثوقة بشرط يقضي بالمشاركة في الأرباح وكذلك مداخل المنابات الإجتماعية التي تخضع لنفس النظام الجبائي بمقتضى التشريع الجاري به العمل بالدولة التي تكون المؤسسة الموزعة لخصص الأسهم مقيمة بها .
- 5- لا تنطبق أحكام الفقرتين 1 و 2 إذا كان المستفيد الفعلي من حصص الأسهم مقيما بدولة متعاقدة ويمارس في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تكون فيها المؤسسة التي تدفع حصص الأسهم مقيمة ، نشاطا صناعيا أو تجاريا بواسطة

الفصل 9

المؤسسات المشتركة

1 - إذا :

(أ) ساهمت مؤسسة تابعة لدولة متعاقدة بصورة مباشرة أو غير مباشرة في إدارة أو مراقبة أو في رأس مال مؤسسة تابعة للدولة المتعاقدة الأخرى أو إذا

(ب) ساهم نفس الأشخاص بصورة مباشرة أو غير مباشرة في إدارة أو مراقبة أو في رأس مال مؤسسة تابعة لدولة متعاقدة و مؤسسة تابعة للدولة الأخرى و إذا وضعت أو فرضت في أي من الحالتين المذكورتين شروط بين المؤسستين فيما يتعلق بعلاقتهما التجارية أو المالية تخالف الشروط التي يمكن أن تقوم بين مؤسسات مستقلة فإن الأرباح التي كان من الممكن تحقيقها من قبل إحدى المؤسستين و لكنها لم تحقق بسبب قيام هذه الشروط يجوز ضمها لأرباح هذه المؤسسة وإخضاعها للضريبة تبعاً لذلك .

2- إذا أدرجت دولة متعاقدة ضمن أرباح مؤسسة تابعة لها أرباحاً وأخضعت تبعاً لذلك للضريبة أرباحاً وظفت بشأنها الضريبة على مؤسسة تابعة للدولة المتعاقدة الأخرى في هاته الدولة الأخرى ، وكانت الأرباح التي وقع إدراجها على هذا النحو هي أرباحاً كان يمكن تحقيقها من طرف مؤسسة الدولة الأولى لو كانت الشروط المتفق عليها من طرف المؤسستين هي نفس الشروط التي يمكن الموافقة عليها من طرف المؤسسات المستقلة ، تقوم الدولة الأخرى بتعديل مناسب لمبلغ الضريبة التي قبضتها على تلك الأرباح .
ولتحديد هذا التعديل تؤخذ بعين الإعتبار الأحكام الأخرى للإتفاقية و تتشاور السلطات المختصة للدولتين المتعاقدتين إذا لزم الأمر .

الفصل 8

الملاحة البحرية و الجويّة

- 1 لا تخضع الأرباح الناتجة عن إستغلال السفن والطائرات في مجال النقل الدولي للضريبة إلا في الدولة المتعاقدة التي يوجد بها مقرّ الإدارة الفعلية للمؤسسة .
- 2 إذا كان مقر الإدارة الفعلية لمؤسسة ملاحية بحرية موجودا على متن سفينة فإنّ المقرّ يعتبر موجودا بالدولة المتعاقدة التي يوجد بها الميناء الذي ترسى فيه هذه السفينة وعند عدم وجود ميناء إرساء يعتبر المقر المذكور موجودا بالدولة المتعاقدة التي يكون مستغل السفينة مقيما بها.
- 3 تنطبق أحكام الفقرة 1 أيضا على الأرباح المتأتية من المساهمة في مجمع أو في إستغلال مشترك أو في هيئة دولية للإستغلال .

الفصل 7

أرباح المؤسسات

- 1- إن أرباح مؤسسة تابعة لدولة متعاقدة لا تخضع للضريبة إلا في هذه الدولة إلا إذا كانت المؤسسة تمارس نشاطها في الدولة المتعاقدة الأخرى بواسطة منشأة دائمة موجودة بها. فإذا مارست المؤسسة نشاطها على هذه الصورة فإن أرباحها تكون خاضعة للضريبة في الدولة الأخرى وذلك فقط بقدر ما تنسب هذه الأرباح للمنشأة الدائمة المذكورة
- 2- مع مراعاة أحكام الفقرة 3 ، إذا باشرت مؤسسة تابعة لدولة متعاقدة نشاطها في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة موجودة بها فإنه تنسب في كل دولة متعاقدة لهذه المنشأة الدائمة الأرباح التي كان يمكن لها تحقيقها لو كانت مؤسسة منفصلة تمارس نفس النشاط أو نشاطا مماثلا في نفس الظروف أو في ظروف مماثلة وتعامل بإستقلال تام مع المؤسسة التي هي منشأة دائمة لها.
- 3- لتحديد أرباح منشأة دائمة تقبل للطرح المصاريف المبذولة لغاية نشاط هذه المنشأة الدائمة بما في ذلك مصاريف الإدارة الفعلية والمصاريف العامة الحقيقية للتسيير المبذولة سواء بالدولة التي توجد بها المؤسسة أو بمكان آخر .
- 4- لا ينسب أي ربح لمنشأة دائمة بمجرد أن هذه المنشأة قد اشترت فقط بضائع للمؤسسة .
- 5- لتطبيق الفقرات السابقة يقع تحديد الأرباح الراجعة للمنشأة الدائمة كل سنة بنفس الطريقة مالم توجد أسباب وجيهة و كافية لإنتهاج طريقة أخرى .
- 6- إذا شملت الأرباح عناصر دخل وقع التعرض لها على حدة في فصول أخرى من هذه الإتفاقية فإن أحكام هذه الفصول لا تتأثر بأحكام هذا الفصل .

الباب الثالث

توظيف الضريبة على المداخل

الفصل 6 : مداخل الاملاك العقارية

- 1- تخضع المداخل التي يتحصل عليها مقيم في دولة متعاقدة من أملاك عقارية (بما في ذلك مداخل الإستغلالات الفلاحية أو الغابية) موجودة في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في هذه الدولة الأخرى .
- 2- تعرف عبارة « الأملاك العقارية » حسب قانون الدولة المتعاقدة التي توجد بها الأملاك ، وتشمل في جميع الحالات التوابع للأملاك العقارية والمعدات والماشية التابعة للإستغلالات الفلاحية و الغابية و الحقوق التي تنطبق عليها أحكام القانون الخاص المتعلقة بالملكية العقارية وحق الإنتفاع بالأملاك العقارية والحقوق في إستخلاصات عائدات متغيرة أو ثابتة بعنوان إستغلال أو إسناد إستغلال المناجم المعدنية والعيون و غيرها من الموارد الطبيعية ، غير أن السفن والطائرات لا تعتبر كأملك عقارية .
- 3- تنطبق أحكام الفقرة 1 على المداخل المتأتية من الإستغلال المباشر أو التسويغ أو الإيجار و كذلك من كل كيفية أخرى لإستغلال الأملاك العقارية .
- 4- تنطبق أحكام الفقرتين 1 و 3 أيضا على المداخل المتأتية من الأملاك العقارية التابعة لمؤسسة وكذلك على المداخل العقارية المعدة لمباشرة مهنة مستقلة .

(هـ) يستعمل مركز ثابت للأعمال فقط لغرض ممارسة كل نشاط آخر للمؤسسة ذا صبغة تمهيدية أو إضافية .

(و) استعمل مركز ثابت للأعمال فقط لممارسة الأنشطة المشار إليها بالفقرات الفرعية من (أ إلى هـ) شريطة أن يكون للنشاط الجملي للمركز الثابت للأعمال الناتج عن جمع هذه الأنشطة صبغة تمهيدية أو إضافية .

5- بصرف النظر عن أحكام الفقرتين 1 و 2، إذا كان شخص ، فيما عدا العون الذي يتمتع بوضعية مستقلة الذي تنطبق عليه الفقرة 7 ، يعمل لحساب مؤسسة ويتمتع في دولة متعاقدة بسلط يمارسها عادة وتسمح له بإبرام العقود بإسم المؤسسة ، فإن هذه المؤسسة تعتبر أن لها منشأة دائمة في هذه الدولة بالنسبة لكل الأنشطة التي يقوم بها هذا الشخص لحساب المؤسسة إلا إذا كانت هذه الأنشطة مقتصرة على الأنشطة المشار إليها بالفقرة 4 والتي إذا مورست عن طريق مركز ثابت للأعمال لا تسمح بإعتبار هذا المركز كمنشأة دائمة حسب أحكام هذه الفقرة .

6 - بصرف النظر عن الأحكام السابقة لهذا الفصل ،تعتبر مؤسسة تأمين تابعة لدولة متعاقدة ماعدا فيما يتعلق بإعادة التأمين ، أن لها منشأة دائمة بالدولة الأخرى إذا إستخلصت معالم تأمين بتراب هذه الدولة أو أمنت أخطارا قد تحدث بهذا التراب بواسطة شخص غير العون الذي يتمتع بوضعية مستقلة حيث تنطبق عليه الفقرة 7 .

7- لا يعتبر أن مؤسسة منشأة دائمة في دولة متعاقدة لمجرد ممارستها لنشاط بهذه الدولة بواسطة سمسار أو وكيل عام أو أي عون آخر له وضع مستقل شريطة أن يعمل هؤلاء الأشخاص في نطاق نشاطهم العادي .

8- إن مجرد كون شركة مقيمة بدولة متعاقدة تراقب أو تكون مراقبة من قبل شركة مقيمة بالدولة المتعاقدة الأخرى أو تمارس نشاطها داخل هذه الدولة (سواء بواسطة منشأة دائمة أم لا) لا يكفي في حد ذاته أن يجعل من أيهما منشأة دائمة للأخرى .

الفصل 5

المنشأة الدائمة

1- حسب مدلول هذه الإتفاقية يقصد بعبارة "المنشأة الدائمة" المكان الثابت للأعمال الذي تباشر عن طريقه المؤسسة كل نشاطها أو جزءا منه .

2- تشمل عبارة "المنشأة الدائمة" بالخصوص

(أ) مقر الإدارة ؛

(ب) الفرع ؛

(ج) المكتب ؛

(د) المصنع ؛

(هـ) الورشة ؛

(و) المنجم أو بئر النفط أو الغاز أو مقطع للحجارة أو كل مكان آخر لإستخراج موارد طبيعية ؛

(3) وتعتبر منشأة دائمة حاضرة البناء أو عمليات التركيب أو أنشطة المراقبة المتعلقة بها ، إذا فاقت مدة هذه الحاضرة أو هذه العمليات أو هذه الأنشطة ستة أشهر .

(4) بصرف النظر عن الأحكام السابقة لهذا الفصل ، لا تعتبر هناك « منشأة دائمة » إذا :

(أ) إستعملت التجهيزات فقط لغرض تخزين أو عرض أو تسليم بضائع تملكها المؤسسة ،

(ب) أودعت البضائع التي تملكها المؤسسة فقط لغرض تخزينها أو عرضها أو تسليمها ،

(ج) أودعت البضائع التي تملكها المؤسسة لغرض تحويلها من طرف مؤسسة أخرى ،

(د) إستعمل مركز ثابت للأعمال فقط لغرض شراء البضائع أو جمع المعلومات للمؤسسة

الفصل 4

المقيم

- 1- حسب مدلول هذه الإتفاقية تعني عبارة 'مقيم بدولة متعاقدة' كل شخص يخضع للضريبة بهذه الدولة بمقتضى تشريع هذه الدولة وذلك بحكم مقره أو محل إقامته أو مقر إدارته أو بحكم كل مقياس آخر مماثل. إلا أن هذه العبارة لا تشمل الأشخاص الذين لا يخضعون للضريبة في هذه الدولة إلا على المداخل المتأتية من موارد موجودة في تلك الدولة .
- 2- إذا أعتبر شخص وفقاً لأحكام الفقرة 1، مقيماً بكلتا الدولتين المتعاقبتين تقع تسوية وضعيته على النحو التالي :
- (أ) يعتبر هذا الشخص مقيماً بالدولة المتعاقدة التي يكون له فيها مسكن دائم تحت تصرفه ، أما إذا كان له مسكن دائم في كلتا الدولتين المتعاقبتين فيعتبر مقيماً بالدولة التي له بها علاقات شخصية وإقتصادية أوثق (مركز المصالح الحيوية) .
- (ب) إذا تعذر تحديد الدولة التي يوجد فيها مركز مصالحه الحيوية أو في حالة عدم وجود مسكن دائم تحت تصرفه في أي من الدولتين ، يعتبر مقيماً بالدولة التي يقيم بها عادة .
- (ج) إذا كان يقيم عادة بكلتا الدولتين أو إذا لم يكن يقيم عادة بأي منهما ، يعتبر مقيماً بالدولة التي يحمل جنسيتها .
- (د) إذا كان يحمل جنسية كلتا الدولتين المتعاقبتين أو لم يكن يحمل جنسية أي منهما ، تبت السلط المختصة بالدولتين المتعاقبتين في المسألة بإتفاق مشترك .
- 3- إذا أعتبر وفقاً لأحكام الفقرة 1، شخص من غير الشخص الطبيعي ، مقيماً بكلتا الدولتين المتعاقبتين ، فإنه يعتبر مقيماً بالدولة التي يوجد فيها مقر إدارته الفعلية .

ح) تعني لفظة « مواطنين » :

- كل الأشخاص الطبيعيين الذين يجمعون جنسية دولة متعاقدة ،
- كل الأشخاص المعنويين وشركات الأشخاص والجمعيات المكونة طبقا للتشريع الجاري به العمل بدولة متعاقدة .

ط) تعني عبارة « السلطة المختصة » :

- بالنسبة لهولندا : وزير المالية أو ممثله المرخص له في ذلك.
- بالنسبة للبلاد التونسية : وزير المالية أو ممثله المرخص له في ذلك .

2 - لتطبيق الإتفاقية من طرف دولة متعاقدة ، كل عبارة لم تعرف بصورة أخرى لها المعنى الذي يخص لها حسب تشريع هذه الدولة المتعلق بالضرائب التي هي موضوع الإتفاقية إلا إذا إقتضى السياق تأويلا مخالفا لذلك أو إذا لم تتفق السلط المختصة على تأويل موحد على أساس الفصل 24 من هذه المجلة .

الباب الثاني تعريف

الفصل 3

تعريف عامة

1 - حسب مدلول هذه الإتفاقية ما لم يفرض السياق تأويلا مخالفا :

(أ) تعني لفظة « هولندا » التراب الأوربي لمملكة هولندا والمناطق المحاذية للمياه الإقليمية لهولندا والتي وفقا للقانون الدولي يمكن أن تمارس داخلها حقوق السيادة لغاية إستكشاف وإستغلال هذه المناطق وكذلك مواردها الطبيعية.

(ب) تعني لفظة « تونس » تراب الجمهورية التونسية بما في ذلك المناطق المحاذية للمياه الإقليمية للبلاد التونسية والتي وفقا للقانون الدولي ، يمكن لتونس أن تباشر داخلها حقوق السيادة لغاية إستكشاف وإستغلال هذه المناطق وكذلك مواردها الطبيعية .

(ج) تعني عبارتا « دولة متعاقدة » و« الدولة المتعاقدة الأخرى » حسب السياق هولندا أو تونس وتعني عبارة « الدولتين المتعاقدتين » هولندا وتونس .

(د) تشمل لفظة « شخص » الأشخاص الطبيعيين و الشركات و كل مجموعات الأشخاص الأخرى.

(هـ) تعني لفظة « شركة » كل شخص معنوي أو كل كيان يعتبر بمثابة شخص معنوي قصد توظيف الضريبة.

(و) تعني عبارتا « مؤسسة دولة متعاقدة » و « مؤسسة الدولة المتعاقدة الأخرى » على التوالي مؤسسة يستغلها مقيم بدولة متعاقدة ومؤسسة مستغلة من طرف مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى .

(ز) تعني عبارة « النقل الدولي » كل نقل يتم بواسطة سفينة أو طائرة مستغلة من طرف مؤسسة يقع مقر إدارتها الفعلية بدولة متعاقدة إلا إذا كانت السفينة أو الطائرة مستغلة بين نقاط توجد داخل الدولة المتعاقدة الأخرى ،

الفصل 2

الضرائب المعنية

- 1- تنطبق هذه الإتفاقية على الضرائب على الدخل المستخلصة لفائدة دولة متعاقدة أو فروعها السياسية أو مجموعاتها المحلية كيفما كانت طريقة الإستخلاص .
- 2- تعتبر كضرائب على الدخل ، الضرائب المستخلصة علي الدخل الجملي أو على عناصر الدخل بما في ذلك الضرائب على الأرباح المتأتية من التفويت في الأملاك المنقولة أو الأملاك العقارية والضرائب على المبلغ الجملي للأجور المدفوع من قبل المؤسسات وكذلك الضرائب على القيمة الزائدة .
- 3- إنّ الضرائب الحالية التي تنطبق عليها الإتفاقية هي بالخصوص :
 - أ) فيما يتعلّق بهولندا
 - الضريبة على الدخل ؛
 - الضريبة على المرتبات والأجور والجرايات ،
 - الضريبة على الشركات بما في ذلك حصة الحكومة في الأرباح الصافية المتأتية من إستغلال الموارد الطبيعية المحددة حسب قانون المناجم لسنة 1810 فيما يتعلّق بإسناد حق الإستغلال المستلزمة بداية من سنة 1967 أو بموجب قانون المناجم لسنة 1965 المتعلق بالجرف القاري
 - الضريبة على حصص الأسهم
 - (وقد سميت فيما بعد بالضرائب الهولندية)
 - ب) فيما يتعلّق بالبلاد التونسية :
 - الضريبة على دخل الأشخاص الطبيعيين و
 - الضريبة على الشركات ،
 - (وقد سميت فيما بعد بالضرائب التونسية)
- 4- تنطبق الإتفاقية أيضا على الضرائب من نوع مماثل أو مشابه الحديثة بعد تاريخ إمضاء هذه الإتفاقية والتي تضاف للضرائب الحالية أو تعوضها . وتبلغ السلط المختصة التابعة للدولتين المتعاقدين لبعضها البعض التحويلات الهامة المدخلة على تشريعاتها الجبائية .

الباب الاول
ميدان تطبيق الإتفاقية

الفصل 1
الأشخاص المعنيون

تنطبق هذه الإتفاقية على الأشخاص المقيمين في دولة متعاقدة أو في كلتا الدولتين المتعاقدتين .

إنّ حكومة المملكة الهولندية

و

حكومة الجمهورية التونسية

رغبة منهما في أن تبرم بين الدولتين إتفاقية لتجنب الإزدواج
الضريبي ومنع التهرب الجبائي في مادة الضرائب على الدخل قد
إتفقتا على الأحكام التالية :

[ARABIC TEXT — TEXTE ARABE]

إتفاقيّة

بين المملكة الهولندية

و

الجمهورية التونسية

لإجتنباب الإزدواج الضريبي ومنع التهرب الجبائي في مادة الضرائب
على الدُخل

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Tunesische
Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en het
voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot
belastingen naar het inkomen**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden
en

de Regering van de Tunesische Republiek,

Geleid door de wens, dat door beide Staten een verdrag wordt gesloten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een van de Verdragsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totaalbedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn in het bijzonder:

- a. in het geval van Nederland:

- (i) de inkomstenbelasting;
- (ii) de loonbelasting;
- (iii) de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijwewet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijwewet continentaal plat 1965;

- (iv) de dividendbelasting;
(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);
 - b. in het geval van Tunesië:
 - (i) l'impôt sur le revenu des personnes physiques (de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen);
 - (ii) l'impôt sur les sociétés (de vennootschapsbelasting);
(hierna te noemen: „Tunesische belasting”).

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle belangrijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, en de buiten de territoriale wateren van Nederland gelegen gebieden waarop Nederland, in overeenstemming met het internationale recht, soevereine rechten kan uitoefenen met betrekking tot de exploratie en exploitatie van deze gebieden en de natuurlijke rijkdommen daarvan;

b. betekent de uitdrukking „Tunesië” het grondgebied van de Tunesische Republiek en de buiten de territoriale wateren van Tunesië gelegen gebieden waarop Tunesië, in overeenstemming met het internationale recht, soevereine rechten kan uitoefenen met betrekking tot de exploratie en exploitatie van deze gebieden en de natuurlijke rijkdommen daarvan;

c. betekenen de uitdrukkingen „een Verdragsluitende Staat” en „de andere Verdragsluitende Staat” Nederland of Tunesië, naar gelang van het geval; betekent de uitdrukking „de beide Verdragsluitende Staten” Nederland en Tunesië;

d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt beschouwd;

f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of een luchtvaartuig geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Verdragsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h. betekent de uitdrukking „onderdanen”:

(i) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezitten;

(ii) alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontlene aan de wetgeving die in een Verdragsluitende Staat van kracht is;

i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

(i) in het geval van Nederland: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

(ii) in het geval van Tunesië: de Minister belast met de Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens het recht van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, tenzij de context anders vereist of de bevoegde autoriteiten het eens worden over een gemeenschappelijke uitlegging op basis van artikel 24 van dit Verdrag.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d. indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten de aan gelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

a. een plaats waar leiding wordt gegeven;

b. een filiaal;

c. een kantoor;

d. een fabriek;

e. een werkplaats, en

f. een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Als vaste inrichting wordt beschouwd de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden of van werkzaamheden van toezichthoudende aard die aldaar worden uitgeoefend, indien de duur van dit bouwwerk of deze werkzaamheden zes maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een vaste inrichting niet aanwezig geacht, indien:

a. gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b. een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

c. een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d. een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e. een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen, die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

f. een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor een combinatie van de in de onderdelen a. tot en met e. genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulp-werkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zevende lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een verzekeringsonderneming van een Verdragsluitende Staat, behoudens in geval van herverzekering, geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten, indien zij op het grondgebied van die Staat premies int of risico's verzekert die aldaar worden gelopen, door tussenkomst van een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zevende lid van toepassing is.

7. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door bemiddeling van een makelaar, een commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

8. Alleen de omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst, dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in

die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (daaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens het recht van de Verdragsluitende Staat waar de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, alsmede uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend, die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

5. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

6. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen, die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zee- en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaart-onderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Verdragsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9¹⁾

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig herzien. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkom-

¹⁾ Lees voor opschrift: „*Gelieerde ondernemingen*”.

stig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 0 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is dat onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 20 percent van het brutobedrag van de dividenden, in alle andere gevallen.

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen de wijze van toepassing van deze beperkingen, indien ze dat noodzakelijk achten.

Dit lid laat onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De bepalingen van het eerste lid en het tweede lid, onderdeel a, zullen van toepassing zijn op voorwaarde dat de betrekking tussen het lichaam dat de dividenden betaalt, en de genietter van deze dividenden niet hoofdzakelijk is aangegaan of wordt gehandhaafd teneinde het verlaagde percentage in de zin van het tweede lid, onderdeel a, te genieten.

4. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijn-aandelen, oprichtersaandelen of andere rechten die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit schuldvorderingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten, die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald aan personen die geen inwoner zijn van die andere Staat, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde

dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting 10 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat die de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, slechts in die andere Staat belastbaar, indien de interest:

a. wordt betaald ter zake van een obligatie of een schuldbewijs of een andere soortgelijke verplichting van de overheid van een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan; of

b. wordt betaald ter zake van leningen van elke soort verstrekt door de overheid van de andere Verdragsluitende Staat, een staatkundig onderdeel daarvan, een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, de Centrale Bank van die andere Staat of een rechtspersoon (daaronder begrepen financiële instellingen) die wordt beheerst door die Staat of door een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

4. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, met uitzondering van inkomsten uit schuldvorderingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, daaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

5. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vor-

dering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn, indien hij wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

7. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing.

In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genieter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting 11 percent van het brutobedrag van de royalty's niet overschrijden.

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, van bioscoop- of televisiefilms, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of

wetenschappelijke uitrusting (met uitzondering van vergoedingen voor het verhuren van schepen en luchtvaartuigen gebruikt in internationaal verkeer) en voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, alsmede voor technische of economische studies, of voor technische diensten verleend in de Staat waaruit de vergoedingen afkomstig zijn.

4. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor het contract op grond waarvan de royalty's worden betaald, was gesloten, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

6. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen; de plaats van de werkelijke leiding wordt, in voorkomend geval, vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 8, tweede lid.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid tasten niet aan het recht van elk van de Verdragsluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen die deel uitmaken van een aanmerkelijk belang in het kapitaal van een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat overeenkomstig zijn eigen wetgeving, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en die in de loop van de laatste drie jaren voorafgaande aan het jaar van de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard, zijn slechts in die Staat belastbaar. Deze voordelen mogen echter ook in de andere Verdragsluitende Staat worden belast in de volgende gevallen:

a. indien deze inwoner in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt; in dat geval mag slechts het deel van de voordelen, dat aan dat vaste middelpunt kan worden toegerekend, in de andere Verdragsluitende Staat worden belast; of

b. indien hij in de andere Verdragsluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 of meer dagen belopen; in dat geval mag slechts het deel van de voordelen, dat verkregen wordt uit de werkzaamheden uitgeoefend in die andere Staat, in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a. de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning genoten door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Beheerders, bestuurders en commissarissen van vennootschappen

Tantièmes, presentiegelden en andere beloningen, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van de raad van toezicht van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een Verdragssluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragssluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Verdragssluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragssluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid mogen pensioenen en andere soortgelijke beloningen die geen periodiek karakter dragen en ter zake van een in de andere Verdragssluitende Staat uitgeoefende vroegere dienstbetrekking worden betaald aan een inwoner van een Verdragssluitende Staat, in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid zijn pensioenen en andere uitkeringen betaald met toepassing van de socialezekerheidswetgeving van een Verdragssluitende Staat slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a. Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragssluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b. Deze beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragssluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon een inwoner is van die Staat, die:

- (i) onderdaan is van die Staat, of
- (ii) niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Studenten, stagiaires en leerlingen

Een student, een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon of een leerling die onmiddellijk voorafgaand aan zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner is of was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, is in die Staat vrijgesteld van belasting ter zake van:

a. betalingen die hij ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat, en

b. beloningen die hij ontvangt met de uitoefening van werkzaamheden in die Staat teneinde de noodzakelijke middelen voor zijn onderhoud aan te vullen en ten behoeve van zijn studie of opleiding, en die per kalenderjaar 4000 Nederlandse guldens of de tegenwaarde daarvan in Tunesische dinars niet te boven gaan, zulks voor een tijdvak van niet meer dan vijf jaren van de datum af waarop hij voor de eerste keer in die Staat aankomt.

Artikel 21

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 22

Vermijding van dubbele belasting

Dubbele belasting wordt op de volgende wijze vermeden:

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen, die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Tunesië mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, vijfde lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 18, derde lid, artikel 19, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, onderdeel a, en artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag in Tunesië mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze bestanddelen vrij door een vermindering van de Nederlandse belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving, onder handhaving van het beginsel van de vrijstelling. Te dien einde worden genoemde bestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die vanwege die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 16 en artikel 17 van dit Verdrag in Tunesië mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen.

Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Tunesië over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien

de aldus in de belastbare grondslag begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest, die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. Voor de toepassing van de verrekening met de belasting in Nederland verschuldigd ter zake van dividenden, interest en royalty's worden deze categorieën van inkomsten geacht feitelijk aan betaling van belasting in Tunesië onderworpen te zijn geweest binnen de grenzen van de percentages waarin dit Verdrag voorziet, en zulks niettegenstaande de vrijstelling of vermindering van belasting die door Tunesië ter zake daarvan wordt verleend uit hoofde van zijn nationale wetgeving.

Voor de toepassing van de voorgaande bepalingen van dit lid met betrekking tot dividenden worden deze, in geval van belastingheffing in Nederland, geacht feitelijk aan de belasting in Tunesië onderworpen te zijn geweest naar het percentage waarin artikel 10, tweede lid, onderdeel b, voorziet, en zulks ongeacht het percentage van deelneming in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

De bepalingen van dit lid zijn van toepassing gedurende een tijdvak van 15 jaren te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag. Dit tijdvak wordt telkens voor de duur van 10 jaren stilzwijgend verlengd behoudens uitdrukkelijke opzegging door de autoriteiten van een Verdragsluitende Staat, en zulks 6 maanden vóór het einde van de bedoelde periode.

5. Indien een inwoner van Tunesië inkomsten verkrijgt die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Nederland mogen worden belast, verleent Tunesië, onder voorbehoud van de bepalingen van de nationale wet, op de belasting die het heft over de inkomsten van die inwoner, een vermindering die gelijk is aan de in Nederland over het inkomen betaalde belasting. Deze vermindering overschrijdt evenwel niet het deel van de belasting naar het inkomen, zoals deze is berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat kan worden toegerekend aan de inkomsten die in Nederland mogen worden belast.

Voor de toepassing van dit lid worden de belastingen bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel a, en vierde lid, beschouwd als belasting naar het inkomen.

6. Indien een inwoner van een Verdragsluitende Staat voordelen verkrijgt die overeenkomstig de bepalingen van artikel 13, vijfde lid, of inkomsten die overeenkomstig de bepalingen van artikel 18, tweede lid, in de andere Verdragsluitende Staat mogen worden belast, verleent die andere Staat een vermindering op zijn belasting over genoemde voordelen of inkomsten tot een bedrag dat gelijk is aan de belasting van de eerstbedoelde Staat, die in voorkomend geval betrekking heeft op deze voordelen of inkomsten.

HOOFDSTUK V

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 23

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat heeft in de andere Verdragsluitende Staat, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat, die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, zevende lid of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven, betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

4. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 24

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 23, eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst ter kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden.

De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen.

Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarin het Verdrag niet voorziet.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming zoals bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

Artikel 25

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen die inlichtingen uit, die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van dit Verdrag, en in het bijzonder om fraude en het ontgaan van belasting te voorkomen.

Elke aldus uitgewisselde inlichting wordt geheim gehouden en niet ter kennis gebracht van andere personen of autoriteiten dan die belast met de vaststelling of invordering van de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a. administratieve maatregelen te nemen, die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b. inlichtingen te verstrekken, die niet verkrijgbaar zijn krachtens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- c. inlichtingen te verstrekken, die een handels-, bedrijfs- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, of inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 26

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

1. De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke en consulaire ambtenaren ontleenen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.
2. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij aldaar aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen is onderworpen als inwoners van die Staat.
3. Het Verdrag is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of functionarissen, noch op leden van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, indien zij zich op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat bevinden en zij in geen van de beide Verdragsluitende Staten aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 27

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging worden langs diplomatieke weg uitgewisseld.
2. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en vindt toepassing:

- (i) met betrekking tot aan de bron geheven belastingen: op inkomsten betaald of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar van de inwerkingtreding; en
- (ii) met betrekking tot de andere belastingen: op inkomsten van belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar van de inwerkingtreding.

Artikel 28

Beëindiging

Dit Verdrag blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar elk van de Verdragsluitende Staten kan vóór de dertigste juni van enig kalenderjaar na het verstrijken van het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de akten van bekrachtiging zijn uitgewisseld, langs diplomatieke weg een schriftelijke kennisgeving van beëindiging zenden aan de andere Verdragsluitende Staat, en in dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn:

a. met betrekking tot de aan de bron geheven belastingen: op inkomsten betaald of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan, dan wel later; en

b. met betrekking tot de andere geheven belastingen: op inkomsten van belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar waarin de kennisgeving is gedaan, dan wel later.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage de 16 mei 1995 in drievoud, in de Nederlandse, de Franse en de Arabische taal. Bij een verschillende uitleg is de Franse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

W. A. F. G. VERMEEND

Voor de Regering van de Tunesische Republiek

MOHAMED GHANNOUCHI

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Tunesische Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen zijn de ondergetekenden overeengekomen, dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

Ad artikel 4

1. Met betrekking tot artikel 4 geldt dat een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een Verdragsluitende Staat te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waar dat schip zijn thuishaven heeft.

Ad artikel 7

2. Het is wel verstaan dat in geval van toezicht, constructie- of montagewerkzaamheden die een vaste inrichting vormen, alleen de voordelen uit deze werkzaamheden kunnen worden toegerekend aan die vaste inrichting. Dientengevolge kunnen voordelen behaald met de levering van goederen die noodzakelijk zijn voor de hiervoor bedoelde werkzaamheden en die bestemd zijn voor de uitvoerder en rechtstreeks geleverd worden door het hoofdkantoor van de onderneming, niet aan die vaste inrichting worden toegerekend.

3. Met betrekking tot artikel 7, derde lid, worden bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

Geen aftrek wordt echter toegelaten voor bedragen (met uitzondering van die wegens werkelijk gemaakte kosten) welke eventueel door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar kantoren worden betaald als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op bedragen die aan de vaste inrichting zijn geleend.

Evenmin wordt bij de berekening van de voordelen van een vaste inrichting rekening gehouden met bedragen (met uitzondering van die wegens werkelijk gemaakte kosten) welke door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren in rekening worden gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of

als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op bedragen die aan het hoofdkantoor of een van haar andere kantoren zijn geleend.

4. Voor zover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet geen enkele bepaling van het tweede lid die Verdragsluitende Staat de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het verkregen resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. De aandelen van een vennoot in de winst van een onderneming die is opgericht in de vorm van een maatschap of vennootschap onder firma in een Verdragsluitende Staat, mogen niet worden belast, indien een dergelijke vennoot in die Staat geen vaste inrichting heeft als omschreven in artikel 5 van dit Verdrag.

Ad artikel 9

6. De omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, de kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, vormt op zichzelf geen voorwaarde als bedoeld in artikel 9, eerste lid.

Ad artikelen 11 en 12

7. Interest bedoeld in artikel 11, tweede lid, is onderworpen aan de belasting naar een percentage van 7,5 zolang de interest ontvangen door een inwoner van Tunesië in Nederland niet is onderworpen aan inhouding bij de bron en zolang Nederland op dat punt niet is overgegaan tot wijziging van zijn belastingwetgeving.

8. Een financiële instelling in de zin van artikel 11, derde lid, onderdeel b, omvat wat Nederland betreft de Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. en de Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden N.V.

9. Royalty's bedoeld in artikel 12, tweede lid, zijn onderworpen aan de belasting naar een percentage van 7,5 zolang de royalty's ontvangen door een inwoner van Tunesië in Nederland niet zijn onderworpen aan

inhouding bij de bron en zolang Nederland op dat punt niet is overgegaan tot wijziging van zijn belastingwetgeving.

Ad artikel 16

10. Het is wel verstaan dat wat een Nederlands lichaam betreft personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam onderscheidenlijk met het toezicht daarop, bestuurder of commissaris zijn.

Ad artikelen 18 en 19

11. Het is wel verstaan dat de bepalingen van artikel 18, derde lid, en artikel 19, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, onderdeel a, Nederland niet beletten de bepalingen van artikel 22, eerste en tweede lid, van dit Verdrag toe te passen.

Ad artikel 22

12. Het blijft wel verstaan dat de bepalingen van artikel 22, vierde lid, slechts van toepassing zijn indien de uiteindelijke schuldenaar van en de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, interest en royalty's inwoner zijn van Tunesië of Nederland, overeenkomstig de bepalingen van artikel 1 van dit Verdrag.

13. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het Verdrag, en in het bijzonder de formaliteiten die de inwoners van een Verdragsluitende Staat moeten vervullen om in de andere Verdragsluitende Staat de verminderingen of vrijstellingen van belastingen te verkrijgen, waarin het Verdrag voorziet.

14. Voor de toepassing van de artikelen 10, 11, en 12 moeten verzoeken om teruggaaf bij de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage de 16 mei 1995 in drievoud, in de Nederlandse, de Franse en de Arabische taal. Bij een verschillende uitleg is de Franse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

W. A. F. G. VERMEEND

Voor de Regering van de Tunesische Republiek

MOHAMED GHANNOUCHI

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA
RÉPUBLIQUE TUNISIENNE EN VUE D'ÉVITER LES DOUBLES
IMPOSITIONS ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de la République Tunisienne,

Désireux qu'une convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu soit conclue par les deux Etats,

Sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes Visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts Visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total, ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment:

a) en ce qui concerne les Pays-Bas:

- (i) l'impôt sur le revenu (de inkomstenbelasting);
 - (ii) l'impôt sur les traitements, salaires et pensions (de loonbelasting);
 - (iii) l'impôt des sociétés y compris la part du Gouvernement dans les bénéfices nets de l'exploitation de ressources naturelles établie selon la loi minière de 1810 ("Mijnwet 1810") par rapport aux concessions qui sont concédées dès 1967, ou selon la Loi Minière pour le Plateau Continental de 1965 ("Mijnwet Continentaal Plat 1965") (de vennootschapsbelasting);
 - (iv) l'impôt sur les dividendes (de dividendbelasting);
- (ci-après dénommés: "l'impôt néerlandais");

b) en ce qui concerne la Tunisie:

- (i) l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
- (ii) l'impôt sur les sociétés;
- (ci-après dénommés: "l'impôt tunisien").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions Générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

a) le terme "Pays-Bas" désigne le territoire européen du Royaume des Pays-Bas et les zones adjacentes aux eaux territoriales des Pays-Bas sur lesquelles, en conformité avec le droit international, les Pays-Bas peuvent exercer des droits souverains à fin d'exploration et d'exploitation de ces zones et de leurs ressources naturelles;

b) le terme "Tunisie" désigne le territoire de la République Tunisienne et les zones adjacentes aux eaux territoriales de la Tunisie sur lesquelles, en conformité avec le droit international, la Tunisie peut exercer des droits souverains à fin d'exploration et d'exploitation de ces zones et de leurs ressources naturelles;

c) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant les cas, les Pays-Bas ou la Tunisie; l'expression "les deux Etats contractants" désigne les Pays-Bas et la Tunisie;

d) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

e) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

h) le terme "nationaux" désigne:

- (i) toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;
- (ii) toutes les personnes morales, sociétés de personnes et associations constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

i) l'expression "autorité compétente" désigne:

- (i) dans le cas des Pays-Bas: le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;
- (ii) dans le cas de la Tunisie: le Ministre chargé des Finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente ou que les autorités compétentes ne se mettent d'accord sur une interprétation commune sur la base de l'article 24 de la présente Convention.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement Stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

- a) un siège de direction;

b) une succursale;

c) un bureau;

d) une usine;

e) un atelier, et

f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Est considéré comme établissement stable, le chantier de construction ou des opérations de montage, ou des activités de surveillance s'y exerçant, lorsque ce chantier, ces opérations ou ces activités ont une durée supérieure à six mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si:

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7 - agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, une entreprise d'assurance d'un Etat contractant est considérée, sauf en matière de réassurance, comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat si elle perçoit des primes sur le territoire de cet Etat ou assure des risques qui y sont encourus, par l'intermédiaire d'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7.

7. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus Immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des Entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Navigation Maritime et Aérienne

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire, ou à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un groupe, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises Associées

1. Lorsque

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle, ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que,

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liés par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 0 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 20 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent, si elles le jugent nécessaire, les modalités d'application de ces limitations.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 alinéa a) seront applicables à condition que la relation entre la société qui paie les dividendes et la personne qui reçoit ces dividendes n'ait pas été établie ou ne soit pas maintenue principalement afin de bénéficier du taux réduit au sens du paragraphe 2 alinéa a).

4. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, ainsi que les revenus des créances assorties d'une clause de participation aux bénéfices, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société aux personnes qui ne sont pas des résidents de cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts, provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant qui en est le bénéficiaire effectif, ne sont imposables que dans cet autre Etat lorsqu'ils

a) sont payés au titre d'une obligation, d'un billet, d'un bon ou d'un autre titre analogue du Gouvernement d'un Etat contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales; ou

b) sont payés en vertu de prêts de toute nature accordés par le Gouvernement de l'autre Etat contractant, une de ses subdivisions politiques, une de ses collectivités locales, la banque centrale de cet autre Etat ou une personne morale (y compris les institutions financières) contrôlée par cet Etat ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, à l'exception des revenus des créances assorties d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant.

Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 11 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, de films cinématographiques ou de télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique (à l'exception des rémunérations pour affrètement de navires et aéronefs affectés au trafic international) et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique, ainsi que pour des études techniques ou économiques, ou pour des services d'une assistance technique rendus dans l'Etat d'où proviennent les rémunérations.

4. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en Capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers, visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé; le lieu de direction effective est défini, le cas échéant, conformément aux dispositions du paragraphe 2 article 8.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 ne portent pas atteinte au droit de chacun des Etats contractants de percevoir, conformément à sa propre législation un impôt sur les gains provenant de l'aliénation d'actions ou de bon; de jouissance faisant partie d'une participation substantielle dans le capital d'une société qui est un résident d'un Etat contractant conformément à sa propre législation lorsque ces gains sont réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre Etat contractant et qui a été un résident du premier Etat au cours des dernières trois années précédant celle de l'aliénation des actions.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant dans les cas suivants:

a) Si ce résident dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; dans ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre Etat contractant; ou

b) Si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours pendant l'année fiscale considérée; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est tirée des activités exercées dans cet autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions Dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20 les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues par un résident d'un Etat contractant, au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef, exploité en trafic international, ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 16. Administrateurs, Directeurs et Commissaires de Sociétés

Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre de conseil d'administration ou de surveillance d'une société résidente de l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et Sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires qui n'ont pas un caractère périodique, versées à un résident d'un Etat contractant,

au titre d'un emploi antérieur exercé dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres sommes payées en application de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. Fonctions Publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui:

- (i) possède la nationalité de cet Etat, ou
- (ii) n'est pas devenue un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Étudiants, Stagiaires et Apprentis

Un étudiant, un stagiaire ou un apprenti qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, est exempt de tout impôt frappant, dans cet Etat,

a) les sommes qu'il reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat, et

b) pour une période ne dépassant pas cinq ans à partir de la date de sa première arrivée dans cet Etat, les rémunérations qu'il perçoit de l'exercice d'une activité dans cet Etat en vue de compléter les ressources nécessaires à son entretien et pour couvrir ses frais d'études ou de format n'excédant pas 4.000 florins néerlandais ou l'équivalent en dinars tunisiens par année civile.

Article 21. Autres Revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

CHAPITRE IV. MÉTHODES POUR ÉLIMINER LES DOUBLES IMPOSITIONS

Article 22. Dispositions pour Éliminer les doubles Impositions

La double imposition est évitée de la manière suivante:

1. Les Pays-Bas, en prélevant des impôts de leurs résidents, pourront inclure dans la base sur laquelle l'impôt est prélevé, les éléments du revenu qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Tunisie.

2. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas obtient des éléments de revenu qui, en vertu des articles 6, 7, 10 paragraphe 5, 11 paragraphe 5, 12 paragraphe 4, 13 paragraphes 1 et 2, 14, 15 paragraphe 1, 18 paragraphe 3, 19 paragraphes 1 alinéa a) et 2 alinéa a), et 21 paragraphe 2 de la présente Convention, sont imposables en Tunisie et qui sont inclus dans la base visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exonéreront ces éléments en accordant une réduction de l'impôt néerlandais. Cette réduction est calculée conformément aux dispositions de la législation néerlandaise, tout en préservant l'exonération. A cette fin, les éléments mentionnés ci-dessus sont considérés comme étant compris dans le montant total des éléments du revenu qui, en vertu de ces dispositions, sont exonérés de l'impôt néerlandais.

3. En outre, les Pays-Bas accorderont une déduction sur l'impôt néerlandais ainsi calculé pour les éléments du revenu imposables en Tunisie en vertu des articles 10 paragraphe 2, 11 paragraphe 2, 12 paragraphe 2, 16 et 17 de la présente Convention, pour autant que ces éléments soient compris dans la base visée au paragraphe 1.

Le montant de cette déduction est égal à l'impôt payé en Tunisie pour ces éléments du revenu, mais n'excède pas le montant de la réduction qui serait accordée si les éléments du revenu ainsi compris dans la base imposable étaient les seuls éléments du revenu exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions de la législation néerlandaise tendant à éviter les doubles impositions.

4. Pour l'application du crédit déductible de l'impôt dû aux Pays-Bas, au titre des dividendes, intérêts et redevances, ces catégories de revenus seront considérées comme ayant été soumis effectivement au paiement de l'impôt en Tunisie dans la limite des taux prévus par la présente convention, et ce nonobstant l'exonération ou la réduction d'impôt accordée à ce titre en Tunisie en vertu de sa législation nationale.

Pour l'application des dispositions qui précèdent du présent paragraphe aux dividendes et en cas d'imposition aux Pays-Bas, ils seront considérés comme ayant été soumis effectivement à l'impôt en Tunisie au taux prévu par le paragraphe 2 alinéa b de l'article 10, et ce indépendamment du pourcentage de participation dans le capital de la société qui paie les dividendes.

Les dispositions de ce paragraphe sont applicables pendant une période de 15 ans à partir de la date d'entrée en vigueur de la présente convention. Cette période est reconduite tacitement chaque fois pour une durée de 10 ans sauf dénonciation expresse faite par les autorités de l'un des Etats contractants, et ce, 6 mois avant l'expiration de la période sus-visée.

5. Lorsqu'un résident de Tunisie reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables aux Pays-Bas, la Tunisie accorde, sous réserve des dispositions de la loi interne, sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé aux Pays-Bas. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu calculé avant déduction, correspondant aux revenus imposables aux Pays-Bas.

Pour l'application du présent paragraphe les impôts visés à l'article 2, paragraphes 3 alinéa a) et 4, sont considérés comme impôt sur le revenu.

6. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant reçoit de gains qui, conformément aux dispositions du paragraphe 5 de l'article 13, ou des revenus qui, conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, sont imposables dans l'autre Etat contractant, cet autre Etat permet de déduire de son impôt sur lesdits gains ou revenus un montant égal à l'impôt du premier Etat relatif, le cas échéant, à ces gains ou ces revenus.

CHAPITRE V. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 23. Non-Discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat Contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat

contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, notwithstanding les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24. Procédure Amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 25. Échange de Renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention, et en particulier pour prévenir la fraude et éviter l'évasion fiscale.

Tout renseignement ainsi échangé sera tenu secret et ne pourra être communiqué qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente Convention.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celle de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celle de l'autre Etat contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. Fonctionnaires Diplomatiques et Consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international soit de dispositions d'accords particuliers.

2. Aux fins de la présente Convention, une personne physique, qui est membre d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat contractant établie dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers, et qui est un national de l'Etat accréditant, est considérée comme un résident de l'Etat accréditant à condition d'y être soumise aux mêmes obligations en matière d'impôts sur le revenu que les résidents de cet Etat.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux membres d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur le revenu que les résidents de cet Etat.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS FINALES

Article 27. Entrée en Vigueur

1. Cette Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés par la voie diplomatique.

2. Cette Convention entrera en vigueur à partir du trentième jour après la date de l'échange des instruments de ratification, et prendra effet:

(i) en ce qui concerne les impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur; et

(ii) aux autres impôts établis sur les revenus des périodes d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de l'entrée en vigueur.

Article 28. Dénonciation

Cette Convention demeurera indéfiniment en vigueur, mais chaque Etat contractant peut, avant le trentième jour de juin d'une année civile quelconque après la cinquième année qui suit celle au cours de laquelle les instruments de ratification ont été échangés, donner à l'autre Etat contractant, par l'intermédiaire des voies diplomatiques, un préavis de dénonciation écrit, et dans tel cas, cette Convention cessera d'avoir effet:

a) en ce qui concerne les impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le préavis a été donné, soit postérieurement; et

b) aux autres impôts établis sur des revenus des périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année au cours de laquelle le préavis a été donné, soit postérieurement.

En Foi de Quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 16 mai 1995, en trois exemplaires, en langues néerlandaise, française et arabe. En cas de différence le texte français fait foi.

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas :

W. A. F. G. VERMEEND

Pour le Gouvernement de la République Tunisienne :

MOHAMED GHANNOUCHI

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République Tunisienne en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

Ad Article 4

1. En ce qui concerne l'article 4, une personne physique qui demeure à bord d'un navire, sans avoir de domicile réel dans aucun des Etats contractants, est considérée comme un résident de l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire.

Ad Article 7

2. Dans le cas des activités de sondage, de construction ou de montage, qui constituent un établissement stable, il est entendu que seulement les bénéfices provenant de ces activités sont imputables à cet établissement stable. En conséquence, les bénéfices provenant de la livraison de biens nécessaires à l'exercice des activités ci-dessus visées, destinés au maître de l'ouvrage et livrés directement par le siège central de l'entreprise ne sont pas imputables à cet établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont en ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 7, admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable.

De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement des frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répar-

tition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Les participations d'un associé au bénéfice d'une entreprise constituée sous forme de société de fait ou d'association en participation dans un Etat contractant ne sont pas imposables lorsqu'un tel associé n'a pas dans cet Etat un établissement stable tel que défini par l'article 5 du présent accord.

Ad Article 9

6. Le fait que des entreprises associées aient conclu des arrangements, tels que des accords de partage des frais ou des services généraux pour, ou basés sur, la répartition des frais de direction, d'administration générale, des frais techniques et commerciaux, des frais de recherche et développement et autres frais similaires, ne constitue pas en soi une condition au sens du paragraphe 1 de l'article 9.

Ad Articles 11 et 12

7. Les intérêts prévus par le paragraphe 2 de l'article 11 sont soumis à l'impôt au taux de 7,5 pour cent tant que les intérêts reçus par un résident de Tunisie ne sont pas soumis à la retenue à la source aux Pays-Bas et tant que les Pays-Bas n'auront pas procédé à la modification de leur législation fiscale.

8. Une institution financière au sens du paragraphe 3, alinéa b, de l'article 11 comprend, en ce qui concerne les Pays-Bas, le Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. (la Société Financière Néerlandaise pour les Pays en Développement S.A.) et le Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden N.V. (la Banque Néerlandaise pour Investissements aux Pays en Développement S.A.).

9. Les redevances prévues par le paragraphe 2 de l'article 12 sont soumises à l'impôt au taux de 7,5 pour cent tant que les redevances reçues par un résident de Tunisie ne sont pas soumises à la retenue à la source aux Pays-Bas et tant que les Pays-Bas n'auront pas procédé à la modification de leur législation fiscale.

Ad Article 16

10. En ce qui concerne une société néerlandaise, il est entendu que les personnes qui sont mandatées à cet effet par l'assemblée générale des actionnaires ou par tout autre groupement compétent d'une telle société et qui occupent respectivement des fonctions de direction et de surveillance dans la société sont un "bestuurder" ou un "commissaris".

Ad Articles 18 et 19

11. Il est entendu que les dispositions des articles 18, paragraphe 3 et 19, paragraphe 1 alinéa a) et 2 alinéa a) n'empêchent pas les Pays-Bas d'appliquer les dispositions de l'article 22, paragraphes 1 et 2 de la présente convention.

Ad Article 22

12. Il demeure entendu que les dispositions du paragraphe 4 de l'article 22 ne sont applicables que lorsque le débiteur et le bénéficiaire effectifs des dividendes, intérêts et redevances sont des résidents de Tunisie ou des Pays-Bas, conformément aux dispositions de l'article 1 de la présente convention.

13. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de la Convention, et notamment les formalités que devront accom-

plir les résidents d'un Etat contractant pour obtenir, dans l'autre Etat contractant, les réductions ou les exonérations d'impôt prévues par la Convention.

14. Pour l'application des articles 10, 11 et 12, les demandes de remboursement doivent être faites à l'autorité compétente de l'Etat contractant qui a perçu l'impôt, dans le délai de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

En Foi de Quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 16 mai 1995, en trois exemplaires, en langues néerlandaise, française et arabe. En cas de différence le texte français fait foi.

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas :

W. A. F. G. VERMEEND

Pour le Gouvernement de la République Tunisienne :

MOHAMED GHANNOUCHI

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE REPUBLIC OF TUNISIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Republic of Tunisia;

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of either Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) In the case of the Netherlands:

(i) The income tax (de inkomstenbelasting);

(ii) The tax on salaries, wages and pensions (de loonbelasting);

(iii) The company tax, including the Government's share in the net profits from the exploitation of natural resources determined pursuant to the Mining Act of 1810 (Mijnwet 1810) with respect to concessions issued as from 1967 or pursuant to the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965 (Mijnwet Continentaal Plat 1965) corporation tax (de vennootschapsbelasting);

(iv) The dividend tax (de dividendbelasting); (hereinafter referred to as "Netherlands tax");

(b) In the case of Tunisia:

(i) The personal income tax (impôt sur le revenu des personnes physiques);

- (ii) The corporation tax (impot sur le revenu); (hereinafter referred to as "Tunisian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of major changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General definitions

I. For the purpose of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) The term "Netherlands" means that part of the Kingdom of the Netherlands situated in Europe and the zones adjacent to the territorial waters of the Netherlands over which the Netherlands may exercise sovereign rights under international law for the purpose of exploring and exploiting such zones and their natural resources;

(b) The term "Tunisia" means the territory of the Republic of Tunisia and the zones adjacent to the territorial waters of Tunisia over which Tunisia may exercise sovereign rights under international law for the purpose of exploring and exploiting such zones and their natural resources;

(c) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Netherlands or Tunisia, as the context requires; the term "the two Contracting States" means the Netherlands and Tunisia;

(d) The term "person" comprises an individual, a company and any other body of persons;

(e) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(h) The term "national" means:

- (i) Any individual possessing the nationality of a Contracting State;

- (ii) Any body corporate, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(i) The term "competent authority" means:

- (i) In the case of the Netherlands, the Minister of Finance or his authorized representative;

- (ii) In the case of Tunisia, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies, unless the context otherwise requires or the competent authorities agree on a common meaning on the basis of article 24 of this Convention.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. This term does not, however, include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop, and

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or assembly project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activity continues for a period of more than six months shall be deemed to be a permanent establishment.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in one of the Contracting States an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the foregoing provisions of this article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except with regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person who is not an agent of an independent status within the meaning of paragraph 7.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of one of the Contracting States from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including management expenses and general administrative expenses, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other articles of this Convention, then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

(a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and, if necessary, the competent authorities of the Contracting States shall consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

(a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

(b) 20 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall settle, if they deem it necessary, the mode of application of these limitations.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 (a), shall apply provided that the relationship between the company paying the dividends and the recipient of such dividends has not been established or is not maintained mainly for the purpose of benefiting from the reduced tax rate within the meaning of paragraph 2 (a).

4. The term "dividends" as used in this article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits as well as income from debt-claims carrying a right to participate in profits and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner, may only be taxed in that other State if:

(a) It is paid in respect of a bond, promissory note, share or any other similar security of the Government of a Contracting State or a political or local authority thereof; or

(b) It is paid in respect of loans of any kind granted by the Government of the other Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, the central bank of that other State or legal persons (including financial institutions) controlled by that State or by a political or local authority thereof.

4. The term "interest" as used in this article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage with the exception of income carrying a right to participate in the payer's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State.

Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State, a permanent or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by the permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount.

In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of

the royalties, the tax so charged shall not exceed 11 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, cinematographic films and films for television broadcasting, any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (with the exception of payments for chartering ships and aircraft operated in international traffic) and for information concerning knowledge acquired in the industrial, commercial or scientific sphere, as well as for technical or economic studies or for technical assistance services rendered in the State in which the payments arise.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and the royalties are borne by such permanent establishment or fixed base then the royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent estab-

ishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated; the effective place of management is defined, if need be, in accordance with the provisions of article 8, paragraph 2.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each Contracting State to levy, in accordance with its own laws, a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights that are part of a substantial holding in the capital of a company which is a resident of a Contracting State according to its own laws, where such gains are realized by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State for the last three years preceding the alienation of the shares.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if:

(a) He has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

(b) His stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding 183 days in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State, unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned; and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may only be taxed in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Entertainers and athletes

1. Notwithstanding the provisions of articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other non-periodical remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments made in accordance with legislation on social security of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 19. Government service

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) Is a national of that State; or

(ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid directly by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students, trainees and business apprentices

A student, trainee or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, shall be exempt from any taxes levied in that State in respect of:

(a) Payments that he receives for the purpose of his maintenance, education or training, provided that such payments arise from sources outside that State; and

(b) Any remuneration of up to 4,000 Netherlands Florins or the equivalent in Tunisian Dinars per calendar year that he receives from employment in that State for the purpose of supplementing the resources required to cover his maintenance and study or training costs for a period not exceeding five years from the date of his initial arrival in that State.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent

establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV. METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 22. Provisions for the elimination of double taxation

Double taxation shall be avoided as follows:

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Tunisia.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to articles 6, 7, article 10, paragraph 5, article 11, paragraph 5, article 12, paragraph 4, article 13, paragraphs 1 and 2, article 14, article 15, paragraph 1, article 18, paragraph 3, article 19, paragraphs 1 (a) and 2 (a), and article 21, paragraph 2, of this Convention, may be taxed in Tunisia and are included in the taxable base referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of the Netherlands tax. Such reduction shall be calculated in accordance with the provisions of Netherlands law while preserving the exemption. Accordingly, the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of items of income which, in accordance with those provisions, are exempt from Netherlands tax.

3. Moreover, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax thus computed in respect of the items of income which, according to article 10, paragraph 2, article 11, paragraph 2, article 12, paragraph 2, and articles 16 and 17 of this Convention, may be taxed in Tunisia to the extent that such items are included in the taxable base referred to in paragraph 1.

The amount of such deduction shall be equal to the tax paid in Tunisia on those items of income, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included in the taxable base were the sole items of income exempted from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. For the application of the tax deductible credit in the Netherlands on dividends, interest and royalties, payment of the tax in Tunisia for these categories of income shall be deemed to have been effected at the rates provided for by this Convention, notwithstanding the tax exemption or rebate granted under this head in Tunisia under its laws.

For the application of the foregoing provisions of this paragraph to dividends and where taxable in the Netherlands, such dividends shall be considered as having been effectively subject to payment of taxes in Tunisia at the rates provided for in article 10, paragraph 2 (b), irrespective of the share in the capital of the company paying the dividends.

The provisions of this paragraph shall be applicable for a period of 15 years starting from the date of entry into force of this Convention. Such period shall be tacitly renewed on each occasion for a period of 10 years unless the authorities of one of the Contracting States expressly denounces it six months prior to the expiration of the above-mentioned period.

5. Where a resident of Tunisia derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, Tunisia shall deduct from the amount of tax which it levies on the income of such resident an amount equal to the income tax paid in the Netherlands. However, the amount deducted may not exceed that part of the tax on income as computed before the deduction is given, which corresponds to the income taxable in the Netherlands.

For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in article 2, paragraphs 3 (a) and 4, shall be considered as income tax.

6. Where a resident of a Contracting State derives gains which, in accordance with the provisions of article 13, paragraph 5, or income which, in accordance with the provisions of article 18, paragraph 2, may be taxed in the other Contracting State, that other State shall allow as a deduction from the tax on such gains or income an amount equal to the tax levied by the first-mentioned State on the said gains or income, as the case may be.

CHAPTER V. SPECIAL PROVISIONS

Article 23. Non-discrimination

1. Nationals of one Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of one Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on an enterprise of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of article 9, paragraph 7 of article 11 or paragraph 6 of article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this article shall, notwithstanding the provisions of article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

The agreement shall be applied regardless of the time limits provided in the domestic laws of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention, including for the prevention of fraud and tax evasion.

Any information exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities involved in the assessment or collection of the taxes covered by this Convention.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public order (*ordre public*).

Article 26. Diplomatic and consular officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of this Convention, an individual who is a member of a diplomatic or consular mission of one of the Contracting States in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is subject therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organizations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in one of the Contracting States, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

CHAPTER VI. FINAL PROVISIONS

Article 27. Entry into force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged through the diplomatic channel.

2. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of exchange of the instruments of ratification and shall apply:

(i) In respect of taxes withheld at source on income paid or credited from the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force; and

(ii) In respect of other taxes on income for taxation periods beginning on the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 28. Termination

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of the fifth year after the year in which the instruments of ratification were exchanged, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event, this Convention shall cease to have effect:

(a) In respect of taxes withheld at source on income paid or credited, from the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given and subsequent years; and

(b) In respect of other taxes on income for taxable periods beginning on or after the first day of January in the year in which the notice of termination is given and subsequent periods.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in three originals at the Hague this 16th day of May 1995 in the Dutch, French and Arabic languages. In case there is any divergence of interpretation, the French shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

W. A. F. G. VERMEEND

For the Government of the Republic of Tunisia:

MOHAMED GHANNOUCHI

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Tunisia for the avoidance of double taxation and the prevention of income tax evasion, the undersigned have agreed that the following shall form an integral part of the Convention.

Ad article 4

1. With reference to article 4, an individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

Ad article 7

2. It is understood that in the case of profits from survey, supply, installation or construction activities, only so much of them shall be attributable to a permanent establishment as result from the actual performance of such activities by that permanent establishment. Accordingly, profits from deliveries of goods, whether or not in connection with these activities, to that permanent establishment by the head office, another permanent establishment or a third person shall not be attributed to that permanent establishment.

3. With reference to article 7, paragraph 3, in the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

However, no deductions shall be allowed for such sums as may, where necessary, be paid by the permanent establishment for purposes other than the reimbursement of expenses to the head office of the enterprise or to any of its branches as royalties, fees or other similar payments for the use of patents or other rights, or as a commission for specific services rendered or for a managerial function or, except in the case of a banking institution, as interest on sums loaned to the permanent establishment.

Similarly, in the determination of the profits of a permanent establishment, no deductions shall be allowed for sums which are paid (other than the reimbursement of expenses actually incurred) by the permanent establishment to the head office or to any other office of the enterprise as royalties, fees or other similar payments in respect of the use of patents or other rights, as a commission for services rendered or for management or, except in the case of a banking enterprise, as interest on sums loaned to the head office or any other office of the enterprise.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted, shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this article.

5. The profits derived by a partner in respect of his participation in a joint venture (association en participation) or a partnership (société de fait) established in a Contracting State shall not be taxable where such partner does not have in that State a permanent establishment as defined in article 5 of this Agreement.

Ad article 9

6. The fact that associated enterprises have concluded arrangements such as cost-sharing or general service agreements for or based on the apportionment of expenses incurred in respect of management and general administration, technical matters and marketing, research and development and other similar expenses does not constitute in and of itself a condition within the meaning of article 9, paragraph 1.

Ad articles 11 and 12

7. The interest provided for under article 11, paragraph 2, shall be taxed at a rate of 7.5 per cent so long as a withholding tax is not levied on the interest received by a resident of Tunisia in the Netherlands and so long as the Netherlands does not amend its tax laws.

8. As far as the Netherlands is concerned, financial institutions within the meaning of article 11, paragraph 3 (b), include the Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. (Netherlands Finance Company for Developing Countries) and the Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden N.V. (Netherlands Investment Bank for Developing Countries).

9. The royalties provided for under article 12, paragraph 2, shall be taxed at a rate of 7.5 per cent so long as a withholding tax is not levied on the royalties received by a resident of Tunisia in the Netherlands and so long as the Netherlands does not amend its tax laws.

Ad article 16

10. It is understood, as far as a Netherlands company is concerned, that any person appointed for this purpose by the general meeting of shareholders or by any other competent group of such a company and who discharges managerial or oversight functions in the company shall be a "bestuurder" (director or manager) or a "commissaris" (commissioner or board member).

Ad articles 18 and 19

11. It is understood that nothing in the provisions of articles 18, paragraph 3, and 19, paragraphs 1 (a) and 2 (a), shall prevent the Netherlands from applying the provisions of article 22, paragraphs 1 and 2 of this Convention.

Ad article 22

12. It is understood that the provisions of article 22, paragraph 4, shall be applicable only where the payers and beneficial owners of the dividends, interest and royalties are residents of Tunisia or the Netherlands in accordance with the provisions of article 1 of this Convention.

13. The competent authorities of the Contracting States shall mutually agree on the procedures for the application of the Convention, including the formalities to be completed by residents of a Contracting State in order to obtain in the other Contracting State such tax rebates or exemptions as may be provided for by the Convention.

14. As far as the application of articles 10, 11 and 12 is concerned, applications for the reimbursement of tax shall be presented to the competent authority of the Contracting State having levied the tax within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

In Witness Whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at the Hague on 16 May 1995, in triplicate in the Dutch, French and Arabic languages. In the event of a difference, the French text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

W. A. F. G. VERMEEND

For the Government of the Republic of Tunisia:

MOHAMED GHANNOUCHI

No. 40786

**Netherlands
and
Lithuania**

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Lithuania for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital (with protocol). Vilnius, 16 June 1999

Entry into force: *31 August 2000 by notification, in accordance with article 33*

Authentic texts: *Dutch, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 3 December 2004*

**Pays-Bas
et
Lituanie**

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République de Lituanie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vilnius, 16 juin 1999

Entrée en vigueur : *31 août 2000 par notification, conformément à l'article 33*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 3 décembre 2004*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Litouwen tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Litouwen,

Geleid door de wens een verdrag te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

- a) in Nederland:
 - de inkomstenbelasting,
 - de loonbelasting,

- de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijnwet continentaal plat 1965,

- de dividendbelasting,
- de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

b) in Litouwen:

- de belasting op winsten van rechtspersonen (juridiniu asmenu pelno mokestis),
- de belasting op inkomsten van natuurlijke personen (fiziniu asmenu pajamu mokestis),
- de belasting op ondernemingen die gebruik maken van staatsvermogen (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima),

(hierna te noemen: „Litouwse belasting”).

4. Dit Verdrag is ook van toepassing op alle gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderseiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a) betekent de uitdrukking „een Verdragsluitende Staat” Nederland of Litouwen, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” Nederland en Litouwen;

b) betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan voor zover dat gebied in overeenstemming met het internationale recht krachtens de Nederlandse wetgeving is of zal worden aangemerkt als een gebied waarbinnen Nederland soevereine rechten kan uitoefenen met betrekking tot de exploratie en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van de zeebodem of de ondergrond daarvan;

c) betekent de uitdrukking „Litouwen” de Republiek Litouwen en, wanneer zij in aardrijkskundige zin wordt gebezigd, het grondgebied van

de Republiek Litouwen en elk gebied grenzend aan de territoriale wateren van de Republiek Litouwen waarbinnen, op grond van de wetgeving van Litouwen en in overeenstemming met het internationale recht, de rechten van Litouwen met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden uitgeoefend;

d) omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e) betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g) betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragsluitende Staat, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h) betekent de uitdrukking „onderdaan”:

1. iedere natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit;

2. iedere rechtspersoon, vennootschap en vereniging die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een Verdragsluitende Staat van kracht is;

i) betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2. in Litouwen de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, trachten de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming te regelen, met inachtneming van de plaats van zijn werkelijke leiding, de plaats waar hij is opgericht of anderszins tot stand gekomen en van enige andere ter zake doende factor. Bij afwezigheid van zulk een overeenstemming zal dat lichaam niet gerechtigd zijn aanspraak te maken op enig voordeel op grond van dit Verdrag, behalve dat dat lichaam aanspraak mag maken op de voordelen van de artikelen 24 (Vermijding van dubbele belasting), 26 (Non-discriminatie) en 27 (Regeling voor onderling overleg).

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats; en
- f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichhoudende of adviserende aard die op de plaats van dat werk of die werkzaamheden worden verricht, vormen alleen dan een vaste inrichting indien de duur ervan negen maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

a) het gebruik van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b) het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

c) het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

f) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a tot en met c) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Wanneer een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen. Wanneer evenwel de werkzaamheden van zulk een vertegenwoordiger uitsluitend

of nagenoeg uitsluitend worden verricht voor die onderneming zelf, wordt hij niet geacht een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van dit lid te zijn.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot onroerende zaken zijn ook van toepassing op de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, gebouwen, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie of concessie tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn alleen in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere

Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar alleen in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, wanneer een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten van de onderneming, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders, zulks met uitzondering van kosten die niet aftrekbaar zouden zijn indien de vaste inrichting een zelfstandige onderneming was.

4. Voorzover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Wanneer in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zee- en luchtvaart

1. Voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in die Staat.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Wanneer

a) een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Wanneer een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die

welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat onmiddellijk ten minste 25 percent beheerst van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking „dividenden” zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit schuldvorderingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst en inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middeelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden

betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Wanneer een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

8. De bepalingen van het tweede lid, onderdeel a, van dit artikel zijn niet van toepassing indien de verhouding tussen de twee lichamen hoofdzakelijk is opgezet of in stand wordt gehouden met de bedoeling om deze vrijstelling veilig te stellen.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting 10 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid:

a) is interest afkomstig uit Nederland vrijgesteld van Nederlandse belasting indien de interest wordt betaald aan:

- i) de Staat Litouwen, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan;
- ii) de Bank van Litouwen (centrale bank);
- iii) een financiële instelling die eigendom is van of wordt beheerst door de Regering van Litouwen, daaronder begrepen de staatkundige onderdelen en plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan;

b) is interest afkomstig uit Litouwen vrijgesteld van Litouwse belasting indien de interest wordt betaald aan:

- i) de Staat der Nederlanden, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan;
- ii) de Nederlandsche Bank (centrale bank);
- iii) een financiële instelling die eigendom is van of wordt beheerst door de Regering van Nederland, daaronder begrepen de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan;
- c) is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat ter zake van een lening, gegarandeerd of verzekerd door een van de lichamen als genoemd of bedoeld in onderdeel a) of onderdeel b) en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat alleen belastbaar in die andere Staat;
- d) is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat alleen belastbaar in de andere Verdragsluitende Staat indien de genietter een inwoner van die andere Staat is en deze genietter een onderneming van die andere Staat is en de uiteindelijk gerechtigde van de interest is, en de interest wordt betaald ter zake van een schuld ontstaan uit de verkoop op krediet van koopwaar of nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting door die onderneming aan een onderneming van de eerstbedoelde Staat, behoudens waar het een verkoop of schuld betreft tussen gelieerde personen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid.

5. De uitdrukking „interest” zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, doch niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn naar gelang van het geval de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar inwoner is van die Staat. Wanneer evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdrag-

sluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Wanneer, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel alleen op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a) 5 percent van het brutobedrag van royalty's betaald voor het gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting;

b) 10 percent van het brutobedrag van de royalty's in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De uitdrukking „royalty's” zoals gebezigd in dit artikel betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms en films of geluidsbanden voor radio- of televisie-uitzendingen, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een

Verdragssluitende Staat, in de andere Verdragssluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn naar gelang van het geval de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Royalty's worden geacht uit een Verdragssluitende Staat afkomstig te zijn wanneer zij worden betaald door een inwoner van die Staat. Wanneer evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een Verdragssluitende Staat is of niet, in een Verdragssluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

7. Wanneer, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel alleen op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragssluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragssluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragssluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen door een onderneming van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn alleen belastbaar in die Staat.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn alleen belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid tasten niet aan het recht van elk van de Verdragsluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen over voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die Staat inwoner is van die Staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een natuurlijk persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn alleen in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast, maar alleen in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend. Te dien einde wordt een natuurlijk persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat en die in de andere Verdragsluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen te boven gaan, geacht in die andere Staat geregeld over een vast middelpunt te beschikken en worden de voordelen die zijn verkregen uit bovengenoemde, in die andere Staat verrichte werkzaamheden, toegerekend aan dat vaste middelpunt.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking alleen in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking alleen in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a) de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen en andere beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer, van bestuurder of van commissaris van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordelen of inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-

artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Wanneer voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Verdragsluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op voordelen of inkomsten, verkregen uit werkzaamheden die in een Verdragsluitende Staat worden verricht door een artiest of een sportbeoefenaar indien het bezoek aan die Staat in hoofdzaak wordt betaald uit openbare fondsen van de andere Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. In een zodanig geval zijn de inkomsten alleen belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en sociale zekerheidsuitkeringen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten alleen in die Staat belastbaar.

2. Wanneer deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat, of wanneer in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen de beloningen of deze afkoopsom in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast.

3. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaal-zekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen gedurende het leven of gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiek-

rechtelijk lichaam daarvan, of een instantie of entiteit die geheel in eigendom is van die Staat, onderdeel of publiekrechtelijk lichaam, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, die instantie of die entiteit, mogen in die Staat worden belast.

b) Deze beloningen zijn echter alleen in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a) Pensioenen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of een instantie of entiteit die geheel in eigendom is van die Staat, dat onderdeel of publiekrechtelijk lichaam, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, die instantie of die entiteit, mogen in die Staat worden belast.

b) Deze pensioenen zijn echter alleen in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of een instantie of een entiteit die geheel in eigendom is van die Staat, dat onderdeel of dat publiekrechtelijke lichaam.

Artikel 20

Hoogleraren en docenten

1. Een natuurlijke persoon die een Verdragsluitende Staat bezoekt met het doel in die Staat onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te doen aan een universiteit, hogeschool of andere erkende onderwijsinstelling en die inwoner is, of onmiddellijk voorafgaande aan dat bezoek inwoner was, van de andere Verdragsluitende Staat, is vrijgesteld van belasting in de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat voor beloningen voor dat onderwijs of onderzoek voor een tijdvak van ten hoogste twee jaar vanaf de datum van zijn eerste bezoek voor dat doel.

2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 21

Studenten

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 22

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn alleen in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 23

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6, dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat bezit en dat is gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of

uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in die andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragsluitende Staat alsmede uit roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, is alleen belastbaar in die Staat.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat zijn alleen in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

VERMLJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 24

Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Litouwen mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zesde lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, vijfde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 18, derde lid, artikel 19, eerste lid (onderdeel a), en tweede lid (onderdeel a), en artikel 22, tweede lid, van dit Verdrag in Litouwen mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen of vermogen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 16, artikel 17, artikel 18, tweede lid, en artikel 23, eerste en tweede lid, van dit Verdrag in Litouwen mogen worden belast in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Litouwen over deze bestanddelen van het inkomen of vermogen betaalde

belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen of vermogen begrepen bestanddelen van het inkomen of vermogen de enige bestanddelen van het inkomen of vermogen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. In Litouwen wordt dubbele belasting als volgt voorkomen:

a) Indien een inwoner van Litouwen inkomen verkrijgt of vermogen bezit dat overeenkomstig dit Verdrag in Nederland mag worden belast, verleent Litouwen, tenzij in zijn nationale wetgeving een gunstiger behandeling is voorzien:

i) als een aftrek op de inkomstenbelasting van die inwoner, een bedrag gelijk aan de inkomstenbelasting die daarover in Nederland is betaald;

ii) als een aftrek op de vermogensbelasting van die inwoner, een bedrag gelijk aan de vermogensbelasting die daarover in Nederland is betaald.

In elk van beide gevallen overschrijdt deze aftrek echter niet dat deel van de belasting naar het inkomen of het vermogen, zoals in Litouwen berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat naar gelang van het geval kan worden toegerekend aan het inkomen of het vermogen dat in Nederland mag worden belast.

b) Indien een lichaam dat inwoner is van Litouwen een dividend ontvangt van een lichaam dat inwoner is van Nederland en waarvan het tenminste 10 procent van de aandelen met volledig stemrecht bezit, wordt, voor de toepassing van onderdeel a, onder de in Nederland betaalde belasting niet alleen begrepen de belasting betaald over het dividend, maar ook de belasting over de onderliggende winsten van het lichaam waaruit het dividend was betaald.

Voor de toepassing van dit lid worden de belastingen genoemd in artikel 2, derde lid, onderdeel a, en vierde lid, anders dan de vermogensbelasting, beschouwd als inkomstenbelasting.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 25

Werkzaamheden buitengaats

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepaling van dit Verdrag. Dit artikel is echter niet van toepassing wanneer werkzaamheden buitengaats van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” werkzaamheden die buitengaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt, onder voorbehoud van het vierde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in de andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende werkzaamheden buitengaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan. Voor de toepassing van dit lid:

a) wordt een onderneming die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte werkzaamheden bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen in een tijdvak van 12 maanden te boven gaan, iedere onderneming geacht zijn werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in dat tijdvak te boven gaat;

b) wordt een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een middellijk of onmiddellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon middellijk of onmiddellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” evenwel niet geacht te omvatten:

a) een van de activiteiten of een combinatie daarvan als genoemd in het vierde lid van artikel 5;

b) sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;

c) het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een natuurlijke persoon die inwoner van een Verdragsluitende Staat is en die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitengaats een aaneengesloten tijdvak van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbe-

trekking in verband met werkzaamheden buitengaats die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrekking in die andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Wanneer aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Litouwen belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 14 in samenhang met onderscheidenlijk het derde en het vijfde lid van dit artikel en het zesde lid van dit artikel in Litouwen mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting, die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in het tweede lid van artikel 24.

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder de woonplaats betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. Statenlozen die inwoner zijn van een Verdragsluitende Staat worden in een van de Staten niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder de woonplaats betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet zo worden uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstgenoemde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve wanneer de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, achtste lid, of artikel 12, zevende lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende

Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

5. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verhand houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits

a) die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd; en

b) de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking „pensioenregeling” mede een pensioenregeling ingevolge een publiekrechtelijk stelsel van sociale zekerheid.

7. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 27

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 26, eerste lid, aan die van de

Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in het Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Wanneer moeilijkheden of twijfelpunten die zijn gerezen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van het Verdrag niet binnen een tijdvak van twee jaar nadat de vraag is gerezen opgelost kunnen worden door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg ingevolge de voorgaande leden van dit artikel, kan het geval op verzoek van een van de Verdragsluitende Staten worden voorgelegd voor arbitrage, echter alleen nadat de procedures die beschikbaar zijn op grond van het eerste tot en met het vierde lid van dit artikel volledig zijn uitgeput en mits de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat daarmee instemt en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen er schriftelijk mee instemmen te zijn gebonden door de beslissing van de arbitragecommissie. De beslissing van de arbitragecommissie in een bepaald geval is voor dat geval bindend voor beide Verdragsluitende Staten en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen.

Artikel 28

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen die inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepas-

sing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratief-rechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. De Verdragsluitende Staten kunnen aan de arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van het vijfde lid van artikel 27, de inlichtingen verstrekken die nodig zijn om de arbitrageprocedure te voltooien. Deze inlichtingen worden verstrekt met inachtneming van de bepalingen van artikel 30. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte inlichtingen onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 29

Bijstand bij invordering

1. De Staten komen overeen elkaar hulp en bijstand te verlenen, in overeenstemming met hun onderscheiden wetgeving of administratieve praktijk, bij de invordering van de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is en de op genoemde belastingen betrekking hebbende verhogingen, boetes, betalingen wegens termijnoverschrijdingen, interest en kosten.

2. Op verzoek van de verzoekende Staat vordert de aangezochte Staat belastingvorderingen van de eerstgenoemde Staat in overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingvorderingen. Deze vorderingen genieten echter geen voorrang in de aangezochte Staat en kunnen niet worden ingevorderd door middel van het in hecftenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. De aangezochte Staat is niet verplicht invorderingsmaatregelen te nemen waarin de wetgeving van de verzoekende Staat niet voorziet.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn alleen van toepassing op belastingvorderingen die onderwerp zijn van een executoriale titel in de verzoekende Staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten, niet worden bestreden. Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een

persoon die geen inwoner van de verzoekende Staat is, is het tweede lid alleen van toepassing wanneer de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten.

4. De aangezochte Staat is niet verplicht het verzoek in te willigen:

a) indien de verzoekende Staat niet alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend, tenzij aanwending van die middelen zou leiden tot onevenredige moeilijkheden;

b) indien en voor zover hij de belastingvordering in strijd acht met de bepalingen van dit Verdrag of met enig ander verdrag waarbij beide Staten partij zijn.

5. De executoriale titel in de verzoekende Staat wordt, indien passend en in overeenstemming met de in de aangezochte Staat van kracht zijnde bepalingen, zo spoedig mogelijk na de datum van ontvangst van het verzoek om bijstand aanvaard, erkend of aangevuld dan wel vervangen door een executoriale titel in de aangezochte Staat.

Artikel 30

Beperking van de artikelen 28 en 29

In geen geval worden de bepalingen van artikel 28 en artikel 29 zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

a) administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (*ordre public*).

Artikel 31

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

1. De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke en consulaire ambtenaren ontleenen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. Voor de toepassing van het Verdrag wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat

of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij daarin aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen is onderworpen als inwoners van die Staat.

3. Het Verdrag is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen en functionarissen, noch op leden van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat die in een Verdragssluitende Staat verblijven, indien zij in die Staat niet aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen of naar het vermogen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

Artikel 32

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Dit Verdrag kan hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en/of Aruba, indien het desbetreffende land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders is overeengekomen brengt de beëindiging van het Verdrag niet met zich mede dat tevens de uitbreiding van het Verdrag tot enig land waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 33

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de laatste der beide data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld en de bepalingen ervan vinden toepassing in beide Verdragssluitende Staten:

a) met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin het Verdrag in werking treedt;

b) met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen en belastingen naar het vermogen, voor belastingen verschuldigd voor

belastingjaren of -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin het Verdrag in werking treedt.

Artikel 34

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Verdrag-sluitende Partijen wordt beëindigd. Elk van de Partijen kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar een kennisgeving van beëindiging te doen. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn in beide Verdragsluitende Staten:

a) met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan;

b) met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen en belastingen naar het vermogen, voor belastingen verschuldigd voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Vilnius, de 16^e juni 1999, in tweevoud, in de Nederlandse, de Litouwse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Litouwse en de Nederlandse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

G. YBEMA

Voor de Republiek Litouwen

A. SAUDARGAS

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Litouwen gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I. Ad artikelen 1 en 4

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van dit Verdrag een Verdragsluitende Staat, zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, een instantie van die Staat of een autoriteit, alsmede een pensioenfonds dat of liefdadigheidsinstelling die als zodanig erkend is in een Verdragsluitende Staat en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat, wordt beschouwd als een inwoner van die Staat. Als een erkend pensioenfonds wordt beschouwd, in het geval van Litouwen, elk op grond van de wetgeving van Litouwen opgericht pensioenfonds en in het geval van Nederland elk pensioenfonds dat volgens wettelijke bepalingen erkend is en onder toezicht staat.

II. Ad artikel 3

Het is wel verstaan dat de uitdrukkingen „Nederland” of „Litouwen” de exclusieve economische zone omvatten waarbinnen Nederland of Litouwen, naar gelang van het geval, soevereine rechten mogen uitoefenen in overeenstemming met hun nationale recht en het internationale recht, indien Nederland of Litouwen in hun wetgeving zulk een zone hebben aangemerkt of zullen aanmerken en daarbinnen heffingsrechten uitoefenen of zullen uitoefenen.

III. Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Verdragsluitende Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

IV. Ad artikelen 5, 6, 7, 13 en 25

Het is wel verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

V. Ad artikelen 6 en 13

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van de artikelen 6 en 13 opties of soortgelijke rechten ter zake van onroerende zaken worden beschouwd als onroerende zaken.

VI. Ad artikel 7

Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, wanneer een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch alleen op basis van dat deel van de winst van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening zijn toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, wanneer de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale bedrag van de overeenkomst, doch alleen op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn alleen belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is.

VII. Ad artikel 8

Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen behaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat met de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede voordelen behaald door de onderneming met de verhuur op basis van verhuur zonder bemanning van schepen en luchtvaartuigen indien deze in het internationale verkeer worden geëxploiteerd, alsmede winsten behaald met de verhuur van containers, voorzover deze voordelen uit verhuur bijkomstig zijn bij of voortvloeien uit de voordelen omschreven in het eerste lid.

VIII. Ad artikelen 10, 11 en 12

Wanneer aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

IX. Ad artikel 12

1. Vergoedingen voor technische diensten, daaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor contracten inzake bouw- of constructiewerkzaamheden met

inbegrip van de daartoe behorende blauwdrukken, dan wel voor diensten van raadgevende of toezichhoudende aard worden niet beschouwd als betalingen ontvangen als een vergoeding voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, behalve voor zover de bedragen van die vergoedingen zijn gebaseerd op productie, verkoop, verrichtingen, voordelen of een andere soortgelijke grondslag die verband houdt met het gebruik van deze inlichtingen.

2. Het is wel verstaan dat de uitdrukking „royalty's” niet geacht wordt te omvatten betalingen voor het gebruik van boortorens of uitrusting voor soortgelijke doeleinden, gebruikt voor de exploratie of de winning van koolwaterstoffen.

3. Indien Litouwen in enig verdrag ter voorkoming van dubbele belasting gesloten tussen Litouwen en een derde Staat, die op de datum van ondertekening van dit Verdrag lid is van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), na die datum erin toestemt enig soort recht of eigendom van de definitie neergelegd in het vierde lid, uit te sluiten of royalty's afkomstig uit Litouwen van Litouwse belasting op royalty's vrij te stellen of de tarieven van de belasting zoals voorzien in het tweede lid, te beperken, is deze definitie of vrijstelling of dit lagere tarief automatisch van toepassing alsof het in het vierde lid, onderscheidenlijk het tweede lid was vermeld.

X. Ad artikel 16

Het is wel verstaan dat de uitdrukking „bestuurder” of „commissaris” van een Nederlands lichaam slaat op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XI. Ad artikel 24

Het is wel verstaan dat voor de berekening van de vermindering vermeld in artikel 24, derde lid, de waarde van de in artikel 23, eerste lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypotheek op dat vermogen en de waarde van de in artikel 23, tweede lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vaste middelpunt behorende schulden.

XII. Ad artikel 27, vijfde lid, en artikelen 28 en 29

Met betrekking tot de bepalingen inzake arbitrage, uitwisseling van inlichtingen en bijstand bij invordering kunnen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in onderling overleg regels opstellen met

betrekking tot zaken de procedure betreffende, formulieren voor de aanvraag en beantwoording daarvan, de afdracht van ingevorderde bedragen, minimale invorderingsbedragen en aanverwante zaken.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Vilnius, de 16^e juni 1999, in tweevoud, in de Nederlandse, de Litouwse, en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Litouwse en de Nederlandse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

G. YBEMA

Voor de Republiek Litouwen

A. SAUDARGAS

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE REPUBLIC OF LITHUANIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Kingdom of the Netherlands and the Republic of Lithuania,
Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the preven-
tion of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Con-
tracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of
a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the
manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total
income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains
from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital
appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Netherlands:

- de inkomstenbelasting (income tax),

- de loonbelasting (wages tax),

- de vennootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net
profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijwewet 1810 (the
Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mij-
wewet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),

- de dividendbelasting (dividend tax),

- de vermogensbelasting (capital tax),

(hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) in Lithuania:

- juridiniu asmenu pelno mokestis (the tax on profits of legal persons);

- fiziniu asmenu pajamu mokestis (the tax on income of natural persons);
 - palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima (the tax on enterprises using state-owned capital);
- (hereinafter referred to as "Lithuanian tax").

4. The Convention shall also apply to any similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "a Contracting State" means the Netherlands or Lithuania, as the context requires; the term "Contracting States" means the Netherlands and Lithuania;

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe including the part of the sea bed and its sub-soil under the North Sea, to the extent that that area in accordance with international law has been or may hereafter be designated under Netherlands laws as an area within which the Netherlands may exercise sovereign rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed or its sub-soil;

c) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which under the laws of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its subsoil and their natural resources;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "national" means:

1. any individual possessing the nationality of a Contracting State;
2. any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

1. in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative;

2. in Lithuania the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the state in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both states, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the States shall endeavour to settle the question by mutual agreement having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such company shall not be entitled to claim any benefits under this Convention, except that such company may claim the benefits of Articles 24, 26 and 27.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project or supervisory or consultancy activities connected therewith and which are carried out at that site or project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The provisions of this Convention relating to immovable property shall apply also to property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, buildings, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise (other than expenses which would not be deductible if the permanent establishment were a separate enterprise) which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be custom-

ary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as cost sharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had

to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from debt-claims participating in profits and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

8. The provisions of sub-paragraph a) of paragraph 2 of this Article shall not apply if the relation between the two companies has been arranged or is maintained primarily with the intention of securing this exemption.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2,

a) interest arising in the Netherlands shall be exempt from Netherlands tax if the interest is paid to:

- i) the State of Lithuania, a political subdivision or a local authority thereof;
- ii) the Bank of Lithuania (Central Bank);
- iii) a financial institution owned or controlled by the Government of Lithuania, including political subdivisions and local authorities thereof;

b) interest arising in Lithuania shall be exempt from Lithuanian tax if the interest is paid to:

- i) the State of the Netherlands, a political subdivision or a local authority thereof;
- ii) the Nederlandsche Bank (Central Bank);
- iii) a financial institution owned or controlled by the Government of the Netherlands, including political subdivisions and local authorities thereof;

c) interest arising in a Contracting State on a loan guaranteed or insured by any of the bodies mentioned or referred to in sub-paragraph a) or sub-paragraph b) and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State;

d) interest arising in a Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State if the recipient is a resident of that other State, and such recipient is an enterprise of that other State and is the beneficial owner of the interest, and the interest is paid with respect to indebtedness arising on the sale on credit, by that enterprise, of any merchandise or industrial, commercial or scientific equipment to an enterprise of the first-mentioned State, except where the sale or indebtedness is between related persons.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such

permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of royalties paid for the use of industrial, commercial or scientific equipment;

b) 10 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting

State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelvemonth period commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived there from may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company or a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television

artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such case the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18. Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first mentioned State.

4. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency or wholly owned entity of such State, subdivision or authority, to an individual in respect of dependent personal services rendered to that State or subdivision or authority, agency or entity, may be taxed in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1. is a national of that State; or

2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency or wholly owned entity of such State,

subdivision or authority, to an individual in respect of dependent personal services rendered to that State or subdivision or authority, agency or entity, may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency or wholly owned entity of such State, subdivision or authority.

Article 20. Professors and teachers

1. An individual who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college or other recognized educational institution in that Contracting State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempted from taxation in the first-mentioned Contracting State on remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21. Students

Payments which a student, or an apprentice or trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 23. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24. Elimination of double taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Lithuania.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 5 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 3 of Article 18, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19 and paragraph 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Lithuania and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income or capital which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17, paragraph 2 of Article 18 and paragraphs 1 and 2 of Article 23 of this Convention may be taxed in Lithuania to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Lithuania on these items of income or capital, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income or capital so included were the sole

items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. In Lithuania double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Lithuania derives income or owns capital which in accordance with this Convention may be taxed in the Netherlands, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow:

- i) as a deduction from the tax of the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in the Netherlands;
- ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income or capital tax in Lithuania as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Netherlands.

b) For the purpose of sub-paragraph a), where a company that is a resident of Lithuania receives a dividend from a company that is a resident of the Netherlands in which it owns at least 10 per cent of its shares having full voting rights, the tax paid in the Netherlands shall include not only the tax paid on the dividend, but also the tax paid on the underlying profits of the company out of which the dividend was paid.

For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in paragraphs 3a) and 4 of Article 2, other than the capital tax, shall be considered taxes on income.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 25. Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of 12 months.

For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises - when added

together - exceed a period of 30 days in any 12 month period, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in that period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. An individual who is a resident of a Contracting State and who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consists of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Lithuania on the items of income which may be taxed in Lithuania according to Article 7 and Article 14 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 24.

Article 26. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents

of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State;

b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 27. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of the Convention cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure pursuant to the previous paragraphs of this Article within a period of two years after the question was raised, the case may, at the request of either Contracting State, be submitted for arbitration, but only after fully exhausting the procedures available under paragraphs 1 to 4 of this Article and provided the competent authority of the other Contracting State agrees and the taxpayer or taxpayers involved agree in writing to be bound by the decision of the arbitration board. The decision of the arbitration board in a particular case shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case.

Article 28. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article I. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. The Contracting State may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5 of Article 27, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. Such release of information shall be subject to the provisions of Article 30. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 1 of this Article with respect to any information so released.

Article 29. Assistance in recovery

1. The States agree to lend each other assistance and support with a view to the collection, in accordance with their respective laws or administrative practice, of the taxes to which this Convention shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant State the requested State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, which are not contested. However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested.

4. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;

b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other convention to which both of the States are parties.

5. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested State.

Article 30. Limitation of articles 28 and 29

In no case shall the provisions of Articles 28 and 29 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 31. Diplomatic agents and consular officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents and consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income or on capital as are residents of that State.

Article 32. Territorial extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of the Netherlands Antilles or Aruba, if the country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and be subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any country to which it has been extended under this Article.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

Article 33. Entry into force

This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year or period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 34. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year or period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Vilnius this 16th day of 1999, in duplicate, in the Netherlands, Lithuanian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Lithuanian and Netherlands texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

G. YBEMA

For the Republic of Lithuania:

A. SAUDARGAS

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Lithuania, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Articles 1 and 4

It is understood that for the purposes of this Convention a Contracting State, its political subdivisions or local authorities thereof, an instrumentality of that State, political subdivision or authority as well as a pension fund or charitable organisation recognized as such in a Contracting State and of which the income is generally exempt from tax in that State, shall be regarded as resident of that State. As recognized pension fund shall be regarded, in the case of Lithuania, any pension fund established under the laws of Lithuania and in the case of the Netherlands, any pension fund recognized and controlled according to statutory provisions.

II. Ad Article 3

It is understood that the term "the Netherlands" or "Lithuania", as the case may be, shall include the exclusive economic zone within which the Netherlands or Lithuania may exercise sovereign rights in accordance with their domestic law and international law, if the Netherlands or Lithuania under their law have designated or will designate such a zone and exercise or will exercise taxation rights therein.

III. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

IV. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 25

It is understood that exploration and exploitation rights relating to natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and subsoil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, property to be produced by such exploration or exploitation.

V. Ad Articles 6 and 13

It is understood that for the purposes of Articles 6 and 13 options or similar rights in respect of immovable property are regarded as immovable property.

VI. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be

determined only on the basis of that portion of the profits of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. Specifically, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

VII. Ad Article 8

For the purposes of this Article, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation in international traffic of ships and aircraft include profits derived by the enterprise from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic as well as profits derived from the lease of containers if such rental or lease profits are supplementary or incidental to the profits described in paragraph 1.

VIII. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the end of the calendar year in which the tax has been levied.

IX. Ad Article 12

1. Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for engineering contracts including blueprints related thereto, or for consultancy or supervisory services shall be deemed not to be payments received as a consideration for information concerning industrial, commercial or scientific experience, except to the extent that the amounts of such payments are based on production, sales, performance, profits or any other similar basis related to the use of the said information.

2. It is understood that the term "royalties" shall be deemed not to include payments for the use of drilling rigs, or similar purpose equipment, used for the exploration for or the extraction of hydrocarbons.

3. If in any convention for the avoidance of double taxation concluded by Lithuania with a third State, being a member of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) at the date of signature of this Convention, Lithuania after that date would agree to exclude any kind of rights or property from the definition contained in paragraph 4 or exempt royalties arising in Lithuania from Lithuanian tax on royalties or to limit the rates of tax provided in paragraph 2, such definition or exemption or lower rate shall automatically apply as if it had been specified in paragraph 4 or paragraph 2, respectively.

X. Ad Article 16

It is understood that "bestuurder" or "commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other

competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XI. Ad Article 24

It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 3 of Article 24, the items of capital referred to in paragraph 1 of Article 23 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that capital and the items of capital referred to in paragraph 2 of Article 23 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

XII. Ad Article 27, paragraph 5, and Articles 28 and 29

With respect to the provisions of arbitration, exchange of information and assistance in recovery, the competent authorities of the Contracting States may, by common agreement, prescribe rules concerning matters of procedure, forms of application and replies thereto, disposition of amounts collected, minimum amounts to collection and related matters.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Vilnius this 16th June of 1999 in duplicate, in the Netherlands, Lithuanian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Lithuanian and Netherlands texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

G. YBEMA

For the Republic of Lithuania:

A. SAUDARGAS

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**NYDERLANDŲ KARALYSTĖS
IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ IR KAPITALŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO
IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Nyderlandų Karalystė ir Lietuvos Respublika,

norėdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

susitarė:

I SKYRIUS

SUTARTIES TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai ar vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokių būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pricaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perdavimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra būtent šie:

a) Nyderlanduose:

- pajamų mokestis (de inkomstenbelasting),
- mokestis nuo darbo užmokesčio (de loonbelasting),
- kompanijų mokestis (de vennootschapsbelasting), įskaitant pagal 1810 metų kalnakasybos įstatymą (Mijnwet 1810) ir 1967 metais išleistus jo pakeitimus arba pagal 1965 metų Nyderlandų kontinentinio šelfo kasybos įstatymą (Mijnwet Continentaal Plat 1965) Vyriausybei tenkančią grynojo pelno iš gamtinių išteklių eksploatavimo dalį,
- dividendų mokestis (de dividendbelasting),
- kapitalo mokestis (de vermogensbelasting)

(toliau vadinami "Nyderlandų mokesčiu");

b) Lietuvoje:

- juridinių asmenų pelno mokestis,
- fizinį asmenų pajamų mokestis,
- palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu").

4. Ši Sutartis taip pat taikoma bet kokiems panašioms mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esamais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius esminius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

II SKYRIUS

DEFINICIJOS

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:
 - a) sąvoka "Susitariančioji Valstybė" reiškia Nyderlandus arba Lietuvą, kaip to reikalauja kontekstas; sąvoka "Susitariančiosios Valstybės" reiškia Nyderlandus ir Lietuvą;
 - b) sąvoka "Nyderlandai" reiškia Europoje esančią Nyderlandų Karalystės dalį, įskaitant Šiaurės jūros dugno ir jos nuogulų dalį tiek, kiek šis plotas pagal tarptautinę teisę yra arba ateityje pagal Nyderlandų įstatymus gali būti paskirtas plotu, kuriame Nyderlandai gali naudotis suvereniomis teisėmis tirti ir eksploatuoti jūros dugno ar jos nuogulų gamtinius išteklius;
 - c) sąvoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulus bei jų gamtinius išteklius;
 - d) sąvoka "asmuo" apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;
 - e) sąvoka "kompanija" reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokią vieneta, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;
 - f) sąvokos "Susitariančiosios Valstybės įmonė" ir "kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonę, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
 - g) sąvoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivų ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tikrai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
 - h) sąvoka "nacionalas" reiškia:
 1. bet koki fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

2. bet koki juridinį asmenį, bendriją ir asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus;
- i) sąvoka "kompetentingas asmuo" reiškia:
1. Nyderlanduose - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,
 2. Lietuvoje - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.
2. Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės įstatymą mokesčiams, kuriems taikoma Sutartis.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka "Susitariančiosios Valstybės rezidentas" reiškia bet koki asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Bet ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį ar kapitalo.
2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:
 - a) jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
 - b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis dažniausiai gyvena;
 - c) jeigu jis dažnai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nei vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;
 - d) jeigu jis yra abiejų Valstybių nacionalas arba nėra nei vienos jų, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.
3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu, atsižvelgdami į jo faktiško vadovavimo vietą, vietą, kur jis inkorporuotas ar kitaip įsteigtas, ir bet kokius kitus tinkamus faktorius. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai tokia kompanija negali pasinaudoti jokiais šios Sutarties teikiamomis lengvatomis, išskyrus tai, kad tokia kompanija gali reikalauti lengvatų, numatytų 24, 26 ir 27 straipsniuose.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.
2. Sąvoka "nuolatinė buveinė" pirmiausia apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą,
 - b) filialą,
 - c) įstaigą,
 - d) gamyklą,
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.
3. Statybos teritorija arba statybos ar įrangos objektas, arba su tuo susijusi ir šioje teritorijoje ar objekte vykdoma priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, kai ji egzistuoja ilgiau negu devynis mėnesius.
4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka "nuolatinė buveinė" neapima:
 - a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,
 - b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,
 - c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,
 - d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei reikalingiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,
 - e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei reikalingai veiklai vykdyti, laikymo,
 - f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai a) - e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja šis derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsizvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas, - dirba įmonės naudai ir turi įgaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitariančiojoje Valstybėje ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatinė buveinė.

6. Įmonė nelaikoma turinčia nuolatinę buveinę Susitariančiojoje Valstybėje, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokį kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės naudai, jis šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri toje kitoje Valstybėje užsiima komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

III SKYRIUS

PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka "nekilnojamasis turtas" turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, pastatams, nekilnojamojo turto užufruktui bei teisėms į kintamas ar pastovias išmokas, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis, jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinėi buveinei.
2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinėi buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.
3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti įmonės išlaidas (bet ne tas išlaidas, kurios nebūtų atimamos, jeigu nuolatinė buveinė būtų atskira įmonė), padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, arba kitur.
4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinėi buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.
5. Nuolatinėi buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.
6. Šio straipsnio ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinėi buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.
7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna naudodama jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje pervežimų agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

- a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba
- b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet esant tokioms sąlygoms jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas. Susitarta, kad tas faktas, kai asocijuotos įmonės sudaro susitarimus (tokius kaip susitarimai dėl išlaidų pasidalijimo ar bendros paslaugų sutartys) dėl valdymo, bendrų vadovavimo, techninių ar komercinių išlaidų, tyrimų ar plėtros išlaidų bei kitų panašių išlaidų paskirstymo arba susitarimus, pagrįstus tokių išlaidų paskirstymu, savaime dar nėra ankstesniame sakinyje minima sąlyga.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskiriamas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 paragrafo taikymo būdą.

4. 2 paragrafo nuostatos nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

5. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų, "jouissance" akcijų ar "jouissance" teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, taip pat pajamas iš pelne dalyvaujančių skolinių pareikalavimų ir pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

6. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

8. Šio straipsnio 2 paragrafo a) punkto nuostatos netaikomos, jeigu ryšys tarp dviejų kompanijų sukuriamas ar palaikomas pirmiausia tam, kad būtų išsaugomas toks atleidimas.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarantios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiam į 1 ir 2 paragrafų nuostatas,

a) Nyderlanduose susidarantios palūkanos atleidžiamos nuo Nyderlandų mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:

- (i) Lietuvos valstybei, jos politiniam padalinii ar vietos valdžiai,
- (ii) Lietuvos bankui (centriniam bankui),
- (iii) finansinei institucijai, kurios nuosavybės teisė priklauso Lietuvos Vyriausybei, įskaitant jos politinius padalinius ir vietos valdžią, arba kuri yra jų kontroliuojama;

- b) Lietuvoje susidaranchios palūkanos atleidžiamos nuo Lietuvos mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:
 - (i) Nyderlandų valstybei, jos politiniam padalinii ar vietos valdžiai,
 - (ii) Nederlandsche Bank (centriniam bankui),
 - (iii) finansinei institucijai, kurios nuosavybės teisė priklauso Nyderlandų Vyriausybei, įskaitant jos politinius padalinius ir vietos valdžią, arba kuri yra jų kontroliuojama;
- c) Susitariančiojoje Valstybėje susidaranchios palūkanos, kurios mokamos už paskolas, garantuotas ar apdraustas bet kokios a) punkte arba b) punkte minimos ar nurodytos organizacijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje;
- d) Susitariančiojoje Valstybėje susidaranchios palūkanos apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu gavėjas yra tos kitos Valstybės rezidentas ir toks gavėjas yra tos kitos Valstybės įmonė ir faktiškasis palūkanų savininkas, o palūkanos mokamos už išsiskolinimą, atsirandantį, kai ta įmonė parduoda kreditan bet kokius gaminius arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus pirma minėtos Valstybės įmonei, išskyrus kai pardavimas vyksta ar išsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 ir 3 paragrafų taikymo būdą.

5. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, bet kurie nesuteikia teisės dalyvauti skolininko pelne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

6. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Palūkanos laikomos susidaranchiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado išsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinė buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidaranchiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

8. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutariama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,
- b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 paragrafo taikymo būdą.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensacija už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus ir filmus ar juostas televizijai ar radijui, bet kokiu patentu, prekybos ženklu, dizainu ar modeliu, planu, slapta formule ar metodu, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiais gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtį.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidaranciais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidaranciais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutariama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimui susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto - bet ne to, kuris minimas 1, 2 ir 3 paragrafuose, - perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turą perleidęs asmuo.

5. 4 paragrafo nuostatos neliečia kiekvienos Susitariančiosios Valstybės teisės pagal jos įstatymus apmokestinti prieaugio pajamas, kurias gauna fizinis asmuo, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, perleisdamas kompanijos, kurios visą ar dalį kapitalo sudaro akcijos ir kuri pagal tos Valstybės įstatymus yra tos Valstybės rezidentė, akcijas arba "jouissance" teises, jeigu toks asmuo buvo pirma minėtos Valstybės rezidentas paskutinių penkerių metų laikotarpiu iki akcijų ar "jouissance" teisių perleidimo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinėi veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai vadinamajai nuolatinėi veiklavietei.

2. Sąvoka "profesinės paslaugos" pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba dėstyimo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į I paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio ankstesnes nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą tarptautiniams pervežimams naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ar kiti atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio kito panašaus organo narys arba kaip tokios kompanijos “bestuurder” ar “commissaris”, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu esminė jo vizito į tą Valstybę dalis finansuojama iš kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS, RENTOS IR SOCIALINĖS IŠMOKOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos bei kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, ir bet kokių rentos apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Tačiau kai tokie atlyginimai nėra periodiškai ir mokami kaip kompensacija už praeityje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje dirbtą samdomą darbą arba kai vietoje teisės į rentą išmokama vienkartinė suma, šis atlyginimas ar ši vienkartinė suma gali būti apmokestinama toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro.

3. Bet kokia pensija ir panašios išmokos, mokamos remiantis Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymais kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami pirma minėtoje Valstybėje.

4. Sąvoka "renta" reiškia visą gyvenimą arba konkrečiu ar nustatytu laikotarpiu periodiškai mokamą nustatyto dydžio sumą, kurią buvo išpareigota mokėti mainais kaip adekvačią ir visišką kompensaciją pinigais ar kita vertine forma.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, arba tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas moka fiziniam asmeniui už samdomą darbą tai Valstybei arba padaliniui ar valdžiai, agentūrai ar vienetui, gali būti apmokestinami toje Valstybėje.
- b) Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu darbas atliekamas toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:
 1. yra tos Valstybės nacionalas arba
 2. netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamo darbo.
2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, arba tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už samdomą darbą tai Valstybei arba padaliniui ar valdžiai, agentūrai ar vienetui, apmokestinama tik toje Valstybėje.
- b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.
3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už darbą, susijusį su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas.

20 straipsnis

PROFESORIAI IR MOKYTOJAI

1. Fizinis asmuo, kuris į Susitariančiąją Valstybę atvyko mokyti arba atlikti tiriamojo darbo universitete, koledže ar toje Susitariančiojoje Valstybėje pripažintoje kitoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirma minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar tiriamąjį darbą, ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiam tikslui atvyko pirmą kartą.
2. Šis straipsnis netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tiriamojo darbo, jeigu toks tiriamasis darbas atliekamas ne visuomeniniams tikslams, o pirmiausia dėl tam tikro asmens ar asmenų asmeninės naudos.

21 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas ar mokinys, ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma minėtoje Valstybėje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinamos toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidaranti, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. I paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms - bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, - jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklavietė. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

IV SKYRIUS

KAPITALO APMOKESTINIMAS

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje minimo nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinėi veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ir orlaivių ir iš su tokių jūrų laivų ir orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybeje.

V SKYRIUS

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Apmokestinami savo rezidentus, Nyderlandai į bazę, nuo kurios imami tokie mokesčiai, gali įtraukti pajamų ar kapitalo rūšis, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos Lietuvoje.

2. Tačiau kai Nyderlandų rezidentas gauna tokias pajamų rūšis, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal šios Sutarties 6 straipsnį, 7 straipsnį, 10 straipsnio 6 paragrafą, 11 straipsnio 6 paragrafą, 12 straipsnio 5 paragrafą, 13 straipsnio 1 ir 2 paragrafus, 14 straipsnį, 15 straipsnio 1 paragrafą, 18 straipsnio 3 paragrafą, 19 straipsnio 1 (a) punktą ir 2 (a) punktą) paragrafus ir 22 straipsnio 2 paragrafą ir yra įtraukiamos į 1 paragrafe minimą bazę, Nyderlandai, leisdami sumažinti savo mokestį, tokias pajamų rūšis atleidžia nuo mokesčio. Šis sumažinimas skaičiuojamas pagal Nyderlandų įstatymo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas. Šiam tikslui laikoma, kad minėtos pajamų rūšys įtraukiamos į bendrą pajamų rūšių, pagal tas nuostatas atleidžiamų nuo Nyderlandų mokesčio, sumą.

3. Be to, Nyderlandai leidžia atskaitymą iš Nyderlandų mokesčio, apskaičiuoto pajamų ar kapitalo rūšims, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal šios Sutarties 10 straipsnio 2 paragrafą, 11 straipsnio 2 paragrafą, 12 straipsnio 2 paragrafą, 13 straipsnio 5 paragrafą, 16 straipsnį, 17 straipsnį, 18 straipsnio 2 paragrafą ir 23 straipsnio 1 ir 2 paragrafus, jeigu šios rūšys yra įtraukiamos į 1 paragrafe minimą bazę. Šio atskaitymo suma lygi Lietuvoje nuo šių pajamų ar kapitalo rūšių sumokėtam mokesčiui, bet neviršija sumažinimo, kuris būtų leidžiamas, jeigu taip įtrauktos pajamų ar kapitalo rūšys būtų pajamų ar kapitalo rūšys, atleidžiamos nuo Nyderlandų mokesčio tik pagal Nyderlandų įstatymo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas, sumos.

4. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

- a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Nyderlanduose, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:
 - (i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atskaityti sumą, lygią Nyderlanduose sumokėtam šių pajamų mokesčiui,
 - (ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atskaityti sumą, lygią Nyderlanduose sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia atskaitoma suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atskaitymą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Nyderlanduose.

- b) Šio paragrafo a) punkto tikslui, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Nyderlandų rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų visą balsavimo teisę turinčių akcijų, į Nyderlanduose mokamą mokestį įskaitomas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalis.

Šio paragrafo tikslams 2 straipsnio 3 a) ir 4 paragrafuose išvardyti mokesčiai, bet ne kapitalo mokestis, laikomi pajamų mokesčiais.

VI SKYRIUS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas. Tačiau šis straipsnis netaikomas, jeigu asmens veikla kontinentiniame šelfe yra šio asmens nuolatinė buveinė pagal 5 straipsnio nuostatas arba nuolatinė veiklavietė pagal 14 straipsnio nuostatas.
2. Šiame straipsnyje sąvoka "veikla kontinentiniame šelfe" reiškia veiklą, kuria užsiimama kontinentiniame šelfe ir kuri susijusi su Susitariančiojoje Valstybėje esančių jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu.
3. Susitariančiosios Valstybės įmonė, kuri užsiima veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 paragrafą, šios veiklos atžvilgiu laikoma užsiimančia komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, išskyrus atvejus, kai šia veikla kitos Valstybės kontinentiniame šelfe užsiimama bet kurio dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis ne ilgiau kaip 30 dienų. Šio paragrafo tikslams:
 - a) kai įmonė, užsiimanti veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuota su kita įmone ir ta kita įmonė kontinentiniame šelfe tęsia tą pačią veiklą (kaip to paties projekto dalį), kuria užsiima ar užsiėmė pirma minėta įmonė, o aukščiau minimų veiklų, kuriomis užsiėmė abi įmonės, trukmė – sudėjus kartu – bet kurio dvylikos mėnesių laikotarpiu viršija 30 dienų, tada laikoma, kad šiuo laikotarpiu kiekviena įmonė užsiima savo veikla ilgesnį kaip 30 dienų laikotarpį;
 - b) įmonė laikoma asocijuota su kita įmone, jeigu viena jų tiesiogiai ar netiesiogiai turi ne mažiau kaip vieną trečiąją kitos įmonės kapitalo arba jeigu asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai turi ne mažiau kaip vieną trečiąją abiejų įmonių kapitalo.
4. Tačiau laikoma, kad šio straipsnio 3 paragrafo tikslams sąvoka "veikla kontinentiniame šelfe" neapima:
 - a) vienos iš veiklų, minimų 5 straipsnio 4 paragrafe, arba bet kokio jų derinio,
 - b) veiklos, kuri vykdoma laivais veikiant ar buksyruojant arba pritvirtinus juos inkarais, jeigu jie pirmiausia skirti šiam tikslui, ir bet kokiai kitai tokiomis laivais atliekamai veiklai,

c) reikmenų ar darbuotojų tarptautinio pervežimo jūrų laivais ar orlaiviais.

5. Laikoma, kad fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiima veikla, tokia kaip profesinių paslaugų teikimas ar kita savarankiško pobūdžio veikla, užsiima tokia veikla per kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančią nuolatinę veiklavietę, jeigu ši veikla kontinentiniame šelfe nenutrūkstamai trunka 30 dienų ar ilgiau.

6. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla, vykdoma per kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe esančią nuolatinę buveinę, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek tas samdomas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe.

7. Kai pateikiami dokumentiniai įrodymai, kad Lietuvoje sumokėtas mokestis nuo tokių pajamų rūšių, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal 7 straipsnį ir 14 straipsnį ir remiantis atitinkamai šio straipsnio 3 paragrafu ir 5 paragrafu bei šio straipsnio 6 straipsniu, Nyderlandai leidžia sumažinti jų mokestį, kuris skaičiuojamas pagal 24 straipsnio 2 paragrafe nustatytas taisykles.

26 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiųjų Valstybių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 8 paragrafo arba 11 straipsnio 7 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį kapitalą bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma minėtos Valstybės rezidentui skolos.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitoms Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje netur būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galima apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Įnašai, kuriuos moka fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, arba kuri mokami jo naudai, į kitoje Susitariančiojoje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintą pensijų fondą pirma minėtoje Valstybėje mokesčių tikslams traktuojami taip pat, kaip įnašai į pirma minėtoje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintą pensijų fondą, su sąlyga, kad

- a) toks fizinis asmuo mokėjo įnašus į tokį pensijų fondą prieš tapdamas pirma minėto Valstybės rezidentu,
- b) pirma minėtos Valstybės kompetentingas asmuo sutinka, kad šis pensijų fondas atitinka toje Valstybėje mokesčių tikslams pripažįstamą pensijų fondą.

Šio paragrafo tikslui "pensijų fondas" apima pensijų fondą, sukurtą pagal valstybinės socialinės apsaugos įstatymus.

7. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas 26 straipsnio 1 paragrafe, - į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

5. Jeigu aiškinant ar taikant Sutartį kyla kokių nors sunkumų ar abejonių, kurių Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, remdamiesi ankstesniais šio straipsnio paragrafais, negali išspręsti abipusiu susitarimu per dvejus metus atsiradus klausimui, šis atvejis gali, esant vienos iš Susitariančiųjų Valstybių prašymui, būti pateiktas arbitražui, bet tik visiškai įvykdžius šio straipsnio 1-4 paragrafuose numatytas procedūras ir su sąlyga, kad kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo sutinka ir atitinkamas mokesčių mokėtojas ar mokėtojai raštu patvirtina, kad vykdys arbitražo valdybos sprendimą. Ypatingais atvejais arbitražo valdybos sprendimas šiuo klausimu įpareigoja abi Susitariančiąsias Valstybes ir atitinkamą mokesčių mokėtoją ar mokėtojus.

28 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), užsiimantiems mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu ar rinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba apeliacijų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti per viešus teismo procesus arba teismo sprendimuose.

2. Susitariančioji Valstybė arbitražo valdybai, sukurtai remiantis 27 straipsnio 5 paragrafu, gali pateikti tokią informaciją, kuri reikalinga vykdant arbitražo procedūrą. Tokia pateikiama informacija yra 30 straipsnio nuostatų objektas. Arbitražo valdybos nariai turi laikytis informacijos atskleidimo apribojimų, aprašytų šio straipsnio 1 paragrafe dėl pateikiamos informacijos.

29 straipsnis

PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Valstybės sutinka, remdamosi atitinkamais savo įstatymais ar administravimo praktika, teikti viena kitai pagalbą ir paramą renkant mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, ir bet kokius su minėtais mokesčiais susijusius padidinimus, priemokas, uždelstas įmokas, delspinigius ir išlaidas.

2. Vienai Valstybei pateikus prašymą, jį gavusi Valstybė, remdamasi savo pačios mokestinių ieškinių išieškojimui skirtu įstatymu ir administravimo praktika, patenkina pirma minėtos Valstybės mokestinį ieškinį. Tačiau prašymą gavusioje Valstybėje tokiems mokestiniams ieškiniams pirmenybė neteikiama, o mokestis negali būti išieškomas įkalinant skolininką už skolą. Prašymą gavusi Valstybė nėra įpareigota imtis kokių nors vykdymui būtinų priemonių, kurios nenumatytos prašymą pateikusios Valstybės įstatymuose.

3. 2 paragrafo nuostatos taikomos tik tokiems mokestiniams ieškiniams, kurie pagrįsti dokumentu, leidžiančiu juos išieškoti prašymą gavusioje Valstybėje, ir kurie, jeigu kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, nėra užginčyti. Tačiau kai ieškinys susijęs su asmens, kuris nėra prašymą pateikusios Valstybės rezidentas, apmokestinimu, 2 paragrafo nuostatos taikomos tik, kai ieškinys jau nebegali būti užginčytas, jeigu kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip.

4. Prašymą gavusi Valstybė nėra įpareigota vykdyti prašymą:

- a) jeigu prašymą pateikusi Valstybė nėra panaudojusi visų savo teritorijoje galimų būdų, išskyrus kai tokių būdų reikalavimas galėtų sukelti ieškinių neatitinkančių sunkumų,
- b) jeigu ji laiko ir tiek, kiek ji laiko, kad mokestinis ieškinys prieštarauja šios Sutarties arba bet kokios kitos sutarties, kurios šalys yra abi Valstybės, nuostatomis.

5. Jeigu tai priimtina ir atitinka prašymą gavusioje Valstybėje galiojančias nuostatas, tai dokumentas, leidžiantis priverstinai išieškoti prašymą pateikusioje Valstybėje, kaip galima greičiau gavus pagalbos prašymą, priimamas, pripažįstamas, papildomas ar pakeičiamas dokumentu, leidžiančiu priverstinai išieškoti prašymą gavusioje Valstybėje.

30 straipsnis

28 IR 29 STRAIPSNIŲ APRIBOJIMAS

28 ir 29 straipsnių nuostatos jokių atveju negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

31 straipsnis

DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

1. Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinų agentų ir konsulinių tarnautojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis tarptautinės teisės bendraisiais principais arba specialių susitarimų nuostatomis.
2. Sutarties tikslams fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys ir siunčiančiosios Valstybės nacionalas, laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu joje jis privalo mokėti mokesčius nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.
3. Sutartis netaikoma tarptautinėms organizacijoms, jų organams ir pareigūnams bei trečiosios valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos nariams, esantiems Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu joje jie neprivalo mokėti mokesčių nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.

32 straipsnis

TERITORIJOS IŠPLĖTIMAS

1. Ši Sutartis, visa arba su bet kokiais būtinais pakeitimais, gali būti išplėsta arba Nyderlandų Antiluose ar Aruboje, arba abiejose iš šių šalių, jeigu duotoji šalis ima mokesčius, iš esmės savo pobūdžiu panašius į tuos, kuriems taikoma Sutartis. Bet koks toks išplėtimas taikomas nuo tokios dienos ir su tokiais pakeitimais ir sąlygomis, įskaitant nutraukimo sąlygas, kaip gali būti nustatyta ir susitarta notose, kuriomis apsiekiama diplomatiniais kanalais.
2. Jeigu nesusitarta kitaip, nutraukiant Sutartį, ji tuo pačiu nėra nutraukiama jokioje šalyje, kuriai ji buvo išplėsta pagal šį straipsnį.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

Ši Sutartis įsigalioja trisdešimtą dieną po vėlesnės iš dienų, kai atitinkamos Vyriausybės viena kitai raštu praneša, kad atitinkamų Valstybių konstituciniai reikalavimai įvykdyti, ir jos nuostatos pradėdamos taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, - pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus ar laikotarpį, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

34 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol viena iš Susitariančiųjų Valstybių ją nutraukia. Kiekviena Valstybė gali Sutartį nutraukti diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, - pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus ar laikotarpį, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta VILNIUJE 1999 m. 06 mėn. 16 d. dviem egzemplioriais olandų, lietuvių ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Tuo atveju, jeigu būtų skirtinga lietuviško ir olandiško tekstų interpretacija, taikomas tekstas anglų kalba.

Nyderlandų Karalystės vardu

Lietuvos Respublikos vardu

PROTOKOLAS

Šiandien pasirašydami Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, sudarytą tarp Nyderlandų Karalystės ir Lietuvos Respublikos, žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis.

I. Dėl 1 ir 4 straipsnių

Susitarta, kad šios Sutarties tikslams Susitariančioji Valstybė, jos politiniai padaliniai ar vietos valdžia, tos Valstybės, jos politinio padalinio ar valdžios įstaiga, taip pat pensijų fondas ar labdaros organizacija, kuri yra pripažinta kaip tokia Susitariančiojoje Valstybėje ir kurios pajamos toje Valstybėje paprastai atleidžiamos nuo mokesčių, laikomi tos Valstybės rezidentais. Pripažintu pensijų fondu Lietuvos atveju laikomas bet koks pensijų fondas, įsteigtas pagal Lietuvos įstatymus, o Nyderlandų atveju – bet koks pensijų fondas, pripažintas ir kontroliuojamas, remiantis statutinėmis nuostatomis.

II. Dėl 3 straipsnio

Susitarta, kad sąvoka “Nyderlandai” ar “Lietuva” apima išskirtinę ekonominę zoną, kurioje atitinkamai Nyderlandai ar Lietuva pagal jų vidaus įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis suvereniomis teisėmis, jeigu Nyderlandai ar Lietuva pagal jų įstatymus paskyrė ar paskirs ją tokia zona ir joje naudojasi ar naudosis apmokestinimo teisėmis.

III. Dėl 4 straipsnio

Fizinis asmuo, gyvenantis laive ir neturintis kokios nors realios gyvenamosios vietos nei vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių, laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurios uoste laivas registruotas.

IV. Dėl 5, 6, 7, 13 ir 25 straipsnių

Susitarta, kad gamtinių išteklių tyrimo ir eksploatavimo teisės laikomos nekilnojamuoju turtu, esančiu toje Susitariančiojoje Valstybėje, su kurios jūros dugnu ir nuogulomis jos susijusios, ir kad šios teisės laikomos priskiriamomis toje Valstybėje esančios nuolatinės buveinės turtui. Be to, susitarta, kad aukščiau minimos teisės apima teises į turtą, gaunamo iš tokio tyrimo ar eksploatavimo, dalį arba naudą iš jo.

V. Dėl 6 ir 13 straipsnių

Susitarta, kad 6 ir 13 straipsnių tikslams opcionai ar panašios teisės į nekilnojamąjį turtą laikomos nekilnojamuoju turtu.

VI. Dėl 7 straipsnio

Dėl 7 straipsnio 1 ir 2 paragrafų, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė kitoje Susitariančiojoje Valstybėje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercinė-ūkinė veikla per ten esančią nuolatinę buveinę, tos nuolatinės buveinės pelnas nustatomas remiantis ne visa įmonės gauta suma, bet tik ta įmonės pelno dalimi, kuri priskiriama nuolatinės buveinės realiai tokio pardavimo ar komercinės-ūkinės veiklos atžvilgiu vykdomai veiklai. Priežiūros, tiekimo, gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų ar patalpų įrangos ar statybos sutarčių atveju arba viešųjų darbų atveju, kai įmonė turi nuolatinę buveinę, tokiai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas nustatomas remiantis ne visa sutarties suma, bet tik ta sutarties dalimi, kurią nuolatinė buveinė faktiškai vykdo toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje ši nuolatinė buveinė yra. Pelnas, susijęs su ta sutarties dalimi, kurią vykdo įmonės pagrindinė buveinė, apmokestinama tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra įmonė.

VII. Dėl 8 straipsnio

Šio straipsnio tikslams pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna naudodama jūrų laivus ir orlaivius tarptautiniams pervežimams, apima pelną, kurį ši įmonė gauna be igulos nuomodama jūrų laivus ir orlaivius, jeigu jie naudojami tarptautiniams pervežimams, taip pat pelną, kurį gauna nuomodama konteinerius, jeigu toks iš nuomos gaunamas pelnas yra papildomas ar atsitiktinis 1 paragrafe aprašytam pelnui.

VIII. Dėl 10, 11 ir 12 straipsnių

Kai prie šaltinio išskaitomo mokesčio suma viršija sumą, kuri turėtų būti išskaityta pagal 10, 11 ar 12 straipsnių nuostatas, prašymas grąžinti mokesčio perviršio sumą turi būti pateiktas tos Valstybės, kuri išskaitė mokestį, kompetentingam asmeniui per trejus metus, pasibaigus kalendoriniams metams, kuriais mokestis buvo išskaitytas.

IX. Dėl 12 straipsnio

1. Išmokos, gaunamos kaip atlyginimas už technines paslaugas, įskaitant mokslinio, geologinio ar techninio pobūdžio tyrimus ar priežiūrą, arba už inžinierines sutartis, įskaitant su jomis susijusius projektus, arba už konsultacines ar priežiūros paslaugas, nelaikomos išmokomis, gaunamomis kaip kompensacija už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį, išskyrus tą tokių išmokų sumų dalį, kuri pagrįsta gamyba, pardavimu, atlikimu, pelnu ar bet koku kitu panašiu su minėtos informacijos naudojimu susijusiu pagrindu.

2. Susitarta, kad sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" neapima išmokų už gręžimo bokštų ar panašios paskirties įrengimų, skirtų angliavandenilio tyrimui ar gavybai, naudojimą.

3. Jeigu bet kokiaje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurią sudarė Lietuva su trečiąja valstybe, esančia Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) nare šios Sutarties pasirašymo metu, Lietuva po šios datos sutiktų išbraukti kokias nors teisių ar turto rūšis iš 4 paragrafe esančio apibrėžimo arba atleisti Lietuvoje susidarantiems atlyginimams už nuosavybės teisių perleidimą nuo Lietuvos mokesčio, arba apriboti 2 paragrafe nustatytus mokesčio tarifus, toks apibrėžimas arba atleidimas, arba sumažintas tarifas automatiškai taikomi taip, lyg jie būtų nustatyti atitinkamai 4 paragrafe arba 2 paragrafe.

X. Dėl 16 straipsnio

Susitarta, kad Nyderlandų kompanijos "bestuurder" ar "commissaris" reiškia asmenis, kuriuos tokiais paskiria tokios kompanijos akcininkų bendras susirinkimas arba bet koks kitas jos kompetentingas organas ir kuriems patikėtas atitinkamai kompanijos bendras vadovavimas ir jos priežiūra.

XI. Dėl 24 straipsnio

Susitarta, kad skaičiuojant 24 straipsnio 3 paragrafe minimą sumažinimą, 23 straipsnio 1 paragrafe minimų kapitalo rūšių vertė mažinama paskolų, kurios užtikrintos to kapitalo įkeitimu, verte, o 23 straipsnio 2 paragrafe minimų kapitalo rūšių vertė mažinama paskolų, priskiriamų nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, verte.

XII. Dėl 27 straipsnio 5 paragrafo bei 28 ir 29 straipsnių

Dėl arbitražo, keitimosi informacija ir pagalbos renkant mokesčius nuostatų – Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali, esant bendram susitarimui, nustatyti taisyklės procedūrai, taikymo formoms ir atsakymams, renkamų sumų paskirstymui, minimalioms renkamoms sumoms ir susijusiems klausimams.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta *Vilniuje 1999* m. *06* mėn. *16* d. dviem egzemplioriais olandų, lietuvių ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Tuo atveju, jeigu būtų skirtinga lietuviško ir olandiško tekstų interpretacija, taikomas tekstas anglų kalba.

Nyderlandų Karalystės vardu

Lietuvos Respublikos vardu

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA
RÉPUBLIQUE DE LITUANIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE
IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Royaume des Pays-Bas et la République de Lituanie,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune;

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. PORTÉE DE LA CONVENTION

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant ou de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Aux Pays-Bas :

- L'impôt sur le revenu (de inkomstenbelasting);

- L'impôt sur les salaires (de loonbelasting);

- L'impôt sur les sociétés (de vennootschapsbelasting), y compris le prélèvement de l'État sur les bénéfices nets de l'exploitation des ressources naturelles, effectué conformément à la loi de 1810 sur l'industrie minière (de Mijnwet 1810) au titre des concessions délivrées depuis 1967, ou de la loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais (de Mijnwet Continentaal Plat 1965);

- L'impôt sur les dividendes (de dividendenbelasting);

- L'impôt sur la fortune (de vermogensbelasting);

(ci-après dénommés "l'impôt néerlandais");

b) En Lituanie :

- L'impôt sur les bénéficiaires des personnes morales (juridiniu asmenu pelno mokestis);
 - L'impôt sur le revenu des personnes physiques (fiziniu asmenu pajamu mokestis);
 - L'impôt sur les entreprises utilisant des moyens de production appartenant à l'État (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima)
- (ci-après dénommés "l'impôt lituanien").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient instaurés après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

I. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) L'expression "un État contractant" désigne les Pays-Bas ou la Lituanie, selon le contexte; l'expression "les États contractants" désigne les Pays-Bas et la Lituanie;

b) Le terme "Pays-Bas" s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe, y compris la partie du fond marin et de son sous-sol dans la mer du Nord, dans la mesure où cette zone, conformément au droit international, a été ou pourra être désignée ci-après, en vertu de la législation néerlandaise, une zone sur laquelle les Pays-Bas peuvent exercer leurs droits souverains en matière d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles du fond marin ou de son sous-sol;

c) Le terme "Lituanie" désigne la République de Lituanie et, lorsqu'elle est employée dans un sens géographique, le territoire de la République de Lituanie et toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie sur laquelle, en vertu de des lois de la Lituanie et conformément au droit international, les droits de la Lituanie peuvent s'exercer sur le fond la mer, son sous-sol marin et leurs ressources naturelles;

d) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, une société et toute autre association de personnes;

e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité considérée comme une personne morale aux fins de la fiscalité;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent, respectivement, d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise ayant son siège de direction effective dans un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant;

h) Le terme "ressortissant" désigne :

I. Toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

2. Toute personne morale, société de personnes ou association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un État contractant.

i) L'expression "autorité compétente" désigne :

1. Aux Pays-Bas, le Ministre des finances ou son représentant dûment autorisé;
2. En Lituanie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention par l'un des États contractants, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas une personne assujettie à l'impôt dans ledit État au seul titre des revenus qu'elle tire de sources situées dans cet État ou de la fortune qui y est sise.

2. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Elle est considérée comme un résident de l'État dans lequel elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si elle possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États s'efforcent de régler la question d'un commun accord eu égard à son siège de direction effective, son lieu de constitution ou autre et à tout autre facteur pertinent. En l'absence d'un tel accord, ladite société ne peut prétendre à aucun avantage en vertu de la présente Convention, sauf ceux prévus aux articles 24, 26 et 27.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction, un projet de construction ou de montage ou des activités de consultation ou de supervision qui y sont liées et qui sont exécutées à ce site ou ce projet ne constituent un établissement stable que lorsqu'ils ont une durée de plus de neuf mois

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

- a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de la transformation par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires est utilisée uniquement pour l'exercice cumulé des activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'ensemble des activités de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne, autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit dans l'un des États contractants pour le compte d'une entreprise et dispose, dans un État contractant, du pouvoir qu'elle y exerce habituellement de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet État pour toute activité que cette personne entreprend pour l'entreprise, à moins que les activités de ladite personne ne soient limitées à celles énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de celle-ci un établissement stable en vertu des dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont consacrées entièrement ou principalement à ladite entreprise, il ne pourra être considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitation agricole ou forestière) sis dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Les dispositions de la présente Convention concernant les biens immobiliers s'appliquent aussi aux accessoires, au cheptel mort ou vif et aux équipements des exploitations agricoles ou forestières, aux droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, aux bâtiments, à l'usufruit des biens immobiliers et aux droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque État contractant, à cet établissement stable, les bénéfices qu'il aurait dû réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des

activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses de l'entreprise (autres que les dépenses qui ne seraient pas admises en déduction si l'établissement stable était une entreprise distincte) exposées aux fins poursuivies par l'établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État contractant où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable selon une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche ledit État contractant de déterminer les bénéfices à imposer selon la méthode habituelle de répartition; toutefois, les résultats de la méthode de répartition adoptée doivent être conformes aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement stable a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières des deux entreprises sont différentes de celles qui devraient régir les relations entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peu-

vent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence. Il est entendu cependant que le fait que des entreprises associées aient conclu des arrangements, tels que des arrangements relatifs à la participation aux coûts ou des accords de services généraux, au titre d'une allocation de dépenses professionnelles, administratives générales, techniques et commerciales, des dépenses de recherche et développement et autres dépenses semblables, ne constitue pas en soi une condition au sens de la phrase précédente.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et conformément à la législation dudit État mais, si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Les dispositions du paragraphe 2 n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

5. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mines, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, ainsi que les revenus de créances sur la participation aux bénéfices et les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, étant un résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État; ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

8. Les dispositions de l'alinéa a) du paragraphe 2 du présent article ne s'appliquent pas si la relation entre les deux sociétés a été arrangée ou est maintenue dans le but essentiellement de garantir cette exemption.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdits intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et conformément à la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les intérêts est le bénéficiaire effectif des intérêts, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2,

a) Les intérêts ayant leurs source aux Pays-Bas sont exemptés de l'impôt néerlandais si les intérêts sont payés :

- i) Au Gouvernement lituanien, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;
- ii) À la Banque de Lituanie (Banque centrale);
- iii) À une institution financière détenue ou contrôlée par le Gouvernement lituanien, y compris une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;

b) Les intérêts ayant leur source en Lituanie sont exemptés de l'impôt lituanien si les intérêts sont payés :

- i) Au Gouvernement des Pays-Bas, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;
- ii) À la Nederlandsche Bank (Banque centrale);
- iii) Une institution financière détenue ou contrôlée par le Gouvernement des Pays-Bas, y compris une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;

c) Les intérêts ayant leur source dans un État contractant et payés au titre d'un prêt garanti ou assuré par l'un quelconque des organismes mentionnés ou visés à l'alinéa a) ou à l'alinéa b) et payés à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État;

d) Les intérêts ayant leur source dans un État contractant ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne qui reçoit les intérêts est un résident de cet autre État, et si cette personne est une entreprise de cet autre État et est le bénéficiaire effectif des in-

térêts, et les intérêts sont versés au titre d'une dette provenant de la vente à crédit par ladite entreprise de toute marchandise ou matériel industriel, commercial ou scientifique à une entreprise du premier État, sauf dans les cas où la vente ou la dette intervient entre des personnes d'une même famille.

4. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application des paragraphes 2 et 3.

5. Le terme "intérêt" au sens du présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assortis ou non de garanties hypothécaires, mais n'ouvrant pas le droit d'une participation aux bénéfices du débiteur et, notamment, les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, étant résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance au titre de laquelle les intérêts sont payés s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident dudit État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base sont situés.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdites redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des redevances payées pour l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique;

b) 10 pour cent du montant brut des redevances dans tous les autres cas.

3. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Le terme "redevances" au sens du présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations relatives à une expérience industrielle, commerciale ou scientifique.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, étant résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre État au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement de paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base sont situés.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou des informations pour lesquels elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation dudit établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de ladite base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains que tire une entreprise d'un État contractant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 n'affectent pas le droit de chacun des États contractants d'imposer, conformément à sa propre législation, les gains provenant de l'aliénation de parts ou de droits de jouissance d'une société dont le capital est totalement ou partiellement divisé en actions et qui, aux termes de la législation de cet État, est un résident de cet État, réalisés par une personne qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État au cours des cinq années précédant l'aliénation des parts ou des droits de jouissance.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, sauf si ce résident dispose dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Dans ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre État contractant. À cette fin, lorsque le séjour d'une personne physique qui est un résident d'un État contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale supérieure à 183 jours au cours d'un période de 12 mois, commençant ou finissant pendant l'exercice financier considéré, le résident est réputé disposer habituellement d'une base fixe dans cet autre État et les revenus qu'il tire de ses activités précitées exercées dans cet autre État sont imposables à ladite base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues au titre de l'emploi sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours d'une période de douze mois commençant ou finissant pendant l'exercice financier considéré;

b) Les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État;

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations que reçoit un résident d'un État contractant au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

Article 16. Jetons de présence

Les jetons de présence et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de tout autre organe analogue d'une société ou en sa qualité de "bestuurder" ou de "commissaris" d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste professionnel tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste professionnel ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont alors imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où l'artiste ou le sportif exerce ses activités.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un État contractant par un artiste professionnel ou un sportif si le séjour dans cet État est financé dans une large mesure par des fonds publics de l'autre État ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'artiste ou le sportif est un résident.

Article 18. Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues versées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes ne sont imposables que dans cet État.

2. Toutefois, lorsque ladite rémunération n'a pas un caractère périodique et est payée au titre d'un emploi antérieur dans l'autre État contractant ou lorsque le droit à une rente est remplacé par un versement forfaitaire, cette rémunération ou ce versement forfaitaire sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent.

3. Toute pension ou autre paiement versés en vertu des dispositions d'un système de sécurité sociale d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans le premier État.

4. Le terme "rente" désigne une somme déterminée, payable périodiquement à échéances fixes, la vie durant ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'un capital suffisant versé intégralement ou en valeur appréciable en espèces.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet État, ou un organisme ou une entité entièrement contrôlée par ledit État, une subdivision ou une collectivité, à une personne physique au titre de services personnels rendus à cet État, cette subdivision ou collectivité, organisme ou entité, sont imposables dans cet État;

b) Toutefois, lesdites rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État et :

1. Possède la nationalité de cet État; ou

2. N'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Toute pension payée par un État contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet État, ou un organisme ou une entité entièrement contrôlée par ledit État, une subdivision ou une collectivité, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services personnels rendus à cet État, à cette subdivision ou collectivité, organisme ou entité, est imposable que dans cet État;

b) Toutefois, ladite pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident et un ressortissant de cet État.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre des services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet État, ou un organisme ou une entité entièrement contrôlée par ledit État, une subdivision ou une collectivité.

Article 20. Professeurs et enseignants

1. Une personne physique qui séjourne dans un État contractant aux fins d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université, un collège ou tout autre établissement d'enseignement reconnu dans l'État contractant et qui est, ou qui était, immédiatement avant ce séjour, un résident de l'autre État contractant, est exemptée de l'impôt dans le premier État contractant sur la rémunération qu'elle reçoit pour ledit enseignement ou lesdits travaux pour une période ne dépassant pas deux ans à partir de la date de son premier séjour à cette fin.

2. Le présent article ne s'applique pas aux revenus provenant d'activités de recherche si celles-ci sont entreprises non pas dans l'intérêt général mais essentiellement à l'avantage personnel d'une personne ou de plusieurs personnes déterminées.

Article 21. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus, sauf les revenus provenant de biens immobiliers définis au paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire desdits revenus, étant un résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur de revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 23. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités par une entreprise d'un État contractant, en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans cet État contractant.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

CHAPITRE V. MÉTHODES D'ÉLIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 24. Élimination de la double imposition

1. Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, peuvent inclure dans l'assiette de l'impôt les éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention sont imposables en Lituanie.

2. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des éléments de revenu qui, conformément à l'article 6, à l'article 7, au paragraphe 6 de l'article 10, au paragraphe 6 de l'article 11, au paragraphe 5 de l'article 12, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 13, à l'article 14, au paragraphe 1 de l'article 15, au paragraphe 3 de l'article 18, aux paragraphes 1 (alinéa a) et 2 (alinéa a)) de l'article 19 et au paragraphe 2 de l'article 22 de la présente Convention, sont imposables en Lituanie et sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exemptent lesdits éléments de revenu en accordant une réduction de leur impôt. Cette réduction est calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise sur l'élimination de la double imposition. À cet effet, lesdits éléments de revenu sont réputés inclus dans le montant total des éléments de revenu qui sont exemptés de l'impôt néerlandais en vertu de ces dispositions.

3. En outre, les Pays-Bas accordent une déduction de l'impôt néerlandais ainsi calculé au titre des éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, du paragraphe 2 de l'article 11, du paragraphe 2 de l'article 12, du paragraphe 5 de l'article 13, de l'article 16, de l'article 17, du paragraphe 2 de l'article 18 et des paragraphes 1 et 2 de l'article 23 de la présente Convention, sont imposables en Lituanie dans la mesure où ces éléments de revenu sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1. Le montant de cette déduction est égal à l'impôt payé en Lituanie sur ces éléments de revenu ou de fortune, mais ne peut excéder le montant de la réduction qui serait accordée si les éléments de revenu ou de fortune ainsi inclus étaient les seuls exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions de la loi néerlandaise sur l'élimination de la double imposition.

4. En Lituanie, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Lituanie reçoit un revenu ou possède des éléments de fortune qui, conformément à la présente Convention, sont imposables aux Pays-Bas, à moins qu'un traitement plus favorable ne soit prévu dans sa législation interne, la Lituanie admet :

- i) En déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident, un montant égal au montant de l'impôt sur le revenu payé aux Pays-Bas;
- ii) En déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal au montant de l'impôt sur la fortune payé aux Pays-Bas.

Toutefois, ces déductions n'excéderont pas la partie de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune en Lituanie, calculés avant que la déduction ne soit accordée, qui est imputable aux revenus ou à la fortune qui sont imposables aux Pays-Bas.

b) Aux fins de l'alinéa a), lorsqu'une société qui est un résident de la Lituanie reçoit des dividendes d'une société qui est un résident des Pays-Bas dans laquelle elle détient 10 pour cent au moins de ses actions à plein droit de vote, l'impôt payé aux Pays-Bas comprend l'im-

pôt payé sur les dividendes ainsi que l'impôt payé sur les bénéfices sous-jacents de la société à même lesquels les dividendes sont versés.

Aux fins du présent paragraphe, les impôts visés à l'alinéa a) du paragraphe 3 et au paragraphe 4 de l'article 2, autre l'impôt sur la fortune, sont considérés comme des impôts sur le revenu.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 25. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention. Toutefois, le présent article ne s'applique pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent, en ce qui la concerne, un établissement stable en vertu des dispositions de l'article 5 ou une base fixe en vertu des dispositions de l'article 14.

2. Dans le présent article, l'expression "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond marin, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles, situés dans un État contractant.

3. Une entreprise d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, réputée exercer, en ce qui concerne ces activités, des activités commerciales ou industrielles dans cet autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 30 jours sur toute période de 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe :

a) Lorsqu'une entreprise exerce des activités en mer dans l'autre État contractant et qu'elle est associée à une autre entreprise, laquelle poursuit, dans le cadre du même projet, les mêmes activités en mer que celles qui sont ou qui ont été exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises - lorsqu'il en est fait la somme - excèdent une période de 30 jours, chaque entreprise est considérée comme exerçant ses activités pendant une période excédant 30 jours au cours de cette période;

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de l'autre entreprise ou si une personne détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression "activités en mer" n'est pas censée comprendre :

a) Une ou plusieurs activités mentionnées au paragraphe 4 de l'article 5;

b) Le remorquage ou le mouillage effectués par des navires essentiellement destinés à cette fin et toute autre activité exercée par ces navires;

c) Le transport de fournitures ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Une personne physique qui est un résident d'un État contractant et qui, dans le cadre d'une profession indépendante ou d'autres activités à caractère indépendant, exerce des ac-

tivités en mer dans l'autre État contractant, est considérée comme exerçant ces activités au moyen d'une base fixe située dans l'autre État contractant si ces activités en mer sont exercées pendant une période ininterrompue de 30 jours ou plus.

6. Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié se rapportant à des activités en mer exercées par l'intermédiaire d'un établissement stable dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans cet autre État.

7. S'il est établi à l'aide de documents probants qu'un impôt a été payé en Lituanie sur les éléments de revenu qui sont imposables en Lituanie, conformément à l'article 7 et à l'article 14, conjointement avec le paragraphe 3 et le paragraphe 5, respectivement, du présent article, et au paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accordent une réduction de leur impôt calculée conformément aux règles énoncées au paragraphe 2 de l'article 24.

Article 26. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de l'État concerné, qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les abattements personnels, les réductions et les allègements fiscaux en fonction de la situation familiale ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 8 de l'article 11 ou du paragraphe 7 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes payées par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État

contractant, ne sont soumises, dans le premier État, à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises semblables du premier État.

6. Les cotisations payées par ou pour le compte d'une personne physique qui est un résident d'un État contractant au titre d'un régime de pension qui est reconnu aux fins de l'imposition dans l'autre État contractant sont traitées aux fins de l'imposition dans le premier État comme des cotisations payées à un régime de pension reconnu aux fins de l'imposition dans ce premier État, à condition que :

a) Ladite personne ait cotisé audit régime de pension avant qu'il devienne un résident du premier État;

b) L'autorité compétente du premier État estime que le régime de pension correspond à un régime de pension reconnu aux fins de l'imposition dans cet État.

Aux fins du présent paragraphe, l'expression "régime de pension" comprend un régime de pension organisé conformément au système public de sécurité sociale.

7. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 27. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 26, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord conclu est appliqué par les autorités compétentes quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme indiqué aux paragraphes précédents.

5. Si une difficulté ou un doute découlant de l'interprétation ou de l'application de la Convention ne peuvent pas être résolus par les autorités compétentes des États contractants dans le cadre d'une procédure amiable conforme à celle décrite aux paragraphes précédents du présent article dans un délai de deux ans après que la question a été soulevée, l'affaire pourra, sur demande de l'un des États contractants, être soumise à l'arbitrage, mais seule-

ment après avoir épuisé les procédures prévues aux paragraphes 1 à 4 du présent article et à condition que l'autorité compétente de l'autre État contractant et le contribuable ou les contribuables concernés consentent par écrit à être liés par la décision de l'arbitrage. La décision du conseil d'arbitrage est, dans un cas particulier, contraignante pour les deux États contractants, ainsi que pour le contribuable ou les contribuables concernés.

Article 28. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont divulgués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les États contractants peuvent communiquer au conseil d'arbitrage, créé en vertu des dispositions du paragraphe 5 de l'article 27, tout renseignement nécessaire pour mener la procédure d'arbitrage. La communication de ces renseignements est soumise aux dispositions de l'article 30. Les membres du conseil d'arbitrage sont soumis aux limitations relatives à la communication de renseignements décrites au paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne tout renseignement ainsi communiqué.

Article 29. Assistance en matière de recouvrement

1. Les États contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance et appui en vue du recouvrement, conformément à leur législation ou à leur pratique administrative respectives, des impôts auxquels s'applique la présente Convention, ainsi que tous relèvements, majorations, pénalités de retard, intérêts et frais relatifs auxdits impôts.

2. À la demande de l'État requérant, l'État requis procède au recouvrement des créances fiscales du premier État, conformément à la législation et à la pratique administrative applicables au recouvrement de ses propres créances fiscales. Toutefois, ces créances ne bénéficient d'aucune priorité dans l'État requis et ne peuvent être recouvrées moyennant l'incarcération du débiteur pour dette. L'État requis n'est pas tenu de prendre des mesures exécutoires non prévues par la législation de l'État requérant.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un texte légal en autorisant l'application dans l'État requérant et qui, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, ne sont pas contestées. Toutefois, si la créance concerne l'obligation fiscale d'une personne en sa qualité de non-résident de l'État requérant, seul le paragraphe 2 s'applique, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, lorsque la créance ne peut plus être contestée.

4. L'État requérant n'est pas tenu d'accéder à la demande :

a) Si l'État requérant n'a pas utilisé tous les moyens dont il dispose sur son propre territoire, sauf si le recours à ces moyens aurait donné lieu à des difficultés disproportionnées;

b) Dans la mesure où il considère que la créance fiscale est contraire aux dispositions de la présente Convention ou de toute autre convention auxquelles les deux États contractants sont parties.

5. L'instrument autorisant le recouvrement dans l'État requérant doit, s'il y a lieu et conformément aux dispositions en vigueur dans l'État requis, être accepté, reconnu, complété ou remplacé dans les meilleurs délais possibles après la date de réception de la demande d'assistance par un texte autorisant le recouvrement dans l'État requis.

Article 30. Limitation des articles 28 et 29

Les dispositions des articles 28 et 29 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives contraires à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus dans le cadre de la législation ou du cours normal de l'administration de cet État contractant ou de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 31. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

1. Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

2. Aux fins de la présente Convention, toute personne physique membre d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État contractant dans l'autre État contractant ou dans un État tiers et qui est un ressortissant de l'État d'envoi, est considérée comme un résident de cet État si elle y est soumise aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu et sur la fortune que les autres résidents de cet État.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, ni à leurs organes ou fonctionnaires, non plus qu'aux membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État tiers présents dans un État contractant, s'ils n'y sont pas soumis aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu ou sur la fortune que les autres résidents de cet État.

Article 32. Extension territoriale

1. La présente Convention peut être étendue, dans son intégralité ou avec les modifications nécessaires, aux territoires des Antilles néerlandaises ou d'Aruba ou des deux, si le pays concerné impose une fiscalité sensiblement analogue par sa nature à celle à laquelle s'applique la Convention. Toute extension territoriale de cette nature prendra effet à compter d'une date et sous réserve des modifications et conditions, y compris les conditions de dénonciation, qui seront précisées et convenues par un échange de notes par voie diplomatique.

2. À moins qu'il n'en soit convenu autrement, la dénonciation de la Convention ne mettra pas fin pour autant à une extension de la Convention à un pays auquel elle a été étendue conformément au présent article.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 33. Entrée en vigueur

La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la dernière date à laquelle les gouvernements respectifs se seront notifiés par écrit l'accomplissement des formalités constitutionnelles nécessaires dans leurs États respectifs, et ses dispositions prendront effet dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, sur les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, pour les impôts exigibles pour toute année d'imposition ou période commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 34. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'un des États contractants. Chacun des États peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique, moyennant préavis écrit de six mois avant la fin de l'année civile. Dans ce cas, la Convention cesse de s'appliquer dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, sur les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle du préavis;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, pour les impôts exigibles pour toute année d'imposition ou période commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit celle du préavis.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Vilnius le 16 juin 1999, en double exemplaire, en langues néerlandaise, lituanienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes lituanien et néerlandais, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

G. YBEMA

Pour la République de Lituanie :

A. SAUDARGAS

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Gouvernement des Pays-Bas et le Gouvernement de la Lituanie, les soussignés sont convenus que les dispositions suivantes font partie intégrante de la Convention.

I. Ad articles 1 et 4

Il est entendu qu'aux fins de la présente Convention, un État contractant, ses subdivisions politiques ou ses collectivités locales, une administration publique de cet État, une subdivision politique ou une collectivité, ainsi qu'un régime de pension ou une organisation caritative reconnus à ce titre dans un État contractant et dont le revenu est généralement exempté de l'impôt dans cet État, sont considérés comme des résidents de cet État. Dans le cas de la Lituanie, tout régime de pension créé en vertu de la législation de la Lituanie est considéré comme un régime de pension reconnu et, dans le cas des Pays-Bas, tout régime de pension reconnu et contrôlé conformément aux dispositions statutaires.

II. Ad article 3

Il est entendu que les termes "Pays-Bas" ou "Lituanie", suivant le cas, comprennent la zone économique exclusive sur laquelle les Pays-Bas ou la Lituanie peuvent exercer leurs droits souverains, conformément à la législation interne et au droit international, si les Pays-Bas ou la Lituanie, en vertu de leur législation, ont désigné ou désigneront une telle zone et y exercent ou y exerceront leurs droits fiscaux.

III. Ad article 4

Une personne vivant à bord d'un bateau et ne possédant pas de domicile réel dans l'un ou l'autre État contractant est réputée être un résident de l'État contractant dans lequel le bateau a son port d'attache.

IV. Ad articles 5, 6, 7, 13 et 25

Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles sont considérés comme des biens immobiliers situés dans l'État contractant dont le fond marin et le sous-sol s'y rapportent, et que ces droits sont réputés faire partie d'un établissement stable de cet État. De plus, il est entendu que les droits susmentionnés comprennent les droits portant sur des intérêts ou des bénéfices dans des actifs résultant de ladite exploration ou exploitation.

V. Ad articles 6 et 13

Il est entendu qu'aux fins des articles 6 et 13, les options et autres droits analogues en ce qui concerne les biens immobiliers sont considérés comme des biens immobiliers.

VI. Ad article 7

En ce qui concerne les paragraphes 1 et 2 de l'article 7, lorsqu'une entreprise d'un État contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total perçu par l'entreprise, mais uniquement sur celle de la partie du revenu de cette

entreprise imputable à l'activité effective de l'établissement stable dans le cadre de ces ventes ou de cette activité. En particulier, s'agissant de contrats d'études, d'approvisionnement, d'installation ou de construction d'équipements ou d'établissements industriels, commerciaux ou scientifiques, ou de travaux publics, si l'entreprise a un établissement stable, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total du contrat mais uniquement sur celle de la partie du contrat qui est effectivement exécutée par l'établissement stable dans l'État contractant où il est situé. Les bénéfices liés à la partie du contrat exécutée par le siège principal de l'entreprise n'est imposable que dans l'État contractant dont l'entreprise est un résident.

VII. Ad article 8

Aux fins du présent article, les bénéfices que tire une entreprise d'un État contractant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent les bénéfices que tire l'entreprise de l'affrètement coque nue de navires ou d'aéronefs s'ils sont exploités en trafic international, ainsi que les bénéfices tirés de la location de conteneurs si lesdits bénéfices d'affrètement ou de location sont supplémentaires ou accessoires aux bénéfices décrits au paragraphe 1.

VIII. Ad articles 10, 11 et 12

Lorsque l'impôt perçu à la source excède le montant de l'impôt exigible en vertu des dispositions des articles 10, 11 et 12, les demandes de remboursement des trop-perçus doivent être introduites auprès de l'autorité compétente de l'État ayant perçu l'impôt, dans un délai de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

IX. Ad article 12

1. Les paiements reçus au titre de services techniques, y compris les études ou les enquêtes de nature scientifique, géologique ou technique, ou au titre de contrats d'ingénierie, y compris les plans qui s'y rapportent, ou de services de consultation ou de supervision, ne sont pas réputés être des paiements reçus au titre de renseignements concernant des essais de caractère industriel, commercial ou scientifique, sauf dans la mesure où les montants desdits paiements sont liés à la production, aux ventes, aux résultats, aux bénéfices ou à tout autre facteur analogue afférent à l'utilisation desdits renseignements.

2. Il est entendu que le terme "redevances" n'est pas réputé comprendre les paiements liés à l'utilisation d'appareils de forage ou appareil semblable, utilisés à des fins d'exploration ou d'extraction d'hydrocarbures.

3. Si, dans le cadre d'une convention tendant à éviter la double imposition conclue entre la Lituanie et un État tiers, membre de l'Organisation de coopération et de développement économiques (OCDE) à la date de signature de la présente Convention, la Lituanie décidait, après cette date, d'exclure certains droits ou biens de la définition figurant au paragraphe 4 ou d'exempter des redevances perçues en Lituanie de l'impôt lituanien sur les redevances ou de limiter les taux d'impôt prévus au paragraphe 2, une telle définition ou exemption ou un tel taux inférieur s'appliqueraient automatiquement comme s'ils avaient été précisés au paragraphe 4 ou au paragraphe 2, respectivement.

X. Ad article 16

Il est entendu que le "bestuurder" ou le "commissaris" d'une société néerlandaise désignent des personnes qui sont nommées en cette qualité par l'assemblée générale des actionnaires ou par tout autre organe compétent de ladite société et sont chargées de la gestion générale de la société et de sa supervision, respectivement.

XI. Ad article 24

Il est entendu que, pour le calcul de la réduction visée au paragraphe 3 de l'article 24, les éléments de fortune visés au paragraphe 1 de l'article 23 sont pris en compte pour leur valeur, diminuée de la valeur des dettes garanties par une hypothèque grevant ladite fortune, et les éléments de fortune visés au paragraphe 2 de l'article 23 sont pris en compte pour leur valeur, diminuée de la valeur des dettes afférentes à l'établissement stable ou à la base fixe.

XII. Ad article 27, paragraphe 5 et articles 28 et 29

En ce qui concerne les dispositions relatives à l'arbitrage, à l'échange de renseignements et à l'assistance en matière de recouvrement, les autorités compétentes des États contractants, d'un commun accord, prescrivent les règles concernant les questions de procédure, les modèles de requête et de réponse, la disposition des montants recouverts, les montants minimums à recouvrer et les questions connexes.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Vilnius le 16 juin 1999, en double exemplaire, en langues néerlandaise, lituanienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et lituanien, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

G. YBEMA

Pour la République de Lituanie :

A. SAUDARGAS

No. 40787

**Netherlands
and
Kuwait**

Convention between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the State of Kuwait for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). The Hague, 29 May 2001

Entry into force: *23 April 2002 by notification, in accordance with article 30*

Authentic texts: *Arabic, Dutch and English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 3 December 2004*

**Pays-Bas
et
Koweït**

Convention entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de l'État du Koweït tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). La Haye, 29 mai 2001

Entrée en vigueur : *23 avril 2002 par notification, conformément à l'article 30*

Textes authentiques : *arabe, néerlandais et anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 3 décembre 2004*

٦ - فيما يخص المواد ١٠ و ١١

أنه من المفهوم أن مصطلح أرباح الأسهم يشمل الدخل على أرباح السندات المشتركة.

٧ - فيما يخص المواد ١٠ و ١٢

إذا ما كان فرض الضريبة عند المنبع قد زاد عن مبلغ الضريبة المفروضة بموجب أحكام المادتين ١٠ و ١٢، فإن طلب استرجاع مبلغ الضريبة الزائد يجب أن يقدم إلى السلطة المختصة للدولة التي فرضت الضريبة، في مدة ثلاثة سنوات بعد نهاية السنة الميلادية التي فرضت فيها الضريبة.

٨ - فيما يخص المادة ١٦

أنه من المفهوم أن "مدير عام" "bestuurder" أو "وكيل مفوض" "Commissaris" لشركة هولندية يعني الأشخاص الذين تم تعيينهم من قبل اجتماع عام لحاملي الأسهم أو من قبل أي كيان خاص آخر لمثل هذه الشركة وتم تحميلهم مسئولية المدير العام للشركة والإشراف العام، تبعاً لذلك.

٨ - فيما يخص المواد ١٩ و ٢٣

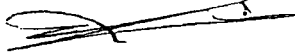
من المفهوم أن أحكام الفقرة الفرعية أ) من كلتا الفقرتين ٢١ و ٢٠ من المادة ١٩ من هذه الاتفاقية لا تمنع هولندا من تطبيق أحكام الفقرات الفرعية أ) و ب) من الفقرة ١ من المادة ٢٣ من هذه الاتفاقية.

إثباتاً لذلك قام الموقعون أدناه المفوضون حسب الأصول، بتوقيع هذه البروتوكول.

حرر في لاهاي في هذا اليوم التاسع والعشرون من شهر مايو ٢٠٠١ م الموافق ليوم السادس من شهر ربيع الأول ١٤٢٢ هـ من نسختين أصليتين باللغتين الهولندية والعربية والإنجليزية وتكون كل النصوص الثلاث ذات حجية متساوية، وفي حالة الاختلاف بين النص العربي والنص الهولندي يسود النص الإنجليزي.

عن

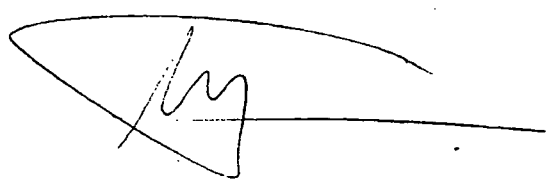
حكومة دولة الكويت

عبد المحسن يوسف الحنيف
وكيل وزارة المالية

عن

حكومة مملكة هولندا

ضريبي أقل من ١٠% من المبلغ الإجمالي لأرباح الأسهم و يجوز لهولندا بفرض ضريبة لا تزيد عن ١٠% من المبلغ الإجمالي لأرباح الأسهم.

٢ - ومع ذلك، فإنه من المفهوم أن الأحكام الواردة في الفقرة ١ المذكورة أعلاه لا تنطبق إذا كانت أرباح الأسهم قد دفعت من قبل شركة مقيمة في هولندا وكان المالك المستفيد من أرباح الأسهم هي حكومة الكويت أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية أو مؤسسة حكومية أو كيان حكومي مشترك كما هو معرف في الفقرة ٢ من المادة ٤ والذي تم تأسيسه في الكويت ، أو شركة مقيمة في الكويت وتوفرت إحدى الشروط التالية:

أ) يكون رأس مال الشركة المستلمة لأرباح الأسهم مملوكا بالكامل من قبل حكومة الكويت أو أي قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية أو هيئات حكومية تابعة لها أو كيان حكومي مشترك (بالحد الذي يخص المشاركة الكويتية في مثل هذا الكيان المعني) كما هو معرف في الفقرة ٢ من المادة ٤؛ أو

ب) أن تكون أسهم في مثل هذه الشركة متداولة بشكل منتظم في سوق الكويت لسأوراق المالية ؛ أو

ج) تزاوّل الشركة المستلمة لأرباح الأسهم أنشطة تجارية أو أعمال في الكويت.

٣ - في حالة عدم اكتمال الشروط المذكورة أعلاه في الفقرة ٢ من قبل شركة، فإن أحكام الفقرة ١ المذكورة أعلاه أيضا لا تنطبق على مثل هذه الشركة إذا ما تم الاتفاق بين السلطتين المختصتين للدولتين المتعاقبتين، استنادا إلى المادة ٢٦ من هذه الاتفاقية، بأن هذه الشركة لم تتأسس أو تتواجد في الكويت فقط لغرض الاستفادة من الفقرة الفرعية أ) من الفقرة ٢ من المادة ١٠ من هذه الاتفاقية وشريطة أن تكون الشركة المستلمة لأرباح الأسهم مقيمة في الكويت والمالك المستفيد من أرباح الأسهم.

٤ - بالرغم من أحكام الفقرة الفرعية ب) من الفقرة ٢ من المادة ١٠ ، فإن الدولة المتعاقدة التي تكون الشركة دافعة أرباح الأسهم مقيمة فيها ، يجوز لها إخضاع أرباح الأسهم للضريبة بالنسبة التي تحدد وفقا للنظم المحلية في حالة إذا كان المالك المستفيد لأرباح الأسهم هو فرد ومقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى وأيضا مقيما في دولة ثالثة . ومع ذلك إذا كانت دولة متعاقدة والتي تكون الشركة دافعة أرباح الأسهم مقيمة فيها ، قد وقعت اتفاقية لتجنب الازدواج الضريبي مع دولة ثالثة في المعنى المذكور ، فإن الضريبة المفروضة على مدفوعات أرباح الأسهم يشترط ألا تزيد عن نسبة الضريبة المحددة على أرباح الأسهم المدفوعة إلى الأفراد وفقا لتلك الاتفاقية .

بروتوكول

عند التوقيع على اتفاقية تجنب الازدواج الضريبي ومنع التهرب المالي فيما يتعلق بالضرائب على الدخل بين مملكة هولندا ودولة الكويت، اتفق الموقعون على الأحكام التالية والتي تشكل جزءاً لا يتجزأ من الاتفاقية:

١ - فيما يخص المادة ٢

من المفهوم أنه إذا فرضت الكويت ضريبة دخل على الأفراد ، فإن هذا النوع من الضريبة يكون مماثل كلياً أو تقريباً إلى الأنواع الضريبية المعنية في الفقرة ٤ من المادة ٢ .

٢ - فيما يخص المواد ٥، ٦، ٧، ١٣ و ٢٤

من المفهوم بأن حقوق استخراج واستكشاف الموارد الطبيعية المتواجدة في الدولة المتعاقدة فيما يتعلق قاع البحر وباطن الأرض لدولة متعاقدة مقصود به الأموال غير المنقولة متواجدة في تلك الدولة المتعاقدة وأن تعتبر الحقوق المذكورة حقوقاً متصلة بملكات المنشأة الدائمة في تلك الدولة علاوة على ذلك، أنه من المفهوم أن الحقوق المذكورة تشمل الحقوق في الفوائد أو للاستفادة من الأصول والتي تنشأ من هذا الاستخراج أو الاستكشاف.

٣ - فيما يخص المادة ٧

عند تحديد الأرباح المنسوبة للمنشأة الدائمة لمشروع تابع لدولة متعاقدة، فقط تلك الأرباح الناشئة عن أنشطة المنشأة الدائمة تنسب إلى المنشأة المذكورة وهذا يعني بالأخص الأرباح الناتجة عن مشروع أو منشأة دائمة أخرى تابعة أو لمشروع تابع والناشئة عن أنشطة خارج الدولة المتعاقدة التي توجد بها المنشأة الدائمة وليس لها صلة مباشرة مع نشاط تلك المنشأة الدائمة لا يجوز نسبها إلى تلك المنشأة الدائمة.

٤ - فيما يخص المواد ٧ و ١٤

المدفوعات المستلمة نظير خدمات فنية، بما في ذلك دراسات أو بحوث علمية، جيولوجية أو فنية في طبيعتها أو خدمات استشارية أو إشرافية، يمكن اعتبارها مدفوعات تنطبق عليها أحكام المادتين ٧ و ١٤، حسبما تقتضي الحالة.

٥ - فيما يخص المادة ١٠

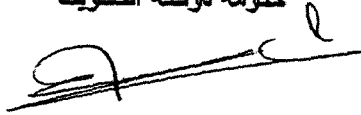
١ - من المفهوم فيما يخص أرباح الأسهم المعنية في الفقرة الفرعية أ) من الفقرة ٢ من المادة ١٠ والمدفوعة من قبل شركة مقيمة في هولندا، والتي طبقاً لقانون الضريبة المطبق في الكويت على تلك أرباح الأسهم في الكويت سوف ينتج عن تحمل عبء

إشهاداً لذلك قام الموقعون أدناه المفوضون حسب الأصول بتوقيع هذه الاتفاقية.

حررت في لاهاي في هذا اليوم التاسع والعشرون من شهر مايو ٢٠٠١ م الموافق ليوم السادس من شهر ربيع الأول ١٤٢٢ هـ من نسختين أصليتين باللغات الهولندية والعربية والإنجليزية وتكون كل النصوص الثلاث ذات حجية متساوية ، وفي حالة الاختلاف بين النص العربي والنص الهولندي يسود النص الإنجليزي.

عن

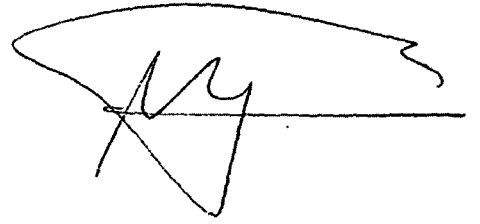
حكومة دولة الكويت

عبد المحسن يوسف الجرنج
وكيل وزارة المالية

عن

حكومة مملكة هولندا

مادة ٣٠

النفاذ

١ - تصبح هذه الاتفاقية سارية المفعول في اليوم الثلاثين الذي يلي تاريخ آخر إخطار تتقدم به أي من الحكومتين للأخرى باستيفاء المتطلبات الدستورية اللازمة في أيأ من الدولتين، وتطبق أحكامها في كلتا الدولتين المتعاقبتين:

(أ) بالنسبة للضرائب التي تخصم عند المنبع، فيما يتعلق بالمبالغ المدفوعة في أو بعد اليوم الثلاثين بعد تاريخ التي تدخل هذه الاتفاقية حيز النفاذ؛

(ب) بالنسبة للضرائب الأخرى، فيما يتعلق بالفترات الضريبية التي تبدئ في أو بعد اليوم الأول من يناير من السنة الميلادية التي تعقب السنة التي دخلت فيها الاتفاقية حيز النفاذ.

٢ - بالرغم من أحكام الفقرة ١ ، يجوز لمقيم دولة متعاقدة أن يختار بتطبيق أحكام هذه الاتفاقية ابتداء من ١ يناير ٢٠٠١ .

مادة ٣١

الإنهاء

تظل هذه الاتفاقية سارية المفعول لمدة خمس سنوات وتستمر بعد ذلك سارية المفعول لمدة أو لمدد مماثلة ما لم تخطر إحدى الدولتين المتعاقبتين الأخرى كتابة قبل ستة أشهر من انتهاء المدة الأولية أو أي مدة لاحقة، عن نيتها في إنهاء الاتفاقية وفي مثل هذه الحالة ، يتوقف سريان الاتفاقية في كلتا الدولتين المتعاقبتين :

(أ) فيما يتعلق بالضرائب المخصومة عند المنبع ، على المبالغ التي دفعت أو تم اعتمادها في أو بعد اليوم الأول من يناير من السنة الميلادية للسنة اللاحقة التي يتم فيها تقديم إخطار الإنهاء ؛ و

(ب) فيما يتعلق بالضرائب الأخرى، على الفترات الضريبية التي تبدأ في أو بعد اليوم الأول من يناير من السنة الميلادية للسنة اللاحقة والتي يتم فيها تقديم إخطار الإنهاء .

مادة ٢٨

أحكام متنوعة

- ١ - يجب أن لا تفسر أحكام هذه الاتفاقية على أنها تقيد بأي حال أي استبعاد أو إعفاء أو تخفيض أو إضافة أو علاوة أخرى ممنوحة الآن أو تمنح في المستقبل أو بموجب أية ترتيبات ضريبية خاصة متعلقة بالتعاون الاقتصادي أو الفني بين الدولتين المتعاقبتين.
- ٢ - يجوز للسلطات المختصة لأي من الدولتين المتعاقبتين أن تصدر لوائح لتنفيذ أحكام هذه الاتفاقية وتبلغ الدولتان بعضهما البعض بهذه اللوائح المتبعة.

مادة ٢٩

الامتيازات الدبلوماسية والقنصلية

- ١ - لن يؤثر نص في هذه الاتفاقية على الامتيازات المالية الممنوحة لأعضاء البعثة الدبلوماسية أو القنصلية بموجب القواعد العامة للقانون الدولي أو بموجب أحكام اتفاقيات خاصة.
- ٢ - لأغراض هذه الاتفاقية فإن الفرد، الذي هو عضو بعثة دبلوماسية أو قنصلية لدولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو دولة ثالثة ومن مواطني الدولة المرسله، فإنه يعتبر مقيماً في الدولة المرسله إذا ما خضع لنفس الالتزامات فيما يتعلق بالضرائب على الدخل كما هو الحال بالنسبة للمقيمين في تلك الدولة.
- ٣ - لا تنطبق هذه الاتفاقية على المنظمات الدولية وأجهزتها وموظفيها وكذلك أعضاء البعثات الدبلوماسية أو القنصلية من دولة ثالثة، يكونون متواجدين في دولة متعاقدة، إذا لم يكونوا قد خضعوا إلى نفس الالتزامات بما يخص الضرائب على الدخل بالنسبة للمقيمين في تلك الدولة.

مادة ٢٧

تبادل المعلومات

١ - بتعين على السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين أن تتبادل المعلومات اللازمة لتنفيذ أحكام هذه الاتفاقية أو القوانين المحلية للدولتين المتعاقبتين فيما يخص الضرائب التي تغطيها هذه الاتفاقية بالحد الذي لا تتناقض الضرائب المشمولة مع هذه الاتفاقية ولا تتقيد مادة تبادل المعلومات بالمادة ١، تعامل أي معلومات تتلقاها دولة متعاقدة باعتبارها سرية على نفس النحو الذي يتم عليه الحصول على المعلومات وفقاً للقوانين المحلية لتلك الدولة، ويتم إفشاؤها فقط للأشخاص أو السلطات (بما في ذلك المحاكم والهيئات الإدارية) التي تعمل في مجال تقدير أو تحصيل أو تنفيذ أو إقامة الدعوى فيما يختص بالطعون بالضرائب المشمولة بهذه الاتفاقية أو البت فيها ويستخدم هؤلاء الأشخاص أو السلطات تلك المعلومات فقط لمثل هذه الأغراض، ويجوز لهم إفشاء المعلومات في إجراءات المحكمة العلنية أو في الأحكام القضائية.

٢ - لا يجوز بأي حال تفسير أحكام الفقرة ١ بما يؤدي إلى إلزام الدولة المتعاقدة:

أ () بتنفيذ إجراءات إدارية مخالفة للقوانين أو الإجراءات الإدارية فيها أو بالدولة المتعاقدة الأخرى؛

ب () بتقديم معلومات لا يمكن الحصول عليها بموجب القوانين أو النظم الإدارية المعتادة فيها أو في الدولة المتعاقدة الأخرى؛

جـ () بتقديم معلومات من شأنها إفشاء أي أسرار تجارية أو اقتصادية أو صناعية أو معلومات تجارية أو سر مهني أو عملية تجارية أو تقديم معلومات قد يكون الكشف عنها مخالفاً لسياسة عامة (نظام عام).

٣ - يجوز لأي من الدولتين المتعاقبتين بالإفصاح لهيئة التحكيم، والمنشأة تحت أحكام الفقرة ٥ من المادة ٢٦، إذا كانت تلك المعلومات ضرورية لمساعدة أنظمة التحكيم. وتكون تلك المعلومات خاضعة لأحكام الفقرة ٢ من هذه المادة. ويخضع أعضاء هيئة التحكيم إلى مقتصرات عدم الإفشاء المذكورة في الفقرة ١ من هذه المادة استناداً للمعلومات المعلنة.

مادة ٢٦

إجراءات الاتفاق المتبادل

- ١ - حيثما يعتبر شخص أن إجراءات إحدى الدولتين المتعاقبتين أو كليهما تؤدي أو سوف تؤدي بالنسبة له إلى فرض ضريبة لا تتفق مع أحكام هذه الاتفاقية، فيمكنه، بصرف النظر عن وسائل المعالجة المنصوص عليها في القانون المحلي لكلا الدولتين أن يعرض قضيته على السلطة المختصة التابعة للدولة المتعاقدة التي يقيم فيها أو إذا ما إندرجت قضيته تحت الفقرة ١ من المادة ٢٥ فيمكن عرض قضيته أمام السلطة المختصة التابعة للدولة المتعاقدة التي يكون من مواطنيها ويجب أن تعرض القضية خلال ثلاث سنوات من أول إخطار بالإجراء الذي أدى إلى فرض ضريبة لا تتفق مع أحكام هذه الاتفاقية.
- ٢ - يتعين على السلطة المختصة، إذا بدا لها الاعتراض مسوغاً وإذا لم تكن هي ذاتها قسادة على التوصل إلى حل مرض، أن تسعى إلى تسوية القضية عن طريق الاتفاق المتبادل مع السلطة المختصة بالدولة المتعاقدة الأخرى، بقصد تجنب فرض ضريبة لا تتفق مع هذه الاتفاقية، أي اتفاق يتم التوصل إليه يجب تنفيذه دون النظر لأي مدد زمنية تفرض من خلال القانون المحلي التابع للدولتين المتعاقبتين.
- ٣ - يتعين على السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين أن تسعى عن طريق الاتفاق المتبادل فيما بينهما لتلايل أي صعوبات أو غموض ينشأ فيما يتعلق بتفسير أو تطبيق هذه الاتفاقية، كما يجوز لهما التشاور فيما بينهما لإلغاء الأزواج الضريبي في الحالات التي لم ترد في الاتفاقية.
- ٤ - يجوز أن تتصل السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين مع بعضهما البعض مباشرة بغرض التوصل إلى إتفاق فيما يتعلق بمضمون الفقرات المتقدمة.
- ٥ - في حالة نشوء أي مشكلة أو شك فيما يتعلق بتفسير أو تطبيق هذه الاتفاقية ويتعذر حله من قبل السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين بإجراء اتفاق متبادل بين الأطراف بمقتضى الفقرات السابقة من هذه المادة خلال سنتين من نشوء الخلاف، يجوز إحالة موضوع الخلاف للتحكيم بطلب من إحدى الدولتين المتعاقبتين بأخذ كل حالة على حدة، ما لم توافق السلطات المختصة على إجراء تسوية بديلة، وشريطة موافقة دافع أو دافعي الضريبة المعنيين كتابة على التزامهم بقرار هيئة التحكيم. ويكون قرار هيئة التحكيم فسي كل قضية محددة ملزماً لكلا الدولتين المتعاقبتين وكذلك لدافع أو دافعي الضريبة المعنيين بتلك القضية .

مشروعات أخرى مثيلة يكون رأس مالها مملوكاً كلياً أو جزئياً أو مسيطراً عليها، بشكل مباشر أو غير مباشر، من قبل واحد أو أكثر من مقيمي أية دولة ثالثة.

٤ - يجب أن لا يفسر ماجاء في هذه المادة على أنه يضع إلزاماً قانونياً على أي دولة متعاقدة بأن يشمل المقيمين في الدولة المتعاقدة الأخرى بميزة أية معاملة أو تفضيل أو امتياز قد يمنح لأي دولة ثالثة أو للمقيمين فيها بموجب تكوين اتحاد جمركي أو اتحاد اقتصادي أو منطقة تجارة حرة أو أي ترتيب إقليمي أو شبه إقليمي يتعلق كلياً أو أساساً بالضرائب أو انتقال رؤوس الأموال التي قد تكون الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً طرفاً فيها.

٥ - باستثناء الأحوال التي تطبق فيها أحكام الفقرة ١ من المادة ٩ ، الفقرة ٥ من المادة ١١ ، أو الفقرة ٦ من المادة ١٢ ، تكون الفائدة والأتاوات والمدفوعات الأخرى المدفوعة من قبل مشروع تابع لدولة متعاقدة لمقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى بغرض تحديد الأرباح الخاضعة للضريبة لذلك المشروع قابلة للخصم تحت نفس الظروف كما لو كانت قد دفعت لمقيم في الدولة المذكورة أولاً . وبالمثل أي ديون على مشروع في دولة متعاقدة مستحقة لمقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى ، تخصم وفقاً لنفس الشروط كما لو كان تم التعاقد عليها مع مقيم بالدولة المذكورة أولاً .

٦ - المساهمات المدفوعة من أو بالنيابة، عن فرد من الأفراد مقيم في الدولة المتعاقدة إلى نظام تقاعدي معترف به لأغراض الضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى تعامل بالمثل لأغراض الضريبة في الدولة المذكورة أولاً كمساهمة مدفوعة لنظام تعاقد معترف بها لأغراض الضريبة في الدولة المذكورة أعلاه ، ولكن بشرط

أ) أن يكون الشخص مساهماً في مثل نظام التقاعد ، قبل أن يصبح مقيماً في الدولة المذكورة أولاً ؛ و

ب) أن توافق السلطة أو الجهة المختصة في الدولة المذكورة أولاً على أن نظام التقاعد مطابق لنظام تقاعد معترف به لأغراض الضريبة من قبل تلك الدولة.

لأغراض هذه الفقرة، يشمل "نظام التقاعد" نظام تقاعد يتم تأسيسه طبقاً لنظام تأهيلات اجتماعية عامة .

٧ - يعني مصطلح "ضريبة" في هذه المادة الضرائب موضوع هذه الاتفاقية.

من مركز ثابت في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا استمرت أنشطة عبر البحار المعنية لمدة ٣٠ يوماً أو أكثر.

٦ - الرواتب، والأجور وغيرها من المكافآت الأخرى المماثلة التي يتقاضاها مقيم فسي دولة متعاقدة والخاصة بعمل متعلقة بأنشطة عبر البحار الناتجة من خلال مؤسسة دائمة فسي الدولة المتعاقدة الأخرى، وفي حدود مزاولة العمل في المناطق البحرية التابعة للدولة الأخرى، تخضع للضريبة في تلك الدولة الأخرى.

٧ - في حالة إبراز دليل مستندي على دفع الضريبة في الكويت عن عناصر الدخل الخاص للضريبة في الكويت وفقاً للمادة ٧ والمادة ١٤ فيما يتعلق بالفقرة ٣ والفقرة ٥ على التوالي من هذه المادة، والفقرة ٦ من هذه المادة، تلتزم هولندا بمنح تخفيض من ضرائبها بحسب وفقاً للقواعد المنصوص عليها في الفقرة الفرعية ب) من الفقرة ١ من المادة ٢٣.

مادة ٢٥

عدم التمييز

١ - لا يخضع مواطنو دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لأية ضريبة أو أية متطلبات تتعلق بها، تكون مغايرة أو أكثر عبثاً من الضريبة والمتطلبات المتعلقة بها والتي يخضع أو يجوز أن يخضع لها مواطنو تلك الدولة المتعاقدة الأخرى في نفس الظروف، وخاصة فيما يتعلق بالإقامة. ويطبق ذلك الحكم على الرغم من أحكام المادة ١ أيضاً على الأشخاص غير المقيمين في إحدى أو كلتا الدولتين المتعاقبتين.

٢ - يجب أن لاتجبي الضريبة التي تفرض على المنشأة الدائمة لمشروع تابع لدولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى بطريقة تكون أقل رعاية عما يفرض على مشاريع تابعة لدولة ثالثة تباشر نفس الأنشطة في نفس الظروف و يجب أن لايفسر هذا الحكم على أنه يلزم دولة متعاقدة بأن تمنح مقيمي الدولة المتعاقدة الأخرى أية علاوات شخصية، أو إعفاءات أو خصومات لأغراض الضريبة بسبب الوضع المدني أو المسؤوليات العائلية والتي قد تمنح لمقيميها.

٣ - مشروعات الدولة المتعاقدة التي يملك رأس مالها كلياً أو جزئياً أو يسيطر عليه، بشكل مباشر أو غير مباشر، من قبل واحد أو أكثر من مقيمي الدولة المتعاقدة الأخرى، لن تخضع في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً لأية ضرائب أو متطلبات متعلقة بها تخالف أو يمكن أن تكون أكثر عبثاً من الضرائب والمتطلبات المتعلقة بها التي قد تخضع لها

٢ - في هذه المادة يقصد بمصطلح "الأنشطة عبر البحار" الأنشطة التي تتم في المناطق البحرية فيما يتعلق بأعمال استكشاف أو استغلال أو الانتفاع من قاع البحر وباطن الأرض وموارده الطبيعية، الواقعة في دولة متعاقدة .

٣ - مع مراعاة الفقرة ٤ من هذه المادة، أن المشروع الخاص بالدولة المتعاقدة الذي يزاول أنشطة عبر البحار في الدولة المتعاقدة الأخرى، يعتبر أنه يزاول أعمالاً فيما يتعلق بتلك الأنشطة، في تلك الدولة الأخرى من خلال مؤسسة دائمة تتخذ فيها مقراً لها مالم تكن أنشطة عبر البحار المعنية تنفذ في الدولة الأخرى لمدة أو مدد لاتزيد في مجموعها عن ٣٠ يوماً في أي فترة مدتها ١٢ شهراً.

لأغراض هذه الفقرة :

أ) عند مزاوله مشروع لأنشطة عبر البحار في الدولة المتعاقدة الأخرى بالاشتراك مع مشروع آخر واستمر هذا المشروع الآخر كجزء من نفس المشروع في نفس الأنشطة عبر البحار التي تمت أو كانت تتم من قبل المشروع المذكور أولاً وكانت مدة إكمال الأنشطة المذكورة أعلاه من قبل المؤسستين مجتمعين تزيد عن ٣٠ يوماً، فإن كل مؤسسة تعتبر تزاول الأنشطة الخاصة بها لمدة تتجاوز ٣٠ يوماً في فترة مدتها ١٢ شهراً ؛

ب) يعتبر المشروع ذو علاقة بمشروع آخر إذا كان أحدهما يملك بصورة مباشرة أو غير مباشرة مالا يقل عن ثلث رأس مال المشروع الآخر أو إذا كان شخص يملك بصورة مباشرة أو غير مباشرة مالا يقل عن ثلث رأس مال كلتي المؤسستين.

٤ - ومع ذلك، لأغراض الفقرة ٣ من هذه المادة المصطلح "أنشطة عبر البحار" سوف تعتبر لاشتمل:

أ) أي نشاط أو مجموعة من الأنشطة المشار إليها في الفقرة ٥ من المادة ٥؛

ب) أعمال السحب أو الرسو بواسطة السفن المعدة خصيصاً لذلك الغرض وأي أنشطة أخرى بواسطة مثل هذه السفن ؛

ج) نقل التجهيزات أو الأفراد بواسطة السفن أو وسائل النقل الجوي في المجالات الدولية .

٥ - مقيم في الدولة المتعاقدة والذي يزاول أنشطة عبر البحار في الدولة المتعاقدة الأخرى، وتشمل أنشطة مهنية أو أنشطة أخرى ذات صفة مستقلة، يعتبر وكأنه يزاول تلك الأنشطة

الضريبة المدفوعة في الكويت عن تلك العناصر من الدخل ، ولكن لا تتجاوز المبلغ المخصوم المسموح به إذا كانت تلك عناصر الدخل المشمولة هكذا هي عناصر الدخل الوحيدة المعفاة من ضريبة هولندا بموجب أحكام القسانون الهولندي لتجنب الازدواج الضريبي .

د (بالرغم من أحكام الفقرة الفرعية ب) من الفقرة ١ من هذه المادة ، تسمح هولندا بخضم من الضريبة الهولندية ما يعادل الضريبة المدفوعة في الكويت على عناصر الدخل بموجب المادة ٧ ، الفقرة ٥ من المادة ١٠ ، الفقرة ٣ من المادة ١١ ، الفقرة ٤ من المادة ١٢ ، المادة ١٤ والفقرة ٢ من المادة ٢٢ من هذه الاتفاقية والتي تكون خاضعة للضريبة في الكويت إلى الحد الذي تكون فيه تلك العناصر متضمنة في القاعدة المشار إليها في الفقرة الفرعية أ) من الفقرة ١ ، إذا كان من الممكن بموجب أحكام القانون الهولندي بتجنب الازدواج الضريبي أن تسمح بإجراء خصم من الضريبة الهولندية ما يعادل الضريبة المدفوعة في الدولة الأخرى على تلك العناصر من الدخل . وسوف يحسب هذا الخصم وفقاً لأحكام الفقرة الفرعية (جـ) من الفقرة ١ من هذه المادة .

٢ - في حالة الكويت، يتم تجنب من الازدواج الضريبي على الوجه التالي:

عندما يحصل مقيم في الكويت على دخل يجوز طبقاً لأحكام هذه الاتفاقية، إخضاعه للضريبة في كل من هولندا والكويت، فإن الكويت تسمح بخضم من الضريبة على دخل ذلك المقيم، مبلغاً مساوياً لضريبة الدخل المدفوعة عن ذلك المقيم في هولندا .

ومع ذلك، فإن هذا الخصم يجب أن لا يتجاوز ذلك الجزء من الضريبة على الدخل المحتسب قبل منح الخصم والمنسوب، حسبما تقتضي الحالة، إلى بنود ذلك الدخل الذي يجوز إخضاعه للضريبة في هولندا.

مادة ٢٤

الأنشطة عبر البحار

١ - تطبق أحكام هذه المادة بصرف النظر عن أية أحكام أخرى منصوص عليها بهذه الاتفاقية غير أن هذه المادة لا تنطبق على الأنشطة عبر البحار الخاصة بشخص والتي تعتبر بالنسبة لذلك الشخص بمثابة مؤسسة دائمة وفقاً لأحكام المادة ٥ أو مركز ثابت وفقاً لأحكام المادة ١٤ .

٢ - لا تطبق أحكام الفقرة ١ على دخل ، خلاف الدخل من الأموال غير المنقولة حسبما عرفته الفقرة ٢ من المادة ٦ إذا كان المستفيد من هذا الدخل ، وهو مقيم في دولة متعاقدة يزاول عملاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة تقع فيها ، أو يؤدي في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من مركز ثابت يقع فيها ، ويكون الحق أو الأموال التي يدفع هذا الدخل بخصوصها مرتبطة إرتباطاً فعلياً بمثل تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت . وفي تلك الحالة تطبق أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ حسبما تكون الحالة .

مادة ٢٣

الإعفاء من الازدواج الضريبي

١ - في حالة هولندا ، يتم تجنب الازدواج الضريبي على الوجه التالي :

أ (يجوز لهولندا عند فرض الضرائب على مقيميها أن تضمنن القواعد التي تفرض على أساسها هذه الضرائب عناصر الدخل التي قد تفرض عليها ضرائب في الكويت بموجب هذه الاتفاقية .

ب (ومع ذلك، في الحالات التي يحصل مقيم في هولندا على عناصر دخل تكون خاضعة للضريبة في الكويت بموجب المادة ٦ والمادة ٧ و الفقرة ٥ من المادة ١٠ والفقرة ٣ من المادة ١١ والفقرة ٤ من المادة ١٢ والفقرتين ١ و ٢ من المادة ١٣ والمادة ١٤ الفقرة ١ من المادة ١٥ والفقرتين ١ (الفقرة الفرعية أ) و ٢ (الفقرة الفرعية أ) من المادة ١٩ والفقرة ٢ من المادة ٢٢ من هذه الاتفاقية وتكون عناصر الدخل تلك متضمنة في القاعدة المشار إليها في الفقرة الفرعية أ) من الفقرة ١، فيتعين على هولندا إعفاء عناصر الدخل تلك بإعطاء خصومات من الضريبة. وهذه الخصومات سوف تحسب بالانسجام مع أحكام قانون هولندا لتجنب الازدواج الضريبي. ولتحقيق ذلك الغرض ، عناصر الدخل المذكورة تكون من ضمن المبلغ الإجمالي لعناصر الدخل المعفاة من ضريبة هولندا تحت تلك الأحكام.

ج) كذلك ، هولندا سوف تسمح بخصم من الضريبة الهولندية المحسوبة لعناصر الدخل المحسوبة هكذا في الفقرة ٢ من المادة ١٠ الفقرة ٢ من المادة ١٢ والفقرة ٥ من المادة ١٣ والمادة ١٦ والمادة ١٧ والفقرتين ٢ و ٣ من المادة ١٨ من هذه الاتفاقية والتي تكون خاضعة للضريبة في الكويت والتي تشمل كقلعة المشار إليها في الفقرة الفرعية أ) من الفقرة ١ . ويكون المبلغ المخصوم يعادل

مادة ٢٠

المدرسون والباحثون

الفرد الذي يكون - أو كان - قبيل زيارته مباشرة لدولة متعاقدة مقيماً في الدولة المتعاقدة الأخرى ، والذي يتواجد في تلك الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً ، بدعوة من حكومتها أو جامعة أو كلية أو مدرسة أو متحف أو أية مؤسسة ثقافية في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً ، أو بموجب برنامج رسمي للتبادل الثقافي لمدة لا تزيد عن سنتين متتاليتين لغرض التدريس أو إلقاء المحاضرات أو عمل الأبحاث في أي من تلك المؤسسات، يعفي من الضريبة في تلك الدولة المتعاقدة فيما يتعلق بالمكافآت من هذا النشاط، شريطة أن تكون مدفوعات المكافآت المتحصلة له ناتجة من مصدر خارج تلك الدولة المتعاقدة.

مادة ٢١

الطلاب

١ - المدفوعات التي يحصل عليها الطالب أو المتدرب المهني الذي يكون أو كان قبيل زيارته لدولة متعاقدة مقيماً في الدولة المتعاقدة الأخرى وتواجد في الدولة المذكورة أولاً لغرض تعليمه أو تدريبه فإن المبالغ المدفوعة لغرض معيشته أو دراسته أو تدريبه لا تخضع للضريبة في تلك الدولة ، شريطة أن تكون هذه المبالغ ناشئة من مصادر خارج تلك الدولة.

٢ - أما بالنسبة للمنح والمنح الدراسية والمكافآت مقابل وظيفة في دولة متعاقدة لم تشملها الفقرة ١ ، فالطالب أو المتدرب المهني الموصوف في الفقرة ١ ، في حالة أنه مقيم في تلك الدولة ، يمنح إضافة إلى ذلك خلال دراسته أو تدريبه نفس الإعفاءات أو التخفيضات أو الخصومات فيما يخص الضرائب الممنوحة للمقيمين في تلك الدولة المتعاقدة .

مادة ٢٢

الدخيل الأخرى

١ - بنود دخل المقيم في دولة متعاقدة ، أي كان منشأها ، والتي لم تتناولها المواد السابقة من هذه الاتفاقية ، تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة .

٧ - يتحدد إذا ما كان المعاش التقاعدي أو المكافآت الأخرى المماثلة تخضع لهذه المادة أو المادة ١٩ ومدى هذا الخضوع بطبيعة الخدمة السابقة ، سواء خاصة أو حكومية ، والتي تم من خلالها البناء لاستحقاق ذلك الجزء من المعاش التقاعدي أو المكافآت الأخرى المماثلة .

مادة ١٩

الخدمة الحكومية

١ - أ) الرواتب والأجور والمكافآت المشابهة ، ماعدا المعاشات التقاعدية، التي تدفعها دولة متعاقدة أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية تتبع لها إلى فرد مقابل خدمات قام بها لتلك الدولة أو للقسم الفرعي أو للسلطة تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة.

ب) ومع ذلك، فإن مثل هذه الرواتب والأجور والمكافآت المشابهة تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كانت الخدمات قد تم أدائها في تلك الدولة وكان الفرد مقيماً في تلك الدولة وتوفر، فيه أحد الشروط التالية:

(١) كان أحد مواطني تلك الدولة.

(٢) لم يصبح مقيماً في تلك الدولة فقط لغرض تقديم الخدمات.

٢ - أ) أي معاش تقاعدي يدفع من قبل دولة متعاقدة أو من صناديق أنشأتها تلك الدولة المتعاقدة أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية تتبع لها إلى فرد مقابل خدمات قام بها لتلك الدولة أو القسم الفرعي أو للسلطة، يخضع للضريبة فقط في تلك الدولة.

ب) ومع ذلك، فإن مثل هذا المعاش التقاعدي يخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كان الفرد مواطناً ومقيماً في تلك الدولة.

٣ - تطبق أحكام المواد ١٥ ، ١٦ و ١٨ على الرواتب والأجور والمكافآت المماثلة والمعاشات، التقاعدية المتعلقة بتأدية خدمات مرتبطة بأعمال تمت مزاولتها من قبل دولة متعاقدة أو قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية تتبع لها.

ب) إذا كان هذا المعاش التقاعدي أو المكافأة المماثلة الأخرى أو الراتب السنوي في الدولة المتعاقدة والذي يكون مستلم المعاش التقاعدي مقيماً لا تنطبق عليه الضريبة في المفهوم العام بالنسبة للدخل الناشئ من خدمات شخصية مستقلة ، أو أقل من ٩٠ بالمائة من إجمالي مبلغ المعاش التقاعدي أو المكافأة المماثلة الأخرى أو الراتب السنوي مفروض عليه الضريبة ؛ و

ج) إذا كان إجمالي المبلغ للمعاشات التقاعدية أو المكافآت المماثلة الأخرى أو الرواتب السنوية أو أي معاشات ومدفوعات دفعت تحت أحكام نظام التأمينات الاجتماعية لدولة متعاقدة ، في أي سنة ميلادية تجاوز المبلغ ٢٠,٠٠٠ يورو .

٣ - بالرغم من أحكام الفقرتين ١ و ٢ ، إذا كان هذا المعاش التقاعدي أو المكافآت الأخرى المماثلة لا تدفع بشكل طبيعي ومنظم ومدفوعة بغرض خدمة سابقة في الدولة المتعاقدة الأخرى وقد دفعت قبل تاريخ بداية المعاش التقاعدي ، أو إذا دفع مبلغ إجمالي محدد بدلاً عن الحق في الراتب السنوي قبل اليوم الذي يبدأ فيه ذلك الراتب السنوي ، فإن تلك المدفوعات أو المبلغ الإجمالي المحدد يجوز أيضاً أن يخضع للضريبة في الدولة المتعاقدة الذي ينشأ فيها .

٤ - المعاش التقاعدي أو المكافآت الأخرى المماثلة أو الراتب السنوي يعتبر قد نتج في الدولة المتعاقدة إذا كانت المساهمات أو المدفوعات متعلقة بالمعاش التقاعدي أو المكافآت الأخرى المماثلة أو الراتب السنوي ، أو المستحقات المستلمة منه قد انطبقت عليها تسهيلات ضريبية في الدولة . تحويل المعاش التقاعدي من صندوق التقاعد أو من شوكية تأمين في الدولة المتعاقدة إلى صندوق التقاعد أو إلى شركة تأمين في دولة أخرى لا يمنع بأي شكل من الأشكال الحق في فرض الضريبة في الدولة المذكورة أولاً بموجب هذه المادة .

٥ - على السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين أن تقوم بالاتفاق المتبادل بينهما لتسوية طريقة تطبيق الفقرة ٢ . وأيضاً تحديد التفاصيل المطلوب تقديمها من قبل المقيم لدولة متعاقدة لأغراض تطبيق الاتفاقية في الدولة المتعاقدة الأخرى وبالتحديد لمعرفة إذا ما كانت الشروط المذكورة في الفقرات الفرعية (أ) ، (ب) و (ج) من الفقرة ٢ قد تم تنفيذها .

٦ - تعني عبارة "راتب سنوي" مبلغاً محدداً يستحق الدفع للفرد بصورة دورية وفي أوقات محددة خلال سنوات حياته أو خلال فترة محددة أو يمكن تحديدها بموجب التزام بتسديد المدفوعات مقابل تعريف كاف وكامل من المال أو ما يعادله .

٢ - حينما يستحق دخل ، مقابل أنشطة شخصية زاولها فنان أو رياضي بصفته المذكورة ، ليس للفنان أو الرياضي نفسه ، ولكن لشخص آخر ، فإن ذلك الدخل ، وبالرغم من أحكام المواد ٧ و ١٤ و ١٥ يجوز إخضاعه للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تمت فيها ممارسة أنشطة الفنان أو الرياضي .

٣ - لا تطبق أحكام الفقرتين ١ و ٢ على المكافآت أو الأرباح أو الرواتب أو الأجور أو الدخول المماثلة المتحصلة لفنانين أو رياضيين مقيمين في دولة متعاقدة من نشاطات في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كانت زيارتهم لتلك الدولة المتعاقدة قد تمت بدعم أساسي من الأموال العامة للدولة المتعاقدة الأخرى ، بما فيها الأموال الخاصة بأي قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية أو كيان قانوني لها . ولا تنطبق أيضاً أحكام الفقرتين المذكورتين على الدخل الناتج من منظمة خيرية لمثل هذه النشاطات شريطة ألا يكون جزء من دخلها مدفوعاً إلى أو متوفراً لتحقيق مصلحة شخصية لمالكي أو مؤسسي أو أعضاء تلك المنظمة الخيرية .

مادة ١٨

المعاشات التقاعدية والرواتب السنوية ومدفوعات التأمينات الاجتماعية

١ - مع مراعاة أحكام الفقرة ٢ من المادة ١٩ ، فإن المعاشات التقاعدية والمكافآت الأخرى المماثلة التي تدفع لمقيم في دولة متعاقدة مقابل خدمة سابقة وأي رواتب سنوية تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة وأي معاشات تقاعدية ومدفوعات أخرى دفعت بموجب أحكام نظام التأمينات الاجتماعية لدولة متعاقدة إلى مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى تخضع للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

٢ - على الرغم من أحكام الفقرة ١ ، المعاش التقاعدي أو أية مكافأة أخرى مماثلة ، الراتب السنوي ، أو أي معاش تقاعدي أو مدفوعات أخرى دفعت بموجب أحكام نظام التأمينات الاجتماعية لدولة متعاقدة ، يجوز أيضاً إخضاعها للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تنشأ بها ، وفقاً لقوانين تلك الدولة .

أ) إذا كان المعاش التقاعدي أو المكافآت الأخرى المماثلة أو الراتب السنوي في الدولة المتعاقدة والتي تنشأ بها معفية من الضرائب ، أو إذا كانت المساهمات المتعلقة بالمعاش التقاعدي أو المكافآت الأخرى المماثلة أو الراتب السنوي لبرنامج المعاشات التقاعدية أو شركة تأمين قد خصمت في الماضي عند احتساب ضريبة الدخل في تلك الدولة أو كانت مؤهلة لإعفاءات ضريبية أخرى في تلك الدولة ؛ و

أ (تواجد المستفيد في الدولة الأخرى لفترة أو فترات لا تتجاوز في مجموعها ١٨٣ يوماً في أية فترة اثني عشر شهراً تبدأ أو تنتهي في السنة المالية المعنية ، و

ب (دفعت المكافآت بواسطة ، أو نيابة عن ، رب عمل غير مقيم في الدولة الأخرى، و

ج^٨ (لم تتحمل المكافآت منشأة دائمة أو مركز ثابت يملكه رب العمل في الدولة الأخرى.

٣ - بالرغم من الأحكام السابقة في هذه المادة ، فإن المكافآت التي يكسبها مقيم في دولة متعاقدة من وظيفة تمارس على متن سفينة أو طائرة يتم تشغيلها في النقل الدولي ، تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة.

مادة ١٦

أتعاب أعضاء مجلس الإدارة

أتعاب أعضاء مجلس الإدارة والمدفوعات الأخرى المماثلة التي يكتسبها مقيم في دولة متعاقدة بصفته عضواً في مجلس إدارة أو في حالة هولندا، أي مدير عام أو وكيل مفوض أو جهاز مشابه في شركة مقيمة في الدولة المتعاقدة الأخرى يجوز إخضاعه للضريبة في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً، ومع ذلك، مثل تلك المدفوعات أو المكافآت يجوز إخضاعها للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تكون الشركة المشار إليها مقيمة فيها، ولكن الضريبة المفروضة يجب أن لا تزيد عن ٢٥% (خمسة وعشرون بالمائة) من إجمالي المدفوعات أو المكافآت.

مادة ١٧

الفنانسون والريصاصيون

١ - على الرغم من أحكام المادتين ١٤ و ١٥ فإن الدخل الذي يكتسبه مقيم في دولة متعاقدة بصفته فناناً كمثل المسرح أو السينما أو الإذاعة أو التلفزيون ، أو موسيقياً ، أو رياضياً، من أنشطته الشخصية التي مارسها بهذه الصفة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، يجوز إخضاعه للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

وفي الحالات التي يصدر فيها التقييم وفقاً للقوانين المحلية للدولة المذكورة أولاً ، فيما يتعلق في نقل ملكية الأسهم المذكورة ، فإن ذلك التقييم يعتبر قد تم إنجازه في وقت هجوة ذلك الشخص من الدولة المذكورة أولاً ، وتسري أحكام هذه المادة فقط للحد الذي يكون فيه جزء من التقييم لم يبيت فيه .

مادة ١٤

الخدمات الشخصية المستقلة

١ - يخضع الدخل الذي يكتسبه مقيم في دولة متعاقدة فيما يتعلق بالخدمات المهنية ، أو أنشطه أخرى ذات طبيعة مستقلة للضريبة فقط في تلك الدولة ما لم يكن له مركز ثابت متاح بصفة منتظمة في الدولة المتعاقدة الأخرى لغرض أداء أنشطته . فإن كان له مثل هذا المركز الثابت ، يجوز إخضاع الدخل للضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى ولكن فقط بالقدر الذي ينسب إلى ذلك المركز الثابت .

٢ - تشمل عبارة "الخدمات المهنية" بوجه خاص الأنشطة العلمية والأدبية والفنية والتعليمية والتربية المستقلة وكذلك الأنشطة المستقلة التي يزاولها الأطباء ، المهندسون ، المحامون ، المعماريون ، أطباء الأسنان والمحاسبون .

مادة ١٥

الخدمات الشخصية التابعة

١ - مع مراعاة أحكام المواد ١٦ ، ١٨ و ١٩ و ٢٠ فإن الرواتب والأجور والمكافآت الأخرى المماثلة التي يكتسبها مقيم في دولة متعاقدة فيما يتعلق بوظيفة ، تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة ما لم تمارس الوظيفة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، فإذا تمت ممارسة الوظيفة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، فإن مثل هذه الرواتب والأجور والمكافآت يجوز إخضاعها للضريبة في تلك الدولة الأخرى باعتبارها مكتسبة فيها .

٢ - بالرغم من أحكام الفقرة ١ ، فإن المكافآت التي يكتسبها مقيم في دولة متعاقدة فيما يتعلق بوظيفة تتم ممارستها في الدولة المتعاقدة الأخرى ، تخضع للضريبة فقط في الدولة المذكورة أولاً وذلك إذا :

مادة ١٣

الأرباح الرأسمالية

١ - يجوز أن تخضع الأرباح التي يحققها مقيم في دولة متعاقدة من نقل ملكية الأموال غير المنقولة المشار إليها في المادة ٦ والواقعة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

٢ - الأرباح الناتجة من نقل ملكية الأموال المنقولة التي تشكل جزءاً من الممتلكات التجارية لمنشأة دائمة يملكها مشروع دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، أو أموال منقولة متعلقة بمركز ثابت يتوفر لمقيم من دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لغرض أداء خدمات شخصية مستقلة ، بما في ذلك الأرباح التي تنشأ من نقل ملكية مثل هذه المنشأة الدائمة (وحدها أو مع كل المشروع) أو مثل هذا المركز الثابت، يجوز إخضاعها للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

٣ - الأرباح الناتجة من نقل ملكية السفن أو الطائرات العاملة في مجال النقل الدولي أو الأموال المنقولة المتعلقة بتشغيل مثل هذه السفن أو الطائرات تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها مركز الإدارة الفعلي للمشروع ولغرض هذه الفقرة فإن أحكام الفقرة ٢ من المادة ٨ تنطبق عليها.

٤ - الأرباح الناتجة من نقل ملكية أي أموال غير تلك المشار إليها في الفقرات ١ و٢ و٣ تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقيم فيها المتصرف في الملكية.

٥ - على الرغم من أحكام الفقرة ٤ ، يجوز لأي من الدولتين المتعاقبتين ، وفقاً لقوانينها ، ويشمل ذلك التفسير مصطلح " نقل الملكية " أن تفرض ضريبة على الأرباح التي يحققها فرد مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى من نقل ملكية أسهم أو حق الانتفاع أو مطالبات الديون في شركة مقسم رأسمالها على أسهم وتكون وفقاً لقوانين تلك الدولة المتعاقدة المذكورة أو لا مقيمة فيها ، ومن نقل ملكية جزء من الحقوق المتصلة بالأسهم المذكورة ، أو حق الانتفاع أو مطالبات الديون ، إذا كان ذلك الفرد بنفسه أو مع زوجته أو مع زوجها - أو أحد أقرابها بالدم أو الزواج على نفس الخط من العلاقة سواء المباشرة أو غير المباشرة يملك على الأقل ٥ بالمائة من رأس المال المصدر من طبقة محددة من الأسهم في تلك الشركة . ويسري هذا الشرط فقط إذا كان الفرد الذي يحقق الأرباح قد أقام في الدولة المذكورة أولاً في أي وقت خلال العشرة سنوات السابقة للسنة التي تحققت فيها الأرباح ، شريطة استيفاء الشروط سابقة الذكر فيما يتعلق بملكية أسهم الشركة المذكورة في الوقت الذي أصبح فيه مقيماً في الدولة المتعاقدة الأخرى .

المتعاقد الأخرى فإن الضريبة المفروضة يجب ألا تزيد عن ٥% (خمسة بالمائة) من القيمة الإجمالية للإتاوات.

٣ - يعني مصطلح " الإتاوات " حسب استخدامها في هذه المادة المدفوعات من أي نوع التي يتم استلامها كمقابل لاستعمال أو حق استعمال أي حقوق نشر عمل أدبي أو فني أو علمي بما في ذلك الأفلام السينمائية والعمل بأفلام أو أشرطة لاستخدامها فيما يتعلق بالبحث التلفزيوني والإذاعي وأي براءة اختراع، أو علامة تجارية، أو تصميم أو نموذج، أو مخطط، أو تركيبية أو عملية إنتاجية سرية، أو معلومات تتعلق بالخبرات الصناعية أو التجارية أو العلمية.

٤ - لا تطبق أحكام الفقرتين ١ و ٢ إذا كان المالك المستفيد بالإتاوات مقيماً في دولة متعلقة، يزاول نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى التي نشأت فيها الإتاوات عن طريق منشأة دائمة تقع فيها، أو يؤدي في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من مركز ثابت له يقع فيها، وكان الحق أو الملكية اللذان تدفع عنهما الإتاوات يرتبطان ارتباطاً فعلياً بهذه المنشأة الدائمة أو المركز الثابت وفي مثل هذه الحالة، تطبق أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ حسبما تكون الحالة.

٥ - تعتبر الإتاوات قد نشأت في دولة متعاقدة إذا كان الدافع هو الدولة نفسها، أو قسم سياسي فرعي لها، أو سلطة محلية خاصة بها أو مقيماً في تلك الدولة. ومع ذلك إذا كان الشخص الدافع للإتاوات، سواء كان مقيماً في دولة متعاقدة أم لا، يملك في الدولة المتعاقدة منشأة دائمة، أو مركزاً ثابتاً، وكان الالتزام بدفع الإتاوات يرتبط بهما، وتحمل تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت عبء دفع الإتاوات فإن هذه الإتاوات تعتبر عندئذ قد نشأت في الدولة التي تقع فيها المنشأة الدائمة أو المركز الثابت.

٦ - حيثما حدث، بسبب علاقة خاصة بين الدافع والمالك المستفيد أو بين الاثنين معاً وبين شخص آخر، إن تجاوزت قيمة الإتاوات، مع مراعاة الاستعمال أو الحق أو المعلومات التي تدفع مقابلها، القيمة التي كان من الممكن أن يتم الاتفاق عليها بين الدافع والمالك المستفيد في غياب مثل هذه العلاقة، فلا تطبق هذه المادة إلا على القيمة المذكورة الأخيرة. وفي مثل هذه الحالة، يظل الجزء الزائد من المدفوعات خاضعاً للضريبة وفقاً لقوانين كل من الدولتين المتعاقدين مع وجوب مراعاة الأحكام الأخرى لهذه الاتفاقية.

من السندات أو سندات الدين بما في ذلك علاوات الإصدار والجوائز المرتبطة بمثل هذه الأوراق المالية والسندات أو سندات الدين .

٣ - لا تطبق أحكام الفقرة ١ إذا كان المالك المستفيد بالفائدة ، مقيماً في دولة متعاقدة ويزاول نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تنشأ فيها الفائدة عن طريق منشأة دائمة تقع فيها، أو يباشر في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من مركز ثابت يقع فيها وتكون المطالبة بالدين التي تدفع عنها الفائدة مرتبطة ارتباطاً فعلياً بالمنشأة الدائمة أو المركز الثابت وفي مثل هذه الحالة ، تطبق أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ حسبما تكون الحالة .

٤ - تعتبر الفائدة قد نشأت في دولة متعاقدة ، عندما يكون الدافع هو الدولة نفسها ، أو قسم سياسي فرعي لها ، أو سلطة محلية خاصة بها ، أو مقيم في تلك الدولة . غير أنه إذا كان للشخص الذي يدفع الفائدة ، سواء كان مقيماً في دولة متعاقدة أم لا ، منشأة دائمة أو مركز ثابت في دولة متعاقدة ، وكانت تلك المديونية التي تدفع عنها الفائدة ترتبط ارتباطاً فعلياً بالمنشأة الدائمة أو المركز الثابت ، وتحملت تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت عبء هذه الفائدة ، فإن مثل هذه الفائدة تعتبر عندئذ قد نشأت في الدولة التي تقع فيها المنشأة الدائمة أو المركز الثابت .

٥ - حيثما يتبين ، استناداً إلى علاقة خاصة بين الدافع والمالك المستفيد، أو بين الاثنين معاً وبين شخص آخر ، أن قيمة الفائدة ، مع مراعاة المطالبة بالدين التي تدفع عنها، تتجاوز القيمة التي كان سيتم الاتفاق عليها بين الدافع والمالك المستفيد في غياب مثل هذه العلاقة ، عندئذ تطبق أحكام هذه المادة على القيمة المذكورة الأخيرة . وفي مثل هذه الحالة ، يظل الجزء الزائد من المدفوعات خاضعاً للضريبة وفقاً لقوانين كل من الدولتين المتعاقبتين ، مع وجوب مراعاة الأحكام الأخرى في هذه الاتفاقية .

مادة ١٢

الاتاوات

١ - يجوز أن تخضع الاتاوات التي تنشأ في دولة متعاقدة وتدفع إلى مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

٢ - مع ذلك يجوز أن تخضع أيضاً تلك الاتاوات للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تنشأ فيها ووفقاً لقانون تلك الدولة ، ولكن إذا كان المالك المستفيد بالأتاوات مقيماً في الدولة

٣ - لا تؤثر أحكام الفقرة ٢ على الضريبة التي تخضع لها الشركة فيما يتعلق بالأرباح التي تدفع منها أرباح الأسهم.

٤ - تعني عبارة " أرباح الأسهم " حسب استخدامها في هذه المادة، الأرباح على الأسهم بما في ذلك الدخل من الأسهم وأسهم الانتفاع أو حقوق الانتفاع وأسهم التعدين وأسهم المؤسسين أو الحقوق الأخرى التي لا تمثل مطالبات ديون ، والمساهمة في الأرباح ، وكذلك الدخل من الحقوق الأخرى للشركات التي تخضع لنفس المعاملة الضريبية مثل الدخل من الأسهم طبقاً لقوانين الدولة المتعاقدة التي تعتبر الشركة الموزعة للدخل مقيمة فيها.

٥ - لا تنطبق أحكام الفقرتين ١ و ٢ إذا كان المالك المنتفع من ارباح الأسهم والمقيم في دولة متعاقدة يباشر نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تقيم بها الشركة التي تدفع أرباح الأسهم من خلال منشأة دائمة تقع فيها أو يؤدي في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من خلال مركز ثابت موجود فيها ، وكانت ملكية الأسهم التي تدفع بسببها أرباح الأسهم مرتبطة ارتباطاً فعلياً بهذه المنشأة الدائمة أو المركز الثابت وفي مثل هذه الحالة تطبق أحكام المادة ٧ أو المادة ١٤ حسبما تكون الحالة .

٦ - حيثما حققت شركة مقيمة في دولة متعاقدة أرباحاً أو دخلاً من الدولة المتعاقدة الأخرى، فلا يجوز لتلك الدولة الأخرى أن تفرض أي ضريبة على أرباح الأسهم التي تدفعها ، إلا بقدر ما تدفع مثل هذه الأرباح إلى مقيم بتلك الدولة الأخرى ، أو بالقدر الذي تكون بموجبه ملكية الأسهم التي تدفع عنها الأرباح مرتبطة ارتباطاً فعلياً بمنشأة دائمة أو مركز ثابت في تلك الدولة الأخرى وكذلك لا يجوز إخضاع أرباح الشركة غير الموزعة لضريبة أرباح الشركة غير الموزعة ، حتى لو كانت أرباح الأسهم المدفوعة أو الأرباح غير الموزعة قد نشأت كلياً أو جزئياً من أرباح أو دخل في تلك الدولة الأخرى.

مادة ١١

الفائدة

١ - تخضع الفائدة التي تنشأ في دولة متعاقدة والتي تدفع إلى مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في تلك الدولة الأخرى فقط إذا كان ذلك المقيم هو المالك المستفيد بالفائدة .

٢ - يعني مصطلح " فائدة " حسب استخدامها في هذه المادة الدخل الناشئ من مطالبات الدين بكل أنواعها سواء كانت مضمونة برهن أم لا ، وسواء كانت تشمل حق المساهمة في أرباح المدين أم لا ، وعلى وجه الخصوص الدخل من الأوراق المالية الحكومية ، والدخل

يحققها بسبب وجود هذه الشروط يجوز ضمها لهذا المشروع وإخضاعها للضريبة تبعاً لذلك. كما أنه من المفهوم، إذا أعدت المشاريع المشتركة ترتيبات معينة كترتيبات أو اتفاقيات خدمة عامة لاقتسام المصاريف المخصصة للإدارة التنفيذية والإدارة العامة، والمصاريف التكنولوجية والتجارية، ومصاريف الأبحاث والتطوير وأي مصاريف مماثلة، فإن هذه الترتيبات ليست في حد ذاتها شرطاً بالمعنى المفهوم في الجملة السابقة .

٢ - إذا أدرجت دولة متعاقدة ضمن أرباح مشروع تابع لتلك الدولة المتعاقدة وأخضعتها للضريبة تبعاً لذلك أرباح مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى وخضعت للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى ، وكانت الأرباح التي تم إدراجها من الممكن أن تتحقق لمشروع في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً إذا كانت الشروط الموضوعية بين المشروعين سوف تكون نفسها تلك الموضوعية بين مشروعين مستقلين فإن على الدولة المتعاقدة الأخرى أن تقوم بإجراء التعديل الملائم لمبالغ الضريبة المفروضة على هذه الأرباح وعند تحديد ذلك التعديل تراعى الأحكام الأخرى بهذه الاتفاقية وتجري السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين مشاورات فيما بينهما إذا كان ذلك ضرورياً.

مادة ١٠

أرباح الأسهم

١ - يجوز أن تخضع أرباح الأسهم التي تدفعها شركة مقيمة في دولة متعاقدة إلى مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى للضريبة في تلك الدولة الأخرى .

٢ - ومع ذلك ، يجوز أيضاً أن تخضع مثل هذه الأرباح للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تكون الشركة الدافعة لأرباح الأسهم مقيمة فيها وفقاً لقوانين تلك الدولة ، ولكن إذا كان المالك المستفيد من أرباح الأسهم مقيماً في الدولة المتعاقدة الأخرى فإن الضريبة لن تتجاوز :

أ) صفر بالمائة من إجمالي قيمة أرباح الأسهم إذا كان المالك المنتفع شركة تملك بصورة مباشرة على الأقل ١٠% (عشرة بالمائة) من رأس مال الشركة الدافعة لأرباح الأسهم؛

ب) ١٠% (عشرة بالمائة) من إجمالي قيمة أرباح الأسهم في جميع الحالات الأخرى .

٨ - حيثما تشتمل الأرباح على عناصر للدخل التي تمت معالجتها على حده في مواد أخرى من الاتفاقية ، فإن أحكام تلك المواد لن تتأثر بأحكام هذه المادة .

مادة ٨

النقل البحري والجوي

- ١ - تخضع الأرباح الناتجة من تشغيل سفن أو طائرات في حركة النقل الدولي للضريبة فقط. في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها مركز الإدارة الفعلي للمشروع .
- ٢ - إذا كان مركز الإدارة الفعلي لمشروع ملاحى يقع على متن سفينة ، فإنه يعتبر بالتالي واقعاً في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها موطن ميناء السفينة ، أو ، إن لم يوجد مثل هذا الموطن ، في الدولة المتعاقدة التي يقيم فيها مشغل السفينة .
- ٣ - لأغراض هذه المادة ، فإن أرباح تشغيل السفن أو الطائرات في حركة النقل الدولي تشمل الأرباح الناتجة من تأجير السفن والطائرات على أساس تأجيرها فارغة إذا تم تشغيلها في النقل الدولي إذا كانت أرباح التأجير تلك مطابقة للأرباح الموصوفة في الفقرة ١ .
- ٤ - تطبق أحكام الفقرة ١ أيضاً على الأرباح الناتجة من المساهمة في اتحاد أو عمل مشترك أو في وكالة تدار على المستوى الدولي .

مادة ٩

المشروعات المشتركة

- ١ - حيثما
 - أ (يساهم مشروع في دولة متعاقدة بصورة مباشرة أو غير مباشرة في الإدارة أو الرقابة أو في رأسمال مشروع في الدولة المتعاقدة الأخرى ، أو
 - ب (يساهم نفس الأشخاص بصورة مباشرة أو غير مباشرة في الإدارة أو الرقابة أو في رأسمال مشروع في دولة متعاقدة ومشروع في الدولة المتعاقدة الأخرى ،وفي أي من الحالتين ، إذا وضعت أو فرضت شروط فيما بين المشروعين في علاقاتهما التجارية أو المالية تختلف عن تلك التي يمكن وضعها بين مشروعين مستقلين ، فإن أية أرباح كان من الممكن أن يحققها أي من المشروعين لو لم تكن هذه الشروط ولكنه لم

يباشر نفس الأنشطة أو أنشطة مشابهة في نفس الظروف أو في ظروف مشابهة ويتعامل بصورة مستقلة تماماً مع المشروع الذي يعتبر منشأة دائمة له .

٣ - عند تحديد أرباح منشأة دائمة ، يسمح بخصم المصروفات المتكبدة القابلة للخصم لأغراض المنشأة الدائمة بما في ذلك المصروفات التنفيذية والإدارية العامة سواء تم تكسبها في الدولة التي توجد فيها المنشأة الدائمة أو في أي مكان آخر ، على أنه لن يسمح بإجراء مثل ذلك الخصم بالنسبة لأية مبالغ، إن وجدت مدفوعة (خلاف تلك المدفوعة على سبيل استرداد النفقات الفعلية) بواسطة المنشأة الدائمة إلى المركز الرئيسي للمشروع أو لأي من مكاتبه الأخرى على شكل أتاوات أو رسوم أو مدفوعات أخرى مماثلة في مقابل استخدام حقوق براءات اختراع أو حقوق أخرى ، أو على شكل عمولات نظير أداء خدمات معينة، أو نظير إدارة، فيما عدا حالة المشاريع المصرفية على شكل فائدة على الأموال التي يتم إقراضها للمنشأة الدائمة، وبالمثل، فإنه لن يؤخذ بالاعتبار عند تحديد أرباح المنشأة الدائمة، الأموال التي تقيدها المنشأة الدائمة على حساب المركز الرئيسي للمشروع أو أي من مكاتبه الأخرى (خلاف تلك المدفوعة على سبيل استرداد النفقات الفعلية) على شكل أتاوات أو رسوم أو مدفوعات أخرى مماثلة في مقابل استخدام حقوق براءات اختراع أو حقوق أخرى أو على شكل عمولات نظير أداء خدمات معينة أو نظير إدارة، أو فيما عدا حالة المشاريع المصرفية على شكل فائدة على الأموال التي يتم إقراضها للمركز الرئيسي أو أي من مكاتبه الأخرى.

٤ - لا تنسب أرباح منشأة دائمة استناداً إلى مجرد قيام تلك المنشأة الدائمة بشراء سلع أو بضائع للمشروع .

٥ - إذا جرى العرف في دولة متعاقدة على تحديد الأرباح التي تنسب إلى منشأة دائمة على أساس تقسيم نسبي للأرباح الكلية للمشروع على مختلف أجزائه ، فإن أحكام الفقرة ٢ لا تمنع تلك الدولة المتعاقدة من تحديد الأرباح الخاضعة للضريبة على أساس مثل هذا التقسيم النسبي الذي جرى عليه العرف غير أن طبيعة التقسيم النسبي المتبعة يجب أن تؤدي إلى نتيجة تتفق مع المبادئ المتضمنة في هذه المادة .

٦ - إذا كانت المعلومات المتوفرة غير كافية لتحديد الأرباح التي تنسب للمنشأة الدائمة، فإنه لا يمنع شيء في هذه المادة ما يؤثر على تطبيق أي قانون أو أنظمة لتلك الدولة المتعاقدة فيما يتعلق بتحديد الالتزام الضريبي لشخص بوضع تقدير، شريطة أن تكون النتيجة قد تم التوصل لها وفقاً لمبادئ هذه المادة .

٧ - لأغراض الفقرات السابقة ، تحدد الأرباح التي تنسب إلى المنشأة الدائمة بنفس الطريقة عما بعام ما لم يوجد سبب قوي وكاف للعمل بغير ذلك .

مادة ٦

الدخل الناتج عن الأموال غير المنقولة

- ١ - الدخل الذي يحصل عليه مقيم في دولة متعاقدة ، من الأموال غير المنقولة (بما في ذلك الدخل من الزراعة أو استغلال الغابات) الكائنة في الدولة المتعاقدة الأخرى ، يجوز إخضاعه للضريبة في تلك الدولة الأخرى .
- ٢ - يتم تعريف عبارة " الأموال غير المنقولة " وفقاً لقانون الدولة المتعاقدة التي توجد فيها الأموال المعنية . وعلى أي حال فإن العبارة تشتمل على الملكية الملحقة بالأموال غير المنقولة ، والماشية والآلات المستخدمة في الزراعة واستغلال الغابات ، والحقوق التي تطبق بشأنها أحكام القانون العام المتعلقة بملكية الأراضي ، وحق الانتفاع بالأموال غير المنقولة والحقوق في المدفوعات المتغيرة أو الثابتة كمقابل الاستغلال ، أو الحق في استغلال الترسبات المعدنية والمصادر وغيرها من الموارد الطبيعية الأخرى ، ولا تعتبر السفن والزوارق والطائرات من الأموال غير المنقولة .
- ٣ - تطبق أحكام الفقرة ١ على الدخل الناتج من استخدام الأموال غير المنقولة بصورة مباشرة أو تأجيرها أو استغلالها بأي شكل آخر .
- ٤ - تطبق أحكام الفقرتين ١ و ٣ أيضاً على الدخل من الأموال غير المنقولة للمشروع ، وعلى الدخل من الأموال غير المنقولة المستخدمة لأداء خدمات شخصية مستقلة .

مادة ٧

أرباح الأعمال

- ١ - تخضع أرباح مشروع في دولة متعاقدة للضريبة فقط في تلك الدولة ما لم يباشر المشروع نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة قائمة فيها . فإذا باشر المشروع نشاطاً كالمذكور آنفاً ، يجوز إخضاع أرباح المشروع للضريبة في الدولة الأخرى ولكن فقط بالقدر الذي يمكن أن ينسب منها إلى تلك المنشأة الدائمة .
- ٢ - مع مراعاة أحكام الفقرة ٣ ، حيثما يباشر المشروع في دولة متعاقدة نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة قائمة فيها ، تنسب في كل دولة متعاقدة إلى تلك المنشأة الدائمة الأرباح التي يمكن أن يتوقع لها تحقيقها لو كانت مشروعاً متميزاً ومستقلاً

و (الاحتفاظ بمقر ثابت للعمل فقط للجمع معا لأي من الأنشطة المذكورة في البنود أ) إلى هـ) شريطة أن يكون مجمل النشاط بالمقر الثابت للعمل الناتج عن الجمع بين هذه الأنشطة ذا طبيعة تحضيرية أو مساعدة .

٧ - بالرغم من أحكام الفقرتين ١ و ٢ ، فإن شخص ما - خلافاً لوكيل ذي وضع مستقل، تنطبق عليه الفقرة ٨ يعمل في دولة متعاقدة نيابة عن مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى ، فإن ذلك المشروع يعتبر أن لديه منشأة دائمة في تلك الدولة المذكورة أولاً فيما يتعلق بأي أنشطة يقوم بها ذلك الشخص للمشروع، إذا :

أ) كان لديه ويزاول بشكل معتاد في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً سلطة عامة لإبرام العقود نيابة عن ذلك المشروع، إلا إذا كانت الأنشطة التي يقوم بها الشخص محدودة بما ذكر في الفقرة ٦ والتي إذا تمت ممارستها من خلال مقر ثابت للعمل ، لا تجعل من هذا المقر الثابت منشأة دائمة طبقاً لأحكام تلك الفقرة؛

ب) لم يكن له مثل هذه السلطة، ولكنه عادة يحتفظ في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً بمخزون من سلع أو بضائع مملوكة لمثل هذا المشروع ويورد بشكل منتظم من هذا المخزون من السلع والبضائع نيابة عن المشروع .

٨ - لا يعتبر أن يكون للمشروع منشأة دائمة في دولة متعاقدة بمجرد أنه يتعامل في تلك الدولة من خلال سمسار أو وكيل عام بالعمولة أو أي وكيل آخر ذي وضع مستقل شريطة أن يعمل مثل هؤلاء الأشخاص في مجال أعمالهم الاعتيادية . غير أنه إذا كرس مثل هذا الوكيل كل أنشطته أو كلها تقريباً لصالح ذلك المشروع ، فإنه لن يعتبر وكيلاً ذا وضع مستقل ضمن ما تعنيه هذه الفقرة .

٩ - أن كون شركة مقيمة في دولة متعاقدة تسيطر على شركة ، أو تسيطر عليها شركة مقيمة بالدولة المتعاقدة الأخرى ، أو تزاوّل عملاً في تلك الدولة الأخرى (سواء من خلال منشأة دائمة أو خلافه) ، فإن ذلك الواقع لا يجعل في حد ذاته أي من الشركتين منشأة دائمة للشركة الأخرى .

- ب (فرع ؛
ج (مكتب ؛
د (مصنع ؛
هـ (ورشة ؛
و (منجم ، بئر نפט أو غاز ، محجر أو أي مكان آخر لاستخراج الموارد الطبيعية .
- ٣ - يشكل موقع بناء أو تشيد مشروع أو تجميع أو تركيب أو نشاط إشرافي متصل بذلك ، منشأة دائمة فقط إذا استمر ذلك الموقع أو المشروع أو النشاط لمدة تزيد على ستة شهور .
- ٤ - تقديم الخدمات، بما في تلك الخدمات الاستشارية بواسطة مشروع تابع لدولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى يعتبر منشأة دائمة فقط إذا استمرت هذه الأنشطة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى لنفس المشروع أو مشروع متصل به لمدة أو مدد مجموعها تزيد عن ستة شهور ضمن أي فترة اثني عشر شهراً ميلادية؛
- ٥ - يعتبر أن لمشروع تابع لدولة متعاقدة منشأة دائمة في الدولة المتعاقدة الأخرى ويمارس أعمالاً من خلال تلك المنشأة الدائمة إذا استغل ذلك المشروع معدات أساسية في تلك الدولة المتعاقدة لمدة تزيد عن ستة شهور ضمن أي فترة اثني عشر شهراً على أساس أو لصالح أو بموجب عقد مع المشروع لاستغلال أو استخراج موارد طبيعية أو أية أنشطة لها علاقة لمثل هذا الاستخراج أو الاستكشاف ؛
- ٦ - بالرغم من الأحكام المتقدمة بهذه المادة ، فإن عبارة "منشأة دائمة" لا تشمل الآتي :
- أ (استخدام التسهيلات فقط لغرض تخزين أو عرض أو تسليم السلع أو البضائع المملوكة للمشروع ؛
ب (الاحتفاظ بمخزون من السلع أو البضائع المملوكة للمشروع فقط لغرض التخزين أو العرض أو التسليم ؛
ج (الاحتفاظ بمخزون من السلع أو البضائع المملوكة للمشروع فقط لغرض تصنيعها بواسطة مشروع آخر ؛
د (الاحتفاظ بمقر ثابت للعمل فقط لغرض شراء السلع أو البضائع أو جمع المعلومات للمشروع ؛
هـ (الاحتفاظ بمقر ثابت للعمل فقط لغرض مزاولة أي نشاط آخر للمشروع ذي طبيعة تحضيرية أو مساعدة ؛

ب) أي مؤسسة حكومية في تلك الدولة المتعاقدة تأسست بموجب القانون العام مثل مؤسسة، البنك المركزي، صندوق، هيئة، مؤسسة، وكالة أو أي كيان مشابه، يكون رأس ماله مملوكاً بالكامل والمستفيد منه حكومة تلك الدولة المتعاقدة أو أي قسم سياسي فرعي أو سلطة داخلية تابعة لها ؛

جـ) في حالة الكويت، أي كيان حكومي مشترك مع حكومات أخرى يؤسس في الكويت برأس مال كويتي مشترك مع دول أخرى؛

٣ - حيثما يكون فرد مقيماً في كلتا الدولتين المتعاقبتين وفقاً لأحكام الفقرة ١ ، فإن وضعه عندئذ سينتحدد كالتالي :

أ) (يعتبر مقيماً بالدولة التي يتوفر له مسكن دائم بها ، فإذا توفر له مسكن دائم في كلتا الدولتين ، يعتبر مقيماً في الدولة التي تكون علاقته الشخصية والاقتصادية بها أو ثبوت (مركز المصالح الحيوية) ؛

ب) إذا لم يكن ممكناً تحديد الدولة التي بها مركز مصالحه الحيوية ، أو لم يتوفر له مسكن دائم في أي من الدولتين ، يعتبر مقيماً في الدولة التي يكون بها مسكنه المعتاد ؛

جـ) إن كان له مسكن معتاد في كلتا الدولتين أو لم يكن له مسكن معتاد بأي منهما ، يعتبر مقيماً بالدولة التي يعد من مواطنيها ؛

د) إذ لم يكن ممكناً تحديد وصفة وفقاً لأحكام الفقرات الفرعية أ) إلى جـ) تتولى السلطات المختصة بالدولتين المتعاقبتين تسوية المسألة بالاتفاق المتبادل بينهما .

٤ - بالرغم من أحكام الفقرة ١ شخص غير الفرد الذي يكون مقيماً في كلتا الدولتين المتعاقبتين، يعتبر مقيماً في الدولة المتعاقدة التي يقع فيها مركز إدارته الفعلي .

مادة ٥

المنشأة الدائمة

١ - لأغراض هذه الاتفاقية ، تعني عبارة " المنشأة الدائمة " المقر الثابت للعمل الذي يتم من خلاله مزاوله نشاط المشروع كلياً وجزئياً .

٢ - تشمل عبارة " المنشأة الدائمة " بوجه خاص :

أ) محل الإدارة ؛

ح (مصطلح " النقل الدولي " يعني أي نقل بواسطة سفينة أو طائرة يتولى تشغيلها مشروع يقع مركز إدارته الفعلية في دولة متعاقدة ما عدا الحالات التي يتم فيها تشغيل السفينة أو الطائرة فقط فيما بين أماكن تقع في الدولة المتعاقدة الأخرى ؛

ز (مصطلح " مواطن " يعني:

(١) أي فرد حائز على جنسية الدولة المتعاقدة؛

(٢) أي شخص قانوني، شركة تضامن وجمعية تكتسب ذلك الوضع من القوانين السارية في الدولة المتعاقدة؛

ط (مصطلح "سلطة مختصة" يعني:

(١) في هولندا : وزير المالية أو ممثله المفوض ؛

(٢) في الكويت : وزير المالية أو ممثل مفوض من وزير المالية؛

ي (مصطلح "ضريبة" يعني الضريبة الهولندية أو الضريبة الكويتية، حسبما يقتضي سياق النص؛

٢ - فيما يختص بتطبيق الاتفاقية بواسطة دولة متعاقدة ، فإن أي عبارة لم يرد لها تعريف ، وما لم يقتض سياق النص خلافاً لذلك ، يكون لها نفس معناها بموجب قانون تلك الدولة فيما يتعلق بالضرائب التي تطبق عليها الاتفاقية .

مادة ٤

المقيم

١ - لأغراض هذه الاتفاقية ، يعني مصطلح " مقيم في دولة متعاقدة " أي شخص يكون بموجب قوانين تلك الدولة ، خاضع للضريبة بسبب مسكنه أو إقامته أو مركز إدارته الفعلي أو أي معيار آخر ذو طبيعة مماثلة . على أي حال ، هذا المصطلح لا يشمل أي شخص يكون خاضعاً للضريبة في تلك الدولة بسبب فقط الدخل الناشئ من مصادر في تلك الدولة .

٢ - لأغراض الفقرة ١ يشمل المقيم في دولة متعاقدة أيضاً :

أ (حكومة تلك الدولة المتعاقدة أو أي قسم سياسي فرعي أو سلطة محلية تتبع لها؛

٤ - تطبق هذه الاتفاقية أيضاً على أي ضرائب مماثلة أو مشابهة في جوهرها للضرائب، والتي تفرض بعد تاريخ توقيع هذه الاتفاقية بالإضافة إلى ، أو بدلاً عن الضرائب الحالية وتخطر السلطات المختصة في الدولتين المتعاقبتين بعضهما البعض بأي تغييرات جوهرية يتم إجراؤها على القوانين الضريبية لكل منهما.

مادة ٣

تعريف عامة

١ - لأغراض هذه الاتفاقية ، وما لم يقتض سياق النص خلاف ذلك :

أ (مصطلح "دولة متعاقدة" يعني مملكة هولندا (هولندا) أو دولة الكويت (الكويت) ، وحسبما يقتضي سياق النص، فإن مصطلح "الدولة المتعاقدة" يعني مملكة هولندا (هولندا) ودولة الكويت (الكويت) ؛

ب (مصطلح "هولندا" يعني جزء من مملكة هولندا الواقعة في أوروبا، بما في ذلك البحر الإقليمي وأية منطقة خارج البحر الإقليمي والتي تمارس عليها هولندا وفقاً للقانون الدولي، حقوق سيادة أو ولاية في استخدام قاع البحر وباطنه والمياه التي تعلوه ومواردها الطبيعية؛

ج (مصطلح "الكويت" يعني إقليم دولة الكويت ويشمل أية منطقة خارج البحر الإقليمي التي وفقاً للقانون الدولي تحددت أو يجوز تحديدها بموجب قوانين الكويت كمناطق يمكن أن تمارس فيها الكويت حقوق سيادة أو ولاية ؛

د (مصطلح "شخص" يمثل أي فرد، شركة وأي كيان آخر من الأشخاص؛

هـ (مصطلح "شركة" يعني أي هيئة ذات شخصية اعتبارية أو أي كيان يعامل كشخصية اعتبارية لأغراض الضريبة ؛

و (عبارتا " مشروع دولة متعاقدة " و " مشروع الدولة المتعاقدة الأخرى " تعني على التوالي مشروع يباشره مقيم بدولة متعاقدة ومشروع يباشره مقيم بالدولة المتعاقدة الأخرى ؛

مادة ١

النطاق الشخصي

تطبق هذه الاتفاقية على الأشخاص المقيمين في إحدى الدولتين المتعاقبتين أو كليهما ..

مادة ٢

الضرائب التي تشملها الاتفاقية

- ١ - تطبق هذه الاتفاقية على ضرائب الدخل المفروضة لصالح دولة متعاقدة أو لصالح أقسامها السياسية الفرعية أو سلطاتها المحلية ، بغض النظر عن الطريقة التي تفرض بها.
- ٢ - تعتبر من الضرائب على الدخل كل الضرائب المفروضة على إجمالي الدخل أو عناصر الدخل بما في ذلك الضرائب على الأرباح الناتجة من نقل ملكية الأموال المنقولة وغير المنقولة، والضرائب على إجمالي مبالغ الأجر والمرتبات وكذلك الضرائب على زيادة قيمة رأس المال.
- ٣ - الضرائب الحالية التي تطبق عليها هذه الاتفاقية بوجه خاص هي :

أ) في حالة الكويت :

- ضريبة الدخل على الشركات؛
- المساهمة من صافي أرباح الشركات المساهمة التي تدفع إلى مؤسسة الكويت للتقدم العلمي؛
- الزكاة؛
- (والمشار إليها فيما بعد بـ " الضريبة الكويتية ") .

ب) في حالة هولندا :

- ضريبة الدخل ؛
- ضريبة الأجر؛
- ضريبة الشركات، وتشمل حصة الحكومة في صافي الأرباح الناتجة من استغلال الموارد الطبيعية المحصلة بموجب قانون التعدين الصادر في ١٨١٠ والمتعلق بالامتيازات الممنوحة منذ عام ١٩٦٧ أو بموجب قانون التعدين للجرف القاري الهولندي لسنة ١٩٦٥ ؛
- ضريبة أرباح الأسهم ؛
- (والمشار إليها فيما بعد بـ " الضريبة الهولندية ") ؛

اتفاقية
بين
حكومة مملكة هولندا
و
حكومة دولة الكويت

لتجنب الازدواج الضريبي ومنع التهرب المالي
فيما يتعلق بالضرائب على الدخل .

إن حكومة مملكة هولندا و حكومة دولة الكويت ،

رغبة منهما في تعزيز العلاقات الاقتصادية المتبادلة من خلال إبرام اتفاقية بين مملكة هولندا
دولة الكويت لتجنب الازدواج الضريبي ومنع التهرب المالي فيما يتعلق بالضرائب على
الدخل ؛

قد اتفقتا على ما يلي :

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden
en de Regering van de Staat Koeweit tot het vermijden van
dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting
met betrekking tot belastingen naar het inkomen**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Regering van de Staat Koeweit,

De wens koesterende hun wederzijdse economische betrekkingen te stimuleren door het sluiten van een verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Staat Koeweit tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een van de Verdragsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, of naar bestanddelen van het inkomen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totaalbedrag van de lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

- a. in Nederland:
 - de inkomstenbelasting;
 - de loonbelasting;

- de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijnwet continentaal plat 1965; en
- de dividendbelasting;
(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);
- b. in Koeweit:
 - de vennootschapsbelasting (the corporate income tax);
 - de heffing van de netto winst van Koeweitse vennootschappen met een in aandelen verdeeld kapitaal verschuldigd aan de Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS); en
 - de Zakat;
(hierna te noemen: „Koeweitse belasting”).

4. Dit Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen welke na de datum van ondertekening van dit Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen welke in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:
 - a. betekent de uitdrukking „een Verdragsluitende Staat” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) of de Staat Koeweit (Koeweit), al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) en de Staat Koeweit (Koeweit);
 - b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van zijn territoriale zee, en elk gebied buiten de territoriale zee waarbinnen Nederland, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsbevoegdheid heeft of soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en de daarboven gelegen wateren, en hun natuurlijke rijkdommen;
 - c. betekent de uitdrukking „Koeweit” het grondgebied van de Staat Koeweit, met inbegrip van elk gebied buiten de territoriale zee dat in overeenstemming met het internationale recht krachtens de Koeweitse wetgeving is of zal worden aangemerkt als een gebied waarin Koeweit soevereine rechten mag uitoefenen of rechtsbevoegdheid heeft;
 - d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

- e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;
 - g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Verdragsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;
 - h. betekent de uitdrukking „onderdaan”:
 - 1. elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit;
 - 2. elke rechtspersoon, vennootschap en vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een Verdragsluitende Staat van kracht is;
 - i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
 - 1. in Nederland: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - 2. in Koeweit: de Minister van Financiën of een bevoegd vertegenwoordiger van de Minister van Financiën;
 - j. betekent de uitdrukking „belasting” de Nederlandse belasting of Koeweitse belasting, al naar de context vereist.
2. Voor de toepassing van dit Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Verdragsluitende Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

- 1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat.
- 2. Voor de toepassing van het eerste lid zal onder inwoner van een Verdragsluitende Staat worden begrepen:
 - a. de Regering van die Verdragsluitende Staat of ieder staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan; en

b. iedere overheidsinstelling tot stand gebracht in die Verdragssluitende Staat onder publiek recht zoals een rechtspersoon, Centrale Bank, fonds, publiekrechtelijk lichaam, stichting, instelling of andere soortgelijke entiteit, onder de voorwaarde dat het vermogen uiteindelijk en uitsluitend wordt gehouden door de Regering van die Verdragssluitende Staat of ieder staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan; en

c. in Koeweit, iedere intergouvernementele entiteit opgericht in Koeweit in wier kapitaal Koeweit samen met andere staten deelneemt.

3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragssluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d. indien zijn positie niet bepaald kan worden ingevolge de bepalingen van de letters a. tot en met c, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

4. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragssluitende Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Verdragssluitende Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;

- e. een werkplaats, en
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden, of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende aard, vormt alleen een vaste inrichting indien de duur van de uitvoering of werkzaamheden zes maanden overschrijdt.

4. Het verlenen van diensten, daaronder begrepen diensten van adviserende aard door een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat vormt alleen een vaste inrichting indien zulke werkzaamheden worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat voor hetzelfde of een daarmee samenhangend project gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van zes maanden te boven gaan.

5. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat wordt geacht een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat te bezitten en haar bedrijf met behulp van deze vaste inrichting uit te oefenen, indien groot materiaal in die Verdragsluitende Staat langer dan zes maanden binnen een periode van twaalf maanden wordt gebruikt door, voor of krachtens een contract met de onderneming bij de exploratie of de exploitatie van natuurlijke rijkdommen of bij werkzaamheden die verband houden met zodanige opsporing of exploitatie.

6. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

- a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a. tot en met e. genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

7. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het achtste lid van toepassing is – in een Verdragsluitende Staat namens een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat werkzaam is, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat, ten aanzien van de activiteiten die die persoon voor de onderneming verricht, een vaste inrichting te hebben, indien

a. hij een algemene machtiging bezit om namens de onderneming verdragen af te sluiten en hij dit recht in de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij de werkzaamheden van die persoon heperkt blijven tot de werkzaamheden genoemd in het zesde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken; of

b. hij zulk een machtiging niet bezit, maar gewoonlijk in de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat een voorraad goederen of koopwaar aanhoudt waaruit hij namens de onderneming regelmatig goederen of koopwaar aflevert.

8. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die andere Verdragsluitende Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen. Indien evenwel de werkzaamheden van zulk een vertegenwoordiger uitsluitend of nagenoeg uitsluitend worden verricht voor die onderneming zelf, wordt hij niet geacht een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van dit lid te zijn.

9. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere Verdragsluitende Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Verdragsluitende Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en

dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden als kosten in aftrek toegelaten die kosten die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, waaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, hetzij in de Verdragsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt echter toegestaan ter zake van bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke eventueel door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren worden betaald als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commis-

sieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan de vaste inrichting zijn geleend. Evenmin wordt bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting rekening gehouden met bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren in rekening worden gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren zijn geleend.

4. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

5. Voorzover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

6. Indien de beschikbare gegevens ontoereikend zijn om te bepalen welke voordelen aan de vaste inrichting moeten worden toegerekend, beletten de bepalingen van dit artikel in geen enkel opzicht de toepassing van enige wettelijke bepaling of regeling van een Verdragsluitende Staat met betrekking tot de vaststelling van de belastingaanslag van een persoon aan de hand van een schatting, mits het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel vervatte beginselen.

7. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

8. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, laten de bepalingen van dit artikel de bepalingen van die artikelen onverlet.

Artikel 8

Zee- en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Verdragsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen behaald met de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede voordelen behaald met de verhuur op basis van verhuur zonder bemanning van schepen en luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd, voor zover deze voordelen voortvloeien uit de voordelen omschreven in het eerste lid.

4. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende

Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Verdragsluitende Staten aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. nul percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is dat onmiddellijk ten minste 10% (tien percent) bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 10% (tien percent) van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

4. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijn-aandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in

die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is slechts in die andere Staat belastbaar indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is.

2. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, daaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

4. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn, indien deze wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig

onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vast middelpunt is gevestigd.

5. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Verdragsluitende Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Verdragsluitende Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's een inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting 5% (vijf percent) van het brutobedrag van de royalty's niet overschrijden.

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms, of films of geluidsbanden gebruikt voor televisie- of radio-uitzendingen, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid

verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn, indien deze worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van roerende zaken die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van

roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Het bepaalde in artikel 8, tweede lid, vindt hierbij toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het vierde lid, mag een Verdragsluitende Staat, overeenkomstig zijn eigen wetgeving, de betekenis van de uitdrukking „vervreemding” daaronder begrepen, belasting heffen over voordelen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, verkregen uit de vervreemding van aandelen in, winstbewijzen van of schuldvorderingen op, een lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal, dat volgens de wetgeving van de eerstbedoelde Verdragsluitende Staat inwoner is van die Staat, alsmede uit de vervreemding van een gedeelte van de in die aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen besloten liggende rechten, indien die natuurlijke persoon – al dan niet tezamen met zijn echtgenoot – dan wel een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn onmiddellijk of middellijk ten minste vijf percent bezit van het geplaatste kapitaal van een bepaalde soort van aandelen van dat lichaam. Deze bepaling vindt alleen toepassing wanneer de natuurlijke persoon die de voordelen verkrijgt in de loop van de laatste tien jaren voorafgaande aan het jaar waarin de voordelen worden verkregen, inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest en mits op het tijdstip waarop hij inwoner werd van de andere Verdragsluitende Staat werd voldaan aan eerdergenoemde voorwaarden ten aanzien van het aandelenbezit in eerdergenoemd lichaam. In de gevallen waarin ingevolge de nationale wetgeving van eerstbedoelde Staat aan de natuurlijke persoon een aanslag is opgelegd terzake van de bij diens emigratie uit eerstbedoelde Staat aangenomen vervreemding van vorenbedoelde aandelen, geldt het vorenstaande alleen voor zover er van deze aanslag nog een bedrag openstaat.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a. de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen (directors' fees) en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of, in geval van Nederland een bestuurder of een commissaris, of een ander soortgelijk college van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in de eerstbedoelde Verdragsluitende Staat worden belast.

Deze beloningen mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het eerdergenoemde lichaam inwoner is worden belast, maar de

aldus geheven belasting mag 25% (vijfentwintig percent) van het bruto-bedrag van de beloningen niet overschrijden.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat, worden helast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Verdragsluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerst en tweede lid zijn niet van toepassing op beloningen of voordelen, op salarissen, lonen en soortgelijke inkomsten, verkregen door artiesten of sportbeoefenaars die inwoner zijn van een Verdragsluitende Staat uit werkzaamheden in de andere Verdragsluitende Staat indien hun bezoek aan die Verdragsluitende Staat in hoofdzaak wordt bekostigd uit de openbare middelen van de andere Verdragsluitende Staat waaronder begrepen die van enig staatkundig onderdeel, een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of staatsrechtelijk orgaan daarvan, en niet op voordelen verkregen uit deze werkzaamheden door een niet op het maken van winst gerichte organisatie op voorwaarde dat haar inkomsten in genen dele betaalbaar zijn aan of anderszins strekken tot het persoonlijk voordeel van haar eigenaren, oprichters of leden.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en sociaizekerheidsuitkeringen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat, slechts in die Staat belastbaar. Ieder pensioen en andere uitkering betaald krachtens de bepalingen van een sociaizekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

2. Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid, mag een pensioen of andere soortgelijke beloning, lijfrente, of ieder pensioen en andere uitkering betaald krachtens de bepalingen van een sociaalzekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat, ook worden belast in de Verdragsluitende Staat waaruit deze afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat:

a. indien en voor zover de aanspraak op dit pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente in de Verdragsluitende Staat, waaruit het pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente afkomstig is, van belasting is vrijgesteld, dan wel de met het pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente samenhangende bijdragen aan de pensioenregeling of verzekeringsmaatschappij, in het verleden bij het bepalen van het in die Staat belastbare inkomen in aftrek zijn gebracht, dan wel anderszins in die Staat in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale facilitering; en

b. indien en voor zover dit pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente in de Verdragsluitende Staat, waarvan de genietter van het pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente inwoner is, niet tegen het algemeen van toepassing zijnde belastingtarief voor inkomsten verkregen uit niet-zelfstandige arbeid dan wel het brutobedrag van dat pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente voor minder dan 90 procent in de belastingheffing wordt betrokken; en

c. indien het totale brutobedrag van de pensioenen en andere soortgelijke beloningen of lijfrenten en ieder pensioen en andere uitkering betaald krachtens de bepalingen van een sociaalzekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat, in enig kalenderjaar een bedrag van 20.000 Euro te boven gaat.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, mag, indien dit pensioen of andere soortgelijke beloning geen periodiek karakter draagt, wordt betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat en uitbetaling plaatsvindt vóór de datum waarop het pensioen ingaat, of indien in plaats van het recht op lijfrente vóór de datum waarop de lijfrente ingaat een afkoopsom wordt betaald, de betaling of deze afkoopsom ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig is worden belast.

4. Een pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente wordt geacht afkomstig te zijn uit een Verdragsluitende Staat indien en voor zover de met dit pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente samenhangende bijdragen of betalingen, dan wel de aanspraken op dit pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente in die Staat in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale facilitering. De ingevolge dit artikel aan een Verdragsluitende Staat toegekende heffingsrechten worden op geen enkele wijze beperkt door de overdracht van een pensioen van een in een Verdragsluitende Staat gevestigd pensioenfonds of verzekeringsmaatschappij naar een in een andere Staat gevestigd pensioenfonds of verzekeringsmaatschappij.

5. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid. Daarin wordt tevens geregeld welke gegevens de inwoner van een Verdragsluitende Staat ten behoeve van een juiste toepassing van het Verdrag in de andere Verdragsluitende Staat moet overleggen, met name om te kunnen vaststellen of al dan niet voldaan is aan de omstandigheden als bedoeld in letters a, b en c van het tweede lid.

6. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

7. Of en in hoeverre een pensioen of soortgelijke beloning onder dit artikel of onder artikel 19 valt, wordt bepaald door het karakter van de vroegere dienstbetrekking, zijnde particulier of overheid, gedurende welke de aanspraak op dat gedeelte van het pensioen of soortgelijke beloning werd opgebouwd.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b. Deze salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen en pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Hoogleraren en andere docenten

Een natuurlijke persoon die onmiddellijk voorafgaand aan een bezoek aan een Verdragsluitende Staat een inwoner is of was van een andere Verdragsluitende Staat en die, op uitnodiging van de regering van de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat of van een universiteit, hogeschool, school, museum of andere culturele instelling in die eerstgenoemde Verdragsluitende Staat of uit hoofde van een officieel cultureel uitwisselingsprogramma, in die Verdragsluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak van ten hoogste twee opeenvolgende jaren uitsluitend met het doel onderwijs te geven, lezingen te geven of zich met onderzoek bezig te houden aan een dergelijke instelling is in die Verdragsluitende Staat vrijgesteld van belasting voor zijn beloning voor die activiteit, mits de betaling van die beloning door hem wordt verkregen van buiten die Verdragsluitende Staat.

Artikel 21

Studenten

1. Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat, inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

2. Met betrekking tot toelagen, beurzen en beloningen uit een dienstbetrekking in een Verdragsluitende Staat waarin het eerste lid niet voorziet, is een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon zoals beschreven in het eerste lid, indien hij een inwoner van die Staat is, gerechtigd gedurende zijn opleiding of training tot dezelfde uitzonderingen, vrijstellingen of verminderingen met betrekking tot belastingen die beschikbaar zijn voor inwoners van die Verdragsluitende Staat.

Artikel 22

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragssluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragssluitende Staat, in de andere Verdragssluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

Artikel 23

Vermijding van dubbele belasting

1. Wat betreft Nederland wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

a. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Koeweit mogen worden belast.

b. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, vijfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 19, eerste lid, letter a, en tweede lid, letter a, artikel 22, tweede lid, van dit Verdrag in Koeweit mogen worden belast en die in de in het eerste lid, letter a, bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze bestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

c. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 16, artikel 17, en artikel 18, tweede en derde lid, van dit Verdrag in

Koeweit mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid, letter a. bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Koeweit over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

d. Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid, letter b zal Nederland een aftrek op de Nederlandse belasting verlenen voor de in Koeweit betaalde belasting op die bestanddelen van het inkomen welke volgens artikel 7, artikel 10, vijfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 14 en artikel 22, tweede lid, van dit Verdrag in Koeweit mogen worden belast, voor zover die bestanddelen in de in het eerste lid, letter a. bedoelde grondslag zijn begrepen, indien en voor zover Nederland op grond van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een aftrek verleent op de Nederlandse belasting van de in een ander land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek is het bepaalde in het eerste lid, letter c van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

2. Wat betreft Koeweit wordt dubbele belasting als volgt vermeden: Indien een inwoner van Koeweit inkomsten verkrijgt die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag zowel in Nederland als in Koeweit mogen worden belast, verleent Koeweit een vermindering van de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde belasting naar het inkomen. Deze vermindering overschrijdt evenwel niet dat deel van de belasting naar het inkomen, zoals deze is berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat kan worden toegerekend aan het inkomen dat in Nederland mag worden belast.

Artikel 24

Werkzaamheden buitengaats

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepalingen van dit Verdrag. Dit artikel vindt echter geen toepassing indien werkzaamheden buitengaats van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” werkzaamheden die buitengaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt onder voorbehoud van het vierde lid van dit artikel geacht ter zake van die werkzaamheden in die andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende werkzaamheden buitengaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

Voor de toepassing van dit lid wordt:

a. indien een onderneming die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte activiteiten bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen te boven gaan, iedere onderneming geacht zijn werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in een tijdvak van 12 maanden te boven gaat;

b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” evenwel geacht niet te omvatten:

a. een van de activiteiten of een combinatie daarvan als bedoeld in artikel 5, vijfde lid;

b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;

c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een inwoner van een Verdragsluitende Staat die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitengaats een aaneengesloten periode van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitengaats die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrekking in die andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Koeweit belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 14 in verband met het derde respectievelijk het vijfde lid van dit artikel en ingevolge het zesde lid van dit artikel in Koeweit mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering op zijn belasting, die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 23, eerste lid, letter b.

Artikel 25

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder de woonstaat betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Verdragsluitende Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van derde Staten die dezelfde werkzaamheden uitoefenen onder dezelfde omstandigheden. Deze bepaling mag niet zo worden uitgelegd, dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere, soortgelijke ondernemingen waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is of wordt beheerst door een of meer inwoners van een derde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

4. Niets in dit artikel mag zodanig worden uitgelegd dat het aan een van beide Verdragsluitende Staten de wettelijke verplichting oplegt het voordeel van een behandeling, voorkeur of privilege verleend aan een derde Staat of zijn inwoners krachtens de oprichting van een douane unie, een economische unie, een vrijhandelszone of een regionale over-

eenkomst of plaatselijke overeenkomst die volledig of hoofdzakelijk betrekking heeft op belastingheffing of kapitaalverkeer, waarbij de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat partij kan zijn, uit te breiden tot de inwoners van de andere Verdragsluitende Staat.

5. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, vijfde lid, of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven, betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

6. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:

a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd; en

b. de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking „pensioenregeling” mede een pensioenregeling ingevolge een publiekrechtelijk stelsel van sociale zekerheid.

7. In dit artikel heeft de uitdrukking „belastingheffing” betrekking op belastingen welke voorwerp zijn van dit Verdrag.

Artikel 26

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 25, eerste lid, aan die van de

Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met dit Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niet-tegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in dit Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Wanneer moeilijkheden of twijfelpunten die zijn gerezen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van dit Verdrag niet binnen een tijdvak van twee jaar nadat de vraag is gerezen opgelost kunnen worden door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg ingevolge de voorgaande leden van dit artikel, kan het geval, op verzoek van een van de Verdragsluitende Staten, per geval worden voorgelegd voor arbitrage, tenzij de bevoegde autoriteiten het eens zijn over een alternatieve beslechtsprocedure en vooropgesteld dat de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen er schriftelijk mee instemmen te zijn gebonden door de beslissing van de arbitragecommissie. De beslissing van de arbitragecommissie in een bepaald geval is voor dat geval bindend voor beide Verdragsluitende Staten en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen.

Artikel 27

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen die inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met dit Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door arti-

kel 1. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (waaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn krachtens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids-, of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, of inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

3. De Verdragsluitende Staten kunnen aan de arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van artikel 26, vijfde lid, de inlichtingen verstrekken die nodig zijn om de arbitrageprocedure te volbrengen. Deze inlichtingen worden verstrekt met inachtneming van de bepalingen van het tweede lid van dit artikel. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte inlichtingen onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 28

Diverse regelingen

1. De bepalingen van dit Verdrag zullen niet zodanig worden uitgelegd, dat uitsluiting, vrijstelling, aftrek, verrekening of andere aftrekken nu of in de toekomst toegekend op grond van een andere bijzondere regeling inzake belastingen in verband met de economische of technische samenwerking tussen de Verdragsluitende Staten op enigerlei wijze worden beperkt.

2. De bevoegde autoriteiten van iedere Verdragsluitende Staat mogen regelingen voorschrijven om de uitvoering van dit Verdrag mogelijk te maken en zullen elkaar informeren over zulke regelingen.

Artikel 29

Diplomatieke en consulaire voorrechten

1. De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontleenen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere verdragen.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij daarin aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen is onderworpen als inwoners van die Staat.

3. Dit Verdrag is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen en functionarissen, noch op leden van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat die in een Verdragsluitende Staat verblijven, indien zij in die Staat niet aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

Artikel 30

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de laatste der data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld, en de bepalingen ervan toepassing vinden in beide Verdragsluitende Staten:

a. met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, voor bedragen die betaald of verrekend zijn op of na de dertigste dag na de datum waarop dit Verdrag in werking treedt;

b. met betrekking tot andere belastingen, voor belastingtijdvakken die aanvangen op of na de eerste dag van januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin dit Verdrag in werking treedt.

2. Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid, mag een inwoner van een Verdragsluitende Staat ervoor kiezen dat de bepalingen van dit Verdrag toepassing vinden vanaf 1 januari 2001.

Artikel 31

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht voor een periode van vijf jaar en zal hierna van kracht blijven voor een zelfde periode of perioden tenzij een

Verdragsluitende Staat de andere, zes maanden voor de beëindiging van de eerste of enige volgende periode, schriftelijk kennis geeft van zijn voornemen om dit Verdrag te beëindigen. In dat geval houdt dit Verdrag op van toepassing te zijn in beide Verdragsluitende Staten:

- a. met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, voor bedragen die betaald of verrekend zijn op of na de eerste dag van januari van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan; en
- b. met betrekking tot andere belastingen, voor belastingtijdvakken die aanvangen op of na de eerste dag van januari van het kalenderjaar volgend op het jaar in welke kennisgeving van beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de zesde dag van Rabbic Al-Awal 1422 H, overeenkomend met de negenentwintigste mei van het jaar 2001 in tweevoud in de Nederlandse, de Arabische en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Arabische tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

W. J. BOS

Voor de Regering van de Staat Koeweit

ABDUL MOHSEN AL-HENAIF

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Staat Koeweit, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

1. Ad artikel 2

Het is wel verstaan dat indien Koeweit een inkomstenbelasting van natuurlijke personen zal introduceren, deze belasting beschouwd zal worden als een identieke of in hoofdzaak vergelijkbare belasting als bedoeld in artikel 2, vierde lid.

2. Ad artikelen 5, 6, 7, 13 en 24

Het is wel verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen van een Verdragsluitende Staat behorend tot de zeebodem en de ondergrond van een Verdragsluitende Staat beschouwd worden als een onroerende zaak die is gelegen in die Verdragsluitende Staat, alsmede dat deze rechten worden geacht te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel verstaan dat vorenbedoelde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit, vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

3. Ad artikel 7

Bij het bepalen van voordelen die toe zijn te rekenen aan een vaste inrichting van een onderneming van een Verdragsluitende Staat, mogen enkel die voordelen die voortvloeien uit de werkzaamheden van deze vaste inrichting worden toegerekend aan die vaste inrichting. Dit betekent, in het bijzonder, dat de voordelen die toekomen aan de onderneming of een andere vaste inrichting daarvan of aan een gelieerde onderneming en voortvloeien uit de werkzaamheden die buiten de Verdragsluitende Staat plaatsvinden in welke de vaste inrichting is gevestigd en niet rechtstreeks verbonden zijn met de werkzaamheden van die vaste inrichting, niet zullen worden toegerekend aan die vaste inrichting.

4. Ad artikel 7 en 14

Vergoedingen voor technische diensten, waaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard, worden, al naar gelang de situatie, aangemerkt als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van het Verdrag van toepassing zijn.

5. Ad artikel 10

1. Het is ter zake van dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, letter a. die worden betaald door een lichaam dat inwoner van Nederland is, wel te verstaan dat, indien volgens de van kracht zijnde wetgeving in Koeweit belastingheffing over die dividenden in Koeweit zal leiden tot een belastingdruk van minder dan 10 percent van het bruto bedrag van de dividenden, Nederland een belasting mag heffen die niet meer bedraagt dan 10 percent van het bruto bedrag van de dividenden.

2. Het is voorts echter wel te verstaan dat de bepalingen van het bovenstaande eerste lid niet van toepassing zijn indien de dividenden worden hetaald door een lichaam dat inwoner van Nederland is en de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden de Regering van Koeweit is of een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of een gouvernementeel instituut of intergouvernementele entiteit als bedoeld in artikel 4, tweede lid, en opgericht in Koeweit of een lichaam dat inwoner van Koeweit is en:

a. het kapitaal van het lichaam dat de dividenden ontvangt uiteindelijk uitsluitend wordt gehouden door de regering van Koeweit of een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of een gouvernementeel instituut of intergouvernementele entiteit (voor zover het de Koeweitse deelneming in een dergelijke entiteit betreft) als bedoeld in artikel 4, tweede lid; of

b. aandelen in dat lichaam regelmatig worden verhandeld op de Koeweitse aandelenbeurs; of

c. het lichaam dat de dividenden ontvangt zich bezighoudt met een actieve handels- of bedrijfsuitoefening in Koeweit.

3. Indien een lichaam niet voldoet aan een van de voorwaarden die zijn neergelegd in het bovenstaande tweede lid, zijn de bepalingen van het bovenstaande eerste lid ter zake van dat lichaam ook niet van toepassing, indien door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten, in overeenstemming met artikel 26 van het Verdrag, in onderling overleg is vastgesteld dat dat lichaam niet hoofdzakelijk is opgericht in of wordt aangehouden in Koeweit om de voordelen van artikel 10, tweede lid, letter a) van het Verdrag zeker te stellen en mits het lichaam dat de dividenden ontvangt een inwoner van Koeweit en de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is.

4. Niettegenstaande het bepaalde in artikel 10, tweede lid, letter b), mag de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, de dividenden belasten naar het tarief ingevolge zijn nationale wetgeving in het geval de uiteindelijk gerechtigde van de dividenden een natuurlijke persoon en een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat evenals een inwoner van een derde Staat is. Echter indien de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt een inwoner is, een Verdrag heeft gesloten ter voorkoming van dubbele belasting met de derde Staat zoals bedoeld in de vorige volzin, mag de belasting die wordt geheven over deze dividenden niet meer bedragen dan het tarief dat wordt toegepast op dividenduitkeringen die betaald worden aan natuurlijke personen op grond van dat Verdrag.

6. Ad artikel 10 en 11

Het is wel verstaan dat de uitdrukking dividenden inkomsten uit winstdelende obligaties omvat.

7. Ad artikelen 10 en 12

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

8. Ad artikel 16

Het is wel verstaan dat onder „bestuurder” of „commissaris” van een Nederlands lichaam wordt verstaan een persoon, die benoemd is door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van een dergelijk lichaam en die belast is met de algemene leiding van het lichaam onderscheidenlijk, het toezicht daarvan.

9. Ad artikel 19 en 23

Het is wel verstaan dat de bepalingen van artikel 19, eerste lid, letter a. en tweede lid, letter a) van het Verdrag Nederland niet beletten om de bepalingen van artikel 23, eerste lid, letters a) en b) van het Verdrag toe te passen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de zesde dag van Rabbie Al-Awal 1422 H, overeenkomend met de negenentwintigste mei van het jaar 2001 in tweevoud in de Nederlandse, de Arabische en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Arabische tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

W. J. BOS

Voor de Regering van de Staat Koeweit

ABDUL MOHSEN AL-HENAIF

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THE
NETHERLANDS AND THE GOVERNMENT OF THE STATE OF
KUWAIT FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the State of Kuwait,

Desiring to promote their mutual economic relations through the conclusion between the Kingdom of the Netherlands and the State of Kuwait of an agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;

Have agreed as follows:

Article 1. Personal scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are in particular:

a) in the case of the Netherlands:

- de inkomstenbelasting (income tax);
 - de loonbelasting (wages tax);
 - de vennootschapsbelasting (company tax), including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continental Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965); and
 - de dividendbelasting (dividend tax);
- (hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) in the case of Kuwait:

- the corporate income tax;
 - the contribution from the net profits of the Kuwaiti shareholding companies payable to the Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS); and
 - the Zalcata;
- (hereinafter referred to as "Kuwaiti tax").

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes, which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes, which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definition

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "a Contracting State" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) or the State of Kuwait (Kuwait), as the context requires; the term "Contracting States" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) and the State of Kuwait (Kuwait);

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;

c) the term "Kuwait" means the territory of the State of Kuwait and includes any area beyond the territorial sea which in accordance with international law has been or may hereafter be designated under the laws of Kuwait, as an area in which Kuwait may exercise sovereign rights or jurisdiction;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity, which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "national" means:

1. any individual possessing the nationality of a Contracting State;
2. any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

1. in the Netherlands: the Minister of Finance or his duly authorized representative;

2. in Kuwait: the Minister of Finance or an authorized representative of the Minister of Finance;

j) the term "tax" means the Netherlands tax or Kuwaiti tax, as the context requires.

2. As regards the application of this Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Contracting State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. The term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. For the purposes of paragraph 1, a resident of a Contracting State shall include:

a) the Government of that Contracting State or any political subdivision or local authority thereof; and

b) any governmental institution created in that Contracting State under public law such as a corporation, Central Bank, fund, authority, foundation, agency or other similar entity, provided that its capital is beneficially and exclusively owned by the Government of that Contracting State or any political subdivision or local authority thereof; and

c) in the case of Kuwait, any inter-governmental entity established in Kuwait in whose capital Kuwait subscribes together with other states.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if his status cannot be determined under the provisions of subparagraph a) through c), the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or a construction, assembly or installation project or a supervisory activity in connection therewith constitutes a permanent establishment only if such site, project or activity continues for a period of more than six months.

4. The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise of a Contracting State in the other Contracting State constitutes a permanent establishment only if such activities continue in that other Contracting State for the same project or a connected project for a period or periods aggregating more than six months within any twelve month period.

5. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State and to carry on business through that permanent establishment if substantial equipment is being used in that Contracting State for more than six months within any twelve-month period by, for or under contract with the enterprise in exploration for, or the exploitation of, natural resources, or in activities connected with such exploration or exploitation.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

7. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 8 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State, in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if

a) he has and habitually exercises in the first-mentioned Contracting State a general authority to conclude contracts in the name of such enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 6 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

b) he has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned Contracting State a stock of goods or merchandise belonging to such enterprise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of such enterprise.

8. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as are attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to replace if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions those deductible expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office or any of its other offices.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

6. If the information available is inadequate to determine profits to be attributed to the permanent establishment, nothing in this Article shall affect the application of any law or regulations of a Contracting State relating to the determination of the tax liability of a person by making of an estimate, provided that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbor of the ship is situated, or, if there is no such home harbor, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. For the purposes of this Article, profits derived from the operation in international traffic of ships and aircraft include profits derived from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic if such rental profits are incidental to the profits described in paragraph 1.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State,

or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as costshar-

ing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) zero per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10% (ten per cent) of the capital of the company paying the dividends;

b) 10% (ten per cent) of the gross amount of the dividends in any other cases.

3. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

4. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that

other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from Government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the

royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5% (five per cent) of the gross amount of such royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematography films, or films or tapes used for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is

situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 2 of Article 8 shall apply.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 4, a Contracting State may, in accordance with its own laws, including the interpretation of the term "alienation", levy tax on gains derived by an individual who is a resident of the other Contracting State from the alienation of shares in, "jouissance" rights or debt-claims on a company whose capital is divided into shares and which, under the laws of the first-mentioned Contracting State, is a resident of that State, and from the alienation of part of the rights attached to the said shares, "jouissance" shares or debt claims, if that individual - either alone or with his or her spouse - or one of their relations by blood or marriage in the direct line directly or indirectly holds at least 5 per cent of the issued capital of a particular class of shares in that company. This provision shall apply only if the individual who derives the gains has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last ten years preceding the year in which the gains are derived and provided that, at the time he became a resident of the other Contracting State, the above-mentioned conditions regarding share ownership in the said company were satisfied.

In cases where, under the domestic laws of the first-mentioned State, an assessment has been issued to the individual in respect of the alienation of the aforesaid shares deemed to have taken place at the time of his emigration from the first-mentioned State, the above shall apply only in so far as part of the assessment is still outstanding.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State, unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or in the case of the Netherlands a "bestuurder" or a "commissaris", or other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned Contracting State.

However, such fees or remuneration may be taxed in the Contracting State of which the aforementioned company is a resident, but the tax charged shall not exceed 25% (twenty-five per cent) of the gross amount of such fees or other remuneration.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits, salaries, wages and similar income derived by entertainers or sportsmen who are residents of a Contracting State from activities in the other Contracting State if their visit to that Contracting State is substantially supported from the public funds of the other Contracting State, including those of any political subdivision, a local authority or statutory body thereof, nor to income derived by a non-profit making organization in respect of such activities provided no part of its income is payable to, or is otherwise available for the personal benefit of its proprietors, founders or members.

Article 18. Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment, as well as annuities paid to a resident of a Contracting State, shall be taxable only in that State. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a pension or other similar remuneration, annuity, or any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State, may also be taxed in the Contracting State from which it is derived, in accordance with the laws of that State:

a) if and in so far as the entitlement to this pension or other similar remuneration or annuity in the Contracting State from which it is derived is exempt from tax, or the contributions associated with the pension or other similar remuneration or annuity made to the pension scheme or insurance company were deducted in the past when calculating taxable income in that State or qualified for other tax relief in that State; and

b) if and in so far as this pension or other similar remuneration or annuity is in the Contracting State of which the recipient thereof is a resident not taxed at the generally applicable rate for income derived from dependent personal services, or less than 90 per cent of the gross amount of the pension or other similar remuneration or annuity is taxed; and

c) if the total gross amount to the pensions and other similar remuneration and annuities, and any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State, in any calendar year exceeds the sum of 20,000 Euro.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, if this pension or other similar remuneration is not periodic in nature, is paid in respect of past employment in the other Contracting State and is paid out before the date on which the pension commences, or if a lump-sum payment is made in lieu of the right to an annuity before the date on which the annuity commences, the payment or this lump-sum may also be taxed in the Contracting State from which it is derived.

4. A pension or other similar remuneration or annuity is deemed to be derived from a Contracting State if and insofar as the contributions or payments associated with the pension or other similar remuneration or annuity, or the entitlements received from it qualified for tax relief in the State. The transfer of a pension from a pension fund or an insurance company in a Contracting State to a pension fund or an insurance company in another State will not restrict in any way the taxing rights of the first-mentioned State under this Article.

5. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2. They shall also decide what details the resident of a Contracting State must submit for the purpose of the proper application of the Agreement in the other Contracting State, in particular so that it can be established whether the conditions referred in subparagraphs (a), (b) and (c) of paragraph 2 have been met.

6. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to replace the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

7. Whether and to what extent a pension or similar remuneration falls under this Article or under Article 19 is determined by the nature of the past employment, as private or governmental, during which the entitlement to that part of the pension or similar remuneration was built up.

Article 19. Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1. is a national of that State; or
2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Professors and teachers

An individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who, at the invitation of the Government of the first-mentioned Contracting State or of a university, college, school, museum or other cultural institution in that first-mentioned Contracting State or under an official programmed of cultural exchange, is present in that Contracting State for a period not exceeding two consecutive years solely for the purpose of teaching, giving lectures or carrying out research at such institution shall be exempt from tax in that Contracting State on his remuneration for such activity, provided that the payment of such remuneration is derived by him from outside that Contracting State.

Article 21. Students

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. In respect of grants, scholarships and remuneration from employment in a Contracting State not covered by paragraph 1, a student or business apprentice described in paragraph 1 shall, in the case he is a resident of that State, be entitled during such education or training to the same exemptions, reliefs or reductions in respect of taxes available to residents of that Contracting State.

Article 22. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23. Elimination of double taxation

1. In the case of the Netherlands, double taxation shall be avoided as follows:

a) The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income which, according to the provisions of this Agreement, may be taxed in Kuwait.

b) However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 5 of Article 10, paragraph 3 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19 and paragraph 2 of Article 22 of this Agreement may be taxed in Kuwait and are included in the basis referred to in subparagraph a) of paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

c) Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of

Article 12, paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17, paragraphs 2 and 3 of Article 18 of this Agreement may be taxed in Kuwait to the extent that these items are included in the basis referred to in subparagraph a of paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Kuwait on these items of income, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

d) Notwithstanding the provisions of subparagraph b of paragraph 1 of this Article, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax for the tax paid in Kuwait on items of income which according to Article 7, paragraph 5 of Article 10, paragraph 3 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, Article 14 and paragraph 2 of Article 22 of this Agreement may be taxed in Kuwait to the extent that these items are included in the basis referred to in subparagraph a of paragraph 1, if and insofar as the Netherlands under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation allows a deduction from the Netherlands tax of the tax levied in another country on such items of income. For the computation of this deduction the provisions of subparagraph c) of paragraph 1 of this Article shall apply accordingly.

2. In the case of Kuwait, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Kuwait derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in both the Netherlands and Kuwait, Kuwait shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the tax on income paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax on income, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the Netherlands.

Article 24. Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Agreement. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the seabed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of 12 months.

For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises - when added

together - exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a 12 months-period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 5 of Article 5;

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Kuwait on the items of income which may be taxed in Kuwait according to Article 7 and Article 14 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in subparagraph b) of paragraph 1 of Article 23.

Article 25. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of third states, carrying on the same activities in the same circumstances. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State,

shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises the capital of which is wholly or partly owned or controlled directly or indirectly by one or more residents of any third state are or may be subjected.

4. Nothing in this Article shall be interpreted as imposing a legal obligation on either Contracting State to extend to the residents of the other Contracting State, the benefit of any treatment, preference or privilege which may be accorded to any third state or its residents by virtue of the formation of a customs union, economic union, a free trade area or any regional or sub-regional arrangement relating wholly or mainly to taxation or movement of capital to which such the first-mentioned Contracting State may be a party.

5. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

6. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State; and

b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

7. In this Article, the term "taxation" means taxes which are the subject of this Agreement.

Article 26. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of this Agreement cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure pursuant to the previous paragraphs of this Article within a period of two years after the question was raised, the case may, at the request of either Contracting State, be submitted for arbitration on a case by case basis, unless the competent authorities agree on an alternative settlement procedure and provided the taxpayer or taxpayers involved agree in writing to be bound by the decision of the arbitration panel. The decision of the arbitration panel in a particular case shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case.

Article 27. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Article I. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

3. The Contracting States may release to the arbitration panel, established under the provisions of paragraph 5 of Article 26, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedures. Such release of information shall be subject to the provisions of paragraph 2 of this Article. The members of the arbitration panel shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 1 of this Article with respect to any information so released.

Article 28. Miscellaneous rules

1. The provisions of this Agreement shall not be construed to restrict in any manner any exclusion, exemption, deduction, credit or other allowance now or hereafter accorded by any other special arrangement on taxation in connection with the economic or technical cooperation between the Contracting States.

2. The competent authorities of each Contracting State may prescribe regulations in order to carry out the provisions of this Agreement and will inform each other of such regulations.

Article 29. Diplomatic and consular privileges

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of this Agreement an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

3. This Agreement shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

Article 30. Entry into force

1. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the thirtieth day after the date on which this Agreement has entered into force;

b) in respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after the first day of January of the calendar year following that in which this Agreement has entered into force.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a resident of a Contracting State may choose to have the provisions of this Agreement to take effect as from 1 January 2001.

Article 31. Termination

This Agreement shall remain in force for a period of five years and shall continue in force thereafter for a similar period or periods unless either Contracting State notifies the other in writing, six months before the expiry of the initial or any subsequent period, of its intention to terminate this Agreement. In such event, this Agreement shall cease to have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination is given; and

b) in respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done at The Hague on this 6th day of Rabbie-Al-Awal 1422 H corresponding to this 29th day of May 2001 in two originals, in the Arabic, the Netherlands and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and the Arabic texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

W. J. BOS

For the Government of the State of Kuwait:

ABDUL MOHSEN AL-HENAIF

PROTOCOL

At the time of signing the Agreement for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income between the Government of the State of Kuwait and the Government of the Kingdom of the Netherlands, the undersigned have agreed to the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

1. Ad Article 2

It is understood that if Kuwait would introduce an income tax on individuals, this tax will be considered to be an identical or substantially similar tax as meant in paragraph 4 of Article 2.

2. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 24

It is understood that exploration and exploitation rights of natural resources of a Contracting State pertaining to the sea bed and sub-soil of a Contracting State shall be regarded as immovable property situated in that Contracting State, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

3. Ad Article 7

In determining profits attributable to the permanent establishment of an enterprise of a Contracting State, only those profits arising from the activity of said permanent establishment may be attributed to that permanent establishment. This means, in particular, that the profits accruing to the enterprise or to another permanent establishment thereof or to a related enterprise and arising from activities performed outside the Contracting State in which the permanent establishment is located and not directly connected with the activity of that permanent establishment, shall not be attributed to that permanent establishment.

4. Ad Articles 7 and 14

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 apply, as the case may be.

5. Ad Article 10

1. It is understood, that, with respect to dividends as meant in subparagraph a of paragraph 2 of Article 10 which are paid by a company which is a resident of the Netherlands, if according to the law in force in Kuwait taxation of such dividends in Kuwait will result in a tax burden of less than 10% of the gross amount of the dividends, the Netherlands may levy a tax not exceeding 10% of the gross amount of the dividends.

2. However, it is further understood that the provisions under paragraph 1 above do not apply if the dividends are paid by a company which is a resident of the Netherlands and the beneficial owner of the dividends is the Government of Kuwait or any political subdivision or local authority thereof or a governmental institution or inter-governmental entity as de-

fined in paragraph 2 of Article 4 and established in Kuwait, or a company resident in Kuwait and either:

a) the capital of the company receiving the dividends is exclusively beneficially owned by the Government of Kuwait or any political sub-division or local authority thereof or governmental institutions or inter-governmental entity (in so far as the Kuwaiti participation in such entity is concerned) as defined in paragraph 2 of Article 4; or

b) shares in such company are regularly traded on the Stock Exchange of Kuwait; or

c) the company receiving the dividends is engaged in an active trade or business in Kuwait.

3. In the case a company does not fulfill one of the conditions laid down in paragraph 2 above, the provisions under paragraph 1 above shall also not apply with respect to such company if it is established in mutual agreement by the competent authorities of the Contracting States, in conformity with Article 26 of the Agreement, that such company is not established or maintained in Kuwait mainly for the purpose of ensuring the benefits of subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10 of the Agreement and provided that the company receiving the dividends is a resident of Kuwait and the beneficial owner of the dividends.

4. Notwithstanding the provisions of subparagraph b) of paragraph 2 of Article 10, the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, may tax the dividends at the rate under its domestic legislation in case the beneficial owner of the dividends is an individual and a resident of the other Contracting State as well as a resident of a third State. However, if the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, has concluded an Agreement for the avoidance of double taxation with the third state meant in the preceding sentence, the tax charged on these dividend payments shall not exceed the rate provided for dividends paid to individuals under that Agreement.

6. Ad Articles 10 and 11

It is understood that the term dividend includes income from profit sharing bonds.

7. Ad Articles 10 and 12

Where withholding tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

8. Ad Article 16

It is understood that "bestuurder" or "commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

9. Ad Articles 19 and 23

It is understood that the provisions of subparagraph a) of both paragraphs 1 and 2 of Article 19 of the Agreement do not prevent the Netherlands from applying the provisions of subparagraphs a) and b) of paragraph 1 of Article 23 of the Agreement.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at The Hague on this 6th day of Rabbie Al-Awal 1422 H corresponding to this 29th day of May 2001 in two originals, in the Arabic, the Netherlands and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and the Arabic texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

W. J. BOS

For the Government of the State of Kuwait:

ABDUL MOHSEN AL-HENAIF

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DES PAYS-BAS ET LE
GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT DU KOWEÏT TENDANT À ÉVITER LA
DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN
MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement du Koweït,

Désireux de promouvoir leurs relations économiques mutuelles par la conclusion d'un accord entre le Royaume des Pays-Bas et l'État du Koweït tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des États contractants ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de l'un des États contractants ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, quel que soit le mode de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu, tous impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant total des traitements ou salaires, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts en vigueur auxquels s'applique le présent Accord sont notamment :

a) Dans le cas du Royaume des Pays-Bas :

- de inkomstenbelasting (impôt sur le revenu);

- de loonbelasting (impôt sur les salaires);

- de vennootschapsbelasting (impôt sur les sociétés), y compris la part de l'État sur les bénéfices nets de l'exploitation des ressources naturelles, prélevé conformément à la loi sur les mines de 1810 (Mijnwet 1810) au titre des concessions délivrées depuis 1967, ou en vertu de la loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais (Mijnwet Continentaal Plat 1965);

- de dividendbelasting (impôt sur les dividendes);

(ci-après dénommés "l'impôt néerlandais");

b) Dans le cas du Koweït :

- l'impôt sur les sociétés;

- la part du bénéfice net des sociétés koweïtiennes par actions devant être versée à la Kuwaiti Foundation for Advancement of Science (KFAS);

- la Zakat;

(ci-après dénommés "l'impôt koweïtien").

4. Le présent Accord s'applique aussi à tout impôt de nature identique ou sensiblement analogue qui serait établis après la date de signature du présent Accord et qui viendrait s'ajouter aux impôts en vigueur ou les remplacerait. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent toute modification importante apportée à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression "un État contractant" s'entend, selon le contexte, du Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) ou de l'État du Koweït (Koweït); l'expression "États contractants" s'entend du Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) et de l'État du Koweït (Koweït);

b) L'expression "les Pays-Bas" s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe, y compris sa mer territoriale et toute zone au-delà de la mer territoriale sur laquelle, conformément au droit international, les Pays-Bas exercent des droits de juridiction et de souveraineté en ce qui concerne le fond de la mer, son sous-sol et ses eaux surjacentes et leurs ressources naturelles;

c) Le terme "Koweït" s'entend du territoire de l'État du Koweït et comprend toute zone située au-delà de la mer territoriale qui, conformément au droit international, a été ou peut être désignée, en application de la législation du Koweït, comme constituant une zone à l'intérieur de laquelle le Koweït peut exercer ses droits souverains ou sa juridiction;

d) Le terme "personne" comprend une personne physique, une société et tout autre groupement de personnes;

e) Le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

h) Le terme "ressortissant" s'entend :

1. De toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

2. De toute personne morale, société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant;

i) L'expression "autorité compétente" désigne :

1. Dans le cas des Pays-Bas, le Ministre des finances ou son représentant dûment autorisé;

2. Dans le cas du Koweït, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

j) Le terme "impôt" s'entend de l'impôt néerlandais ou de l'impôt koweïtien, selon le contexte.

2. Pour l'application du présent Accord par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue la législation de cet État concernant les impôts auxquels s'applique le présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Aux fins du présent Accord, l'expression "résident d'un État contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère du même ordre. Toutefois, l'expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet État exclusivement pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet État.

2. Aux fins du paragraphe 1, un résident d'un État contractant comprend :

a) Le Gouvernement de cet État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;

b) Tout organisme gouvernemental créé dans cet État contractant en vertu du droit public tel une société, une banque centrale, un fonds, une administration, une fondation, un organisme ou autre entité semblable, sous réserve que son capital soit la propriété effective et exclusive du Gouvernement de cet État ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;

c) Dans le cas du Koweït, toute entité intergouvernementale établie au Koweït et au capital de laquelle le Koweït participe conjointement avec d'autres États.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est déterminée comme suit :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle est un ressortissant;

d) Si son statut ne peut pas être déterminé en vertu des dispositions des alinéas a) à c), les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

4. Si, en application des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant où est situé son siège de direction effective.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression "établissement stable" s'entend d'une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" s'entend notamment :

a) D'un siège de direction;

b) D'une succursale;

c) D'un bureau;

d) D'une usine;

e) D'un atelier;

f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou un projet de construction, de montage ou d'installation ou des activités de surveillance qui s'y exercent, ne constituent un établissement stable que si ce chantier, ce projet ou ces activités ont une durée de plus de six mois.

4. La fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise d'un État contractant dans l'autre État contractant ne constitue un établissement stable que si ces activités se poursuivent dans cet autre État contractant pour le même projet ou un projet connexe pendant une période ou des périodes représentant au total plus de six mois sur une période de douze mois.

5. Une entreprise d'un État contractant est considérée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant et exercer une activité par l'intermédiaire de cet établissement stable si une partie appréciable du matériel est utilisé dans cet État contractant pendant plus de six mois sur une période de douze mois par l'entreprise, pour son compte ou en vertu d'un contrat, pour l'exploration ou l'exploitation de ressources naturelles ou dans des activités liées à ladite exploration ou exploitation.

6. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des biens ou des marchandises sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas a) à e), dans la mesure où l'ensemble des activités de l'installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

7. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 8, agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre État contractant, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans le premier État contractant pour toutes activités que cette personne exerce pour l'entreprise, si :

a) Elle dispose dans le premier État du pouvoir qu'elle y exerce habituellement de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que ses activités ne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 6 qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de celle-ci un établissement stable au sens de ce paragraphe; ou

b) Elle ne dispose pas de ce pouvoir mais conserve habituellement dans le premier État contractant un stock de biens ou de marchandises appartenant à ladite entreprise à partir de laquelle elle exécute régulièrement des livraisons de biens ou de marchandises pour le compte de ladite entreprise.

8. Une entreprise d'un État contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si lesdites personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, si les activités dudit agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, il ne sera pas considéré comme un agent jouissant d'un statut indépendant au sens du présent paragraphe.

9. Le fait qu'une société qui est résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant, ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non), ne suffit pas à faire de l'une ou l'autre de ces sociétés un établissement stable de l'autre État.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Cette expression s'entend dans tous les cas des accessoires, du cheptel et du matériel utilisés dans les exploitations agricoles et forestières, des droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit commun concernant la propriété foncière, de l'usufruit des biens immobiliers et des droits à paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou de la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de sources et autres ressources naturelles; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'utilisation toute autre forme de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent aussi aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État mais seulement pour la part imputable à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à ce dernier, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il pourrait réaliser s'il constituait une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues, dans des conditions identiques ou analogues, et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il est un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins des activités poursuivies par l'établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé l'établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de dépenses réelles) par l'établissement stable au siège de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux sous forme de redevances, honoraires ou autres paiements semblables en contrepartie de l'usage de brevets ou d'autres droits, ou sous forme de commission, pour des services précis rendus ou pour des activités de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, sous forme d'intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que pour le remboursement de dépenses réelles), portées par l'établissement stable au débit du siège de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, sous forme de redevances, honoraires ou autres paiements semblables en contrepartie de l'usage de brevets ou d'autres droits, ou sous forme de commission pour des services précis rendus ou pour des activités de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, sous forme d'intérêts sur des sommes prêtées au siège de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

5. Pour autant qu'il est d'usage dans un État contractant de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la métho-

de de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncées dans le présent article.

6. Si l'information disponible n'est pas adéquate pour déterminer les bénéfices imputables à l'établissement stable, aucune disposition du présent article n'affecte l'application des lois et règlements d'un État contractant relatifs à la détermination de l'obligation fiscale d'une personne selon une estimation, sous réserve que le résultat soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

7. Aux fins des paragraphes ci-dessus, les bénéfices imputables à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables de procéder autrement.

8. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans l'État contractant où est située la direction effective de l'entreprise.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de transport maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'État contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent les bénéfices provenant de l'affrètement coque nue de navires et d'aéronefs exploités en trafic international si ces bénéfices sont accessoires aux bénéfices décrits au paragraphe 1.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une entreprise conjointe ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou

b) Lorsque les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et si, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions, convenues ou imposées, différentes de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être à cause de ces con-

ditions, peuvent être inclus dans les bénéfiques de cette entreprise et imposés en conséquence. Il est cependant entendu que le fait que ces entreprises associées aient conclu des arrangements, par exemple des arrangements de partage des coûts ou des accords en matière de services généraux, au titre de l'affectation des dépenses, ou par référence à celle-ci, liées aux frais de direction, à l'administration générale, de nature technique ou commerciale, de recherche et développement et d'autres dépenses analogues, ne constitue pas une condition au sens de la phrase qui précède.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfiques de l'une de ses entreprises, et impose en conséquence, des bénéfiques sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a déjà été imposée dans cet autre État contractant, et que les bénéfiques ainsi inclus sont des bénéfiques qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État contractant si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui l'auraient été entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt ainsi perçu sur ces bénéfiques. Pour déterminer cet ajustement, il sera dûment tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consulteront.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes versés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui verse les dividendes est un résident et conformément à la législation de cet État; mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 0 % du montant brut des dividendes versés si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement 10 % (dix pour cent) au moins du capital de la société distributrice;

b) 10 % du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Les dispositions du paragraphe 2 n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfiques qui servent au paiement des dividendes.

4. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, de parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce son activité dans l'autre État contractant dont la société distributrice est un résident, par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce une profession indépendante dans cet autre État à partir d'une base fixe qui y est située, et lorsque la participation au titre de laquelle les dividendes sont payés est effectivement liée audit établissement stable ou à ladite base fixe. En l'occurrence, les dispositions des articles 7 ou 14 s'appliquent, selon le cas.

6. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, celui-ci ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes versés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont versés à un résident de cet autre État, ou dans la mesure où la participation au titre de laquelle les dividendes sont payés se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont constitués en tout ou en partie de bénéfices ou de revenus provenant dudit autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts produits dans un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État si ledit résident est le bénéficiaire effectif des intérêts.

2. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus de créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des bons ou obligations, y compris les primes et lots attachés à ces titres.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce son activité dans l'autre État contractant où sont produits les intérêts par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans cet autre État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et lorsque la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base fixe. Dans ces cas, les dispositions des articles 7 ou 14 sont applicables.

4. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et supportent la charge de ces intérêts, lesdits intérêts sont considérés comme provenant de l'État dans lequel l'établissement stable ou la base fixe est situé.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi perçu ne peut excéder 5 % (cinq pour cent) du montant brut desdites redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les paiements de toute nature payés au titre de l'usage ou de la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour des émissions radiophoniques ou télévisées; d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret, ainsi que pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce une activité dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou de l'information pour lequel elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte dûment tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant

ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant a dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation dudit établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de ladite base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est située. Aux fins du présent paragraphe, les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 sont applicables.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 4, un État contractant peut, conformément à sa propre législation, y compris l'interprétation du terme "aliénation", prélever un impôt sur les gains tirés par une personne physique qui est un résident de l'autre État contractant de l'aliénation d'actions ou de bons de jouissance dans une société ou de créances d'une société dont le capital est réparti en actions et qui, en vertu de la législation du premier État, est un résident dudit État, et de l'aliénation d'une partie des titres attachés auxdites actions, bons de jouissance ou créances, si cette personne physique, seule ou avec son conjoint, ou autres personnes qui leur sont liées par les liens du sang ou du mariage, en ligne directe ou indirecte, détient 5 % au moins du capital émis d'une catégorie d'actions particulières dans cette société. Cette disposition ne s'applique que si la personne physique qui tire des gains a été un résident du premier État durant les 10 dernières années précédant l'année au cours de laquelle les gains ont été tirés et sous réserve que, au moment où elle est devenue un résident de l'autre État contractant, les conditions susmentionnées concernant l'actionnariat de ladite société aient été remplies.

Dans les cas où, en vertu de la législation du premier État, un avis de cotisation est envoyé à une personne physique au titre de l'aliénation des susdites actions réputée avoir eu lieu au moment où elle a émigré du premier État, les dispositions qui précèdent ne s'appliquent que dans la mesure où le paiement de la cotisation est encore dû.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins qu'elle ne dispose de façon habituelle, dans l'autre État contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Si elle dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État, mais dans la mesure seulement où ils sont imposables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations semblables qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État :

a) Si le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'année d'imposition concernée;

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État;

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, ne sont imposables que dans cet État.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rémunérations semblables qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou, dans le cas des Pays-Bas, de "bestuurder" ou de "commissaris", ou autre organe semblable d'une société qui est un résident de l'autre État contractant est imposable dans le premier État contractant.

Toutefois, ces tantièmes ou rémunérations sont imposables dans l'État contractant dont la société susmentionnée est un résident, mais l'impôt prélevé ne doit pas excéder 25 % (vingt-cinq pour cent) du montant brut desdits tantièmes et rémunérations.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux rémunérations ou bénéfices, salaires, traitements ou autres revenus semblables que des artistes du spectacle

ou des sportifs, qui sont des résidents d'un État contractant, tirent d'activités exercées dans l'autre État contractant si leur séjour dans cet État contractant est financé principalement par des fonds publics de l'autre État contractant, y compris ceux de l'une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou organismes publics, ni aux revenus tirés par un organisme à but non lucratif en ce qui concerne lesdites activités, dans la mesure où aucune portion de ses revenus ne soit versée ou mise de quelque manière à la disposition des propriétaires, fondateurs ou membres à leur avantage personnel.

Article 18. Pensions, rentes et prestations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations semblables payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes payées à un résident d'un État contractant, ne sont imposables que dans cet État. Toute pension et autre paiement payés en vertu des dispositions d'un système de sécurité sociale d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, une pension ou autre rémunération semblable, une rente ou toute autre pension et autre paiement payés en vertu des dispositions d'un système de sécurité sociale d'un État contractant, sont également imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent, conformément à la législation de cet État :

a) Dans la mesure où le droit à cette pension ou autre rémunération semblable ou rente dans un État contractant d'où elle provient est exonéré d'impôt, ou les contributions associées à la pension ou autre rémunération semblable ou rente versées au régime de pension ou à la compagnie d'assurance ont été déduites dans le passé au moment du calcul du revenu imposable dans cet État ou admissibles à d'autres allègements fiscaux dans cet État;

b) Dans la mesure où cette pension ou autre rémunération semblable ou rente n'est pas, dans l'État contractant dont le bénéficiaire est un résident, imposable à un taux généralement applicable au revenu tiré d'une profession dépendante, ou moins de 90 % du montant brut de la pension ou autre rémunération semblable ou rente est imposable;

c) Si le montant brut total des pensions et autres rémunérations semblables et rentes, et toute autre pension et paiement payés en vertu des dispositions d'un système de sécurité sociale d'un État contractant, excède dans l'année civile la somme de 20 000 euros.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si cette pension ou autre rémunération semblable n'a pas un caractère périodique, est payée au titre d'un emploi antérieur dans l'autre État contractant et est payée avant la date à laquelle commence la pension, ou si un montant forfaitaire est versé en remplacement du droit à une rente avant la date à laquelle commence la rente, le paiement ou ce montant forfaitaire est également imposable dans l'État contractant d'où il provient.

4. Une pension ou autre rémunération semblable ou rente est réputée provenir d'un État contractant dans la mesure où les contributions ou paiements associés à la pension ou autre rémunération semblable ou rente, ou les droits à prestations qui en découlent sont admissibles à un allègement fiscal dans l'État. Le transfert d'une pension d'une caisse de pension ou d'une compagnie d'assurance dans un État contractant à une caisse de pension ou une

compagnie d'assurance dans un autre État ne limitera d'aucune manière les droits d'imposition du premier État en vertu du présent article.

5. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord le mode d'application du paragraphe 2. Elles déterminent également le genre de renseignements que doit présenter le résident d'un État contractant aux fins de l'application appropriée de l'Accord dans l'autre État contractant, en particulier de manière à ce qu'il puisse être établi si les conditions visées aux alinéas a), b) et c) du paragraphe 2 ont été remplies.

6. Le terme "rente" s'entend d'une somme fixe payable périodiquement à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'une prestation adéquate en argent ou appréciable en argent.

7. La mesure dans laquelle une pension ou une rémunération semblable relève du présent article ou de l'article 19 est déterminée par la nature de l'emploi antérieur, dans le secteur privé ou public, au cours duquel le droit à cette partie de la pension ou de la rémunération semblable a été établi.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations semblables, autres qu'une pension, payés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations semblables ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de l'autre État qui :

1. Possède la nationalité de cet État; ou

2. N'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Une pension payée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'il a constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision politique ou collectivité locale ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ladite pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations semblables ainsi qu'aux pensions payés au titre de services rendus dans le cadre de toute activité exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Professeurs et enseignants

Une personne physique qui est ou était un résident d'un État contractant immédiatement avant de se rendre dans l'autre État contractant et qui, à l'invitation du gouvernement du premier État contractant ou d'une université, un collège, une école, un musée ou autre

institution culturelle dans ce premier État contractant ou dans le cadre d'un programme d'échange culturel officiel, séjourne dans cet État contractant pendant une période n'excédant pas deux années consécutives aux seules fins d'y enseigner, donner des conférences ou faire des recherches, est exonérée d'impôt dans cet État contractant sur sa rémunération au titre de l'activité, à condition que le paiement de la rémunération provienne d'une source située en dehors de cet État contractant.

Article 21. Étudiants

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont imposables que dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

2. En ce qui concerne les subventions, bourses et rémunérations provenant d'un emploi dans un État contractant qui ne sont pas visées au paragraphe 1, un étudiant ou un stagiaire décrit au paragraphe 1, dans le cas où il est un résident de cet État, a droit pendant la période d'étude ou de formation en question aux mêmes exemptions, allègements ou réductions d'impôt que les résidents de cet État contractant.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire desdits revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant ses activités par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur de revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions des articles 7 ou 14, selon le cas, sont applicables.

Article 23. Élimination de la double imposition

1. Dans le cas des Pays-Bas, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, peuvent inclure dans l'assiette de l'impôt, les éléments de revenu qui, en vertu des dispositions du présent Accord, sont imposables au Koweït;

b) Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas reçoit des éléments de revenu qui, conformément à l'article 6, à l'article 7, au paragraphe 5 de l'article 10, au paragraphe 3 de l'article 11, au paragraphe 4 de l'article 12, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 13, à l'article 14, au paragraphe 1 de l'article 15, aux alinéas a) des paragraphes 1 et 2 de l'article 19 et au paragraphe 2 de l'article 22 du présent Accord, sont imposables au Koweït et inclus dans

l'assiette visée à l'alinéa a) du paragraphe 1, les Pays-Bas exonèrent lesdits éléments de revenu en accordant une réduction d'impôt. Cette réduction est calculée conformément aux dispositions de la législation néerlandaise applicable à l'élimination de la double imposition. À cet effet, lesdits éléments de revenu sont censés être compris dans le montant total des revenus exonérés de l'impôt néerlandais en vertu de ces dispositions;

c) En outre, les Pays-Bas consentent une déduction de l'impôt néerlandais calculé sur les éléments de revenu qui, conformément au paragraphe 2 de l'article 10, au paragraphe 2 de l'article 12, au paragraphe 5 de l'article 13, à l'article 16, à l'article 17, aux paragraphes 2 et 3 de l'article 18 du présent Accord, sont imposables au Koweït dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette visée à l'alinéa a) du paragraphe 1. Le montant de cette déduction est égal à l'impôt payé au Koweït sur ces éléments de revenu, mais ne doit pas dépasser le montant de la réduction qui serait allouée si les éléments de revenu ainsi inclus étaient les seuls éléments de revenu exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions de la législation néerlandaise tendant à prévenir la double imposition;

d) Nonobstant les dispositions de l'alinéa b) du paragraphe 1 du présent article, les Pays-Bas consentent une réduction de l'impôt néerlandais sur l'impôt payé au Koweït sur les éléments de revenu qui, conformément à l'article 7, au paragraphe 5 de l'article 10, au paragraphe 3 de l'article 11, au paragraphe 4 de l'article 12, à l'article 14 et au paragraphe 2 de l'article 22 du présent Accord, sont imposables au Koweït dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette visée à l'alinéa a) du paragraphe 1, si les Pays-Bas, en vertu des dispositions de la législation néerlandaise tendant à éviter la double imposition, consentent une déduction de l'impôt néerlandais de l'impôt perçu dans un autre pays sur lesdits éléments de revenu. Pour le calcul de cette déduction, les dispositions de l'alinéa c) du paragraphe 1 du présent article sont applicables en conséquence.

2. Dans le cas du Koweït, la double imposition est éliminée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident du Koweït tire un revenu qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables aux Pays-Bas et au Koweït, le Koweït consent une déduction d'impôt sur le revenu de ce résident d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé aux Pays-Bas. Ladite déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu calculée avant déduction, correspondant au revenu imposable aux Pays-Bas.

Article 24. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toutes autres dispositions du présent Accord. Toutefois, le présent article ne s'applique pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent pour cette personne un établissement stable en vertu des dispositions de l'article 5 ou une base fixe en vertu des dispositions de l'article 14.

2. Dans le présent article, le terme "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond de la mer, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles, situés dans un État contractant.

3. Une entreprise d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, considérée comme exerçant, en ce qui concerne ces activités, une activité dans l'autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en mer en question ne soient

exercées dans l'autre État que pour une période ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours sur 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe :

a) Lorsqu'une entreprise qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est associée à une autre entreprise et que cette autre entreprise poursuit, dans le cadre du même projet, des activités en mer qui sont ou qui étaient exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises, lorsqu'il en est fait la somme, dépassent une durée de 30 jours, chaque entreprise est censée exercer ses activités pour une durée de plus de 30 jours sur 12 mois;

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de l'autre entreprise ou si une personne détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression "activités en mer" est réputée ne pas s'étendre :

a) À l'une ou l'autre des activités mentionnées au paragraphe 5 de l'article 5;

b) Au remorquage ou à l'ancrage effectué par des embarcations essentiellement conçues à cet effet et toute autre activité de ces embarcations;

c) Au transport de fourniture ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Un résident d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant, qui consistent en l'exercice d'une profession libérale ou d'une autre profession indépendante, est réputé exercer ces activités à partir d'une base fixe située dans l'autre État contractant si les activités en question durent de façon continue 30 jours ou plus.

6. Les salaires, traitements et autres rémunérations semblables qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié dans le cadre d'activités exercées en mer dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable sont, dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans cet autre État, imposables dans ce dernier.

7. Sur présentation de pièces justificatives attestant qu'un impôt a été acquitté au Koweït sur les éléments de revenu imposables au Koweït, conformément à l'article 7 et à l'article 14, en ce qui concerne, respectivement, les paragraphes 3 et 5 du présent article, ainsi qu'au paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas consentent une réduction de leur impôt qui est calculée conformément aux règles énoncées à l'alinéa b) du paragraphe 1 de l'article 23.

Article 25. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui soit autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, en particulier en ce qui concerne la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents de l'un des États contractants ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant exploite dans l'autre État contractant n'est pas, dans cet État contractant, moins favorable que l'imposition d'entreprises d'États tiers exerçant les mêmes activités dans les mêmes circonstances. La présente disposition n'est pas interprétée comme obligeant un État contractant à consentir aux résidents de l'autre État contractant des déductions personnelles, allègements et réductions d'impôt en fonction de la situation personnelle ou des charges de famille qu'il consent à ses propres résidents.

3. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises semblables dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents d'un État tiers.

4. Aucune disposition du présent article n'est interprétée comme imposant une obligation légale à l'un ou l'autre État contractant d'étendre aux résidents de l'autre État contractant, les avantages d'un traitement, préférence ou privilège qui pourraient être accordés à un État tiers ou à ses résidents en vertu de la création d'une union douanière, d'une union économique, d'une zone de libre-échange ou d'un arrangement régional ou sous-régional relatif en totalité ou en partie à une imposition ou un mouvement de capital auquel ledit premier État contractant peut être partie.

5. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 5 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances ou autre frais payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De la même façon, toute créance d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant est déductible, pour la détermination du capital imposable de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que si elle avait été contractée envers un résident du premier État.

6. Les contributions versées par un individu, ou pour son compte, qui est un résident d'un État contractant, à un régime de retraite reconnu aux fins d'imposition dans l'autre État contractant, seront traitées de la même manière aux fins d'imposition dans le premier État comme des contributions versées à un régime de retraite reconnu aux fins d'imposition dans le premier État, sous réserve :

a) Que ladite personne physique ait contribué audit régime de retraite avant qu'elle ne devienne un résident du premier État;

b) Que l'autorité compétente du premier État convienne que le régime de retraite correspond à un régime de retraite reconnu aux fins d'imposition dans cet État.

Aux fins du présent paragraphe, l'expression "régime de retraite" comprend un régime de retraite établi en vertu d'un système public de sécurité sociale.

7. Dans le présent article, le terme "imposition" s'entend des impôts qui font l'objet du présent Accord.

Article 26. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, sans préjudice des recours prévus par la législation interne de ces États, présenter sa demande à l'autorité compétente de l'État contractant dont il est un résident ou, si sa demande relève du paragraphe 1 de l'article 25, à l'État contractant dont elle est un ressortissant. Ladite demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforcera, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à l'Accord. Tout accord conclu est appliqué nonobstant les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par le présent Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

5. Si une difficulté ou un doute découlant de l'interprétation ou de l'application du présent Accord ne peut être résolu par les autorités compétentes des États contractants par voie d'accord amiable en vertu des paragraphes précédents du présent article dans une période de deux ans suivant la date à laquelle la question a été soulevée, le cas peut, à la demande de l'un des États contractants, être présenté pour arbitrage au cas par cas, à moins que les autorités compétentes ne conviennent d'une procédure de règlement alternative et à condition que le contribuable ou les contribuables concernés acceptent par écrit d'être liés par la décision du groupe d'arbitrage. La décision du groupe d'arbitrage, dans un cas particulier, est obligatoire pour les deux États contractants et le contribuable ou les contribuables concernés par ce cas particulier.

Article 27. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par le présent Accord dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire au présent Accord. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par le présent Accord, la mise à exécution ou l'introduction d'une procédure concernant ces impôts, ou les décisions sur les re-

cours relatives à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins et peuvent divulguer les renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) De transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

3. Les États contractants peuvent mettre à la disposition du groupe d'arbitrage établi conformément au paragraphe 5 de l'article 26, les renseignements nécessaires pour l'exécution de la procédure d'arbitrage. La divulgation des renseignements fait l'objet des dispositions du paragraphe 2 du présent article. Les membres du groupe d'arbitrage sont soumis aux règles limitant la divulgation des renseignements décrites au paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne tout renseignement ainsi divulgué.

Article 28. Divers

1. Les dispositions du présent Accord ne peuvent être interprétées comme limitant d'une quelconque manière les exclusions, exemptions, déductions, crédits ou autres allocations qui sont accordés ou seront accordés à l'avenir en vertu d'un autre arrangement spécial sur l'imposition en rapport avec la coopération économique ou technique entre les États contractants.

2. Les autorités compétentes de chaque État contractant pourront prescrire des règlements afin d'appliquer les dispositions du présent Accord et se tiendront mutuellement informées de ces règlements.

Article 29. Privilèges diplomatiques et consulaires

1. Aucune disposition du présent Accord n'affecte les privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords spéciaux.

2. Aux fins du présent Accord, une personne physique qui est un membre d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État contractant dans l'autre État contractant ou dans un État tiers et qui est un ressortissant de l'État d'envoi, est réputé être un résident de l'État d'envoi si elle est soumise aux mêmes obligations en ce qui concerne les impôts sur le revenu que les résidents de cet État.

3. Le présent Accord ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes et fonctionnaires, ainsi qu'aux membres d'une mission diplomatique ou poste consu-

laire d'un État tiers, séjournant dans un État contractant, s'ils n'y sont pas soumis aux mêmes obligations en ce qui concerne les impôts sur le revenu que les résidents de cet État.

Article 30. Entrée en vigueur

Le présent Accord entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de la dernière notification par laquelle les gouvernements respectifs se seront notifié par écrit l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises dans leurs États respectifs et ses dispositions s'appliqueront dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou crédités à compter du trentième jour suivant la date à laquelle le présent accord sera entré en vigueur;

b) En ce qui concerne les autres impôts, aux périodes d'imposition commençant à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle à laquelle le présent Accord est entrée en vigueur.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, un résident d'un État contractant peut choisir d'avoir les dispositions de cet Accord entrer en vigueur à partir du 1er janvier 2001.

Article 31. Dénonciation

Le présent Accord demeurera en vigueur pendant cinq ans et continuera d'être en vigueur par la suite pour une période ou des périodes semblables, à moins que l'un ou l'autre État contractant ne notifie l'autre État, par écrit, six mois avant l'expiration de la période initiale ou d'une période ultérieure, de son intention de dénoncer le présent Accord. Dans ce cas, le présent Accord cessera de porter effet dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou crédités à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle à laquelle la dénonciation a été notifiée;

b) En ce qui concerne les autres impôts, aux périodes d'imposition commençant le 1er janvier ou après de l'année civile suivant celle à laquelle la dénonciation a été notifiée.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Accord.

Fait à La Haye, le 6e jour de Rabbie-Al-Awal 1422 H correspondant au 29 mai 2001, en double exemplaire, en langues arabe, néerlandaise et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et arabe, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas :

W. J. BOS

Pour le Gouvernement de l'état du Koweït :

ABDUL MOHSEN AL-HENAIF

PROTOCOLE

Lors de la signature de l'Accord entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de l'État du Koweït tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, les signataires sont convenus des dispositions ci-après qui font partie intégrante de l'Accord :

1. Ad article 2

Il est entendu que si le Koweït introduit un impôt sur le revenu sur les particuliers, cet impôt sera considéré comme un impôt identique ou sensiblement analogue à celui traité au paragraphe 4 de l'article 2.

2. Ad articles 5, 6, 7, 13 et 24

Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles d'un État contractant se rattachant au fond et au sous-sol de la mer d'un État contractant sont considérés comme étant des biens immobiliers situés dans cet État contractant, et que ces droits sont considérés comme faisant partie des biens de l'établissement stable dans cet État. De plus, il est entendu que les droits susmentionnés comprennent les droits afférents à une participation dans des actifs qui seront produits par une telle exploration ou exploitation, ou au bénéfice de ceux-ci.

3. Ad article 7

Il est entendu que les bénéfices imputables à l'établissement stable d'une entreprise d'un État contractant, seuls les bénéfices provenant de l'activité dudit établissement stable peuvent être attribués à cet établissement stable. Il s'ensuit notamment que les bénéfices afférents à l'entreprise ou à un autre de ses établissements stables ou à une entreprise connexe et provenant d'activités exercées à l'extérieur de l'État contractant dans lequel l'établissement stable est situé et non reliés directement à l'activité de cet établissement stable, ne sont pas imputables à cet établissement stable.

4. Ad articles 7 et 14

Les paiements reçus au titre de services techniques, y compris les études ou enquêtes de caractère scientifique, géologique ou technique, ou de services de consultation ou de supervision sont réputés être des paiements auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas.

5. Ad article 10

1. Il est entendu, en ce qui concerne les dividendes au sens de l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 10 qui sont payés par une société qui est un résident des Pays-Bas, que si l'imposition de ces dividendes, conformément à la législation en vigueur au Koweït, devait résulter en une charge fiscale inférieure à 10 % du montant brut des dividendes, les Pays-Bas peuvent prélever un impôt n'excédant pas 10 % du montant brut des dividendes.

2. Toutefois, il est de plus en entendu que les dispositions en vertu du paragraphe 1 ci-dessus ne s'appliquent que si les dividendes sont payés par une société qui est un résident des Pays-Bas et que le bénéficiaire effectif des dividendes est le Gouvernement du Koweït ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou une institution gouverne-

mentale ou une entité intergouvernementale telle que définie au paragraphe 2 de l'article 4 et établie au Koweït, ou une société résidente du Koweït et que dans l'un ou l'autre cas :

a) Le capital de la société qui reçoit les dividendes est exclusivement la propriété effective du Gouvernement du Koweït ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou d'une institution gouvernementale ou d'une entité intergouvernementale (dans la mesure où la participation koweïtienne d'une telle entité est concernée) telle que définie au paragraphe 2 de l'article 4; ou

b) Des actions dans une telle société sont négociées régulièrement sur le marché boursier du Koweït; ou

c) La société qui reçoit les dividendes exerce une activité industrielle ou commerciale effective au Koweït.

3. Dans le cas où une société ne remplit pas l'une des conditions énoncées au paragraphe 2 ci-dessus, les dispositions en vertu du paragraphe 1 ci-dessus ne sont pas non plus applicables en ce qui concerne une telle société s'il est établi d'un commun accord par les autorités compétentes des États contractants, en conformité avec l'article 26 de l'Accord, que cette société n'est pas établie ou maintenue au Koweït principalement dans le but d'assurer les avantages de l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 10 de l'Accord et sous réserve que la société qui reçoit les dividendes soit un résident du Koweït et le bénéficiaire effectif des dividendes.

4. Nonobstant les dispositions de l'alinéa b) du paragraphe 2 de l'article 10, l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, peut imposer les dividendes au taux prévu par sa législation nationale dans le cas où le bénéficiaire effectif des dividendes est une personne physique et un résident de l'autre État contractant, ainsi qu'un résident d'un État tiers. Toutefois, si l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, a conclu un accord tendant à éviter la double imposition avec l'État tiers visé dans la phrase précédente, l'impôt prélevé sur ces paiements de dividendes ne doit pas excéder le taux prévu au titre des dividendes payés aux personnes physiques en vertu du présent Accord.

6. Ad articles 10 et 11

Il est entendu que le terme "dividende" comprend les revenus provenant des obligations participantes dans les bénéfiques.

7. Ad articles 10 et 12

Lorsque des retenues d'impôt ont été perçues à la source en excédent du montant d'impôt exigible en vertu des dispositions des articles 10 ou 12, les demandes de remboursement doivent être présentées à l'autorité compétente de l'État qui a perçu l'impôt au cours d'une période de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

8. Ad article 16

Il est entendu que l'on entend par "bestuurder" ou "commissaris" d'une société néerlandaise une personne désignée en cette qualité par l'assemblée générale des actionnaires ou tout autre organisme compétent de cette société et qui est chargée de la gestion d'ensemble de la société ou de sa direction, respectivement.

9. Ad articles 19 et 23

Il est entendu que les dispositions de l'alinéa a) des paragraphes 1 et 2 de l'article 19 de l'Accord n'empêchent pas les Pays-Bas d'appliquer les dispositions des alinéas a) et b) du paragraphe 1 de l'article 23 de l'Accord.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à La Haye le 6e jour de Rabbie-Al-Awal 1422 H correspondant au 29 mai 2001, en deux exemplaires originaux, en langues arabe, néerlandaise et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et arabe, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement des Pays-Bas :

W. J. BOS

Pour le Gouvernement de l'État du Koweït :

ABDUL MOHSEN AL-HENAIF

No. 40788

**Belgium
and
Albania**

Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Albania for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital and for the prevention of fiscal evasion. Brussels, 14 November 2002

Entry into force: *1 September 2004 by notification, in accordance with article 29*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 9 December 2004*

**Belgique
et
Albanie**

Convention entre la République d'Albanie et le Royaume de Belgique tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir l'évasion fiscale. Bruxelles, 14 novembre 2002

Entrée en vigueur : *1er septembre 2004 par notification, conformément à l'article 29*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 9 décembre 2004*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE
REPUBLIC OF ALBANIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON
CAPITAL AND FOR THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

The Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Republic of Albania,

Desiring, for the purpose of further developing and facilitating their economic relationship, to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital and for the prevention of fiscal evasion,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention apply are in particular:

a) In Albania:

- i) the tax on the profits of juridical persons;
 - ii) the tax on small business activities;
 - iii) the individual income tax;
 - iv) the tax on property;
- (hereinafter referred to as "Albanian tax");

b) In Belgium:

- i) the individual income tax;
- ii) the corporate income tax;
- iii) the income tax on legal entities (non profit making entities);
- iv) the income tax on non-residents;

- v) the supplementary crisis contribution,
including the prepayments, the surcharges on these taxes and prepayments, and
the supplements to the individual income tax;
(hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Albania" means the Republic of Albania, and when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Albania including territorial waters and air space over them as well as any area beyond the territorial seas of the Republic of Albania which, under its laws and in accordance with international law, is an area within which the Republic of Albania may exercise its rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources;

b) the term "Belgium" means the Kingdom of Belgium, and used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Albania or Belgium as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any legal entity which is treated as a juridical person for tax purposes in the Contracting State of which it is a resident;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "national" means:

i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

ii) any juridical person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship, an aircraft or a road or railway vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when such means of transportation are operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

i) in the case of Albania, the Minister of Finance or his authorized representative;

ii) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him ; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue within the country for a period of more than nine months within any 12-month period, commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue for the same or a connected project within the country for a period or periods aggregating more than nine months within any 12-month period commencing or ending in the calendar year concerned.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies- is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person has and habitually exercises in the first mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered to be an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. If an enterprise of a Contracting State:

a) uses facilities in the other Contracting State solely for the purpose of delivery in that other Contracting State of goods or merchandise belonging to the enterprise, or

b) maintains in the other Contracting State a stock of goods or merchandise, belonging to that enterprise, solely for the purpose of delivery in that other Contracting State,

then, only the amount of the profits effectively attributable to such delivery may be taxed in the other Contracting State.

3. Subject to the provisions of paragraph 4, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.

4. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

5. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 3 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary ; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year, unless there is good and sufficient reason to the contrary.

8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International transport

1. Profits from the operation of ships, aircraft or road or railway vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where:

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have ac-

crued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -and taxes accordingly- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares of any kind, or other rights not being debt-claims, participating in profits, as well as other income which is treated as income from shares by the tax legislation of the State of which the paying company is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor

subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience. Payments constituting consideration for technical assistance or technical services shall not be considered to be payments for information concerning industrial, commercial or scientific experience, but be taxable in accordance with the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, aircraft or road or railway vehicles operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such means of transportation shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of the enterprise are taxable according to Article 8 of this Convention.

4. Gains from the alienation of shares of a company the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State, but only so much of the gains which relate to immovable property situated in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional or other similar services of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities ; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State ; or

b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any 12-month period commencing or ending in the calendar year concerned ; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any 12-month period commencing or ending in the calendar year concerned;

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, an aircraft or a road or railway vehicle operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the profits of the enterprise are taxable according to Article 8 of this Convention.

Article 16. Directors' fees

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provision shall also apply to payments derived in respect of performing functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provision.

2. Remuneration derived by an individual who is a resident of a Contracting State:

a) referred to in paragraph 1, from a company which is a resident of a Contracting State in respect of the performance of day-to-day functions of a managerial or technical nature, or

b) who is a partner in a partnership which is a resident of a Contracting State in respect of the performance of day-to-day functions for such partnership,

shall be taxable in accordance with the provisions of Article 15.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government services

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- i) is a national of that State ; or
- ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, political subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students and apprentices

Where a student or business apprentice, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State, is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, any payments received by such student for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the forgoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect

of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State, if these items are not taxed in the first-mentioned State.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, aircraft and road or railway vehicles operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such means of transportation, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of double taxation

Double taxation shall be eliminated as follows:

1. In Albania:

a) Where a resident of Albania derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Belgium, Albania shall allow:

i) as a deduction from the Albanian tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Belgium; and

ii) as a deduction from the Albanian tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Belgium.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the Albanian tax on income or on capital as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Belgium.

b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Albania is exempt from tax in Albania, Albania may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In Belgium:

a) Where a resident of Belgium derives income or owns elements of capital which are taxed in Albania in accordance with the provisions of this Convention, other than those of paragraph 2 of Article 10, of paragraphs 2 and 6 of Article 11 and of paragraphs 2 and 6 of Article 12, Belgium shall exempt such income or such elements of capital from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of capital had not been exempted.

b) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are dividends not exempt from Belgian tax according to subparagraph c) hereinafter, interest or royalties, the Albanian tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.

c) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Albania shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

3. For the purposes of paragraph 2 of this Article, income tax paid in Albania by a resident of Belgium in respect of business profits (Article 7) shall be deemed to include any amount which would have been paid as Albanian tax, but for the exemption, deduction or reduction of tax under the Law No.7677, dated 3 March 1993 "On Profit Tax", so far as it has not been modified since the date of the signature of this Convention, or has been modified only in minor respects, or, any other provision which may subsequently be introduced, which is agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character, if it has not been modified thereafter, or has been modified only in minor respects. The provisions of this paragraph shall only apply where such business profits accrue from an active trade or business of manufacturing, selling goods or merchandise or rendering services within Albania, and do not accrue from financial services, unless the competent authorities agree that the overall activities giving rise to the income are for the benefit of economic development within Albania. The provisions of this paragraph shall apply only for the first five years during which this Convention is effective. This period may be extended by mutual agreement between the competent authorities.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation

purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description. However, this paragraph does not apply to taxes levied in respect of services supplied.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions in tax provided for in the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

3. For the purposes of this Article, the Convention shall apply, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), to taxes of every kind imposed by a Contracting State.

Article 27. Assistance in collection

1. The Contracting States shall lend aid and assistance to each other in order to notify and collect taxes together with surcharges, additions, interest, costs and fines related to such taxes.

2. At the request of the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall, in accordance with the legal provisions and regulations applicable to the notification and collection of the said taxes of the latter State, secure the notification and collection of taxes referred to in paragraph 1 which are due in the first mentioned State. Such claims shall not have any priority or privilege in the request State.

3. Requests referred to in paragraph 2 shall be supported by an official copy of the instrument permitting the execution, accompanied where appropriate, by an official copy of any final administrative or judicial decision.

4. With regard to claims which are open to appeal, the competent authority of a Contracting State may, in order to safeguard its rights, request the competent authority of the other Contracting State to take protective measures provided for in the laws of that other State. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall apply with the necessary changes to such measures.

5. Notwithstanding the provisions of Article 2, the provisions of this Article shall apply to all taxes imposed by or on behalf of a Contracting State.

6. The provisions of paragraph 1 of Article 26 shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

7. Nothing in this Article shall be construed as imposing on either Contracting State the obligation to carry out administrative measures or to apply means of enforcement of a different nature from those used in the collection of its own taxes in conformity with its own legislation and regulations.

Article 28. Diplomatic agents and consular officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents and consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Entry into force

1. This Convention shall be ratified and the Contracting States shall notify each other that their legal requirements for the entry into force of this Convention have been fulfilled.

2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in Albania in respect of income derived or of capital owned on or after the first day of January of the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in Belgium:

i) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Convention enters into force;

ii) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after the first day of January of the year next following the year in which the Convention enters into force ; and

iii) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on or after January 1 of any year following the year in which the Convention enters into force.

For the purposes of Article 26 (Exchange of Information), the provisions of this Article shall have effect on or after the date on which the Convention enters into force.

Article 30. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention by giving the other Contracting State written notice of termination, through diplomatic channels, at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in Albania in respect of income derived or of capital owned on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination is given;

b) in Belgium:

i) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after the first day of January of the year next following the year in which the notice of termination is given;

ii) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after the first day of January of the year next following the year in which the notice of termination is given ; and

iii) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on or after January 1 of the calendar year following the year in which the notice of termination is given.

Done in duplicate at Brussels, on the 14th day of November 2002, in the English language.

For the Government of the Kingdom of Belgium:

L. MICHEL

For the Government of the Republic of Albania :

I. META

[TRANSLATION - TRADUCTION]¹

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE D'ALBANIE ET LE ROYAUME
DE BELGIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN
MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE ET À
PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE

Le Gouvernement de la République d'Albanie et le Gouvernement du Royaume de Belgique

Désireux, aux fins de développer et de favoriser leurs relations économiques, de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et à prévenir l'évasion fiscale,

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1. Personnes Visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts Visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment:

a) en Albanie:

- i) l'impôt sur les bénéfices des personnes morales (" the tax on the profits of juridical persons ")
- ii) l'impôt sur les petites entreprises industrielles ou commerciales (" the tax on small business activities ")
- iii) l'impôt des personnes physiques ("the individual income tax ")
- iv) l'impôt sur la fortune (" the property tax ")
(ci-après dénommés "l'impôt albanais ")

b) en Belgique:

1. Traduction fournie par le Gouvernement belge — Translation supplied by the Government of Belgium.

- i) l'impôt des personnes physiques;
 - ii) l'impôt des sociétés;
 - iii) l'impôt des personnes morales (personnes morales sans but lucratif);
 - iv) l'impôt des non-résidents;
 - v) la contribution complémentaire de crise;
- y compris les précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques, (ci-après dénommés "l'impôt belge").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions Générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

a) le terme " Albanie " désigne la République d'Albanie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la République d'Albanie, y compris les eaux territoriales et les espaces aériens situés au dessus de celles-ci ainsi que toute zone située au-delà des mers territoriales de la République d'Albanie qui, selon sa propre législation et en conformité avec le droit international, constitue une zone sur laquelle la République d'Albanie peut exercer ses droits afférents aux fonds marins et à leur sous-sol ainsi qu'à leurs ressources naturelles.

b) le terme "Belgique" désigne le Royaume de Belgique et, employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;

c) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, l'Albanie ou la Belgique;

d) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

e) le terme "société" désigne toute entité juridique qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition dans l'Etat contractant dont elle est un résident;

f) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) le terme "national" désigne:

- i) toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;
- ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

h) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire, un aéronef ou un véhicule routier ou ferroviaire exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque ces moyens de transport ne sont exploités qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) l'expression "autorité compétente" désigne:

i) en ce qui concerne l'Albanie, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;

ii) en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la présente Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu d'enregistrement ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement Stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

a) un siège de direction,

b) une succursale,

c) un bureau,

d) une usine,

e) un atelier, et

f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" englobe également:

a) un chantier de construction ou de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant, mais seulement lorsque ce chantier ou ces activités se poursuivent sur le territoire du pays pendant une période supérieure à 9 mois dans les limites d'une période quelconque de 12 mois, commençant ou se terminant durant l'année civile considérée, et

b) la fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent pour le même projet ou un projet connexe sur le territoire du pays pendant une ou des périodes représentant un total de plus de 9 mois dans les limites d'une période quelconque de douze mois commençant ou se terminant durant l'année civile considérée.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage ou d'exposition de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage ou d'exposition;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit dans un Etat

contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans le premier Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise si ladite personne dispose dans le premier Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe d'affaires un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, cet agent n'est pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus Immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des Entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une

telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Si une entreprise d'un Etat contractant:

a) fait usage d'installations dans l'autre Etat contractant, aux seules fins de livraison dans cet autre Etat contractant de marchandises appartenant à l'entreprise, ou

b) entrepose dans l'autre Etat contractant un stock de marchandises appartenant à cette entreprise, aux seules fins de livraison dans cet autre Etat contractant,

alors, seul le montant des bénéfices effectivement imputable à de telles livraisons est imposable dans l'autre Etat contractant.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

4. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

5. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

6. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

7. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

8. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport International

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises Associées

1. Lorsque

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié, du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limites.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions de toute nature, ou d'autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les autres revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société débitrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limite.

3. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur, et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limite.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique. Les rémunérations payées pour l'assistance ou des services techniques ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique mais sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 1, suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable,

ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en Capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces moyens de transport, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où les bénéfices de l'entreprise sont imposables conformément à l'article 8 de la présente Convention.

4. Les gains provenant de l'aliénation d'actions d'une société dont l'actif est constitué principalement, directement ou indirectement, par des biens immobiliers situés dans un Etat contractant sont imposables dans cet Etat, mais uniquement dans la mesure où ces gains se rapportent à des biens immobiliers situés dans cet Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions Indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités similaires de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, sauf dans les cas suivants, où ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant:

a) s'il dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans cet autre Etat, ou

b) si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours au cours d'une période quelconque de douze mois commençant ou se terminant durant l'année civile considérée; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est tirée des activités exercées dans cet autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, dentistes, avocats, ingénieurs, architectes et comptables.

Article 15. Professions Dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si toutes les conditions suivantes sont remplies

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année civile considérée;

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un aéronef ou d'un véhicule routier ou ferroviaire exploité en trafic international, sont imposables dans l'Etat contractant où les bénéfices de l'entreprise sont imposables conformément à l'article 8 de la présente Convention.

Article 16. Tantièmes

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

La disposition qui précède s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. Les rémunérations reçues par une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant:

a) visée au paragraphe 1, d'une société qui est un résident d'un Etat contractant en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique, ou

b) associée dans une société de personnes qui est un résident d'un Etat contractant en raison de l'exercice d'une activité journalière pour cette société,

sont imposables conformément aux dispositions de l'article 15.

Article 17. Artistes et Sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. Fonctions Publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui:

i) possède la nationalité de cet Etat, ou

ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision politique ou collectivité locale, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux rémunérations et aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Etudiants et Stagiaires

Lorsqu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant, séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, les sommes qu'il reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. Autres Revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat si ces éléments ne sont pas imposés dans le premier Etat.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens, mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires, des aéronefs et des véhicules routiers ou ferroviaires exploités en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces moyens de transport, n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23. Elimination de la Double Imposition

La double imposition est éliminée de la manière suivante:

1. En Albanie:

a) Lorsqu'un résident de l'Albanie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, l'Albanie accorde:

i) sur l'impôt albanais perçu sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique; et

ii) sur l'impôt albanais perçu sur la fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé en Belgique.

Toutefois, dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt albanais sur le revenu ou sur la fortune, calculé avant déduction, qui correspond selon le cas aux revenus ou à la fortune imposables en Belgique.

b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de l'Albanie reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Albanie, l'Albanie peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exempts.

2. En Belgique:

a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus ou possède des éléments de fortune qui sont imposés en Albanie conformément aux dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles des articles 10, paragraphe 2, 11, paragraphes 2 et 6, et 12, paragraphes 2 et 6, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exempts.

b) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes non exempts d'impôt belge en vertu du c) ci-après, en intérêts ou en redevances, l'impôt albanais perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

c) Les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société, qui est un résident de l'Albanie sont exempts de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge.

3. Pur l'application du paragraphe 2 du présent article, l'impôt sur le revenu payé en Albanie par un résident de la Belgique au titre de bénéfices d'entreprises (article 7) est réputé inclure tout montant qui aurait dû être payé au titre d'impôt albanais, mais ne l'a pas été par suite d'une exemption, déduction ou réduction d'impôt accordée en vertu de la Loi n .7677 du 3 mars 1993 "De l'impôt sur les bénéfices" (" On Profit Tax "), pour autant que

cette Loi n'ait pas été modifiée depuis la date de signature de la présente Convention, ou n'ait été modifiée que de façon mineure, ou en vertu de toute autre disposition introduite par la suite dont les autorités compétentes des Etats contractants ont admis qu'elle est de nature analogue, si cette disposition n'a pas été modifiée par la suite, ou ne l'a été que de façon mineure. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent que lorsque de tels bénéfices d'entreprises proviennent d'activités industrielles ou commerciales effectives exercées en Albanie dans le domaine de la fabrication, de la vente de marchandises ou de la fourniture de services et ne proviennent pas de services financiers, à moins que les autorités compétentes admettent que l'ensemble des activités génératrices des revenus favorisent le développement économique en Albanie. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent que pendant les cinq premières années à partir de la prise d'effet de la présente Convention. Cette période peut être prolongée d'un commun accord par les autorités compétentes.

Article 24. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 6 ou de l'article 12, paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, notwithstanding les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination. Toutefois, le présent paragraphe ne s'applique pas aux taxes qui rémunèrent des services rendus et autres paiements analogues.

Article 25. Procédure Amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'article 24, paragraphe 1, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôt prévues par cette Convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 26. Échange de Renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

3. Aux fins du présent article, la Convention s'applique, nonobstant les dispositions de l'article 2 (Impôts visés), aux impôts de toute nature perçus par un Etat contractant.

Article 27. Assistance au Recouvrement

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer les impôts visés à l'article 2 ainsi que tous additionnels, accroissements, intérêts, frais et amendes relatifs à ces impôts.

2. Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant assure, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables à la notification et au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, la notification et le recouvrement des impôts visés au paragraphe 1, qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucune priorité ou privilège dans l'Etat requis.

3. Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires, accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions administratives ou judiciaires passées en force de chose jugée.

4. En ce qui concerne les créances qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 sont applicables, mutatis mutandis, à ces mesures.

5. Nonobstant les dispositions de l'article 2, les dispositions du présent article s'appliquent à tous les impôts perçus par ou pour le compte d'un Etat contractant.

6. Les dispositions de l'article 26, paragraphe 1, s'appliquent également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité compétente d'un Etat contractant.

7. Les dispositions du présent article ne peuvent être interprétées comme imposant à l'un ou l'autre Etat contractant l'obligation de prendre des mesures administratives ou d'appliquer des moyens d'exécution d'une nature différente de ceux auxquels il recourt pour le recouvrement de ses propres impôts en conformité avec ses propres lois et règlements.

Article 28. Agents Diplomatiques et Fonctionnaires Consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques et les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Entrée En Vigueur

1. La présente Convention sera ratifiée et les Etats contractants se notifieront l'accomplissement des procédures requises par leurs législations pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la seconde des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront:

a) en Albanie, aux revenus recueillis ou à la fortune possédée à partir du premier janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) en Belgique:

(i) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

(ii) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention; et

(iii) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de toute année postérieure à celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Aux fins de l'article 26 (Echange de renseignements), les dispositions s'appliqueront à partir de la date d'entrée en vigueur de la Convention.

Article 30. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chacun des Etats contractants pourra, au moins six mois avant la fin de toute année civile commençant après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur de la Convention, la dénoncer par écrit et par la voie diplomatique. En pareil cas, la Convention cessera de s'appliquer:

a) en Albanie, aux revenus recueillis ou à la fortune possédée à partir du premier janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

b) en Belgique:

(i) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

(ii) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation; et

(iii) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du premier janvier de l'année civile qui suit celle de la dénonciation.

Fait à Bruxelles, le 14 novembre 2002 en double exemplaire, en langue anglaise.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

L. MICHEL

Pour le Gouvernement de la République d'Albanie :

I. META

No. 40789

**Belgium
and
Armenia**

Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Armenia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Brussels, 7 June 2001

Entry into force: *1 October 2004 by notification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Armenian, Dutch, English and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 9 December 2004*

**Belgique
et
Arménie**

Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Arménie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Bruxelles, 7 juin 2001

Entrée en vigueur : *1er octobre 2004 par notification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *arménien, néerlandais, anglais et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 9 décembre 2004*

[ARMENIAN TEXT — TEXTE ARMÉNIEN]

Կ Ո Ն Վ Ե Ն Ց Ի Ա

ԲԵԼԳԻԱՅԻ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ

ԵՎ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՄԱՁԵՎ

ԵԿԱՄՈՒՏՆԵՐԻ ԵՎ ԳՈՒՅՔԻ ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՈՒՄԸ ԲԱՅԱՌԵԼՈՒ
ԵՎ ՀԱՐԿՈՒՄԻՑ ԽՈՒՄԱՓԵԼԸ ԿԱՆԽԵԼՈՒ ՍԱՍԻՆ

ԲԵԼԳԻԱՅԻ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԵՎ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ,

Անկավարվելով երկու Պետությունների միջև տնտեսական, գիտական, տեխնիկական և մշակութային համագործակցությունը զարգացնելու և ամրապնդելու մտադրությամբ, եկամուտների և գույքի կրկնակի հարկումը քացառելու, հարկումից խուսափելը կանխելու և հարկային խտրականությունը քացառելու նպատակով, որոշեցին կնքել սույն Կոնվենցիան և պայմանավորվեցին հետևյալի մասին:

Գ Լ ՈՒ Խ 1
ԿՈՆՎԵՆՏԻԱՅԻ ԿԻՐԱՌՄԱՆ ՈԼՈՐՏԸ

Հոդված 1

ԱՅՆ ՄՆՁԻՆՔ, ՈՐՈՆՑ ՆԿԱՏԱՄԵ ԿԻՐԱՌՎՈՒՄ Է ԿՈՆՎԵՆՏԻՈՆ

Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ հանդիսացող անձանց նկատմամբ:

Հոդված 2

ԱՅՆ ՀԱՐԿԵՐԸ, ՈՐՈՆՑ ՎՐԱ ՏԱՐԱԾՎՈՒՄ Է ԿՈՆՎԵՆՏԻՈՆ

1. Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է Պայմանավորվող Պետության կամ նրա քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումների կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինների կողմից սահմանված եկամուտների և գույքի հարկերի նկատմամբ՝ անկախ դրանց գանձման եղանակից:

2. Եկամուտների և գույքի հարկեր են համարվում ամբողջ եկամտի, ամբողջ գույքի կամ եկամտի կամ գույքի ատումձին տարրերի նկատմամբ սահմանված բոլոր հարկերը՝ ներառյալ շարժական կամ անշարժ գույքի օտարումից ստացացած հավելումի, ձեռնարկությունների վճարած աշխատավարձի կամ ռոճիկի ընդհանուր գումարի, ինչպես նաև գույքի արժեքաճի հարկերը:

3. Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է, մասնավորապես, գոյություն ունեցող հետևյալ հարկերի նկատմամբ.

ա) Բելգիայի դեպքում.

- (i) ֆիզիկական անձանցից եկամտահարկ,
- (ii) ձեռնարկություններից եկամտահարկ,
- (iii) իրավաբանական անձանցից եկամտահարկ,
- (iv) ոչ ռեզիդենտներից եկամտահարկ,
- (v) լրացուցիչ ճգնաժամային վճարումներ,

ներառյալ կանխավճարներ, վերոհիշյալ հարկերի և կանխավճարների գերավճարներ և ֆիզիկական անձանց եկամտահարկի լրացումներ, (այսուհետև հիշատակվող որպես «բելգիական հարկ»)

բ) Հայաստանի դեպքում.

- (i) շահութահարկ,
 - (ii) եկամտահարկ,
 - (iii) գույքահարկ,
 - (iv) հողի հարկ:
- (այսուհետև հիշատակվող որպես «հայկական հարկ»).

4. Մույն Կոնվենցիան կիրառվում է նաև սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթների համաձայն դասակարգված եարկերին ըստ էության համանման հարկերի նկատմամբ.

որոնք կասեցնվեն սույն Կոնվենցիայի ստորագրումից հետո՝ ի լրումն առկա հարկերի կամ դրանց փոխարեն: Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները ժամանակին ծանուցում են միմյանց իրենց հարկային օրենքներում կատարած որևէ նշանակալի փոփոխության մասին:

Գ Լ ՈՒ Խ 2
Ս Ա Հ Մ Ա Ն ՈՒ Մ Ն Ե Ր

Հոդված 3
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆԵՐ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակներով, եթե ենթատեքստը այլ բան չի պահանջում.

ա) «Պայմանավորվող Պետություն» և «մյուս Պայմանավորվող Պետություն» տերմինները, ենթատեքստից կախված, նշանակում են Բելգիա կամ Հայաստան,

բ) «Բելգիա» տերմինը նշանակում է Բելգիայի Թագավորություն և աշխարհագրական իմաստով օգտագործվելիս նշանակում է՝ տարածք, ներառյալ տարածքային ծովը և ցանկացած այլ տարածքներ ծովում և օդում, որի շրջանակներում Բելգիայի Թագավորությունը իրականացնում է իր ինքնիշխան իրավունքները և իրավասությունը՝ միջազգային իրավունքին համապատասխան,

գ) «Հայաստան» տերմինը նշանակում է Հայաստանի Հանրապետություն և աշխարհագրական իմաստով օգտագործվելիս նշանակում է՝ տարածք՝ ներառյալ ներքին ջրերը, որի նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետությունը, իր ներքին օրենսդրությամբ և միջազգային իրավունքին համապատասխան, ինքնիշխան իրավունքներ և իրավասություն է իրականացնում

դ) «Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» և «մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկություն» տերմինները նշանակում են, համապատասխանաբար, Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն,

ե) «անձ» տերմինը ներառում է ֆիզիկական անձը, ընկերությունը և անձանց ցանկացած այլ միավորումը.

զ) «ընկերություն» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած իրավաբանական անձ կամ ցանկացած այլ միավոր, որը հարկման նպատակներով ղիտարկվում է որպես իրավաբանական անձ,

է) «միջազգային փոխադրում» տերմինը նշանակում է՝ ծովային, գետային նավով, օդանավով, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցով իրականացվող ցանկացած փոխադրում, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդպիսի ծովային, գետային նավը, օդանավը, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցը

շահագործվում է բացառապես մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող վայրերի միջև.

ը) «իրավասու մարմին» տերմինը նշանակում է.

i) Բելգիայի դեպքում՝ ֆինանսների նախարարը կամ նրա լիազորած ներկայացուցիչը,

ii) Հայաստանի դեպքում՝ ֆինանսների և էկոնոմիկայի նախարարը և պետական եկամտոտների նախարարը կամ նրանց լիազորած ներկայացուցիչը,

թ) «ազգային անձ» տերմինը նշանակում է.

i) Պայմանավորվող Պետության քաղաքացիությունն ունեցող ցանկացած ֆիզիկական անձ,

ii) ցանկացած իրավաբանական անձ, ընկերակցություն կամ ստացիացիա, որը Պայմանավորվող Պետության գործող օրենսդրության հիման վրա ստացել է իր այդպիսի կարգավիճակը:

2. Պայմանավորվող Պետության կողմից Կոնվենցիան ցանկացած պահի կիրառելիս դրանում չսահմանված ցանկացած տերմին, եթե ենթատեքստը այլ բան չի պահանջում, կունենա այն նշանակությունը, որը նրան տրված է այդ պահին այդ Պետության օրենսդրությամբ այն հարկերի առնչությամբ, որոնց նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան: Այդ Պետության գործող համապատասխան հարկային օրենսդրությամբ սահմանված որևէ տերմինի նշանակությունը զերակայում է այդ Պետության այլ օրենքներով այդ տերմինի համար սահմանված նշանակության նկատմամբ:

Հոդված 4 ՌԵԶԻԴԵՆՏ

1. Մույն Կոնվենցիայի նպատակներով «Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած անձ, որը այդ Պետության օրենսդրության համաձայն, ենթակա է հարկման այնտեղ իր մշտական բնակության, պաշտոնական բնակության, ղեկավարման վայրի կամ որևէ այլ համանման չարվանիշի հիման վրա, ներառում է նաև այդ Պետությունը և նրա ցանկացած քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումը կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինը: Մակայն այդ տերմինը չի ներառում որևէ անձի, որը ենթակա է հարկման այդ Պետությունում միայն այդ Պետության աղբյուրներից ստացած եկամտի կամ այնտեղ գտնվող գույքի նկատմամբ:

2. Երբ 1-ին կետի դրույթների հիման վրա ֆիզիկական անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների ռեզիդենտ, նրա կարգավիճակը կորոշվի հետևյալ կերպ.

ա) նա կհամարվի միայն այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ նա ունի իր տրամադրության տակ մշտական կացարան: Եթե նա երկու Պետություններում էլ ունի իր տրամադրության տակ մշտական կացարան, նա կհամարվի այն Պետության ռեզիդենտը, որի հետ նրա անձնական և տնտեսական կապերը առավել սերտ են (կենսական շահերի կենտրոն):

բ) եթե հնարավոր չէ որոշել այն Պետությունը, որտեղ նա ունի իր կենսական շահերի կենտրոնը, կամ եթե նա Պետություններից և ոչ մեկում չունի իր տրամադրության

տակ մշտական կազարան, նա կհամարվի միայն այն Պետության ղեկընտը, որտեղ նա սովորաբար բնակվում է,

զ) եթե նա սովորաբար բնակվում է երկու Պետություններում, կամ նրանցից և ոչ մեկում, նա կհամարվի միայն այն Պետության ղեկընտը, որի ազգային անձն է հանդիսանում,

դ) եթե նա երկու Պետությունների ազգային անձն է հանդիսանում, կամ և ոչ մեկինը չէ, Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները հարցը կլուծեն փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Երբ 1-ին կետի դրույթներին համաձայն ֆիզիկական անձից տարբերվող անձը հանդիսանում է երկու Պայմանավորվող Պետությունների ղեկընտը, նա կհամարվի այն Պետության ղեկընտը, որտեղ գտնվում է իր գործնական ղեկավարման վայրը:

Հոդված 5

ՄՇՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒՅՈՒՆ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակներով «մշտական հաստատություն» տերմինը նշանակում է՝ գործունեության կայուն վայր, որի միջոցով ամբողջությամբ կամ մասամբ իրականացվում է ձեռնարկության ձեռնարկատիրական գործունեությունը:

2. «Մշտական հաստատություն» տերմինը, հատկապես, ներառում է.

ա) ղեկավարման վայր,

բ) մասնաճյուղ,

գ) գրասենյակ,

դ) գործարան,

ե) արտադրամաս,

զ) հանքահոր, նավթի կամ գազի հորատանցք, քարհանք կամ բնական պաշարների արդյունահանման ցանկացած այլ վայր:

3. Ընդարարական հրապարակը, կառուցման կամ տեղակայման ծրագիրը կազմում են մշտական հաստատություն միայն այն դեպքում, երբ դրանց տևողությունը գերազանցում է ինն ամիսը:

4. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ կետերի դրույթներին՝ «մշտական հաստատություն» տերմինը չի համարվի ներառող.

ա) հարմարությունների օգտագործումը ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի քուցառուպես պահպանման կամ ցուցադրման նպատակով,

բ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահույնը՝ քուցառուպես պահպանման կամ ցուցադրման նպատակով,

զ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը՝ բացառապես այլ ձեռնարկության կողմից մշակման նպատակով,

դ) գործունեության կայուն վայրի պահումը՝ ձեռնարկության համար՝ բացառապես ապրանքների կամ արտադրանքի գնման կամ տեղեկությունների հավաքման նպատակով,

ե) գործունեության կայուն վայրի պահումը՝ ձեռնարկության համար՝ բացառապես մախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի որևէ այլ գործունեություն իրականացնելու նպատակով,

զ) գործունեության կայուն վայրի պահումը՝ բացառապես «ա»-«ե» ենթակետերում նշված գործունեության տեսակների ցանկացած եամակցության համար՝ պայմանով, որ այդ համակցության արդյունքում գործունեության կայուն վայրի համընդհանուր գործունեությունը լինի մախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի :

5. Չմայած 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներին, որոնց համաձայն որևէ անձ, բացի անկախ կարգավիճակ ունեցող գործակալից, որին վերաբերում է 6-րդ կետը, գործում է Պայմանավորվող Պետությունում մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության անունից, տվյալ ձեռնարկությունը կհամարվի որպես առաջինը նշված Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող ձեռնարկություն՝ ցանկացած գործունեության դեպքում, որ տվյալ անձը կիրականացնի տվյալ ձեռնարկության համար, եթե այդ անձը . . .

ա) ունի և սովորաբար օգտագործում է այդ Պետությունում այդ ձեռնարկության անունից պայմանագրեր կնքելու իրավասություն, բացառությամբ եթե այդ անձի գործունեությունը չի սահմանափակվում 4-րդ կետում նշվածով, որը եթե անգամ իրականացվում է գործունեության կայուն վայրի միջոցով, այդ կետի դրույթների համաձայն՝ այդ գործունեության կայուն վայրը չի վերածում մշտական հաստատության կամ

բ) չունի այդպիսի իրավասություն, սակայն սովորաբար առաջինը հիշատակված Պետությունում օգտագործում է ապրանքների կամ արտադրանքի պահեստ, որտեղից ձեռնարկության անունից պարբերաբար առաքում է ապրանքներ կամ արտադրանք:

6. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը չի համարվում մշտական հաստատություն ունեցող մյուս Պայմանավորվող Պետությունում միայն այն պատճառով, որ այդ մյուս Պետությունում ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում բրոքերի, սովորական կոմիսիոն գործակալի կամ անկախ կարգավիճակ ունեցող ցանկացած այլ գործակալի միջոցով՝ պայմանով, որ այդպիսի անձինք գործում են իրենց սովորական ձեռնարկատիրական գործունեության շրջանակներում:

7. Այն փաստը, որ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը վերահսկում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությանը, վերահսկվում է նրա կողմից կամ ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ մյուս Պետությունում (մշտական հաստատության միջոցով կամ այլ կերպ), ինքնին չի դարձնում այդ ընկերություններից յուրաքանչյուրը մյուս ընկերության մշտական հաստատությունը:

Գ.Լ ՈՒ Խ 3
ԵՎԱՍՏԱՆՆԵՐԻ ՀԱՐԿՈՒՄ

Հոդված 6
ԵՎԱՍՏԱՆ ԱՆՇԱՐԺ ԳՈՒՅՔԻՑ

1. Պայմանավորվող Պետության նեգոցենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից ստացած եկամտը (ներառյալ գյուղատնտեսությունից կամ անտառային տնտեսությունից եկամտը) կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. «Անշարժ գույք» տերմինը ունի այն նշանակությունը, որը նրան տրված է այն Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությամբ, որտեղ գտնվում է դիտարկվող գույքը: Այդ տերմինը, ամեն դեպքում, ներառում է անշարժ գույքին օժանդակ գույքը, գյուղատնտեսությունում և անտառային տնտեսությունում օգտագործվող սնաստունն ու սարքավորումները, իրավունքները, որոնց նկատմամբ կիրառվում են հողային սեփականությանը վերաբերող ընդհանուր օրենսդրության դրույթները, անշարժ գույքի օգտագործման իրավունքը և օգտակար համաժողովների հանձնարարների, հանձնարարների և այլ բնական պաշարների մշակման կամ մշակման իրավունքի համար փոխհատուցման կարգով փոփոխական կամ հաստատուն վճարումների իրավունքները: Ծովային, գետային նավերը, օդանավերը, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցները որպես անշարժ գույք չեն դիտարկվում:

3. Ի-ին կետի դրույթները կիրառվում են անշարժ գույքի ուղղակի օգտագործումից, վարձակալության տրամադրելուց կամ ցանկացած այլ ձևով օգտագործելուց ստացված եկամտների նկատմամբ:

4. Ի-ին և 3-րդ կետերի դրույթները կիրառվում են նաև ձեռնարկության անշարժ գույքից ստացված եկամտների նկատմամբ և անկախ անձնական ծառայություններ մատուցելու համար օգտագործված անշարժ գույքից ստացված եկամտների նկատմամբ:

Հոդված 7
ՇԱՀՈՒՅԹ ԶԵՌՆԱՐԿԱՍԻՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության շահույթը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե այդ ձեռնարկությունը մյուս Պայմանավորվող Պետությունում չի իրականացնում ձեռնարկատիրական գործունեություն այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով: Եթե ձեռնարկությունը իրականացնում է ձեռնարկատիրական գործունեություն վերը նշված ձևով, ապա ձեռնարկության շահույթը կարող է հարկվել մյուս Պետությունում, քայքայ միայն այն չափով, որը վերագրելի է այդ մշտական հաստատությանը:

2. Հաշվի առնելով 3-րդ կետի դրույթները, երբ Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, ապա յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետությունում այդ մշտական հաստատությանը վերագրվում է այն շահույթը, որն այն կարող էր ունենալ նույն կամ համանման

սլայդներում իրականացնելով նույն կամ համանման գործունեություն՝ լինելով ինքնուրույն և առանձին ձեռնարկություն և գործելով միանգամայն անկախ:

3. Մշակույթի հաստատության շահույթը որոշելիս թույլատրվում է նվազեցում համարել մշտական հաստատության նպատակների համար կրած ծախսերը՝ ներառյալ այդպիսով կրած կառավարչական և ընդհանուր վարչական ծախսերը, ինչպես այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է այդ մշտական հաստատությունը, այնպես էլ այլուր:

Մակայն չի թույլատրվի նվազեցնել այն գումարները, եթե այդպիսիք կան, որոնք մշտական հաստատության կողմից վճարված են (այլ կերպ, քան որպես փաստացի կատարված ծախսերի փոխհատուցում) ձեռնարկության գլխավոր գրասենյակին կամ նրա գրասենյակներից որևէ մեկին պատեմտներից կամ այլ իրավունքներից օգտվելու համար ոռյալքիի, հոնորարների կամ համանման վճարումների տեսքով, մատուցած որոշակի ծառայությունների կամ ղեկավարման համար միջնորդավճարի տեսքով կամ, քացառությամբ քանկային ձեռնարկության ղեկայի, մշտական հաստատությանը տրամադրված փոխառության դիմաց տոկոսների տեսքով: Նմանապես, մշտական հաստատության շահույթը որոշելիս հաշվի չեն առնվի այն գումարները (այլ կերպ, քան որպես փաստացի կատարված ծախսերի փոխհատուցում), որոնք մշտական հաստատության կողմից վճարվում են ձեռնարկության գլխավոր գրասենյակին կամ նրա այլ գրասենյակներից որևէ մեկին պատեմտներից կամ այլ իրավունքներից օգտվելու համար ոռյալքիի, հոնորարների կամ համանման վճարումների տեսքով, մատուցած որոշակի ծառայությունների կամ ղեկավարման համար միջնորդավճարի տեսքով կամ, քացառությամբ քանկային ձեռնարկության ղեկայի, ձեռնարկության գլխավոր գրասենյակին կամ նրա այլ գրասենյակներից որևէ մեկին տրամադրված փոխառության դիմաց տոկոսների տեսքով:

4. Եթե Պայմանավորվող Պետությունում ընդունված է մշտական հաստատությանը վերագրվող շահույթը որոշել ձեռնարկության ամբողջ շահույթը իր տարրեր ստորաբաժանումների միջև համասնական քաշխման հիման վրա, 2-րդ կետի ոչ մի դրույթ որևէ կերպ չի արգելի այդ Պայմանավորվող Պետությանը որոշել հարկման ենթակա շահույթը ընդունված քաշխման եղանակի հիման վրա: Այնուամենայնիվ, ընդունված քաշխման եղանակը պետք է լինի այնպիսին, որ արդյունքը համասլատասիխանի սույն հոդվածում ընդգրկված սկզբունքներին:

5. Ոչ մի շահույթ չի վերագրվի մշտական հաստատությանը այդ մշտական հաստատության կողմից իր ձեռնարկության համար քացառուպես սպրանքներ կամ արտադրանք գնելու պատճառով:

6. Նախորդ կետերի նպատակներով մշտական հաստատությանը վերագրվող շահույթը ամեն տարի որոշվում է միևնույն եղանակով, եթե չկա այն փոփոխելու համար պատշաճ և քավարար պատճառ:

7. Երբ շահույթը ներառում է եկամտի այնպիսի տարրեր, որոնց մասին առանձին նշվում է սույն Կոնվենցիայի այլ հոդվածներում, սույն սույն հոդվածի դրույթները չեն ազդում այդ հոդվածների դրույթների վրա:

Հոդված 8

ՄԻՋԱՋԳԱՅԻՆ ՓՈՒՆԱԴՐՈՒՄ

1. Միջազգային փոխադրումներում ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործումից

Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության շահույթը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. Սույն հոդվածի նպատակներով միջազգային փոխադրումներում ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործումից ստաջացած շահույթը ներառում է մասնավորապես.

ա) միջազգային փոխադրումներում օգտագործվող ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների ամբողջ բազայի վրա վարձակալությունից ստացված շահույթը և դատարկ թագայի վրա ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների ոչ կանոնավոր վարձակալությունից ստացված շահույթը.

բ) կոնտեյներների օգտագործումից կամ վարձակալության տրանսպորտային ստացված շահույթը՝ պայմանով, որ այդպիսի շահույթը լրացուցիչ կամ ոչ կանոնավոր է այն շահույթին, որին վերաբերում են 1-ին կետի դրույթները:

3. 1-ին կետի դրույթները կիրառվում են նաև միավորումում, համատեղ ձեռնարկությունում կամ միջազգային շահագործող գործակալությունում մասնակցությունից ստաջացած շահույթի նկատմամբ:

Հոդված 9

ԶՈՒԳՈՐԴՎԱԾ ՉԵՌՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Երբ.

ա) Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ուղղակիորեն կամ անուղղակի մասնակցում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ղեկավարմանը, վերահսկմանը, գույքի մեջ կամ

ա) միևնույն անձինք ուղղակիորեն կամ անուղղակի մասնակցում են Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության և մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ղեկավարմանը, վերահսկմանը կամ գույքի մեջ,

և յուրաքանչյուր դեպքում երկու ձեռնարկությունների միջև նրանց առևտրական կամ ֆինանսական փոխհարաբերություններում ստեղծվում կամ սահմանվում են պայմաններ, որոնք տարբերվում են այն պայմաններից, որոնք կատեղծվեին երկու անկախ ձեռնարկությունների միջև, սակայն ցանկացած շահույթ, որը կհաշվեգրվեր նրանցից մեկին, թայց այդ պայմանների պատճառով չի հաշվեգրվել կարող է ներառվել այդ ձեռնարկության շահույթի մեջ և համապատասխանաբար հարկվել:

2. Երբ Պայմանավորվող Պետությունը այդ Պետության ձեռնարկության շահույթի մեջ ներառում է և համապատասխանաբար հարկում է շահույթը, որի առնչությամբ մյուս Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունը ենթարկվել է հարկման այդ մյուս Պետությունում, և այդ ձևով ներառված շահույթն այն շահույթն է, որը հաշվեգրված կլիներ առաջինը հիշատակված Պետության ձեռնարկությանը, եթե երկու ձեռնարկությունների միջև լինեին անկախ ձեռնարկությունները՝ բնորոշող փոխհարաբերություններ, սակայն այդ մյուս Պետությունը կատարում է այդ շահույթի առնչությամբ այնտեղ գանձված հարկի գումարի այնպիսի ճշգրտում, որը կհամարի նպատակահարմար: Այդպիսի ճշգրտումը որոշելիս հաշվի են առնվում սույն Կոնվենցիայի

այլ դրույթները, և Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները խորհրդակցում են միմյանց հետ անհրաժեշտության դեպքում:

Հոդված 10
ՇԱՀԱՐԱԺԻՆՆԵՐ

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարված շահաբաժինները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի շահաբաժինները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում շահաբաժինները վճարող ընկերությունը՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն. բայց եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը հանդիսանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ապա այդպիսով գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի.

ա) շահաբաժինների համախառն գումարի 5 տոկոսը, եթե փաստացի սեփականատերն է հանդիսանում ընկերությունը, որը ուղղակիորեն տնօրինում է շահաբաժիններ վճարող ընկերության հիմնադիր կապիտալի առնվազն 10 տոկոսը,

բ) շահաբաժինների համախառն գումարի 15 տոկոսը՝ բոլոր մնացած դեպքերում:

Այս կետը չի ազդում ընկերության հարկմանը այն շահույթի նկատմամբ, որից վճարվում են շահաբաժինները:

3. «Շահաբաժիններ» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործելիս նշանակում է՝ եկամուտ ցանկացած բաժնետոմսերից կամ պարտապահանջ շահույթացող շահույթին մասնկցելու իրավունք տվող այլ իրավունքներից, ինչպես նաև եկամուտ այլ բաժնետիրական իրավունքներից, որը ենթակա է նույնպիսի հարկային կարգավորման, ինչպես որ բաժնետոմսերից առաջացած եկամուտը այն Պետության օրենսդրությամբ, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում քաշխումն իրականացնող ընկերությունը:

4. 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում այնտեղ գտնվող կայուն բազայի միջոցով, և մասնակցությունը, որի ստեղծությամբ վճարվում են շահաբաժինները, գործնականորեն կապված է այդպիսի մշտական հաստատության կամ կայուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են սույն Կոնվենցիայի 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

5. Երբ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը շահույթ կամ եկամուտ է ստանում մյուս Պայմանավորվող Պետությունից, այդ մյուս Պետությունը չի կարող սահմանել որևէ հարկ ընկերության կողմից վճարված շահաբաժինների նկատմամբ, քացառությամբ երբ այդպիսի շահաբաժինները վճարվում են այդ մյուս Պետության ռեզիդենտին, կամ երբ մասնակցությունը, որի հետ կապված

վճարվում են շահաբաժինները, գործնականորեն կապված է այդ մյուս Պետությունում գտնվող մշտական հաստատության կամ կայուն քաղաքի հետ և չի կարող ենթարկվել հարկման ընկերության չբաշխված շահույթը համապատասխան հարկատեսակով, էթե անգամ վճարված շահաբաժինները կամ չբաշխված շահույթը ամբողջությամբ կամ մասամբ կազմված են այդ մյուս Պետությունում առաջացող շահույթից կամ եկամտից:

**Հոդված 11
ՏՈՒՆՍԵՐ**

1. Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարված տոկոսները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մակայն այդպիսի տոկոսները կարող են հարկվել մաս այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում են՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն, քայց եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ է, ապա այդ ձևով գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի տոկոսների համախառն գումարի 10 տոկոսը:

3. Չնայած 2-րդ կետի դրույթներին՝ տոկոսները ազատվում են հարկումից այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջացել են, եթե դրանք՝

ա) մի ձեռնարկության կողմից մյուս ձեռնարկությանը որևէ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական սարքավորումների կամ հիմնական ապրանքի ապահով փոխառքի հետ կապված տոկոսներ են,

բ) քանկային ձեռնարկության կողմից տրամադրված, վարկառուի կողմից չներկայացված ցանկացած բնույթի փոխառության տոկոսներ են,

գ) մյուս Պայմանավորվող Պետությանը, նրա քաղաքական, վարչատարածքային ստորաբաժանումներին կամ տեղական իշխանություններին վճարված տոկոսներ են:

4. «Տոկոսներ» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործվելիս նշանակում է՝ եկամուտ ցանկացած տեսակի պարտասխանեցներից՝ անկախ հիպոթեքային ապահովումից և անկախ պարտասխանի շահույթին մասնակցության իրավունքի առկայությունից, մասնավորապես, եկամուտ կառավարական արժեթղթերից և եկամուտ պարտատոմսերից կամ փոխառության տոմսերից՝ ներառյալ այդպիսի արժեթղթերի, պարտատոմսերի կամ փոխառության տոմսերի հետ կապված պարգևավճարները կամ մրցանակները: Ժամկետանց վճարման համար գանձվող տուգանքները սույն կոնվենցիայի նպատակով տոկոսներ չեն համարվում:

5. 1-ին, 2-րդ և 3-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում են տոկոսները՝ այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով, կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում՝ այնտեղ գտնվող կայուն քաղաքի միջոցով, և պարտասխանեցը, որի առնչությամբ վճարվում են տոկոսները, գործնականորեն կապված է այդպիսի մշտական

հաստատության կամ կայուն քաղաքի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

6. Տոկոսները համարվում են առաջացած Պայմանավորվող Պետությունում, եթե վճարողն ինքը այդ Պետությունն է, այդ Պետության քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումը, տեղական իշխանությունը կամ ռեզիդենտը: Սակայն երբ տոկոսներ վճարող անձը, անկախ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգամանքից, ունի Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն կամ կայուն քաղա, որոնց ստեղծումը առաջացել է պարտքը, որի տոկոսները վճարվում են, և այդպիսի տոկոսների վճարման ծախսերը կրում է այդպիսի մշտական հաստատությունը կամ կայուն քաղա, ապա այդ տոկոսները համարվում են առաջացած այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը կամ կայուն քաղա:

7. Երբ վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև եսատուկ հարաբերությունների պատճառով պարտապահանջին վերաբերող վճարվող տոկոսների գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների քաղաքացիության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը եիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարումների ավելցուկային մասը մնում է հարկման ենթակա այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջացել են տոկոսները՝ այդ Պետության օրենքների համաձայն:

Հոդված 12 ՌՌՅԱԼԹԻ

1. Պայմանավորվող Պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարված ռոյալթին կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի ռոյալթին կարող է հարկվել նաև այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ այն առաջանում է՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն, սակայն եթե ռոյալթիի փաստացի սեփականատերը հանդիսանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ապա այդ ձևով զանձվող հարկը չպետք է գերազանցի ռոյալթիի համախառն գումարի 8 տոկոսը:

3. «Ռոյալթի» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործելիս նշանակում է՝ ցանկացած տեսակի վճարում, որը ստացվում է որպես փոխհատուցում՝ գրական, արվեստարձանական կամ գիտական աշխատանքի՝ ներստյալ կինոնկարների (ռադիոյով կամ հեռուստատեսությամբ հեռարձակման համար օգտագործվող ձայնի կադրերի կամ ֆիլմերի), ցանկացած պատենտի, ապրանքային նշանի, նախագծի կամ մոդելի, գծագրի, գաղտնի քանաձևի կամ գործընթացի ցանկացած հեղինակային իրավունքի օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի համար, արդյունաբերական, առևտրական կամ գիտական փորձին վերաբերող տեղեկության համար:

4. 1-ին և 2-րդ կետի դրույթները չեն կիրառվում, եթե ռոյալթիի փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջանում է ռոյալթին՝ այնտեղ գտնվող մշտական

հաստատության միջոցով, կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում այնտեղ գտնվող կայուն բազայի միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց ստեղծությանը վճարվում է ռոյալթի, գործնականորեն կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ կայուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգումանքներից կախված, կիրառվում են 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Աճկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

5. Ռոյալթին համարվում է առաջացած Պայմանավորվող Պետությունում, եթե վճարողը ինքը այդ Պետությունն է, այդ Պետության քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանումը, տեղական իշխանությունը կամ ռեզիդենտը: Սակայն երբ ռոյալթին վճարող անձը, անկախ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգումանքից, ունի Պայմանավորվող Պետությունում մշտական հաստատություն կամ կայուն բազա, որոնց ստեղծությանը առաջացել է ռոյալթի վճարելու պարտավորությունը, և այդպիսի ռոյալթի վճարման ծախսերը կրում է այդպիսի մշտական հաստատությունը կամ կայուն բազան, ապա այդպիսի ռոյալթին համարվում է առաջացած այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է մշտական հաստատությունը կամ կայուն բազան:

6. Երբ վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների պատճառով օգտագործման, իրավունքի կամ տեղեկության համար վճարվող ռոյալթի գումարը գերազանցում է այն գումարին, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարումների ավելցուկային մասը մնում է հարկման ենթակա այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ առաջացել է ռոյալթին՝ այդ Պետության օրենքներին համաձայն:

Հոդված 13

ԳՈՒՅՔԻ ԱՐԺԵՔԻ ՀԱՆԵՒԱՆ

1. 6 հոդվածում (Եկամտ աճչարժ գույքից) նշված և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող աճչարժ գույքի օտարումից Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ստացված արժեքի հավելաճը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մյուս Պայմանավորվող Պետությունում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ունեցած մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող շարժական գույքի կամ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում անկախ անձնական ծառայությունների մատուցման նպատակով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի ունեցած կայուն բնակարան վերաբերող շարժական գույքի օտարումից առաջացած արժեքի հավելաճը ներառյալ այդպիսի մշտական հաստատության (ստանձին կամ ամբողջ ձեռնարկության հետ մեկտեղ) կամ այդպիսի կայուն բազայի օտարումից առաջացած այդպիսի արժեքի հավելաճը, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում ծովային, զենային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործումից, ինչպես նաև այդպիսի ծովային, զենային նավերին, օդանավերին, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցներին վերաբերող շարժական գույքի օտարումից ստացված արժեքի հավելաճը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

4. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից այլ ընկերության բաժնետոմսերի կամ այլ կորպորատիվ իրավունքների օտարումից ստացված գույքի արժեքի հավելանքը կարող է հարկվել մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե այդ ընկերության ակտիվները հիմնականում կազմված են այդ մյուս Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից:

5. 1-ին, 2-րդ, 3-րդ և 4-րդ կետերում հիշատակված գույքից տարբերվող ցանկացած այլ գույքի օտարումից առաջացած արժեքի հավելանքը ենթակա է հարկման միայն այն Պայմանավորվող Պետությունում, որի ռեզիդենտն է օտարող անձը:

Հոդված 14

ԱՆԿԱՆ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Մասնագիտական ծառայությունների կամ այլ անկախ բնույթի գործունեությունից Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի ստացած եկամուտը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե նա մյուս Պայմանավորվող Պետությունում չունի իր կանոնավոր տրամադրության տակ կայուն բազա իր գործունեությունն իրականացնելու համար: Եթե նա ունի այդպիսի կայուն բազա, այդ եկամուտը կարող է հարկվել այդ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, բայց միայն այն չափով, որը վերագրելի է այդ կայուն բազային:

2. «Մասնագիտական ծառայություններ» տերմինը ներառում է, հատկապես, անկախ գիտական, գրական, արվեստարանական, կրթական կամ ուսուցչական գործունեություն, ինչպես նաև բժիշկների, իրավաբանների, ճարտարագետների, ճարտարապետների, ստամբարությունների և հաշվապահների անկախ գործունեություն:

Հոդված 15

ԿԱՆՅԱԼ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Հաշվի առնելով 16 (Տնօրենների հոնորարներ և ղեկավար պաշտոնյաների վարձատրություն), 18 (Կենսաթոշակներ), 19 (Պետական ծառայություններ) և 20 (Պողֆետորներ և ուսանողներ) հոդվածների դրույթները՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված աշխատավարձը, ռոճիկը և այլ համանման վարձատրությունը ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե միայն այդպիսի վարձու աշխատանքը չի իրականացվում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում:

2. Չնայած 1-ին կետի դրույթներին՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իրականացվող վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված վարձատրությունը ենթակա է հարկման միայն առաջինը հիշատակված Պետությունում, եթե.

ա) ստացողը գտնվում է մյուս Պետությունում դիտարկվող ֆինանսական տարում փակող կամ ավարտվող ցանկացած տասներկուամսյա՝ ժամկետում ընդհանուր առմամբ 183 օր չգերազանցող ժամկետը կամ ժամկետները, և

բ) վարձատրությունը վճարվում է մյուս Պետության ռեզիդենտ չհանդիսացող գործատուի կողմից կամ նրա անունից, և

գ) վարձատրության ծախսերը չի կրում գործատուի մյուս Պետությունում ունեցած մշտական հաստատությունը կամ կայուն բազան:

3. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ միջազգային փոխադրումներում շահագործվող ծովային, գետային և սափերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների վրա իրականացվող վարձու տշխատանքի դիմաց Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից ստացված վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ Պետությունում:

Հոդված 16

ՏՆՕՐԵՆՆԵՐԻ ՀՈՆՈՐԱՐՆԵՐ ԵՎ ՂԵԿԱՎԱՐ ՊԱՇՏՈՆՅԱՆԵՐԻ ՎԱՐՉԱՏՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Որպես մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության տնօրենների խորհրդի կամ այլ համանման մարմնի անդամ՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից ստացված տնօրենների հոնորարները և այլ համանման վճարումները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Նախորդ դրույթները կարող են կիրառվել նաև այնպիսի գործունեության համար ստացված վճարումների նկատմամբ, որը այն Պայմանավորվող Պետության օրենքներով, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում ընկերությունը, դիտարկվում է որպես համանման վերը նշված դրույթներով ասհանված անձի կողմից իրականացվող գործունեությանը:

2. 1-ին կետում նշված անձի կողմից ղեկավարչական կամ տեխնիկական բնույթի ամենօրյա գործունեության համար ընկերությունից ստացված վարձատրությունը, ինչպես նաև Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կողմից այլ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության (քաղաքային քաժնետիրական ընկերության) որպես գործընկեր անձնական գործունեության դիմաց ստացված վարձատրությունը կարող են հարկվել 15 հոդվածի դրույթներին համապատասխան. այնպես, ինչպես որ վարձու աշխատանքի դիմաց վարձու աշխատանք իրականացնող անձի կողմից ստացված վարձատրությունը՝ պայմանով, որ գործատու տերմին հասկացությունը կիրառելի լինի այդ ընկերության նկատմամբ:

Հոդված 17

ՎՐՄԻՍՏՆԵՐ ԵՎ ՄՈՐՁԻՆՆԵՐ

1. Չնայած 14 (Անկախ անձնական ծառայություններ) և 15 (Վախյալ անձնական ծառայություններ) հոդվածների դրույթներին՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի մյուս Պայմանավորվող Պետությունում իրականացրած արվեստի գործչի կամ մարզիկի անձնական գործունեությունից ստացած եկամուտը այնպիսի ոլորտներում, ինչպիսիք են՝ քաղաղը, կինոն, ռադիոն, հեռուստատեսությունը կամ երաժիշտությունը, կամ սպորտը, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Երբ արվեստի գործչի կամ մարզիկի՝ իր որպես սյոդպիսին իրականացրած անձնական գործունեության հետ կապված եկամուտը հաշվեգրվում է ոչ թե անձամբ արվեստի գործչին կամ մարզիկին, այլ մեկ ուրիշ անձի, ապա այդ եկամուտը, չնայած սույն կոմպենցիայի 7 (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից), 14 (Անկախ

անձնական ծառայություններ) և 15 (Ռախյալ անձնական ծառայություններ) հնդկանների դրույթներին, կարող է հարկվել այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ իրականացվում է արվեստի գործչի կամ մարզիկի գործունեությունը:

3. Չնայած 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներին՝ 1-ին կետում նշված գործունեության արդյունքում արվեստի գործչի կամ մարզիկի կողմից ստացված եկամուտը ազատվում է հարկից այն Պայմանավորվող Պետությունում, որտեղ այդ գործունեությունն իրականացվում է, եթե այդպիսի գործունեությունը իրականացվում է Պայմանավորվող Պետությունների կառավարությունների միջև համաձայնեցված մշակութային կամ սպորտային փոխանակման շրջանակներում և այդպիսի գործունեությունը չի իրականացվում շահույթ ստանալու նպատակով:

Հոդված 18
ԿԵՆՄԱԹՈՒՄՆԵՐ

1. Հաշվի առնելով 19 հոդվածի (Պետական ծառայություններ) 2-րդ կետի դրույթները՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին նախկին վարձու աշխատանքի սոցիալական վճարված կենսաթոշակները և այլ համանման վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. Մակայն Պայմանավորվող Պետության սոցիալական ապահովության օրենսդրության շրջանակներում վճարվող կենսաթոշակները և այլ պարբերական կամ ոչ պարբերական նպատները կարող են հարկվել այդ Պետությունում: Սույն դրույթը կիրառվում է նաև այդ օրենսդրության արտոնությունների ապահովման համար Պայմանավորվող Պետության կողմից ստեղծված հասարակական սխեմաների շրջանակներում վճարված կենսաթոշակների և նպատների նկատմամբ:

Հոդված 19
ՊԵՏԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

I. ա) Պայմանավորվող Պետության կամ նրա քաղաքական կամ վարչատնտեսային ստորաբաժանման կամ տեղական իշխանության մարմնի կողմից ֆիզիկական անձին այդ Պետությանը կամ ստորաբաժանմանը կամ իշխանության մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց վճարված ռոճիկը, աշխատավարձը և կենսաթոշակից տարբերվող այլ համանման վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Մակայն այդպիսի ռոճիկը, աշխատավարձը և այլ համանման վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ծառայությունները մատուցվում են այդ մյուս Պետությունում և այդ Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ֆիզիկական անձը:

i. հանդիսանում է այդ Պետության ազգային անձը կամ

ii. չի դարձել այդ Պետության ռեզիդենտը միայն այդպիսի ծառայություններ մատուցելու նպատակով:

2. ա) Պայմանավորվող Պետության, նրա քաղաքական, վարչատնտեսային ստորաբաժանման, տեղական իշխանության կամ նրանց կողմից ստեղծված

հիմնադրամներից ֆիզիկական անձին այդ Պետությանը, ստորաբաժանմանը կամ իշխանության մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց վճարված կենսաթոշակը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Մսկայն այդպիսի կենսաթոշակը ենթակա է հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող Պետությունում, եթե ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ Պետության ռեզիդենտն ու ազգային անձը:

3. 15 (Կախյալ անձնական ծառայություններ), 16 (Տնօրենների հոնորարներ և դեկավարող պաշտոնյաների վարձատրություններ), 17 (Արտիստներ և մարզիկներ) և 18 (Կենսաթոշակներ) հոդվածների դրույթները կիրառվում են Պայմանավորվող Պետության կամ նրա քաղաքական կամ վարչատարածքային ստորաբաժանման կամ տեղական իշխանության մարմնի կողմից իրականացվող ձեռնարկատիրական գործունեության հետ կապված ծառայությունների դիմաց ստացված ռոճիկի, աշխատավարձի և այլ համանման վարձատրությունների և կենսաթոշակների նկատմամբ:

**Հոդված 20
ՊՐՈՖԵՍՈՐՆԵՐ ԵՒ ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐ**

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող և ուսուցանելու կամ գիտական հետազոտություն իրականացնելու նպատակով մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող պրոֆեսորներին և այլ ուսուցիչներին վճարվող ցանկացած վարձատրություն սպասվում է հարկերից այդ մյուս Պետությունում, եթե այդ անձանց գտնվելու ժամկետը այդ մյուս Պետությունում չի գերազանցում 2 տարվա ժամկետը՝ համալսարան ժամանելու օրվանից սկսած:

2. Ուսանողը կամ ստաժորը, որը հանդիսանում է կամ անմիջապես մինչև Պայմանավորվող Պետություն ժամանելը հանդիսացել է մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ և գտնվում է առաջինը հիշատակված Պետությունում բացառապես իր ուսման կամ մասնագիտացման նպատակով, չի հարկվում այդ Պետությունում իր սպրեյելու, ուսանելու կամ մասնագիտանալու համար ստացած վճարումների նկատմամբ՝ պայմանով, որ այդպիսի վճարումները առաջանում են այդ Պետությունից դուրս գտնվող ստրյուրներին:

3. Ուսանողին, աշակերտին կամ ստաժորին, կախված հանգամանքներից, մյուս Պայմանավորվող Պետությունում մատուցված ծառայությունների դիմաց վճարվող վարձատրությունները չեն հարկվում այդ Պետությունում 5 տարվա ժամկետի ընթացքում՝ պայմանով, որ այդ ծառայությունների մատուցումը կապված է նրանց սպրեյելու, ուսանելու կամ մասնագիտանալու հետ:

**Հոդված 21
ԱՅԼ ԵՎՈՍՄՈՒՏ**

1. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի՝ սույն Կոնվենցիայի նախորդ հոդվածներում չբնթանակված եկամտի տարրերը, անկախ առաջացման վայրից, ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. 1-ին կետի դրույթները չեն կիրառվում 6 հոդվածի (Եկամուտներ անշարժ գույքից) 2-րդ կետում սահմանված անշարժ գույքի եկամտից տարբերվող այլ եկամտի նկատմամբ, եթե այդպիսի եկամուտ ստացողը, հանդիսանալով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում այնտեղ գտնվող մշտական հաստատության միջոցով կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այդ մյուս Պետությունում այնտեղ գտնվող կայուն քազայի միջոցով, և գույքը կամ իրավունքը, որի առնչությամբ վճարվել է եկամուտը, գործնականորեն կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ կայուն քազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) կամ 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթները:

3. Անկախ 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներից, Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի՝ սույն Կոնվենցիայի նախորդ հոդվածներում չիժառակված և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում առաջացած եկամտի տարրերը նույնպես կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Հոդված 22
ԳՈՒՅԶ

1. 6 հոդվածում (Եկամուտներ անշարժ գույքից) նշված և անշարժ գույքի տեսքով ներկայացված՝ Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին պատկանող և մյուս Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող գույքը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մյուս Պայմանավորվող Պետությունում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ունեցած մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող շարժական գույքի կամ մյուս Պայմանավորվող Պետությունում անկախ անձնական ծառայությունների մատուցման նպատակով Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի կայուն քազային վերաբերող շարժական գույքի տեսքով ներկայացված գույքը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Միջազգային փոխադրումներում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող ծովային, գետային նավերով, օդանավերով կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցներով ներկայացված գույքը և այդպիսի ծովային, գետային նավերի, օդանավերի, ճանապարհային կամ երկաթուղային փոխադրամիջոցների շահագործմանը վերաբերող շարժական գույքը ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

4. Ընկերության քաժնետոմսերով և այլ կորպորատիվ իրավունքներով ներկայացված գույքը, որի ակտիվները գլխավորապես կազմված են Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից, կարող է հարկվել այդ Պետությունում:

5. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտի գույքի բոլոր այլ տարրերը ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

ԳԼՈՒԽ 4
ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ԲԱՅԱՌՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐ

Հոդված 23
ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՄԱՆ ԲԱՅԱՌՈՒՄԸ

1. Բելգիայում կրկնակի հարկումը քաջառվում է հետևյալ կերպ.

ա) Երբ Բելգիայի ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույքի տարրեր է տնօրինում, որոնք, սույն Կոնվենցիայի դրույթներին համապատասխան, հարկվում են Հայաստանում, որոնք տարբերվում են 10 հոդվածի (Շահաբաժիններ) 2-րդ կետից, 11 հոդվածի (Տոկոսներ) 2-րդ և 7-րդ կետերից և 12 հոդվածի (Ռոյալթի) 2-րդ և 6-րդ կետերից, Բելգիան այդպիսի եկամուտները և գույքի այդպիսի տարրերը ազատում է հարկից, սակայն կարող է այդ ռեզիդենտի մնացած եկամտի կամ գույքի նկատմամբ հարկի գումարի հաշվարկման ժամանակ կիրառել հարկի այնպիսի դրույքաչափ, որը կիրառելի կլիներ, եթե այդպիսի եկամտի կամ գույքի տարրերը սպառված չլիներին հարկերից:

բ) Հաշվի առնելով Բելգիայի օրենսդրության այն դրույթները, որոնք վերաբերում են բելգիական հարկից արտասահմանում վճարված հարկերի նվազեցմանը, երբ Բելգիայի ռեզիդենտը բելգիական հարկի նյութակերպով համընդհանուր եկամտի առանձին եկամտի տարրեր է ստանում, որոնք հանդիսանում են շահաբաժիններ (որոնք չեն ազատվում Բելգիական հարկից մերքոհիշյալ գ) ենթակետի համաձայն), տոկոսներ կամ ռոյալթի, այսպե՛ս այդ եկամտի նկատմամբ կիրառվող Հայկական հարկը հաշվանցվում է բելգիական հարկից այդպիսի եկամտի առնչությամբ:

գ) Բելգիայի ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության կողմից Հայաստանի ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունից ստացված շահաբաժինները ազատվում են Բելգիայում շահութահարկից՝ Բելգիայի օրենքով սահմանված պայմաններով և սահմանափակումներով:

դ) Երբ Բելգիայի օրենքի համաձայն Բելգիայի ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկության Հայաստանում գտնվող մշտական ​​հաստատության կրած վնասները Բելգիայում հարկելու համար փաստացի կերպով կնվազեցվեն այդ ձեռնարկության շահույթից, «Ա» ենթակետով մախատեսված ազատումը այդ մշտական ​​հաստատությանը վերագրվելիք շահույթի նկատմամբ չի կիրառվի Բելգիայում այլ հարկային ժամանակահատվածների համար այնքանով, որքանով այդ շահույթը նույնպես ազատված կլինի հարկումից Հայաստանում՝ վերը նշված վնասների փոխհատուցման նպատակով:

2. Հայաստանում կրկնակի հարկումը քաջառվում է հետևյալ կերպ.

ա) Երբ Հայաստանի ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույք է տնօրինում, որոնք սույն Կոնվենցիայի դրույթներին համապատասխան, կարող են հարկվել Բելգիայում, ապա Հայաստանը քույրատրում է.

i. այդ ռեզիդենտի եկամտի հարկի նվազեցում՝ Բելգիայում վճարված եկամտի հարկին հավասար գումարի չափով,

ii. այդ ռեզիդենտի գույքի հարկի նվազեցում՝ Բելգիայում վճարված գույքի հարկին հավասար գումարի չափով:

Մակայն երկու դեպքում էլ այդպիսի նվազեցումը չպետք է գերազանցի մինչև նվազեցման իրականացումը հաշվարկված եկամտի հարկի կամ գույքահարկի այն մասը, որը, հանգամանքներից կախված, վերագրվում է այն եկամտին կամ գույքին, որոնք կարող են հարկվել Քելզիայում:

բ) Երբ սույն Կոնվենցիայի ցանկացած դրույթին համապատասխան Հայաստանի ռեզիդենտի ստացած եկամուտը կամ տնօրինած գույքը ազատված են հարկումից Հայաստանում, Հայաստանը, սյնուամենայնիվ, կարող է այդպիսի ռեզիդենտի գույքի կամ եկամտի մնացած մասի համար հարկի գումարը հաշվարկելիս հաշվի առնել հարկից ազատված եկամուտը կամ գույքը:

Հոդված 24
ԱՆՍՏՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Պայմանավորվող Պետության ազգային անձինք չեն ենթարկվում մյուս Պայմանավորվող Պետությունում ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորության, քան միևնույն հանգամանքների դեպքում (մասնավորապես, ռեզիդենտության նկատմամբ) հարկումն ու դրա հետ կապված պարտավորությունները, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել այդ մյուս Պետության ազգային անձինք: Սույն դրույթը, անկախ 1 հոդվածի (Անձինք, որոնց նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան) դրույթներից, կիրառվում է նաև Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ չհանդիսացող անձանց նկատմամբ:

2. Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող քաղաքացիություն չունեցող անձինք չեն ենթարկվում Պայմանավորվող Պետություններից և ոչ մեկում այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված որևէ պարտավորության, քան միևնույն հանգամանքների դեպքում, հարկումն ու դրա հետ կապված պարտավորությունները, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել տվյալ Պետության ազգային անձինք:

3. Մյուս Պայմանավորվող Պետությունում Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ունեցած մշտական հաստատության հարկումը այդ մյուս Պետությունում չպետք է լինի պակաս քարենպաստ, քան այդ մյուս Պետության համանման գործունեություն իրականացնող ձեռնարկության հարկումը: Այս դրույթը չպետք է մեկնաբանվի որպես պարտավորեցնող Պայմանավորվող Պետությանը շնորհելու մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտներին, հարկման նպատակներով, այնպիսի փնտնական արտոնություններ, նվազեցումներ և զեղչեր, որոնք այդ Պետությունը տրամադրում է սեփական ռեզիդենտներին՝ նրանց քաղաքացիական կարգավիճակի կամ ընտանեկան հանգամանքների պարտառող:

4. Բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կիրառվում են 9 հոդվածի (Չուզողոված ձեռնարկություններ) 1-ին կետի, 11 հոդվածի (Տոկոսներ) 7-րդ կետի կամ 12 հոդվածի (Ռոյալթի) 6-րդ կետի դրույթները, Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության կողմից մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին վճարած տոկոսները, ույսլթին և այլ վճարումները, այդպիսի ձեռնարկության հարկվող շահույթի որոշման նպատակով, ենթակա են նվազեցման մույն պայմաններով, ինչպես առաջինը հիշատակված Պետության ռեզիդենտին վճարելիս:

Նմանապես, Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկության ցանկացած սլարտքը մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտին, այդ ձեռնարկության հարկման

ենթակա կապիտալի սանձամանն նպատակով, ենթակա է նվազեցման նույն պայմաններով, ինչպիսիք կլինեն, եթե պայմանագիրը կնքվեր առաջինը նշված Պետության ռեզիդենտի հետ:

5. Պայմանավորվող Պետության ձեռնարկությունները, որոնց կապիտալն ամբողջությամբ կամ մասամբ, ուղղակիորեն կամ անուղղակի պատկանում է մյուս Պայմանավորվող Պետության մեկ կամ մի քանի ռեզիդենտներին կամ վերահսկվում է նրանց կողմից, չեն ենթարկվի առաջինը հիշատակված Պետությունում այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորությունների, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել առաջինը հիշատակված Պետության այլ համանման ձեռնարկությունները:

3. Ծնայած 2 Հոդվածի (Հարկեր, որոնց վրա տարածվում է Կոնվենցիան) դրույթներին, սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են բոլոր տեսակի և բնույթի հարկերի նկատմամբ:

Հոդված 25
ՓՈՒՆՀԱՄԱՂԱՅՆԵՑՄԱՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ

1. Այն դեպքում, երբ անձը գտնում է, որ Պայմանավորվող Պետություններից մեկի կամ երկուսի գործողությունները հանգեցնում են կամ կհանգեցնեն իր՝ սույն Կոնվենցիայի դրույթներին չհամապատասխանող հարկմանը, ապա նա կարող է, այդ Պետությունների ներքին օրենսդրությամբ նախատեսված պաշտպանության միջոցներից անկախ, ներկայացնել իր գործն այն Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում, կամ, եթե իր գործը վերաբերում է սույն Կոնվենցիայի 24 հոդվածի (Անխտարակամություն) 1-ին կետին, այն Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին, որի ազգային անձն է հանդիսանում: Այդպիսի գործը պետք է ներկայացվի երեք տարվա ընթացքում՝ սույն Կոնվենցիայի դրույթներին ոչ համապատասխան հարկման հանգեցնող գործողության մասին առաջին ծանուցման պահից:

2. Եթե իրավասու մարմինը կհամարի դիմում-բողոքը հիմնավորված և եթե, ինքը չի կարողանա հանգել գոնացուցիչ լուծման, ապա նա կձգտի լուծել հարցը մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի հետ փոխադարձ համաձայնությամբ՝ սույն Կոնվենցիային չհամապատասխանող հարկումը բացառելու նպատակով: Ցանկացած ձեռքբերված համաձայնություն իրականացվում է անկախ Պայմանավորվող Պետությունների ներքին օրենսդրություններում առկա որևէ ժամանակային սահմանափակման:

3. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կձգտեն փոխեամաձայնությամբ լուծել Կոնվենցիայի մեկնաբանման կամ կիրառման ընթացքում առաջացող ցանկացած դժվարություն կամ կասկած:

4. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները համաձայնության կհասնեն Կոնվենցիայի դրույթների կատարման համար անհրաժեշտ վարչարարական միջոցառումների վերաբերյալ, մասնավորապես, յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտների կողմից մյուս Պետությունում Կոնվենցիայով նախատեսված հարկի սզատման կամ նվազեցման արտոնություններից օգտվելու հաստատումների ներկայացման վերաբերյալ:

5. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կարող են անմիջական կապ հաստատել միմյանց հետ Կոնվենցիայի կիրառման համար:

Հոդված 26

ՏԵՂԵՎՈՒԹՈՒՆՆԵՐԻ ՓՈԽՈՆԱԿՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները կփոխանակեն մյուսիսի տեղեկություններ, որոնք անհրաժեշտ կլինեն սույն Կոնվենցիայի կամ Կոնվենցիայում ընդգրկված հարկերի վերաբերյալ Պայմանավորվող Պետությունների ներքին օրենսդրության դրույթների կիրառման համար՝ այնքանով, որքանով որսանցից առաջացող հարկումը չի հակասում սույն Կոնվենցիային: Տեղեկությունների փոխանակումը 1 հոդվածով (Աճձինք, որոնց նկատմամբ կիրառվում է Կոնվենցիան) չի սահմանափակվում: Պայմանավորվող Պետության ստացած ցանկացած տեղեկություն համարվում է գաղտնի, ինչպես այդ Պետության ներքին օրենքների սահմաններում ստացված տեղեկությունը, և հայտնվում է միայն այն անձանց կամ մարմիններին (ներառյալ դատարանները և վարչական մարմինները), որոնք զբաղվում են Կոնվենցիայով ընդգրկված հարկերի գնահատմամբ կամ զանձմամբ, հարկերի առնչությամբ հարկադիր բռնագանձմամբ կամ դատական հետապնդմամբ, հարկերի վերաբերյալ բողոքարկումների քննարկմամբ: Այդպիսի անձինք կամ մարմինները օգտագործում են տեղեկությունները միմյանց այդպիսի նպատակների համար: Նրանք կարող են հրապարակել տեղեկությունները բաց դատական միտի ընթացքում կամ դատական որոշումների ընթացքում:

Իրավասու մարմինները խորհրդակցության միջոցով կշակեն համապատասխան պայմաններ, մեթոդներ և ձևեր այդպիսի տեղեկության փոխանակումն սպասեովելու համար՝ ներառյալ, նպատակահարմարության դեպքում, հարկումը բացառելուն վերաբերող տեղեկության փոխանակումը:

2. Առաջին կետի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն կարող մեկնաբանվել որպես Պայմանավորվող Պետությանը պարտավորեցնող.

ա) իրականացնելու այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությանը կամ վարչական գործավարությանը հակասող վարչական գործավարության միջոցառումներ,

բ) ներկայացնելու տեղեկություն, որը հասանելի չէ այդ կամ մյուս Պայմանավորվող Պետության օրենսդրությամբ կամ սովորական վարչական գործավարության ընթացքում,

գ) ներկայացնելու տեղեկություն, որը բացահայտում է որևէ աշխատանքային, ձեռնարկատիրական, արդյունաբերական, առևտրային, մասնագիտական գաղտնիք, աշխատանքային գործընթաց, կամ տեղեկատվություն, որի բացահայտումը հակասում է պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին):

Հոդված 27

ԱՋԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ ԳՄՆՉՄԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ

1. Պայմանավորվող Պետությունները օգնություն ու աջակցություն են ցուցաբերում միմյանց՝ սույն Կոնվենցիայով ներառած հարկերի, ինչպես նաև այդ հարկերին վերաբերող զբաղմունքների, լրացումների, տրվումների, ծախսերի և աուգումների

քնույթ չկրող տույժերի ծանուցման և զանձան նպատակով այն դեպքերում, երբ այդպիսի հարկային հայցերը որոշված են և, սլաակցության հայց ներկայացրած Պետության իրավական դրույթների և կարգերի համաձայն, այլևս ենթակա չեն զանգատարկման:

2. Հայցատեր Պետության պահանջով Հայցվող Պետությունը ձեռնարկում է Հայցատեր Պետության հարկային հայցի ծանուցումն ու զանձումը իր հարկային հայցերի ծանուցման և զանձան համար կիրառվող օրենքների և վարչարարական պրակտիկայի համապատասխան, եթե Կոնվենցիայով այլ քան նախատեսված չէ:

3. Պայմանավորվող Պետության իրավաւու մարմնի կողմից այդպիսի հարկերի զանձման աջակցության հայցերը ներառում են այդ մարմնի հավատարկացումը, որ այդ Պետության օրենսդրությամբ այդ հարկերը վերջնականորեն որոշված են: Մույն հոդվածի նպատակներով հարկը համարվում է վերջնականորեն որոշված, երբ Պայմանավորվող Պետությունը իր ներքին օրենսդրությամբ իրավունք ունի զանձելու հարկը, և հարկատուն չունի հետագա իրավունք՝ խոչընդոտելու զանձմանը:

4. Հայցվող Պայմանավորվող Պետության կողմից ընդունված՝ Հայցատեր Պայմանավորվող Պետության հայցը կատարվում է ստաջինը հիշատակված Պետության կողմից այնպես, ինչպես որ այդպիսի հայցը կվերաբերեր իր սեփական հարկերին: Հայցվող Պետությունը պարտավորված չէ ընդունել Հայցատեր Պետության հայցը, եթե վերջինս իր տարածքում չի ձեռնարկել բոլոր անհրաժեշտ միջոցները իր հարկային պարտքի զանձման համար:

5. Հարկային հայցի զանձման աջակցության պահանջը ուղեկցվում է.

ա) Հայցատեր Պետությունում զանձում թույլատրող փաստաթղթի պաշտոնական պատճենով:

բ) Հայցատեր Պետությունում զանձման համար պահանջվող ցանկացած այլ փաստաթղթով և

գ) նպատակահարմարության դեպքում՝ վարչական մարմնի կամ դատարանի կողմից վերջնական որոշման պաշտոնական պատճենով:

6. Հայցատեր Պետությունում զանձում թույլատրող փաստաթուղթը պետք է ունենա նույն ազդեցությունը նաև Հայցվող Պետությունում:

7. Հարկային հայցի ներկայացման ժամկետներին վերաբերող հարցերը որոշվում են քացառուպես Հայցատեր Պետության օրենսդրությամբ:

8. Աջակցության հայցի նկատմամբ Հայցվող Պետության կողմից իրականացված զանձման գործողությունները, որոնք այդ Պետության ներքին օրենսդրության համաձայն, ընդհատում կամ դադարեցնում են ժամկետների աահմանսփականները, պետք է ունենան նույն արդյունքը նաև Հայցատեր Պետության ներքին օրենսդրության շրջանակներում: Հայցվող Պետությունը այդ գործողությունները կատարելու մասին կտեղեկացնի Հայցատեր Պետությանը:

9. Հարկային հայցի աջակցության պահանջը չի ունենա որևէ նախապատվություն Հայցվող Պետությունում:

10. Սույն հոդվածի ոչ մի դրույթ չի դիտարկվում որպես պարտավորեցնող յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետությանը իր սեփական հարկային պարտքերի զանձան կամ պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին) հակասող վարչական միջոցառումներ իրականացնելու:

11. Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնի կողմից զանձված գումարները, սույն հոդվածի համաձայն, փոխանցվում են մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին: Մակայն, եթե Պայմանավորվող Պետությունների իրավասու մարմինները չեն համաձայնվի այլ կերպ, հարկային պարտքի զանձման կապակցությամբ կատարված սովորական ծախսերը կրում է Հայցվող Պետությունը:

12. 26 հոդվածի (Տեղեկությունների փոխանակում) 1-ին կետի դրույթները վերաբերում են ցանկացած տեղեկության, որը, սույն հոդվածի համաձայն, տրամադրվում է Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնին:

13. Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմինը կարող է այդ Պետության հարկային հայցերի վերաբերյալ, որոնք ենթակա են կամ որոնք դեռևս ենթակա են բողոքարկման, իր իրավունքների պաշտպանման համար պահանջել մյուս Պայմանավորվող Պետության իրավասու մարմնից, որ նա կիրառի այդ Պետության օրենքներով սահմանված պաշտպանական միջոցները: Վերոհիշյալ կետերի դրույթները անհրաժեշտ փոփոխություններով կկիրառվեն նաև այդ միջոցների նկատմամբ:

Հոդված 28

ԳԻՎԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ՀՅՈՒՊԱՏՈՍԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐՆՆԵՐԻ ԱՆԳԱՄՆԵՐ

Սույն Կոնվենցիայի ոչ մի դրույթ չի ազդում դիվանագիտական առաքելությունների և հյուպատոսական հիմնարկների անդամների միջազգային իրավունքի ընդհանուր կանոնների կամ հատուկ համաձայնագրերի դրույթների շրջանակներում տրամադրված հարկային արտոնությունների վրա:

Հոդված 29

ՈՒԺԻ ՄԵՋ ՄՏՆԵԼԸ

1. Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող Պետություն կժամուցի մյուս Պայմանավորվող Պետությանը սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու համար իր օրենքի համաձայն անհրաժեշտ ընթացակարգերի ավարտի մասին: Սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ կմտնի ծանուցումներից վերջինը ստանալու օրվան հաջորդող 30-րդ օրը:

2. Կոնվենցիայի դրույթները կիրառվում են.

ա) աղբյուրի մոտ զանձվող եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա հունվարի 1-ին կամ հունվարի 1-ից հետո հարկման կամ հաշվանցման ենթակա եկամուտների նկատմամբ,

բ) աղբյուրի մոտ զանձվող այլ եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա դեկտեմբերի 31-ին կամ դեկտեմբերի 31-ից հետո ընկնող հարկման ենթակա ժամանակահատվածների նկատմամբ,

զ) գույքի եարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա հունվարի 1-ի դրությամբ առկա գույքի տարրերի վրա գանձված հարկերի նկատմամբ:

**Հոդված 30
ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ**

Սույն Կոնվենցիային վերաբերող փոփոխություններն ու լրացումները կատարվում են Պայմանավորվող Պետությունների փոխադարձ համաձայնությամբ՝ սույն Կոնվենցիայի անբաժան մաս կազմող Արձանագրությունում: Այդ Արձանագրությունը վավերացվում է նույն ձևով, ինչպես որ սույն Կոնվենցիան:

**Հոդված 31
ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՄ**

1. Սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ կմնա, մինչև դադարեցվի Պայմանավորվող Պետության կողմից, սակայն Պայմանավորվող Պետություններից յուրաքանչյուրը կարող է դադարեցնել սույն Կոնվենցիան՝ դիվանագիտական ուղիներով դադարեցման մասին գրավոր ծանուցում ուղարկելով Կոնվենցիան ուժի մեջ մտնելու տարվանից 5 տարի հետո՝ ցանկացած օրացուցային տարվա ոչ ուշ, քան հունիսի 30-ը: Այդ դեպքում Կոնվենցիան կդադարեցնի իր գործողությունը:

ա) աղբյուրի մոտ գանձվող եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին ծանուցում տված օրացուցային տարվա դեկտեմբերի 31-ից:

բ) աղբյուրի մոտ չգանձվող այլ եկամուտների հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին ծանուցում տված օրացուցային տարվան հաջորդող տարվա մինչև դեկտեմբերի 31-ը ընկնող հարկման ենթակա ժամանակահատվածների նկատմամբ:

գ) գույքի հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին ծանուցում տված տարվա հունվարի 1-ի դրությամբ գույքի տարրերի վրա գանձված հարկերի նկատմամբ:

Ի ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐԻ՝ ցերքստորագրյալները, լինելով պատշաճ կերպով լիազորված, ստորագրեցին սույն Կոնվենցիան:

Կատարված է ք. Երևանում, 2000 թվականի նոյեմբերի -ին, երկու բնօրինակով, յուրաքանչյուրը ֆրանսերեն, հոլանդերեն, հայերեն և անգլերեն, ընդ որում բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են:

Մեկնաբանման ժամանակ տարաձայնությունների դեպքում գերակայում է անգլերեն տեքստը:

**ԲԵԼԳԻԱՅԻ ԹԱԳԱՆՈՐՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՑ՝**

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՑ՝**

ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Բեզգիայի Թագավորության և Հայաստանի Հանրապետության միջև Եկամուտների և գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մտահիմն Կոնվենցիայի ստորագրման պահին ներքոստորագրյալները համաձայնվել են Կոնվենցիայի անբաժան մաս կազմող հետևյալ դրույթների վերաբերյալ.

1. Հոդված 4 (Ռեզիդենտ), կետ 2.

Պայմանավորվող Պետությունում ռեզիդենտի կենսական շահերի կենտրոնը որոշելու նպատակով հաշվի են առնվելու, մասնավորապես, հետևյալ չափանիշները.

- վայր, որտեղ իրականում սովորաբար բնակվում է անձի ընտանիքը,
- մասնագիտական պատճառներով բացակայելուց հետո այդ Պայմանավորվող Պետություն անձի սովորաբար վերադառնալու փաստը,
- մյուս Պայմանավորվող Պետությունում անձի լինելու տևողությունը,
- վայր, որտեղ անձը զարգացնում է իր հասարակական հարաբերությունները և իրականացնում է քաղաքական և մշակութային գործունեություն,
- անձի աշխատանքի կատարման վայրը,
- անձի բարեկեցության ապահովման վայրը:

2. Հոդված 4 (Ռեզիդենտ), կետ 3.

Ֆիզիկական անձից տարբերվող անձի փաստացի ղեկավարման վայրը նշանակում է՝ վայր, որտեղ տեղի է ունենում այդ անձի ղեկավարչական գործունեությունը, գործերի կատարումը և շահերի իրագործումը: Այդպիսի վայրի տեղակայումը որոշելու նպատակով հաշվի են առնվելու հետևյալ չափանիշները.

- փայտերերի հիմնական ժողովի կայացման վայրը,
- տնօրենների խորհրդի համընդհան վայրը,
- այդպիսի անձի հիմնական ամենօրյա կառավարման կենտրոնի տեղակայման վայրը: Ընդ որում հաշվի են առնվելու այնպիսի պարագաներ, ինչպիսիք են՝ վարչության, առևտրային բաժնի, կենտրոնական հաշվապահության, հաշվապահական փաստաթղթերի տեղակայման վայրը:

Տարածայնության դեպքում կգերակայի վերջին հիշատակված չափանիշը:

Պայմանավորված է, որ ֆիզիկական անձից տարբերվող անձի՝ մյուս Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ համընդհանր Ֆիզիկական անձից տարբերվող անձի կողմից վերահսկման փաստը չի դարձնում ստաչինը հիշատակված անձին այդ մյուս Պետության ռեզիդենտ:

3. Հոդված 10 (Շահարաժիններ), կետ 3.

10 հոդվածի (Շահարաժիններ) 3-րդ կետում օգտագործված «շահարաժիններ» տերմինը նշանակում է նաև Պայմանավորվող Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող

ընկերության կողմից այդ ընկերության բաժնետոմսեր կամ շահույթի բաշխման այլ մասնակցության իրավունք ունեցող կամ այդ ընկերության տնօրենների խորհրդի անդամ հանդիսացող կամ համամասն բնույթի գործունեություն իրականացնող ֆիզիկական անձին կամ այդպիսի անձի կնոջը և երեխաներին վճարված տոկոսները, երբ այդպիսի տոկոսները դիտարկվում են որպես շահաբաժիններ այդ Պայմանավորվող Պետության հարկային օրենսդրությամբ:

4. Հոդված 11 (Տոկոսներ), կետ 4.

11 հոդվածի (Տոկոսներ) 4-րդ կետի նպատակներով «տոկոսներ» տերմինը չի ներառում սույն Արձանագրության 3-րդ կետով որպես շահաբաժիններ սահմանված տոկոսները:

5. Հոդված 12 (Ռոյալթի), կետ 3.

Սույն Կոնվենցիայի 12 հոդվածի (Ռոյալթի) 3-րդ կետը կիրառելիս տեխնիկական ծառայության կամ տեխնիկական աջակցության դիմաց կատարված վճարումները չեն դիտարկվում որպես արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական փորձին վերաբերող տեղեկությունների դիմաց վճարումներ և ենթակա են հարկման՝ կախված հանգամանքներից, 7 հոդվածի (Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից) և 14 հոդվածի (Անկախ անձնական ծառայություններ) դրույթների համապատասխան:

6. Հոդված 13 (Եկամուտ գույքի հավելաճից), կետ 4.

Պայմանավորված է, որ բաժնետոմսերի օտարումից ստացված եկամուտը ենթակա է հարկման դիտարկվող Պայմանավորվող Պետությունում միայն այնքանով, որքանով այդպիսի բաժնետոմսերի արժեքը ստացվում է անմիջապես այդ Պայմանավորվող Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից:

7. Հոդված 22 (Գույք), կետ 4.

Պայմանավորված է, որ բաժնետոմսերով կամ այլ կորպորատիվ իրավունքներով ներկայացված գույքը ենթակա է հարկման դիտարկվող Պայմանավորվող Պետությունում միայն այնքանով, որքանով այդպիսի բաժնետոմսերի կամ այլ կորպորատիվ իրավունքների արժեքը ստացվում է անմիջապես այդ Պետության մեջ գտնվող գույքից:

8. Հոդված 29 (Ուժի մեջ մտնելը).

1987 թվականի դեկտեմբերի 17-ին Բելգիայի Թագավորության և Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետությունների Միության կառավարությունների միջև կնքված Կոնվենցիայի դրույթները դադարեցնում են իրենց գործողությունը ցանկացած բելգիական կամ հայկական այն եկամուտների նկատմամբ, որոնց առնչությամբ կգործի սույն Կոնվենցիան՝ 29 հոդվածի (Ուժի մեջ մտնելը) 2-րդ կետի դրույթներին համապատասխան:

Ի ՎԱՍՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐԻ ներքոստորագրյալները, լինելով պատշաճ կերպով լիազորված, ստորագրեցին սույն Արձանագրությունը:

Կատարված է ք. Երևանում, 2000 թվականի նոյեմբերի -ին, երկու քնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ հայերեն, ֆրանսերեն հոլանդերեն և անգլերեն, ընդ որում բոլոր տեքստերն էլ հավասարազոր են:

Մեկնաբանման ժամանակ տարաձայնությունների դեպքում գերակայում է անգլերեն տեքստը:

ԲԵԼԳԻԱՅԻ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՏ՝

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՏ՝

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REPUBLIEK ARMENIË
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN**

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REPUBLIEK ARMENIË

HANDELEND met de intentie de economische, wetenschappelijke, technische en culturele betrekkingen tussen beide overeenkomstsluitende Staten te bevorderen en te verstevigen en om dubbele belasting te vermijden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, het ontgaan van belasting te voorkomen en belastingdiscriminatie uit te sluiten, hebben besloten deze Overeenkomst af te sluiten en zijn het volgende overeengekomen :

HOOFDSTUK I

WERKINGSSFEER VAN DE OVEREENKOMST

ARTIKEL 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

ARTIKEL 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige of administratief-territoriale onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :
 - a) in Armenië :
 - (i) de winstbelasting (the profit tax) ;
 - (ii) de inkomstenbelasting (the income tax) ;
 - (iii) de vermogensbelasting (the property tax) ;
 - (iv) de grondbelasting (the land tax) ;(hierna te noemen "Armeense belasting").
 - b) in België :
 - (i) de personenbelasting ;
 - (ii) de vennootschapsbelasting ;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting ;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners ;
 - (v) de aanvullende crisisbijdrage ;

met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting,

(hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle in wezen gelijksoortige belastingen, ondergebracht overeenkomstig de definities van paragraaf 1 van dit artikel, die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar binnen een aanvaardbare termijn de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

ARTIKEL 3

Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :
- a) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", Armenië of België, al naar het zinsverband vereist ;
 - b) betekent de uitdrukking "Armenië" de Republiek Armenië, en wanneer gebruikt in geografische zin, betekent zij het grondgebied, daarin inbegrepen de binnenwateren, waarover de Republiek Armenië zijn soevereine rechten en jurisdictie uitoefent volgens zijn interne wetgeving en in overeenstemming met het internationale recht ;
 - c) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België ; gebruikt in geografische zin, betekent zij het grondgebied, daarin inbegrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtgebieden waarover, in overeenstemming met het internationaal recht, het Koninkrijk België zijn soevereine rechten en zijn jurisdictie uitoefent ;
 - d) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat ;
 - e) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen ;
 - f) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld ;
 - g) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip, boot, luchtvaartuig, spoor- of wegvoertuig, behalve indien zo een schip, boot, luchtvaartuig, spoor- of wegvoertuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd ;

- h) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :
 - (i) in Armenië, de Minister van Financiën en Economie of zijn bevoegde vertegenwoordiger ;
 - (ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger ;
 - i) betekent de uitdrukking "onderdaan" :
 - (i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezit ;
 - (ii) elke rechtspersoon, personenvennootschap of vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig ogenblik door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat ogenblik heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is ; elke betekenis onder de toepasselijke belastingwetgeving van die Staat heeft voorrang op de betekenis welke die uitdrukking heeft onder de andere wetten van die Staat.

ARTIKEL 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat eveneens die Staat en elke politieke of administratief-territoriale onderverdeling of plaatselijke gemeenschap daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen terzake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of terzake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :
 - a) hij wordt geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft ; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen) ;
 - b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft ;
 - c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is ;

- d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

ARTIKEL 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven ;
 - b) een filiaal ;
 - c) een kantoor ;
 - d) een fabriek ;
 - e) een werkplaats ;
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan 9 maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag of uitstalling van aan de onderneming toebehorende goederen ;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag of uitstalling ;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming ;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen ;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming, andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten ;

- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.
5. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is - in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in de eerst vermelde overeenkomstsluitende Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, indien die persoon :
- a) in die Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf ; of
- b) zodanige machtiging niet bezit maar in de eerst vermelde Staat gewoonlijk een voorraad van goederen aanhoudt waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert voor rekening van de onderneming.
6. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij in die andere Staat zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

ARTIKEL 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen terzake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen ; schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

ARTIKEL 7

Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.
3. Bij de bepaling van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

Geen aftrek wordt evenwel toegelaten terzake van bedragen die in voorkomend geval door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) worden betaald aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar andere zetels in de vorm van royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of in de vorm van commissielonen voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in geval van een bankonderneming, in de vorm van interest van aan de vaste inrichting geleend geld. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting wordt evenmin rekening gehouden met bedragen die door de vaste inrichting

(anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) ten laste van de hoofdzetel van de onderneming of van één van haar andere zetels worden gelegd in de vorm van royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of in de vorm van commissielonen voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in geval van een bankonderneming, in de vorm van interest van aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar andere zetels geleend geld.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

ARTIKEL 8

Internationaal vervoer

1. Winst die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat behaalt, uit de exploitatie van schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in die Staat.
2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen in internationaal verkeer met name:
 - a) winst verkregen uit de verhuring van bemande schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen en winst verkregen uit de bijkomstige verhuring van onbemande schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen gebruikt in internationaal verkeer;
 - b) winst verkregen uit het gebruik of de verhuring van laadkisten, op voorwaarde dat die winst aanvullend of bijkomend is ten opzichte van de winst waarop de bepalingen van paragraaf 1 van toepassing zijn.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

ARTIKEL 9

Afhankelijke ondernemingen

1. Indien
 - a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt -en dienovereenkomstig belast- terzake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht, het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

ARTIKEL 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :
 - a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het aandelenkapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt ;

- b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap terzake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten uit andere rechten in vennootschappen die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige Beroepen), naar het geval, van toepassing.
5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

ARTIKEL 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het gaat om :
 - a) interest in verband met de verkoop op krediet van een nijverheids- of handelsuitrusting of van een wetenschappelijke uitrusting of van investeringsgoederen door een onderneming aan een andere onderneming ;

- b) interest van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde leningen van welke aard ook die door een bankonderneming zijn toegestaan ;
 - c) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat, of aan de staatkundige of administratief-territoriale onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies of loten op die effecten. Boeten voor laattijdige betaling worden niet behandeld als interest voor de toepassing van deze Overeenkomst.
 5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige Beroepen), naar het geval, van toepassing.
 6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig of een administratief-territoriaal onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, terzake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.
 7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

ARTIKEL 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast
2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus gegeven belasting niet hoger zijn dan 8 percent van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms (of films of banden voor radio of televisie), van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.
4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige Beroepen), naar het geval, van toepassing.
5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig of een administratief-territoriaal onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.
6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

ARTIKEL 13

Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende goederen) die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening

van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat uit de vervreemding van schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, evenals van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen, worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in die Staat.
4. Voordelen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat uit de vervreemding van aandelen of andere maatschappelijke rechten in een vennootschap waarvan de bezittingen hoofdzakelijk bestaan uit onroerende goederen gelegen in die andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.
5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2, 3 en 4 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

ARTIKEL 14

Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of terzake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.
2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

ARTIKEL 15

Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16 (Tantièmes en beloningen van bedrijfsleiders), 18 (Pensioenen), 19 (Overheidsfuncties) en 20 (Hoogleraren en studenten) zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :
 - a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
 - c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.
3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen terzake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip, boot, luchtvaartuig of spoor- of wegvoertuig dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, in die Staat worden belast.

ARTIKEL 16

Tantièmes en beloningen van bedrijfsleiders

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen terzake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt terzake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt terzake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast, alsof het ging om beloningen die een werknemer terzake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

ARTIKEL 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 (Zelfstandige beroepen) en 15 (Niet-zelfstandige beroepen) mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 (Ondernemingswinst), 14 (Zelfstandige beroepen) en 15 (Niet-zelfstandige beroepen), worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.
3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, worden inkomsten die een artiest of sportbeoefenaar verkrijgt in het kader van een door de Regeringen van de overeenkomstsluitende Staten goedgekeurde uitwisseling op het gebied van cultuur of sport uit de werkzaamheden die zijn omschreven in paragraaf 1 en die uitgeoefend worden met een andere bedoeling dan uit winstoogmerk, vrijgesteld van belasting in de overeenkomstsluitende Staat waarin deze werkzaamheden worden uitgeoefend.

ARTIKEL 18

Pensioenen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, (Overheidsfuncties), paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.
2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen die worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat zijn evenwel in die Staat belastbaar. Die bepaling is eveneens van toepassing op pensioenen en uitkeringen die worden betaald in het kader van een algemeen stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin de genoemde wetgeving voorziet.

ARTIKEL 19

Overheidsfuncties

1. a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief-territoriaal onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, terzake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
- b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die andere Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die:
 - i) onderdaan is van die Staat, of
 - ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.
2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief-territoriaal onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon terzake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
- b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.
3. De bepalingen van de artikelen 15 (Niet-zelfstandige Beroepen), 16 (Tantièmes en beloningen van bedrijfsleiders), 17 (Artiesten en sportbeoefenaars) en 18 (Pensioenen) zijn van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, en op pensioenen, betaald terzake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief-territoriaal onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

ARTIKEL 20

Hoogleraren en studenten

1. Beloningen, van welke aard ook, van hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel, die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat en in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijven om aldaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden, zijn in die andere Staat vrijgesteld van belasting gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar vanaf de datum van aankomst van die personen in een universiteit in die andere Staat.

2. Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.
3. Beloningen betaald aan een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, naar het geval, voor diensten bewezen in de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die Staat niet belastbaar gedurende een tijdvak van 5 jaar, op voorwaarde dat die diensten verbonden zijn met zijn studie, onderhoud of opleiding.

ARTIKEL 21

Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.
2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende goederen), paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige beroepen), naar het geval, van toepassing.
3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, ook in die andere Staat worden belast.

ARTIKEL 22

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende goederen), die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft of uit roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, mag in die andere Staat worden belast.
3. Vermogen bestaande uit schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat worden geëxploiteerd, alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen, boten, luchtvaartuigen, spoor- of wegvoertuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in die Staat.
4. Vermogen bestaande uit aandelen of andere maatschappelijke rechten in vennootschappen waarvan de bezittingen hoofdzakelijk bestaan uit onroerende goederen gelegen in een overeenkomstsluitende Staat mag in die Staat worden belast.
5. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN

ARTIKEL 23

Vermijding van dubbele belasting

1. In Armenië wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :
 - i) indien een inwoner van Armenië inkomsten verkrijgt die, of vermogen bezit dat, ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, in België mogen worden belast, verleent Armenië :
 - i) een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde inkomstenbelasting ;
 - ii) een vermindering op de belasting naar het vermogen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde vermogensbelasting.

In geen van beide gevallen mag de vermindering echter dat deel van de inkomstenbelasting of de vermogensbelasting overschrijden dat berekend vóór het verlenen van de vermindering, overeenstemt met het inkomen of het vermogen, naar het geval, dat in België mag worden belast.

 - b) Indien een inwoner van Armenië inkomsten verkrijgt die of vermogen bezit dat ingevolge enige bepaling van de Overeenkomst in Armenië van belasting zijn vrijgesteld, mag Armenië evenwel, om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen, de vrijgestelde inkomsten of het vrijgesteld vermogen in aanmerking nemen.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :
- a) indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2 (Dividenden), van artikel 11, paragrafen 2 en 7 (Interest) en van artikel 12, paragrafen 2 en 6 (Royalty's), in Armenië zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld ;
 - b) onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest of uit royalty's, de op die inkomsten geheven Armeense belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten ;
 - c) dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Armenië, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald ;
 - d) indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Armenië gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van de onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Armenië door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

ARTIKEL 24

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 (Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is) is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.
2. Staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.
4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1 (Afhankelijke ondernemingen), artikel 11, paragraaf 7 (Interest), of artikel 12, paragraaf 6 (Royalties) van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.
5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
6. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 (Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is) zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

ARTIKEL 25

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1 (Non-discriminatie), ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.
3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.
5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

ARTIKEL 26

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1 (Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is). De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging, de invordering of de administratieve werkzaamheden van, de tenuitvoerlegging of vervolging terzake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op, de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

De bevoegde autoriteiten zullen, door overleg, de passende voorwaarden, methodes en technieken uitwerken met betrekking tot de aangelegenheden waarvoor die uitwisseling van inlichtingen toepassing zal vinden, in voorkomend geval met inbegrip van de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot het ontwijken van belastingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat ;
- b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat ;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

ARTIKEL 27

Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, alsmede van alle met die belastingen verband houdende opcentiemen, verhogingen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard, wanneer het belastingvorderingen betreft die eisbaar zijn en waartegen geen beroep meer openstaat volgens de wetten of regels van de Staat die om bijstand verzoekt.
2. Op vraag van de aanzoekende Staat zorgt de aangezochte Staat overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk die voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingvorderingen van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de belastingvorderingen van de aanzoekende Staat, tenzij de Overeenkomst anders bepaalt.
3. De vragen om bijstand voor de invordering van die belastingen, gesteld door de bevoegde autoriteiten van een overeenkomstsluitende Staat, dienen vergezeld te zijn van een attest van deze autoriteit dat bevestigt dat, volgens de wetten van deze Staat, de belasting definitief vastgesteld is. Voor de toepassing van dit artikel is een belasting definitief vastgesteld wanneer een overeenkomstsluitende Staat krachtens zijn interne wetgeving het recht heeft de belasting in te vorderen en de belastingplichtige geen enkel recht meer heeft zich daartegen te verzetten.
4. De vraag van een overeenkomstsluitende Staat die door de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat met betrekking tot de invordering is aanvaard, wordt door deze andere Staat afgehandeld alsof het ging om een vraag met betrekking tot zijn eigen belasting. De aangezochte Staat is niet verplicht aan de vraag van de aanzoekende Staat te voldoen indien die Staat niet alle middelen voor de invordering van zijn belastingvordering op zijn eigen grondgebied heeft uitgeput.
5. De vraag om bijstand voor de invordering van een belastingvordering dient vergezeld te gaan van :
 - a) een officieel afschrift van de uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat ;
 - b) een officieel afschrift van elk ander document dat in de aanzoekende Staat voor de invordering is vereist ; en

- c) in voorkomend geval, een eensluidend verklaard afschrift van elke beslissing die kracht van gewijsde heeft verworven en afkomstig is van een administratief lichaam of van een rechtbank.
6. De uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat heeft dezelfde uitwerking in de aangezochte Staat.
 7. Problemen met betrekking tot de verjaringstermijn van de belastingvordering worden uitsluitend door de wetgeving van de aanzoekende Staat geregeld.
 8. De daden van invordering die ten gevolge van een vraag om bijstand door de aangezochte Staat zijn gesteld, en overeenkomstig de wetgeving van die Staat de schorsing of stuiting van de verjaringstermijn tot gevolg zouden hebben, hebben dezelfde uitwerking met betrekking tot de wetgeving van de aanzoekende Staat. De aangezochte Staat stelt de aanzoekende Staat in kennis van de daartoe genomen maatregelen.
 9. Belastingvorderingen waarvoor om invorderingsbijstand is verzocht, genieten in de aangezochte Staat geen enkel voorrecht.
 10. De bepalingen van dit artikel mogen in geen geval worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen administratieve maatregelen te nemen die afwijken van deze welke worden gebruikt met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingen of maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde.
 11. De sommen die door de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat krachtens de bepalingen van dit artikel worden ingevorderd, worden aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat overgemaakt. Tenzij de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten anders overeenkomen, zullen de gewone kosten die door een overeenkomstsluitende Staat bij het verlenen van bijstand voor invordering van belastingen worden gemaakt, evenwel door de aangezochte Staat worden gedragen.
 12. De bepalingen van artikel 26, paragraaf 1 (Uitwisseling van inlichtingen), zijn mede van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat wordt gebracht.
 13. Met betrekking tot belastingvorderingen van een overeenkomstsluitende Staat waartegen een beroep aanhangig is of die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde autoriteit van die Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet. De bepalingen van de voorgaande paragrafen zijn op die maatregelen mutatis mutandis van toepassing.

ARTIKEL 28

Leden van diplomatieke zendingen en consulaire posten

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontlenuen aan de algemene regelen van het internationale recht of aan bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

ARTIKEL 29

Inwerkingtreding

1. Elke overeenkomstsluitende Staat stelt de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst is vereist. De Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag na de datum waarop de laatste kennisgeving is ontvangen.
2. De bepalingen van de Overeenkomst zijn van toepassing :
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt ;
 - b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt ;
 - c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van elk kalenderjaar na dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

ARTIKEL 30

Wijzigingen

De overeenkomstsluitende Staten zullen in onderling overleg wijzigingen en toevoegingen aan deze Overeenkomst vastleggen in een Protocol dat een integrerend deel van deze Overeenkomst zal vormen. Dat Protocol zal worden bekrachtigd op dezelfde wijze als deze Overeenkomst.

ARTIKEL 31

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan tot en met 30 juni van elk kalenderjaar na het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, is de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op 31 december van het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan ;

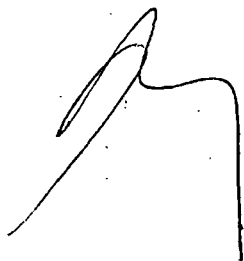
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen vóór 31 december van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan ;
- c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te *Brussel*, op *7 juni 2001*, in de Nederlandse, de Franse, de Armeense en de Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË :

VOOR DE REPUBLIEK ARMENIË :

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Republiek Armenië en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen :

1. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 2 (Inwoner) :

Om te bepalen of een inwoner het middelpunt van zijn levensbelangen in een overeenkomstsluitende Staat heeft, worden inzonderheid de volgende criteria in aanmerking genomen :

- de plaats waar zijn familie in werkelijkheid gewoonlijk verblijft ;
- het feit dat hij gewoonlijk naar die overeenkomstsluitende Staat terugkeert na afwezig te zijn geweest om beroepsredenen ;
- de duur van zijn verblijf in de andere overeenkomstsluitende Staat ;
- de plaats waar hij zijn sociale betrekkingen en zijn politieke en culturele activiteiten uitbouwt ;
- de plaats waar hij zijn werkzaamheid uitoefent ;
- de plaats van waaruit hij zijn vermogen beheert.

2. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 3 (Inwoner) :

De plaats van werkelijke leiding van een andere dan een natuurlijk persoon betekent de plaats waar de leidinggevende activiteiten, het doen van de zaken en het beheer van de belangen van zodanig persoon plaatsvinden. Om te bepalen waar dergelijke plaats is gelegen worden de volgende criteria in aanmerking genomen :

- de plaats waar de algemene vergadering van de aandeelhouders plaatsheeft ;
- de plaats waar de raad van bestuur vergadert ;
- de plaats waar het centrum van het dagelijks bestuur van zulk een persoon is gevestigd ; elementen zoals de plaats waar de directie, de commerciële afdeling, de centrale boekhouding, de geschriften zich bevinden, worden in aanmerking genomen.

In geval van verschil heeft het laatstgenoemde criterium voorrang.

De enkele omstandigheid dat een andere dan een natuurlijke persoon, wordt beheerst door een andere dan een natuurlijke persoon die een inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, stempelt de eerstgenoemde persoon wel te verstaan niet tot inwoner van die andere Staat.

3. Met betrekking tot artikel 10, paragraaf 3 (Dividenden) :

De uitdrukking "dividenden" zoals gebezigd in artikel 10, paragraaf 3 (Dividenden) omvat eveneens interest betaald door een vennootschap, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, aan een natuurlijke persoon die aandeelhouder is of andere rechten op een aandeel in de winst in die vennootschap heeft, of die lid is van de raad van bestuur van die vennootschap of die gelijkaardige functies uitoefent in die vennootschap of aan de echtgenoot/echtgenote en kinderen van die natuurlijke persoon, wanneer dergelijke interest in de belastingwetgeving van die overeenkomstsluitende Staat als dividenden wordt behandeld.

4. Met betrekking tot artikel 11, paragraaf 4 (Interest) :

Voor de toepassing van Artikel 11 (Interest), omvat de uitdrukking "interest" echter niet interest die volgens punt 3 van dit Protocol als dividenden wordt beschouwd.

5. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3 (Royalties) :

Voor de toepassing van artikel 12, paragraaf 3 (Royalties) van de Overeenkomst worden vergoedingen voor technische bijstand of diensten niet aangemerkt als vergoedingen voor inlichtingen omtrent ervaringen op gebied van nijverheid, handel of wetenschap ; de eerstgenoemde vergoedingen zijn belastbaar in overeenstemming met de bepalingen van artikel 7 (Ondernemingswinst) of van artikel 14 (Zelfstandige beroepen), naar het geval.

6. Met betrekking tot Artikel 13, paragraaf 4 (Vermogenswinst) :

Voordelen uit aandelen zijn in de desbetreffende overeenkomstsluitende Staat wel te verstaan uitsluitend belastbaar in zoverre de waarde van die aandelen rechtstreeks uit in die Staat gelegen onroerende goederen is verkregen.

7. Met betrekking tot artikel 22, paragraaf 4 (Vermogen) :

Er is overeengekomen dat vermogen bestaande uit aandelen of andere maatschappelijke rechten in een vennootschap belastbaar is in de desbetreffende overeenkomstsluitende Staat in zoverre de waarde van die aandelen of andere maatschappelijke rechten in een vennootschap rechtstreeks uit in die Staat gelegen onroerende goederen is verkregen.

8. Met betrekking tot artikel 29 (Inwerkingtreding) :

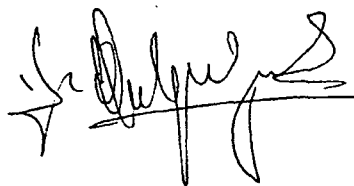
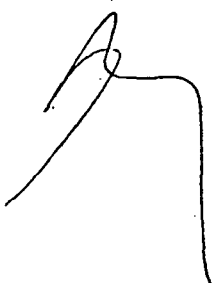
De bepalingen van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van dubbele belasting naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 17 december 1987, zullen ophouden toepassing te vinden op alle Belgische of Armeense belastingen met betrekking tot de inkomsten waarvoor deze Overeenkomst ter zake van die belastingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 29, paragraaf 2 (Inwerkingtreding) uitwerking heeft.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te *Brussel*, op *7 juni 2001*, in de Nederlandse, de Franse, de Armeense en de Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË :

VOOR DE REPUBLIEK ARMENIË :

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE
REPUBLIC OF ARMENIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE REPUBLIC OF ARMENIA

PROCEEDING from the intention to promote and strengthen the economical, scientific, technical and cultural relations between both of the Contracting States and in order to avoid double taxation on income and on capital, prevent fiscal evasion and exclude tax discrimination, decided to conclude this Convention and have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political or administrative territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
- a) in the case of Armenia:
 - (i) the profit tax;
 - (ii) the income tax ;
 - (iii) the property tax;
 - (iv) the land tax;(hereinafter referred to as "Armenian tax");
 - b) in the case of Belgium:
 - (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the income tax on legal entities;
 - (iv) the income tax on non residents;

- (v) the supplementary crisis contribution, including the prepayments, the surcharges on these taxes and prepayments, and the supplements to the individual income tax, (hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any substantially similar taxes classified in accordance with definition of paragraph 1 of this Article which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other within a reasonable period of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Armenia or Belgium as the context requires;
 - b) the term "Armenia" means the Republic of Armenia, and when used in the geographical sense means the territory, including internal waters, over which the Republic of Armenia exercises its sovereign rights and jurisdiction under its internal legislation and in accordance with international law;
 - c) the term "Belgium" means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises its sovereign rights and jurisdiction;
 - d) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - f) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - g) the term "international traffic" means any transport by a ship, boat, aircraft, road or railway vehicle, except when such a ship, boat, aircraft, road or railway vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Armenia, the Minister of Finance and Economy or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - i) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political or administrative territorial subdivisions or local authority thereof. But this term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States, or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 9 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- b) has no such authority, but habitually maintains, in the first mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent, or any agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, aircraft, road or railway vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no

account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International traffic

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purpose of this Article, profits from the operation in international traffic of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles shall include in particular:

a) profits derived from the rental on a full basis of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles and profits derived from the incidental rental on a bareboat basis of ships, boats, aircraft, road or railway vehicles used in international traffic;

b) profits derived from the use or rental of containers, if such profits are supplementary or incidental to profits to which the provisions of paragraph 1 apply.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the equity capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from any shares or other rights, not being debt claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case

the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment, or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is:

- a) interest in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment or of any capital goods by an enterprise to another enterprise;
- b) interest on a loan of any nature not represented by bearer instruments - granted by a banking enterprise;
- c) interest paid to the other Contracting State or to its political or administrative-territorial subdivisions or local authorities.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums or prizes attaching to such securities, bonds, or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Convention.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political or administrative territorial subdivision, a local authority, or a resident of

that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable in the Contracting State in which the interest arises according to the laws of that State.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, or scientific work including cinematography films (or films or tapes used for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political or administrative territorial subdivision, a local authority, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable in the Contracting State in which the royalties arise, according to the laws of that State.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 (Income From Immovable Property) and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, boats, aircraft or road or railway vehicles operated in international traffic, as well as of movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft, road or railway vehicles, shall be taxable only in that State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State, but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors' Fees and Remuneration of Managerial Officials), 18 (Pensions), 19 (Government Services) and 20 (Professors and Students) salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable period concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, boat, aircraft, road or railway vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16. Directors' fees and remuneration of managerial officials

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provisions shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provisions.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from the company in respect of the discharge of day to day functions of a managerial or technical nature and remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his personal activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in accordance with the provisions of Article 15, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the "employer" were references to the company.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician,

or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business Profits), 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the income derived by an entertainer or a sportsman from the activities referred to in paragraph 1 performed within the framework of cultural or sport exchanges agreed to by the Governments of the Contracting States and carried out other than for the purpose of profit, shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Government Services), pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. However, pensions and other allowances, periodic or non periodic, paid under the social security legislation of a Contracting State may be taxed in that State. This provision also applies to pensions and allowances paid under a public scheme organized by a Contracting State in order to supplement the benefits of that legislation.

Article 19. Government services

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration other than a pension, paid by a Contracting State or a political or administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

i) is a national of that State;

or

ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political or administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15 (Dependent Personal Services), 16 (Directors' Fees and Remuneration of Managerial Officials), 17 (Artistes and Sportsmen) and 18 (Pensions) shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political or administrative territorial subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Professors and students

1. Any remuneration paid to professors and other teachers who are residents of a Contracting State and who are present in the other Contracting State for the purpose of teaching or carrying on scientific research for a period not exceeding two years from the date of arrival of these persons at a university in that other State are exempted from tax in that other State.

2. Payments which a student or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State who is present in the first mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State provided that such payments arise from sources outside that State.

3. Remuneration paid to a student, apprentice, or trainee, as the case may be, for services rendered in the other Contracting State shall not be taxed in that State for a period of 5 years provided that such services are connected with his education, maintenance or training.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable Property), if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, boats, aircraft, road or railway vehicles, operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, and by movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft, road or railway vehicles, shall be taxable only in that State.

4. Capital represented by shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.

5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER IV. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23. Elimination of double taxation

1. In Armenia double taxation shall be eliminated as follows:

a) where a resident of Armenia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Belgium, Armenia shall allow:

- i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Belgium;
- ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Belgium.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Belgium;

b) where in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of Armenia is exempt from tax in Armenia, Armenia may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows:

a) where a resident of Belgium derives income or owns elements of capital which are taxed in Armenia in accordance with the provisions of this Convention, other than those of paragraph 2 of Article 10 (Dividends), of paragraphs 2 and 7 of Article 11 (Interest) and of paragraphs 2 and 6 of Article 12 (Royalties), Belgium shall exempt such income or such

elements of capital from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of capital had not been exempted;

b) subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are dividends not exempt from Belgian tax according to subparagraph c) hereinafter, interest or royalties, the Armenian tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income;

c) dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Armenia, shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law;

d) where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Armenia, have been effectively deducted from the profits of the enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub paragraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Armenia by reason of compensation for the said losses.

Article 24. Non discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 (Personal Scope), also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs, and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 7 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties) apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable

capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24 (Non-discrimination), to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions in tax provided for in the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate directly with each other for the application of the Convention.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 (Personal Scope). Any information received by a Contracting State

shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment, collection, or administration of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

The competent authorities shall, through consultation, develop appropriate conditions, methods and techniques concerning the matters in respect of which such exchanges of information shall be made, including, where appropriate, exchanges of information regarding tax avoidance.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Aid in recovery

1. The Contracting States shall provide aid and assistance to each other in order to notify and recover the taxes referred to in this Convention as well as surcharges, additions, interest, costs and fines of non penal nature relating to these taxes, when such tax claims are due and are no longer open to appeal in accordance with the legal provisions or regulations of the State applying for assistance.

2. At the request of the applicant State the requested State shall proceed to the notification and recovery of the tax claims of the applicant State in accordance with the laws and administrative practice applying to the notification and recovery of its own tax claims, unless otherwise provided by the Convention.

3. Requests for assistance by the competent authority of a Contracting State in the recovery of these taxes shall include a certification by such authority that, under the laws of that State, the said taxes have been finally determined. For the purposes of this Article, a tax is finally determined when a Contracting State has the right under its internal law to recover the tax and the taxpayer has no further rights to restrain recovery.

4. The request of a Contracting State that has been accepted for recovery by the competent authority of the other Contracting State shall be fulfilled by this other State as though such request were related to its own tax. The requested State shall not be obliged to accede to the request of the applicant State if that State has not exhausted all remedies in its own territory for the recovery of its tax claim.

5. The request for assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied:

a) by an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;
b) by an official copy of any other document required for recovery in the applicant State; and

c) where appropriate, by a certified copy of any final decision of an administrative body or of a court of law.

6. The instrument permitting the enforcement in the applicant State shall have the same effect in the requested State.

7. Questions concerning any period of limitation of a tax claim shall be governed solely by the laws of the applicant State.

8. Acts of recovery performed by the requested State in pursuance of the request for assistance which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period of limitation, shall have this effect too under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about measures taken to this end.

9. Tax claims for the recovery of which assistance is requested shall not have any priority in the requested State.

10. Nothing in this Article shall be construed as imposing on either Contracting State the obligation to carry out administrative measures of a different nature from those used in the recovery of its own taxes or that would be contrary to its public policy (ordre public).

11. Amounts recovered by the competent authority of a Contracting State pursuant to this Article shall be forwarded to the competent authority of the other Contracting State. However, except where the competent authorities of the Contracting States otherwise agree, the ordinary expenses incurred in providing tax recovery shall be borne by the requested State.

12. The provisions of paragraph 1 of Article 26 (Exchange of Information) shall also apply to any information which, in accordance with this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

13. With regard to tax claims of a Contracting State which are the subject of or which are still open to appeal, the competent authority of that State may, in order to safeguard its rights, request the competent authority of the other Contracting State to take the protective measures provided for in the laws of that State. The provisions of the preceding paragraphs shall apply with necessary changes to such measures.

Article 28. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Entry into force

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The

Convention shall enter into force on the 30th day after the date of the latter of these notifications.

2. The provisions of the Convention shall have effect:

- a) with respect to taxes due at service on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Convention entered into force;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods ending on or after December 31 of the year next following the year in which the Convention entered into force;
- c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on January 1 of any year following the year in which the Convention entered into force.

Article 30. Amendments

Changes and additions to this Convention shall be done by mutual agreement of the Contracting States in a Protocol which shall constitute an integral part of this Convention. Such Protocol shall be ratified in the same manner as this Convention.

Article 31. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State but either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, written notice of termination, not later than the 30th June of any calendar year from the fifth year following that in which the Convention entered into force. In the event of termination before July 1 of such year, the Convention shall apply for the last time:

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable at latest on December 31 of the year in which the notice of the termination is given;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods ending before December 31 of the year next following the year in which the notice of the termination is given;
- c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on January 1 of the year in which the notice of the termination is given.

In Witness Whereof the undersigned, being duly authorized, have signed this Convention.

Done in duplicate at Brussels this 7th day of June 2001, in the English, Armenian, French and Dutch languages, the four texts being authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of Belgium:

LOUIS MICHEL

For the Republic of Armenia:

VARTAN OSKANIAN

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Republic of Armenia and the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention:

1. Ad paragraph 2 of Article 4 (Resident):

For the purpose of determining whether a resident has his center of vital interests in a Contracting State, the following criteria shall in particular be taken into account:

- the place where his family really has its habitual abode;
- the fact that he usually comes back to that Contracting State after being absent for professional reasons;
- the duration of his stay in the other Contracting State;
- the place where he develops his social relations and his political and cultural activities;
- the place where he performs his work;
- the place from which he administers his wealth.

2. Ad paragraph 3 of Article 4 (Resident):

The place of effective management of a person other than an individual means the place where the managing activity, the conduct of the affairs and the management of the interests of such person take place. For the purpose of determining where such place is situated, the following criteria shall be taken into account:

- the place where the general meetings of the shareholders take place;
- the place where the board of directors meets;
- the place where the center of the general day-to-day management of such person is situated; items such as the place where the directorate, the commercial department, the central accountancy, the records are situated shall be taken into account.

In case of divergence, the last-mentioned criterium shall prevail.

It is understood that the fact that a person other than an individual is controlled by a person, other than an individual, which is a resident of the other Contracting State shall not constitute the first-mentioned person a resident of that other State.

3. Ad paragraph 3 of Article 10 (Dividends):

The term "dividends" as used in paragraph 3 of Article 10 (Dividends) also means interest paid by a company which is a resident of a Contracting State to an individual who holds shares in that company or other rights participating in profits, or who is a member of the board of directors of that company or exercises functions of a similar nature in that company, or to the spouse and children of such individual, where such interest is treated as dividends by the tax legislation of that Contracting State.

4. Ad paragraph 4 of Article 11 (Interest):

For the purposes of Article 11 (Interest), the term "interest" shall not include interest regarded as dividends under number 3 of this Protocol.

5. Ad paragraph 3 of Article 12 (Royalties):

In applying Article 12 (Royalties), paragraph 3 of the Convention, payments constituting consideration for technical assistance or technical services shall not be considered to be payments for information concerning industrial, commercial or scientific experience, but shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be.

6. Ad paragraph 4 of Article 13 (Capital Gains):

It is understood that gains from the alienation of shares shall be taxable in the Contracting State concerned only to the extent that the value of such shares is derived directly from immovable property situated in that State.

7. Ad paragraph 4 of Article 22 (Capital):

It is understood that the capital represented by shares or other corporate rights shall be taxable in the Contracting State concerned only to the extent that the value of such shares or corporate rights is derived directly from immovable property situated in that State.

8. Ad Article 29 (Entry into Force):

The provisions of the Convention between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Union of the Soviet Socialist Republics for the avoidance of double taxation on income and on capital signed at Brussels on 17 December 1987 shall cease to be effective in respect to any Belgian or Armenian tax relating to income for which this Convention has effect as respects that tax, in accordance with the provisions of paragraph 2 of Article 29 (Entry into Force).

In Witness Whereof the undersigned, being duly authorized, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Brussels this 7th day of June 2001, in the English, Armenian, French and Dutch languages, the four texts being authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of Belgium:

LOUIS MICHEL

For the Republic of Armenia:

VARTAN OSKANIAN

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA RÉPUBLIQUE
D'ARMÉNIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À
PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE
REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Royaume de Belgique et la République d'Arménie

Désireux de promouvoir et de renforcer les relations économiques, scientifiques, techniques et culturelles entre les deux Etats contractants et d'éviter la double imposition du revenu et de la fortune, de prévenir l'évasion fiscale et d'éliminer la discrimination fiscale, ont décidé de conclure la présente Convention et sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

- a) en ce qui concerne l'Arménie :
 - (i) l'impôt sur les bénéfices (the profit tax) ;
 - (ii) l'impôt sur le revenu (the income tax) ;
 - (iii) l'impôt sur la fortune (the property tax) ;
 - (iv) l'impôt foncier (the land tax) ;
 - (ci après dénommés "l'impôt arménien");
- b) en ce qui concerne la Belgique :
 - (i) l'impôt des personnes physiques;
 - (ii) l'impôt des sociétés;
 - (iii) l'impôt des personnes morales;

- (iv) l'impôt des non résidents;
- (v) la contribution complémentaire de crise;
y compris les précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques,
(ci après dénommés "l'impôt belge").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature analogue, compte tenu de la définition du paragraphe 1 du présent Article, qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent dans un délai raisonnable les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Chapitre II. Définitions

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

- a) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, l'Arménie ou la Belgique;
- b) le terme "Arménie" désigne la République d'Arménie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire, y compris les eaux intérieures, sur lequel, en vertu de sa législation interne et en conformité avec le droit international, la République d'Arménie exerce ses droits souverains et sa juridiction;
- c) le terme "Belgique" désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens, sur lequel, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce ses droits souverains et sa juridiction;
- d) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;
- e) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- f) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;
- g) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire, un bateau, un aéronef ou un véhicule routier ou ferroviaire, sauf lorsque ce navire, ce bateau, cet aéronef ou ce véhicule routier ou ferroviaire n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;
- h) l'expression "autorité compétente" désigne :
 - (i) en ce qui concerne l'Arménie, le Ministre des Finances et de l'Economie ou son représentant autorisé;

- (ii) en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;
- i) le terme "national" désigne :
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;
- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;
- d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier,
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse 9 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage ou d'exposition de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage ou d'exposition ;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans le premier Etat contractant pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise si cette personne :

- a) dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe; ou

b) ne disposant pas de ce pouvoir, conserve habituellement dans le premier Etat un stock de marchandises sur lequel elle prélève régulièrement des marchandises aux fins de livraison pour le compte de l'entreprise.

6. Une entreprise d'un Etat contractant n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux, aéronefs, véhicules routiers ou ferroviaires ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établisse-

ment stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement de frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent Article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres Articles de la présente Convention, les dispositions de ces Articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent Article.

Article 8. Trafic international

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Au sens du présent Article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires comprennent notamment :

a) les bénéfices provenant de la location de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires tout armés et équipés, et les bénéfices occasionnels provenant de la location coque nue de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules routiers ou ferroviaires exploités en trafic international;

b) les bénéfices provenant de l'usage ou de la location de conteneurs, à condition que ces bénéfices soient complémentaires ou accessoires par rapport aux bénéfices auxquels les dispositions du paragraphe 1 sont applicables.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à l'ajustement qu'il estime approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 pour cent du capital social de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent Article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit :

- a) d'intérêts liés à la vente à crédit par une entreprise à une autre entreprise d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou de biens d'investissements;
- b) d'intérêts de prêts de n'importe quelle nature non représentés par des titres au porteur et consentis par des entreprises bancaires;
- c) d'intérêts payés à l'autre Etat contractant, à ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou à ses collectivités locales.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent Article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens de la présente Convention.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui même, une subdivision politique, administrative ou territoriale, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 8 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent Article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques (ou les films ou bandes enregistrées utilisées pour la radio ou la télévision), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement.

Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, administrative ou territoriale, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable, conformément à sa législation, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'Article 6 (Revenus immobiliers) et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires, bateaux, aéronefs, véhicules routiers ou ferroviaires exploités en trafic international, ainsi que

de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux, aéronefs, véhicules routiers ou ferroviaires, ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou autres parts sociales dans une société dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16 (Tantièmes et Rémunérations de dirigeants de sociétés), 18 (Pensions), 19 (Fonctions publiques) et 20 (Professeurs et Etudiants), les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un bateau, d'un aéronef ou d'un véhicule routier ou ferroviaire exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes et rémunérations de dirigeants de sociétés

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

La disposition qui précède s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 reçoit de la société en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité personnelle en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident de l'autre Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'Article 15, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7 (Bénéfices des entreprises), 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes), dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les revenus qu'un artiste ou un sportif tire des activités visées au paragraphe 1, exercées dans un but non lucratif dans le cadre d'échanges culturels ou sportifs approuvés par les Gouvernements des Etats contractants, sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant dans lequel ces activités sont exercées.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions de l'Article 19 (Fonctions publiques), paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, les pensions et autres allocations, périodiques ou non, payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat. Cette disposition s'applique aussi aux pensions et allocations payées dans le cadre d'un régime

général organisé par un Etat contractant pour compléter les avantages prévus par ladite législation.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

i) possède la nationalité de cet Etat,

ou

ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des Articles 15 (Professions dépendantes), 16 (Tantièmes et Rémunérations de dirigeants de sociétés), 17 (Artistes et Sportifs) et 18 (Pensions) s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires ainsi qu'aux pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, administratives ou territoriales ou collectivités locales.

Article 20. Professeurs et étudiants

1. Les rémunérations quelconques des professeurs et autres membres du personnel enseignant, résidents d'un Etat contractant, qui séjournent dans l'autre Etat contractant pour y enseigner ou s'y livrer à des recherches scientifiques pendant une période n'excédant pas deux années à compter de la date d'arrivée de ces personnes dans une université de cet autre Etat sont exemptées d'impôt dans ledit autre Etat.

2. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

3. Les rémunérations payées à un étudiant, un apprenti ou un stagiaire, suivant les cas, pour des services rendus dans l'autre Etat contractant ne sont pas imposables dans cet

Etat pendant une période de 5 années à condition que ces services se rattachent à ses études, son entretien ou sa formation.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les Articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'Article 6 (Revenus immobiliers), paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les Articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'Article 6 (Revenus immobiliers), que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires, des bateaux, des aéronefs ou des véhicules routiers ou ferroviaires, exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux, aéronefs ou véhicules routiers ou ferroviaires, n'est imposable que dans cet Etat.

4. La fortune constituée par des actions ou autres parts sociales dans une société dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans un Etat contractant est imposable dans cet Etat.

5. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE IV. MÉTHODES POUR ELIMINER LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23. Elimination de la double imposition

I. En ce qui concerne l'Arménie, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) lorsqu'un résident de l'Arménie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, l'Arménie accorde :

- i) sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique;
- ii) sur l'impôt qu'elle perçoit sur la fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé en Belgique.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant déduction, qui correspond selon le cas aux revenus ou à la fortune imposables en Belgique.

b) lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident de l'Arménie reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Arménie, l'Arménie peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

2. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus ou possède des éléments de fortune qui sont imposés en Arménie conformément aux dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles des Articles 10 (Dividendes), paragraphe 2, 11 (Intérêts), paragraphes 2 et 7 et 12 (Redevances), paragraphes 2 et 6, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés;

b) sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes non exemptés d'impôt belge en vertu du c) ci après, en intérêts ou en redevances, l'impôt Arménien perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus;

c) les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de l'Arménie sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge ;

d) lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Arménie ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes

imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéficiaires ont aussi été exemptés d'impôt en Arménie en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

Article 24. Non discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article 1 (Personnes visées), aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions de l'Article 9 (Entreprises associées), paragraphe 1, de l'Article 11 (Intérêts), paragraphe 7 ou de l'Article 12 (Redevances), paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'Article 2 (Impôts visés), aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours

prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'Article 24 (Non discrimination), paragraphe 1, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues par cette Convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 26. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements appropriés pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'Article 1 (Personnes visées). Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement, le recouvrement ou la gestion des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Les autorités compétentes instituent, par voie de consultations, des conditions, des méthodes et des techniques appropriées pour les questions faisant l'objet de tels échanges de renseignements, y compris, le cas échéant, des renseignements en matière d'évasion fiscale.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants se prêtent mutuellement aide et assistance en vue de notifier et de recouvrer les impôts visés par la présente Convention ainsi que tous additionnels, accroissements, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal afférents auxdits impôts lorsque ces créances fiscales sont exigibles et ne sont plus susceptibles de recours en application des lois ou règlements de l'Etat requérant l'assistance.

2. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis procède à la notification et au recouvrement des créances fiscales de l'Etat requérant suivant la législation et la pratique administrative applicables à la notification et au recouvrement de ses propres créances fiscales, à moins que la Convention n'en dispose autrement.

3. Les demandes d'assistance introduites par l'autorité compétente d'un Etat contractant en vue du recouvrement de ces impôts comportent une attestation de cette autorité certifiant que, selon les lois de cet Etat, lesdits impôts sont définitifs. Aux fins du présent Article, un impôt est définitif lorsqu'un Etat contractant a le droit de le recouvrer en vertu de son droit interne et que le contribuable n'a plus aucun droit de s'opposer au recouvrement.

4. La demande de recouvrement d'un Etat contractant qui a été acceptée par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant est traitée par cet autre Etat comme si cette demande se rapportait à son propre impôt. L'Etat requis n'est pas obligé de donner suite à la demande de l'Etat requérant si celui-ci n'a pas épuisé sur son propre territoire tous les moyens de recouvrement de sa créance fiscale.

5. La demande d'assistance en vue du recouvrement d'une créance fiscale est accompagnée :

- a) d'une copie officielle du titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant;
- b) d'une copie officielle de tout autre document exigé dans l'Etat requérant pour le recouvrement; et
- c) s'il y a lieu, d'une copie certifiée conforme de toute décision passée en force de chose jugée et émanant d'un organe administratif ou d'un tribunal.

6. Le titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant produit les mêmes effets dans l'Etat requis.

7. Les questions concernant le délai de prescription de la créance fiscale sont régies exclusivement par la législation de l'Etat requérant.

8. Les actes de recouvrement accomplis par l'Etat requis à la suite d'une demande d'assistance et qui, suivant la législation de cet Etat, auraient pour effet de suspendre ou

d'interrompre le délai de prescription ont le même effet au regard de la législation de l'Etat requérant. L'Etat requis informe l'Etat requérant des mesures prises à cette fin.

9. Les créances fiscales pour le recouvrement desquelles une assistance est demandée ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis.

10. Aucune disposition du présent Article ne peut être interprétée comme imposant à l'un ou l'autre Etat contractant l'obligation de prendre des mesures administratives d'une nature différente de celles auxquelles il recourt pour le recouvrement de ses propres impôts, ou qui seraient contraires à sa conception de l'ordre public.

11. Les sommes recouvrées par l'autorité compétente d'un Etat contractant en vertu des dispositions du présent Article sont transférées à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Toutefois, à moins que les autorités compétentes des Etats contractants en conviennent autrement, les frais ordinaires exposés en vue de recouvrer l'impôt sont supportés par l'Etat requis.

12. Les dispositions de l'Article 26 (Echange de renseignements), paragraphe 1, s'appliquent également à tout renseignement porté, conformément au présent Article, à la connaissance de l'autorité compétente d'un Etat contractant.

13. En ce qui concerne les créances fiscales d'un Etat contractant qui font l'objet d'un recours ou sont encore susceptibles d'un recours, l'autorité compétente de cet Etat peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci. Les dispositions des paragraphes précédents sont applicables mutatis mutandis à ces mesures.

Article 28. Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Entrée en vigueur

1. Chaque Etat contractant notifiera à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant celui de la réception de la seconde de ces notifications.

2. Les dispositions de la Convention s'appliqueront :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin à partir du 31 décembre de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

c) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant au 1er janvier de toute année postérieure à celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 30. Amendements

Les modifications et ajouts à la présente Convention seront apportées d'un commun accord par les Etats contractants dans un protocole qui fera partie intégrante de la Convention. Ce protocole sera ratifié de la même façon que la présente Convention.

Article 31. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention s'appliquera pour la dernière fois :

- a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation;
- b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin avant le 31 décembre de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
- c) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant au 1er janvier de l'année de la dénonciation.

En Foi de Quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Bruxelles, le 7 juin 2001, en double exemplaire, en langues anglaise, arménienne, française et néerlandaise, les quatre textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaut en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Royaume de Belgique :

LOUIS MICHEL

Pour la République D'Arménie :

VARTAN OSKANIAN

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la République d'Arménie et le Royaume de Belgique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention :

1. Ad Article 4 (Résident), paragraphe 2 :

Afin de déterminer si un résident a le centre de ses intérêts vitaux dans un Etat contractant, il est notamment tenu compte des critères suivants :

- le lieu où sa famille séjourne réellement de manière habituelle;
- le fait qu'il revient habituellement dans cet Etat contractant après une absence pour raisons professionnelles;
- la durée de son séjour dans l'autre Etat contractant;
- le lieu où il développe ses relations sociales et ses activités politiques et culturelles;
- le lieu où il exerce son activité professionnelle;
- le lieu d'où il administre sa fortune.

2. Ad Article 4 (Résident), paragraphe 3 :

Le siège de direction effective d'une personne autre qu'une personne physique désigne le lieu où se déroulent l'activité de direction, la conduite des affaires et la gestion des intérêts de cette personne. Afin de déterminer où ce lieu est situé, il est tenu compte des critères suivants :

- le lieu où se tiennent les assemblées générales des actionnaires;
- le lieu où se réunit le conseil d'administration;
- le lieu où se concentre l'administration générale journalière de cette personne ; il est notamment tenu compte du lieu où sont situés les bureaux de la direction, le département commercial, la comptabilité centrale et les archives .

En cas de divergence, le dernier critère prévaudra.

Il est entendu que le fait qu'une personne autre qu'une personne physique est contrôlée par une personne, autre qu'une personne physique, qui est un résident de l'autre Etat contractant ne fait pas de la première personne un résident de cet autre Etat.

3. Ad Article 10 (Dividendes), paragraphe 3 :

Le terme " dividendes " employé à l'Article 10 (Dividendes), paragraphe 3, désigne également les intérêts payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à une personne physique qui détient des actions de cette société ou d'autres parts bénéficiaires, ou qui est membre du conseil d'administration ou de surveillance de cette société ou qui exerce des fonctions d'une nature similaire dans cette société, ainsi que les intérêts payés au conjoint et aux enfants de cette personne physique, lorsque ces intérêts sont soumis au même régime fiscal que les dividendes par la législation fiscale de cet Etat contractant.

4. Ad Article 11 (Intérêts), paragraphe 4 :

Au sens de l'Article 11 (Intérêts), le terme " intérêts " ne comprend pas les intérêts traités comme des dividendes en vertu du point 3 du présent Protocole.

5. Ad Article 12 (Redevances), paragraphe 3 :

Pour l'application de l'Article 12 (Redevances), paragraphe 3, de la Convention, ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique, les rémunérations payées pour l'assistance ou des services techniques ; ces rémunérations sont imposables conformément aux dispositions de l'Article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'Article 14 (Professions indépendantes), suivant les cas.

6. Ad Article 13 (Gains en Capital), paragraphe 4 :

Il est entendu que les gains provenant de l'aliénation d'actions ne sont imposables dans l'Etat contractant concerné que dans la mesure où la valeur de ces actions provient directement de biens immobiliers situés dans cet Etat.

7. Ad Article 22 (Fortune), paragraphe 4 :

Il est entendu que la fortune constituée par des actions ou autres parts sociales n'est imposable dans l'Etat contractant concerné que dans la mesure où la valeur de ces actions ou parts sociales provient directement de biens immobiliers situés dans cet Etat.

8. Ad Article 29 (Entrée en vigueur) :

Les dispositions de la Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de l'Union des Républiques socialistes soviétiques pour éviter la double imposition des revenus et de la fortune, signée à Bruxelles le 17 décembre 1987, cesseront de s'appliquer à tout impôt belge ou arménien afférent à des revenus pour lesquels la présente Convention produit ses effets à l'égard de cet impôt, conformément aux dispositions de l'Article 29 (Entrée en vigueur), paragraphe 2.

En Foi de Quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Bruxelles, le 7 juin 2001, en double exemplaire, en langues anglaise, arménienne, française et néerlandaise, les quatre textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Royaume de Belgique :

LOUIS MICHEL

Pour la République d'Arménie :

VARTAN OSKANIAN

No. 40790

**Belgium (on behalf of Belgium and Luxembourg in the name
of the Belgo-Luxembourg Economic Union)
and
Thailand**

**Agreement between the Belgo-Luxembourg Economic Union and the Government of
the Kingdom of Thailand on the reciprocal promotion and protection of
investments (with annex). Brussels, 12 June 2002**

Entry into force: *19 September 2004 by the exchange of instruments of ratification, in
accordance with article 12*

Authentic texts: *Dutch, English, French and Thai*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 10 December 2004*

**Belgique (agissant pour la Belgique et le Luxembourg, au
nom de l'Union économique belgo-luxembourgeoise)
et
Thaïlande**

**Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et le Gouvernement du
Royaume de Thaïlande concernant l'enconragement et la protection réciproques
des investissements (avec annexe). Bruxelles, 12 juin 2002**

Entrée en vigueur : *19 septembre 2004 par échange des instruments de ratification,
conformément à l'article 12*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais, français et thaï*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 10 décembre
2004*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE
EN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK THAILAND
INZAKE
DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING
VAN INVESTERINGEN**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
handelend mede in naam van
de Regering van het Groothertogdom Luxemburg, krachtens bestaande overeenkomsten,
de Vlaamse Regering,
de Waalse Regering,
en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest,
enerzijds,

en

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK THAILAND,
anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen") ;

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen door investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij gunstige voorwaarden te scheppen op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij ;

ARTIKEL 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term :

1. "investeerder" met betrekking tot elk van beide Overeenkomstsluitende Partijen :
 - a) natuurlijke personen die volgens het recht van die Overeenkomstsluitende Partij de nationaliteit hebben of staatsburger zijn ;
 - b) rechtspersonen die zijn opgericht krachtens de wetgeving van die Overeenkomstsluitende Partij en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van die Overeenkomstsluitende Partij ;
 - c) rechtspersonen die niet zijn opgericht krachtens het recht van die Overeenkomstsluitende Partij :
 - (i) waarvan meer dan 50% van de eigen middelen in handen is van natuurlijke of rechtspersonen van die Overeenkomstsluitende Partij ; of
 - (ii) ten aanzien van wie natuurlijke of rechtspersonen een meerderheid van de bestuurders kunnen aanstellen of hun werkzaamheden op een andere rechtmatige wijze kunnen sturen.
2. "investerings" alle soorten vermogensbestanddelen die in een sector of economische activiteit worden geïnvesteerd of geherinvesteerd. Voor de toepassing van deze Overeenkomst worden, onder andere, beschouwd als investeringen :
 - a) roerende en onroerende zaken, alsmede andere zakelijke rechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten ;
 - b) aandelen, maatschappelijke aandelen en alle andere vormen van deelneming in bedrijven die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen ;
 - c) obligaties, tegoeden en gelijk welke prestatie krachtens een overeenkomst die financiële waarde heeft ;
 - d) patenten, andere rechten van industriële eigendom, handelsnamen en andere intellectuele eigendomsrechten, en goodwill, die zijn erkend door de wetgeving van de Overeenkomstsluitende Partij waar de investering wordt gedaan ;
 - e) publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering", voor zover de verandering of de herinvestering werd goedgekeurd, als bepaald in artikel 2 van deze

4. “grondgebied” : het grondgebied van het Koninkrijk België, het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk Thailand, evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van de betreffende Staten uitstrekken en waarin deze, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefenen met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen.
5. “vrij te gebruiken valuta” : de valuta die door het Internationaal Monetair Fonds bijwijken worden aangeduid als vrij te gebruiken valuta, als bepaald in de Overeenkomst betreffende het Internationaal Monetair Fonds en de latere wijzigingen ervan.

ARTIKEL 2

Toepassingsgebied

1. Deze Overeenkomst is alleen van toepassing :
 - a) met betrekking tot investeringen op het grondgebied van het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, op alle investeringen die worden gedaan door Thaise investeerders overeenkomstig de betreffende wetten en voorschriften van België en het Groothertogdom Luxemburg ;
 - b) met betrekking tot investeringen op het grondgebied van het Koninkrijk Thailand, op alle investeringen die overeenkomstig de wetten en voorschriften van Thailand worden gedaan door Belgische of Luxemburgse investeerders, die daartoe de schriftelijke toelating van de bevoegde Thaise autoriteit hebben ontvangen. Het verzoek om toelating wordt onmiddellijk behandeld en de uitkomst wordt zonder onnodige vertraging meegedeeld, overeenkomstig de criteria van de Bijlage bij deze Overeenkomst.
2. Met betrekking tot de investeringen op het grondgebied van het Koninkrijk Thailand, staat het Belgische of Luxemburgse investeerders vrij bedoelde toelating te vragen voor een investering, ongeacht of deze voor of na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werd gedaan.

ARTIKEL 3

Bevordering van investeringen

Binnen het kader van haar plannen en beleid, bevordert en vergemakkelijkt elke Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied investeringen door investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij.

ARTIKEL 4

Behandeling van investeringen

1. a) investeringen die door investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij worden gedaan op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, en de opbrengst daarvan, krijgen een eerlijke en rechtvaardige behandeling ;
 - b) investeringen en de opbrengst ervan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij krijgen te allen tijde een eerlijke en rechtvaardige behandeling evenals volledige bescherming en zekerheid op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij. Een Overeenkomstsluitende Partij zal het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de vervreemding op haar grondgebied van investeringen door investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij, door onredelijke of discriminatoire maatregelen in rechte of in feite niet belemmeren ;
 - c) de behandeling en bescherming als bedoeld onder de letters (a) en (b) zijn ten minste gelijk aan die welke een Overeenkomstsluitende Partij aan haar eigen investeerders toekent dan wel aan de investeerders van de meest begunstigde natie, zo deze gunstiger is. Deze behandeling en bescherming mogen in geen geval minder gunstig zijn dan bepaald in het internationaal recht.
2. Naast de verplichtingen waarin deze Overeenkomst voorziet, komt elke Overeenkomstsluitende Partij alle verplichtingen na die zij is aangegaan met betrekking tot investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij.

ARTIKEL 5

Onteigening

1. Ingeval de investeringen van een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks worden onteigend of genationaliseerd, ontvangt de betrokken investeerder op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling met betrekking tot de getroffen maatregel. Zodanige maatregel wordt alleen genomen in het algemeen belang en gaat vergezeld van een schadeloosstelling. Deze is gelijk aan de marktwaarde die de onteigende investering had op de dag voorafgaand aan de maatregel en is daadwerkelijk inbaar. Ze wordt onverwijld uitgekeerd in vrij te gebruiken valuta overeenkomstig de voorschriften en de beginselen van internationaal recht.

Verder dient bij onteigening of nationalisering een heoorlijke rechtsgang in acht te worden genomen.

De schadeloosstelling dient rente te omvatten tegen de gangbare commerciële rentevoet voor de betreffende valuta vanaf de datum waarop het bedrag verschuldigd is tot de datum van betaling.

Aan investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand, wordt door laatstbedoelde Overeenkomstsluitende Partij wat restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, tenminste een gelijke behandeling toegekend dan die welke de laatstbedoelde Overeenkomstsluitende Partij toekent aan de investeerders van de meest begunstigde natie.

2. Indien een Overeenkomstsluitende Partij vermogensbestanddelen onteigent van een bedrijf dat is opgericht volgens de wetgeving die in ongeacht welk deel van haar grondgebied van kracht is en waar een investeerder van de andere Overeenkomstsluitende Partij aandelen in heeft, waarborgt zij dat het bepaalde in punt (1) van dit artikel voor zover wordt toegepast dat de investeerder van de andere Overeenkomstsluitende Partij die de aandelen bezit, de in dat punt bedoelde schadeloosstelling ontvangt.
3. Onverminderd de bovenstaande bepalingen van dit artikel, wordt de investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij met betrekking tot de aldaar behandelde kwesties op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling toegekend die niet minder gunstig is dan die welke laatstbedoelde Overeenkomstsluitende Partij toekent aan haar eigen investeerders of aan investeerders van de meest begunstigde natie.
4. De investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij die worden getroffen door onteigening of nationalisering hebben volgens de wetgeving van de andere Overeenkomstsluitende Partij het recht om overeenkomstig de in de punten (1) en (2) uiteengezette beginselen, een toetsing van hun zaak en de waardebepaling van hun investering door een rechterlijke of ander onafhankelijke instantie te vragen. De Overeenkomstsluitende Partij die de onteigening uitvoert doet al het nodige om de toetsing zo vlug mogelijk te laten plaatsvinden.

ARTIKEL 6

Overmaking van investeringen en opbrengsten

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij waarborgt dat investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij het kapitaal en de opbrengsten van hun investeringen na aftrek van de gebruikelijke taken en kosten, vrij kunnen overmaken.
2. De inkomsten van onderdanen van een Overeenkomstsluitende Partij die in het kader van een investering mogen werken op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, mogen in vrij te gebruiken valuta worden overgemaakt.
3. Overmakingen geschieden in vrij te gebruiken valuta tegen de op de dag van overnaking geldende wisselkoers.
4. De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke worden toegestaan aan investeerders van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 7

Subrogatie

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of een door haar aangewezen instantie een investeerder betaalt op grond van een verzekering ter dekking van niet-commerciële risico's ter zake van een investering of een deel daarvan op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, erkent de laatstbedoelde Overeenkomstsluitende Partij :
 - a) de overdracht, overeenkomstig de wetgeving of een wettelijke transactie, van de rechten of de vorderingen van bedoelde investeerder aan de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de door haar aangewezen instantie ; en
 - b) dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de door haar aangewezen instantie ingevolge subrogatie de rechten van bedoelde investeerder kan uitoefenen en aanspraak maken op diens vorderingen.
2. Eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of een door haar aangewezen instantie kan dienovereenkomstig en zo ze zulks wenst, dezelfde rechten en vorderingen laten gelden als de rechtsvoorganger.
3. Ontvangt de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij op basis van een overdracht als bedoeld onder letter (a), Iste lid van dit artikel bedragen in de wettelijke munt van de andere Overeenkomstsluitende Partij of daarmee verband houdende tegoeden, dan kan de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij vrij beschikken over zodanige bedragen en tegoeden om haar uitgaven op het grondgebied van de laatstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij te bekostigen.

ARTIKEL 8

Excepties

1. In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen, genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij de meestbegunstigingsbehandeling.
2. De bepalingen van deze Overeenkomst betreffende de toekenning van de meestbegunstigingsbehandeling mogen niet zodanig worden uitgelegd dat een Overeenkomstsluitende Partij verplicht is investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij mede het voordeel te laten genieten van een behandeling, voorkeur of voorrecht voortvloeiend uit :
 - a) de oprichting of uitbreiding van een douane-unie, een vrijhandelszone, een gemeenschappelijke externe tariefzone of een monetaire unie dan wel een regionaal economisch samenwerkingsverband ; of

- c) een overeenkomst met een derde land of landen in dezelfde geografische regio die de bevordering van regionale samenwerking op economisch, sociaal, industrieel, monetair of arbeidsgebied ten doel heeft ; of
- d) enige andere internationale overeenkomst of regeling dan wel nationale wetgeving die geheel of hoofdzakelijk betrekking heeft op belastingen.

ARTIKEL 9

Meestbegunstigingsbehandeling

- 1. Alle bepalingen van deze Overeenkomst betreffende de toekenning van een behandeling die niet minder gunstig is dan de behandeling die wordt toegekend aan de investeerders van de meestbegunstigde natie worden uitgelegd in de zin dat de behandeling onmiddellijk en onvoorwaardelijk moet worden toegekend.
- 2. Indien krachtens deze Overeenkomst mag worden gekozen voor de toekenning van een nationale behandeling dan wel een behandeling die niet minder gunstig is dan die welke wordt toegekend aan de investeerders van de meestbegunstigde natie in verband met gelijk welke kwestie, dan mag de begunstigde partij één van beide oplossingen kiezen, naar gelang van het geval.

ARTIKEL 10

Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen

- 1. Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen betreffende de uitlegging of de toepassing van deze Overeenkomst dienen, zo mogelijk, te worden beslecht door middel van overleg of onderhandelingen.
- 2. Indien een geschil tussen de Overeenkomstsluitende Partijen niet op die manier kan worden beslecht binnen zes maanden, wordt het op verzoek van één van beide Overeenkomstsluitende Partijen voorgelegd aan een scheidsgerecht.
- 3. Het scheidsgerecht wordt voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze samengesteld :
 - a) elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een lid van het scheidsgerecht. Beide scheidsmannen kiezen dan een onderdaan van een derde Staat die, mits beide Overeenkomstsluitende Partijen hiermee instemmen, wordt benoemd tot voorzitter van het scheidsgerecht ;
 - b) bedoelde leden en de voorzitter worden benoemd binnen onderscheidenlijk twee en vier maanden, te rekenen vanaf de datum waarop één van de Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar

4. Indien de noodzakelijke benoemingen niet binnen de in het derde lid van dit artikel genoemde termijnen zijn verricht, kan één van beide Overeenkomstsluitende Partijen, indien er geen andere ter zake doende overeenkomst is, de president van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoemingen te verrichten. Indien de president onderdaan is van één van beide Overeenkomstsluitende Partijen of indien hij anderszins belet is om bedoelde functie te vervullen, wordt de vice-president verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten. Indien de vice-president onderdaan is van één van beide Overeenkomstsluitende Partijen of indien ook hij belet is om bedoelde functie te vervullen, wordt het Lid van het Internationale Gerechtshof dat na hem het hoogst in anciënniteit is en dat geen onderdaan is van één van beide Overeenkomstsluitende Partijen verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten.
5.
 - a) Het scheidsgerecht neemt zijn beslissing bij meerderheid van stemmen. Deze beslissing is bindend voor beide Overeenkomstsluitende Partijen ;
 - b) Onverminderd de bevoegdheid van het scheidsgerecht een andere kostenregeling uit te werken, draagt elke Overeenkomstsluitende Partij de kosten van haar eigen lid van het scheidsgerecht en van haar vertegenwoordiging in de arbitrageprocedure ; de kosten van de voorzitter en de overige kosten worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen ;
 - c) In verband met alle andere punten dan deze die onder de letters (a) en (b) van dit lid aan bod kwamen, stelt het scheidsgerecht zijn eigen procedure vast.

ARTIKEL 11

Regeling van geschillen tussen een investeerder van een Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij

1. Investeringsgeschillen tussen een investeerder van een Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij worden in der minne geregeld door middel van onderhandelingen of overleg.
2. Wanneer zodanig geschil niet kan worden geregeld binnen zes maanden na schriftelijke kennisgeving ervan kan het, naar keuze van de desbetreffende investeerder, voor arbitrage worden voorgelegd aan :
 - a) het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opgesteld (ICSID-Verdrag), op voorwaarde dat de Overeenkomstsluitende Partij bij het geschil en de Overeenkomstsluitende Partij waarvan de investeerder onderdaan is, partij zijn bij het ICSID-Verdrag ; of
 - b) de Regels betreffende de Aanvullende Voorziening van de I.C.S.I.D, op voorwaarde dat één van de Overeenkomstsluitende Partijen partij is bij het ICSID-Verdrag ; dan

- c) een internationale scheidsrechter of een ad hoc scheidsgerecht dat is opgericht overeenkomstig het arbitragereglement van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (UNCITRAL). Overeenkomstig het arbitragereglement worden de benoemingen verricht door de Secretaris-generaal van de ICSID.
3. Elke arbitrage als bedoeld in lid 2 vindt plaats in een Staat die partij is bij het VN-Verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraken, gesloten te New York op 10 juni 1958.
4. Wanneer de investeerder ervoor kiest het geschil voor te leggen aan arbitrage door de ICSID als bedoeld in lid 2 (a), stemt elke Overeenkomstsluitende Partij er onherroepelijk mee in dat zulks gebeurt overeenkomstig de bepalingen van voornoemde Overeenkomst.
5. Elke Overeenkomstsluitende Partij stemt er onherroepelijk mee in dat een investeringsgeschil ter beslechting wordt voorgelegd aan de door de investeerder gekozen arbitrage als bedoeld in lid 2 (b) en (c).
6. De in artikel 5 bedoelde onherroepelijke instemming van elke Overeenkomstsluitende Partij en het voorleggen aan de arbitrage van het geschil door de investeerder waarvan sprake onder voornoemde punten dient te voldoen aan de voorwaarden als gesteld in :
 - a) de Regels betreffende de Aanvullende Voorziening van de I.C.S.I.D met betrekking tot de schriftelijke instemming van de Partijen bij een geschil ;
 - b) artikel I van het UNCITRAL-arbitragereglement met betrekking tot de schriftelijke instemming met het voorleggen van een geschil aan arbitrage door de Partijen bij een overeenkomst ; en
 - c) artikel II van het VN-Verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraken, gesloten te New York op 10 juni 1958, met betrekking tot "een schriftelijke overeenkomst".
7. Het scheidsgerecht laat zich in zijn uitspraak leiden door de nationale wetgeving, met inbegrip van de voorschriften inzake wetsconflicten, van de bij het geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partij op wiens grondgebied de investering werd gedaan alsmede door de bepalingen van deze Overeenkomst, de bepalingen van de bijzondere overeenkomst die met het oog op de investering werd aangegaan en de beginselen van het internationaal recht.
8. De overeenkomstig dit artikel gedane scheidsrechterlijke uitspraken zijn ten aanzien van de Partijen bij het geschil onherroepelijk en bindend. Elke Overeenkomstsluitende Partij dient het bepaalde in de uitspraak onverwijld uit te voeren en toe te zien op de tenuitvoerlegging ervan op haar grondgebied.
9. Bij een procedure ter beslechting van een investeringsgeschil kan een Overeenkomstsluitende Partij niet als verdediging aanvoeren of als vordering of compensatie dan wel op enige andere grond laten gelden dat de schade geheel of gedeeltelijk vergoed werd of zal worden op basis van een verzekering of een waarborgcontract. Wel is het de Overeenkomstsluitende Partij toegestaan te eisen dat haar het bewijs wordt overgelegd dat

ARTIKEL 12

Inwerkingtreding, looptijd en beëindiging

Deze Overeenkomst dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Bangkok worden uitgewisseld. De Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag na de datum waarop de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld en blijft gedurende een eerste periode van tien jaar van kracht. Nadien kan ze over de daaropvolgende periodes van tien jaar automatisch worden verlengd, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij het recht heeft de Overeenkomst schriftelijk te beëindigen, mits inachtneming van een voorafgaande opzeggingstermijn van twaalf maanden. Deze beëindiging kan op eender welk tijdstip gebeuren, eens er negen jaar verstreken zijn. Betreft het een investering die tijdens de looptijd van de Overeenkomst werd goedgekeurd, dan blijven de bepalingen van de Overeenkomst gedurende een periode van tien jaar na de datum van beëindiging van toepassing.

ARTIKEL 13

Slotbepaling

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van de Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, overeenkomstig diens wetgeving en voorschriften.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud, te Brussel, op 12 juni in het jaar 2002 overeenkomstig de christelijke tijdrekening en in het jaar 2545 overeenkomstig de boeddhistische tijdrekening, in de Nederlandse, de Franse, de Thaise en de Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

**VOOR DE BELGISCH- LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE :**

**Voor de Regering van het Koninkrijk België,
handelend zowel in eigen naam als in naam van
de Regering van het Groothertogdom
Luxemburg :**

**VOOR DE REGERING
VAN HET KONINKRIJK THAILAND :**

Voor de Vlaamse Regering :

**Paul Van Grembergen,
Minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid**

Voor de Waalse Regering :

**Guy Verhofstadt,
Eerste Minister**

**Voor de Regering
van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest :**

**Guy Verhofstadt,
Eerste Minister**

BIJVOEGSEL BIJ ARTIKEL 2 (1) (a)

1. Met de "bevoegde autoriteit" wordt bedoeld op het Comité voor goedkeuring van investeringen onder het voorzitterschap van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ingesteld bij de Overeenkomst ter bevordering en bescherming van investeringen tussen het Koninkrijk Thailand en andere landen.
2. De procedure voor het aanvragen van de goedkeuring van investeringen is de volgende :
 - a) investeerders van België of Luxemburg leggen het verzoek om een attest ter goedkeuring van hun investeringen via het Ministerie van Buitenlandse Zaken aan het Comité voor en verstrekken daarbij alle vereiste informatie betreffende hun investeringen ;
 - b) Het Comité bestudeert het verzoek van de investeerders zonder onnodige vertraging en stelt de investeerders in kennis van de uitkomst binnen 60 dagen na ontvangst van het verzoek. In uitzonderlijke gevallen kan het Comité, wanneer het zulks nodig acht, de termijn om het verzoek om goedkeuring te bestuderen met nog eens 60 dagen verlengen.
3. Het Comité kan met name zijn goedkeuring hechten aan investeringen met de volgende kenmerken :
 - a) er wordt voornamelijk gebruik gemaakt van lokale inbreng ;
 - b) ze strekken tot importsstitutie ;
 - c) ze zijn arbeidsintensief ;
 - d) ze zijn exportgericht ;
 - e) ze vallen onder de te bevorderen investeringen die verband houden met farmaceutische producten, elektronika, telecommunicatie enz. ;
 - f) ze behelzen de overdracht van know-how en technologie aan de Thaise onderdanen.

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION
AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND ON THE
RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

The Government of the Kingdom of Belgium, acting both in its own name and in the name of

the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg, by virtue of existing agreements,
the Walloon Government,
the Flemish Government,
and the Government of the Region of Brussels-Capital,
on the one hand,
and

The Government of the Kingdom of Thailand, on the other hand,
hereinafter referred to as the "Contracting Parties";

Desiring to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for investments by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party;

Have agreed as follows:

Article 1. Definitions

For the purposes of this Agreement:

1. The term "investor" shall mean with regard to either Contracting Party:
 - a) natural persons who, according to the law of that Contracting Party are considered to be its nationals or citizens;
 - b) juridical persons which are constituted in accordance with the legislation of that Contracting Party and having its registered office in the territory of that Contracting Party;
 - c) juridical persons not established under the law of that Contracting Party:
 - (i) in which more than 50 per cent of the equity interest is beneficially owned by natural or juridical persons of that Contracting Party; or
 - (ii) in relation to which natural or juridical persons of that Contracting Party have the power to name a majority of their directors or otherwise legally direct their actions.
2. The term "investments" shall mean any kind of assets invested or reinvested in any sector of economic activity. The following shall, inter alia, be considered as investments for the purpose of this Agreement:
 - a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, pledges, usufruct and similar rights;

- b) shares, corporate rights and any other kind of shareholdings in companies constituted in the territory of one Contracting Party;
- c) bonds, claims to money and to any performance under contract having financial value;
- d) patents, other industrial property rights, trade names, and other intellectual property rights as well as goodwill that may be recognized by the laws of the Contracting Party in which the investment is made;
- e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

Any alteration of the form in which assets are invested or are reinvested shall not affect their character as an investment, provided that such alteration or reinvestment has also been approved under Article 2 of this Agreement.

3. the term "returns" shall mean the amounts yielded by an investments and, in particular, though not exclusively, shall include profit, interest, capital gains, dividends, royalties or fees.

4. the term "territory" shall apply to the territory of the Kingdom of Belgium, to the territory of the Grand-Duchy of Luxemburg, and to the territory of the Kingdom of Thailand as well as to the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters, of the States concerned and upon which the latter exercise, in accordance with international law, their sovereign rights and their jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting, and preserving natural resources.

5. the term "freely usable currencies" shall mean currencies that the International Monetary Fund determines, from time to time, as freely usable currencies in accordance with the Article s of Agreement of the International Monetary Fund and Amendments thereafter.

Article 2. Scope of application

- 1. This Agreement shall only apply:
 - a) in respect of investments in the territory of the Kingdom of Belgium, and in the Grand-Duchy of Luxemburg, to all investments made by investors of Thailand which are invested under the relevant laws and regulations of Belgium and of the Grand-Duchy of Luxemburg;
 - b) in respect of investments in the territory of the Kingdom of Thailand, to all investments made, in accordance with law and regulations of Thailand, by investors of Belgium or Luxemburg which have received written approval from the competent authority of Thailand. The application for approval shall be processed in an expeditious manner and the result of the consideration will be given without undue delay in accordance with the criteria appearing in the Annex to this Agreement.
- 2. In respect of investments in the territory of the Kingdom of Thailand, investors of Belgium or Luxemburg shall be free to apply for such approval in respect of any investment whether made before or after the entry into force of this Agreement.

Article 3. Promotion of investment

Each Contracting Party shall, having regard to its plans and policies, encourage and facilitate investments in its territory by the investors of the other Contracting Party.

Article 4. Treatment of investment

1. a) Investments made by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, and also the returns therefrom, shall receive treatment which is fair and equitable;

b) Investments and returns of investors of each Contracting Party shall at all times be accorded fair and equitable treatment and shall enjoy full protection and security in the territory of the other Contracting Party. Neither Contracting Party shall in any way impair in law or in practice by unreasonable or discriminatory measures the management, maintenance, use, enjoyment or disposal of investments in its territory of investors of the other Contracting Party;

c) Treatment and protection accorded by subparagraphs (a) and (b) shall be at least the same as those accorded by each Contracting Party to its own investors, or to the investors of the most favoured nation if these are more favourable. They shall in no case be less favourable than those recognized by international law.

2. Each Contracting Party shall observe any obligation, additional to those specified in this Agreement, into which it may have entered with regard to investments made by investors of the other Contracting Party.

Article 5. Expropriation

1. In any case where investments of an investor of one Contracting Party are subjected, directly or indirectly, to any measure of expropriation or nationalization, the investor concerned shall be accorded in the territory of the other Contracting Party fair and equitable treatment in relation to any such measure. No such measure shall be taken except for public purposes and against payment of compensation. Such compensation shall amount to the actual market value of the investment expropriated on the day before the measure was taken, and shall be effectively realizable. It shall be made without delay, and shall be in freely usable currencies in keeping with standards and accepted principles of international law.

Expropriation or nationalization measures should also comply with due process of law.

Compensation shall also include interest at a commercial rate established on a market basis for the currency in question from the date when the payment is due until the date of actual payment.

Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to the investors of the most favoured nation.

2. Where a Contracting Party expropriates assets of a company which is incorporated or constituted under the law in force in any part of its territory, and in which an investor of the other Contracting Party owns shares, it shall ensure that the provisions of paragraph (1) of this Article are applied to the extent necessary to guarantee compensation as specified therein to such investor of the other Contracting Party who is the owner of those shares.

3. Without prejudice to the foregoing provisions of this Article, the investors of one Contracting Party shall, in respect of any matter dealt with therein, be accorded in the territory of the other Contracting Party treatment not less favourable than that accorded to the investors of the latter Contracting Party or of the most favoured nation.

4. The investors of either Contracting Party affected by expropriation or nationalization shall have a right, under the law of the other Contracting Party, to review, by a judicial or other independent authority of that Contracting Party, of his or its case and of the valuation of his or its investment in accordance with the principles set out in paragraphs 1 and 2. The Contracting Party making the expropriation shall make every endeavour to ensure that such review is carried out promptly.

Article 6. Transfer of investments and returns

1. Each Contracting Party shall guarantee to the investors of the other Contracting Party the free transfer of the capital and of all the returns relating to their investments after the payments of usual taxes and costs.

2. The earnings of nationals of either Contracting Party who are allowed to work in connection with an investment in the territory of the other Contracting Party shall also be freely transferred in freely usable currency.

3. Transfers shall be made in a freely usable currency at the rate applicable on the day transfers are made.

4. The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted to the investors of the most favoured nation.

Article 7. Subrogation

1. If either Contracting Party or an agency designated by it makes payment to an investor under a policy of insurance covering non-commercial risks, which it has given in respect of any investment or any part thereof in the territory of the other Contracting Party, the latter Contracting Party shall recognize:

- a) the assignment, whether under law or pursuant to a legal transaction, of any right or claim from such an investor to the former Contracting Party or its designated agency; and
- b) that the former Contracting Party or its designated agency is entitled by virtue of subrogation to exercise the rights and enforce the claims of such an investor.

2. The former Contracting Party or its designated agency shall, accordingly, be entitled to assert, if it so desires, any such right or claim to the same extent as its predecessor in title.

3. If the former Contracting Party acquires amounts in the lawful currency of the other Contracting Party or credits thereof by virtue of an assignment under subparagraph (a) of paragraph (1) of this Article, such amounts and credits shall be freely available to the former Contracting Party for the purpose of meeting its expenditure in the territory of the latter Contracting Party.

Article 8. Exceptions

1. In all matters relating to the treatment of investments the investors of each Contracting Party shall enjoy most-favoured-nation treatment in the territory of the other Contracting Party.

2. The provisions of this Agreement relating to the grant of the most favoured nation treatment shall not be construed so as to oblige one Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege which may be extended by the other Contracting Party by virtue of:

a) the formation or extension of a custom union or a free trade area or a common external tariff area or a monetary union or a regional association for economic cooperation; or

b) the adoption of an agreement designed to lead to the formation or extension of such a union or area within a reasonable length of time; or

c) any arrangement with a third country or countries in the same geographical region designed to promote regional cooperation in the economic, social, labour, industrial or monetary fields; or

d) any international agreement or arrangement, or any domestic legislation, relating wholly or mainly to taxation.

Article 9. More favourable treatment of investment

1. All the provisions of this Agreement relative to the grant of treatment not less favourable than that accorded to the investors of the most favoured nation shall be interpreted as meaning that such treatment shall be accorded immediately and unconditionally.

2. Wherever this Agreement makes alternative provisions for the grant of national treatment or of treatment not less favourable than that accorded to the investors of the most favoured nation in respect of any matter, the option as between these alternatives shall rest with the beneficiary side in each particular case.

Article 10. Disputes between the Contracting Parties

1. Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, if possible, be settled through consultation or negotiation.

2. If a dispute between the Contracting Parties cannot thus be settled within six months, it shall at the request of either Contracting Party, be submitted to an arbitral tribunal.

3. Such an arbitral tribunal shall be constituted for each individual case as follow:

a) each Contracting Party shall appoint one member, and these two members shall then select a national of a third State who on approval by the two Contracting Parties shall be appointed Chairman of the tribunal;

b) the said members shall be appointed within two months, and the Chairman within four months, from the date on which either Contracting Party shall have informed the other Contracting Party that it proposes to submit the dispute to an arbitral tribunal.

4. If, within the periods specified in paragraph (3) of this Article, the necessary appointments have not been made, either Contracting Party may, in the absence of any other relevant agreement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments. If the President is a national of either Contracting Party or if he is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President shall be invited to make the necessary appointments. If the Vice-President is a national of either Contracting Party or if he, too, is prevented from discharging the said function, the member of the International Court of Justice next in seniority who is not a national of either Contracting Party shall be invited to make the necessary appointments.

5. a) The arbitral tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be binding on both Parties;

b) Subject to the power of the arbitral tribunal to give a different ruling concerning costs, the cost of its own member and of its representation in the arbitral proceedings shall be borne by each Contracting Party and the cost of the Chairman and the remaining costs shall be borne in equal parts by the two Contracting Parties;

c) In all respects other than those specified in subparagraphs (a) and (b) of this paragraph, the arbitral tribunal shall determine its own procedure.

Article 11. Settlement of disputes between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party

1. Any dispute concerning an investment between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be settled amicably through consultation and negotiation.

2. If any such dispute cannot be settled within six months following the date on which the dispute has been raised through written notification, the dispute may, at the selection of the investor concerned, be submitted to arbitration:

a) to the International Center for Settlement of Investment Disputes (ICSID), established pursuant to the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of the other States, opened for signature at Washington D. C. on 18 March, 1965 (ICSID Convention), provided that both the disputing Contracting Party and the Contracting Party of the investor are parties to the ICSID Convention; or

b) under the Additional Facility Rules of ICSID, provided that one of the Contracting Parties is a party to the ICSID Convention; or

c) to an international arbitrator or ad hoc arbitration tribunal established under the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law

(UNCITRAL). The appointing authority under the UNCITRAL Rules shall be the Secretary-General of ICSID.

3. Any arbitration under paragraph 2 shall be held in a state that is a party to the United Nations Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards, done at New York, June 10, 1958.

4. In case the investor selects to submit the dispute to arbitration under the ICSID as stated in paragraph 2 (a), each Contracting Party shall give irrevocable consent to such submission in accordance with the provisions of the said Convention.

5. Each Contracting Party shall give irrevocable consent to the submission of any investment dispute for settlement by arbitration in accordance with the choice of the investor under paragraph 2 (b) and (c).

6. The consent given by each Contracting Party in paragraph 5 and the submission of the dispute by an investor under the said paragraphs shall satisfy the requirements of:

a) The Additional Facility Rules of ICSID for written consent of the parties to a dispute; and

b) Article I of the UNCITRAL Arbitration Rules for an agreement in writing on referral to arbitration by the parties to a contract; and

c) Article II of the United Nations Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards, done at New York, June 10, 1958, for "an agreement in writing".

7. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made, as well as on the basis of the provisions of this Agreement, of the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment, and of the principles of international law.

8. Any arbitral award rendered pursuant to this Article shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party shall carry out without delay the provisions of any such award and provide in its territory for the enforcement of such award.

9. In any proceeding involving an investment dispute, a Contracting Party shall not assert, as a defense, counterclaim, right of set-off or for any other reason, that the indemnification or other compensation for all or part of the alleged damage has been received or will be received pursuant to an insurance or guarantee contract, but the Contracting Party may require evidence that the compensating party agrees to that the investor exercises the right to claim compensation.

Article 12. Entry into force, duration and termination

This Agreement shall be subject to ratification and the instruments of ratification shall be exchanged at Bangkok as soon as possible. The Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the date of the exchange of instruments of ratification and shall remain in force for an initial period of ten years. It shall thereafter continue in force for renewable periods of ten years automatically, subject to the right of either Contracting Party to terminate it by twelve months' prior notice in writing to the other Contracting Party, which notice

may be given at any time after the expiry of the ninth year. However, with respect to an investment approved while the Agreement is in force, its provisions shall continue to have effect for a period of ten years from the date of termination.

Article 13. Final provision

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations.

In Witness Whereof, the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Brussels, this 12th day of June in the 2002 Year of the Christian era, corresponding to the 2545 Year of the Buddhist era, in the Dutch, French, Thai and English languages, all texts being equally authoritative. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION:

For the Government of the Kingdom of Belgium,

acting both in its own name and in the name of

the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg:

GUY VERHOFSTADT,
Prime Minister

For the Walloon Government:

GUY VERHOFSTADT,
Prime Minister

For the Flemish Government:

PAUL VAN GREMBERGEN,
Minister of Home Affairs,
the Civil Service and Foreign Policy

For the Government of the Region of Brussels-Capital:

GUY VERHOFSTADT,
Prime Minister

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND:

THAKSIN SHINAWATRA,
Prime Minister

ANNEX TO ARTICLE 2 (1) (A)

1. Competent Authority shall mean the Committee for Approval of Investment under the Agreement for the Promotion and Protection of Investments between the Kingdom of Thailand and other countries chair by the Ministry of Foreign Affairs.

2. Procedures for application of approval of investments are as follows:

a) Investors of Belgium or Luxemburg shall submit the application for a certificate of approval of their investments to the Committee through the Ministry of Foreign Affairs giving full information on their investments;

b) The Committee shall consider the application of the investors without undue delay and inform the result to the investors within a period of 60 days from the day of receiving the application. In exceptional cases, if the Committee deems it necessary, it may extend the time to consider the application of approval for another period of 60 days.

3. Investment projects which may be approved by the Committee are those which have the following characteristics, inter alia,:

- a) investment using mainly local contents;
- b) import substitution;
- c) labour intensive;
- d) export oriented;
- e) promoted investment such as pharmaceuticals, electronics, telecommunications, etc.;
- f) transfer of know-how and technology to Thai nationals.

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

ACCORD ENTRE L'UNION ÉCONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE
ET LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE THAÏLANDE CONCERNANT
L'ENCOURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUES DES
INVESTISSEMENTS

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE,
agissant tant en son nom qu'au nom
du Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg, en vertu d'accords existants,
le Gouvernement wallon,
le Gouvernement flamand
et le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,
d'une part,
et
Le Gouvernement du Royaume de Thaïlande,
d'autre part,
ci-après dénommés les "Parties contractantes";

Désireux de renforcer leur coopération économique en créant des conditions favorables à la réalisation d'investissements par des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante;

SONT convenus de ce qui suit :

Article 1. Définitions

Pour l'application du présent Accord :

1. Le terme "investisseur" désigne, pour chacune des Parties contractantes :
 - a) toute personne physique qui, selon la législation de la Partie contractante concernée, est considérée comme son national ou son citoyen;
 - b) toute personne morale constituée conformément à la législation de la Partie contractante concernée et ayant son siège social sur le territoire de ladite Partie contractante;
 - c) toute personne morale qui n'est pas établie en vertu du droit de la Partie contractante concernée :
 - (i) lorsque ses capitaux propres sont contrôlés à plus de 50 pourcent par des personnes physiques ou morales de ladite Partie contractante; ou
 - (ii) lorsque des personnes physiques ou morales de ladite Partie contractante ont le pouvoir de désigner la majorité de ses directeurs ou de déterminer légalement l'orientation de ses activités.

2. Le terme "investissements" désigne tout élément d'actif quelconque investi ou ré-investi dans tout secteur d'activité économique, quel qu'il soit. Sont considérés notamment comme des investissements au sens du présent Accord :

a) les biens meubles et immeubles ainsi que tous autres droits réels, gages, usufruit et droits analogues;

b) les actions, parts sociales et toutes autres formes de participations dans le capital de sociétés constituées sur le territoire de l'une des Parties contractantes;

c) les obligations, créances et droits à toutes prestations contractuelles ayant une valeur financière;

d) les brevets, les autres droits de propriété industrielle, les noms déposés et les autres droits de propriété intellectuelle ainsi que les fonds de commerce, susceptibles d'être reconnus par les lois de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'investissement est réalisé;

e) les concessions de droit public ou contractuelles, notamment celles relatives à la prospection, à la mise en valeur, à l'extraction ou à l'exploitation de ressources naturelles.

Aucune modification de la forme dans laquelle les avoirs ont été investis ou réinvestis n'affectera leur qualité d'investissements, à condition que ladite modification ou le réinvestissement aient également été admis conformément à l'Article 2 du présent Accord.

3. Le terme "revenus" désigne les sommes produites par un investissement et notamment, mais non exclusivement, les bénéfiques, intérêts, accroissements de capital, dividendes, royalties et honoraires.

4. Le terme "territoire" s'applique au territoire du Royaume de Belgique, au territoire du Grand-Duché de Luxembourg et au territoire du Royaume de Thaïlande ainsi qu'aux zones maritimes, c'est-à-dire les zones marines et sous-marines qui s'étendent au-delà des eaux territoriales de l'État concerné et sur lesquelles celui-ci exerce, conformément au droit international, ses droits souverains et sa juridiction aux fins d'exploration, d'exploitation et de conservation des ressources naturelles.

5. L'expression "monnaie librement utilisable" désigne toute monnaie désignée périodiquement par le Fonds monétaire international comme monnaie librement utilisable conformément aux statuts du Fonds monétaire international et à tout amendement y relatif.

Article 2. Champ d'application

1. Le présent Accord s'appliquera exclusivement :

a) en ce qui concerne les investissements sur le territoire du Royaume de Belgique et sur le territoire du Grand-Duché de Luxembourg, à tous les investissements réalisés par des investisseurs thaïlandais conformément aux lois et règlements pertinents de la Belgique et du Grand-Duché de Luxembourg;

b) en ce qui concerne les investissements sur le territoire du Royaume de Thaïlande, à tous les investissements réalisés conformément aux lois et règlements thaïlandais par des investisseurs belges ou luxembourgeois qui ont obtenu l'agrément écrit de l'autorité thaïlandaise compétente. Les demandes d'agrément seront traitées avec diligence et le résultat de

l'examen de la demande sera communiqué sans délai injustifié conformément aux critères figurant dans l'Annexe au présent Accord.

2. En ce qui concerne les investissements sur le territoire du Royaume de Thaïlande, les investisseurs belges ou luxembourgeois auront le loisir de demander pareil agrément pour n'importe quel investissement, qu'il ait été effectué après ou avant l'entrée en vigueur du présent Accord.

Article 3. Promotion des investissements

Chaque Partie contractante veillera à encourager et à faciliter la réalisation d'investissements sur son territoire par des investisseurs de l'autre Partie contractante, en conformité avec ses politiques et ses plans.

Article 4. Traitement des investissements

1. a) Les investissements effectués par des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante, ainsi que les revenus qui en découlent, jouiront d'un traitement juste et équitable;

b) Les investissements et les revenus des investisseurs de chaque Partie contractante bénéficieront en tout temps d'un traitement juste et équitable et jouiront, sur le territoire de l'autre Partie contractante, d'une entière protection et sécurité. Aucune Partie contractante n'entravera en aucune manière, en droit ou en fait, par des mesures abusives ou discriminatoires, la gestion, l'entretien, l'utilisation, la jouissance ou l'aliénation des investissements réalisés sur son territoire par des investisseurs de l'autre Partie contractante;

c) Le traitement et la protection accordés en vertu des paragraphes (a) et (b) seront au moins égaux à ceux accordés par chaque Partie contractante à ses propres investisseurs, ou aux investisseurs de la nation la plus favorisée, si ces dispositions sont plus favorables. Ils ne pourront, en aucun cas, être moins favorables que ceux reconnus par le droit international.

2. Chaque Partie contractante se conformera à toutes les obligations, outre celles stipulées dans le présent Accord, qu'elle pourrait avoir contractées vis-à-vis d'investissements réalisés par des investisseurs de l'autre Partie contractante.

Article 5. Expropriation

1. Chaque fois que les investissements d'un investisseur de l'une des Parties contractantes seront soumis à des mesures directes ou indirectes d'expropriation ou de nationalisation, l'investisseur concerné bénéficiera, sur le territoire de l'autre Partie contractante, d'un traitement juste et équitable par rapport à toute mesure de ce type. Pareilles mesures ne pourront être prises que dans l'intérêt public et moyennant le paiement d'une indemnité. Le montant des indemnités correspondra à la valeur marchande réelle de l'investissement à la veille du jour où la mesure a été prise et les indemnités seront effectivement réalisables. Elles seront réglées sans délai en monnaie librement utilisable, dans le respect des normes applicables et des principes reconnus du droit international.

Les mesures d'expropriation ou de nationalisation devront en outre respecter les procédures légales.

Les indemnités comprendront également des intérêts à un taux commercial établi sur la base du marché pour cette monnaie depuis la date de l'échéance jusqu'à celle du paiement effectif.

Les investisseurs de l'une des Parties contractantes dont les investissements auraient subi des pertes dues à une guerre ou à tout autre conflit armé, révolution, état d'urgence national ou révolte sur le territoire de l'autre Partie contractante, bénéficieront, de la part de cette dernière, d'un traitement, en ce qui concerne les restitutions, indemnisations, compensations ou autres dédommagements, qui sera au moins égal à celui accordé par cette dernière Partie contractante aux investisseurs de la nation la plus favorisée.

2. Si l'une des Parties contractantes exproprie des avoirs d'une société constituée conformément à la législation en vigueur dans n'importe quelle partie de son territoire, et dans laquelle un investisseur de l'autre Partie contractante possède des parts, elle veillera à ce que les dispositions du paragraphe (1) du présent Article soient appliquées dans la mesure nécessaire pour garantir l'indemnisation, telle qu'elle est prévue par ledit paragraphe, de l'investisseur de l'autre Partie contractante qui possède lesdites parts.

3. Sans préjudice des dispositions ci-dessus du présent Article, les investisseurs de l'une des Parties contractantes bénéficieront, sur le territoire de l'autre Partie contractante, en ce qui concerne les matières visées par lesdites dispositions, d'un traitement non moins favorable que celui accordé aux investisseurs de cette dernière Partie contractante ou aux investisseurs de la nation la plus favorisée.

4. L'investisseur de l'une ou de l'autre Partie contractante touché par une mesure d'expropriation ou de nationalisation sera autorisé, conformément au droit de l'autre Partie contractante, à demander le réexamen, par une autorité judiciaire ou par toute autre autorité indépendante de ladite Partie contractante, du cas de l'investisseur et de l'évaluation de l'investissement, conformément aux principes énoncés aux paragraphes 1 et 2. La Partie contractante qui exproprie mettra tout en œuvre en vue de garantir que ledit réexamen soit effectué sans délai.

Article 6. Transferts des investissements et des revenus

1. Chaque Partie contractante garantira aux investisseurs de l'autre Partie contractante le libre transfert des capitaux et de tous les revenus relatifs à leurs investissements, après le paiement des taxes et frais habituels.

2. Les rémunérations des ressortissants de chacune des Parties contractantes autorisés à travailler au titre d'un investissement sur le territoire de l'autre Partie contractante seront également transférables librement en monnaie librement utilisable.

3. Les transferts seront effectués en monnaie librement utilisable, au cours applicable à la date de ceux-ci.

4. Les garanties prévues par le présent Article seront au moins égales à celles accordées aux investisseurs de la nation la plus favorisée.

Article 7. Subrogation

1. Si l'une des Parties contractantes ou un organisme désigné par celle-ci paie des indemnités à un investisseur en vertu d'une police d'assurance couvrant les risques non commerciaux, contractée au titre d'un investissement ou de n'importe quelle partie de celui-ci sur le territoire de l'autre Partie contractante, cette dernière reconnaîtra :

- a) le transfert, par voie législative ou par un acte juridique, de tous droits et créances dudit investisseur à la première Partie contractante ou à son organisme désigné; ainsi que
- b) le droit, pour la première Partie contractante ou pour son organisme désigné, d'exercer les droits et de faire valoir les créances dudit investisseur, par voie de subrogation.

2. La première Partie contractante ou son organisme désigné aura le droit, si elle/il le souhaite, d'exercer lesdits droits et de faire valoir lesdites créances, dans les mêmes conditions que le cédant.

3. Dans le cas où la première Partie contractante entre en possession de sommes dans la monnaie légale de l'autre Partie contractante ou de créances en vertu d'un transfert aux termes de l'alinéa (a) du paragraphe (1) du présent Article , la première Partie contractante pourra librement disposer desdits sommes et créances aux fins de couvrir ses dépenses sur le territoire de la dernière Partie contractante.

Article 8. Exceptions

1. Pour toutes les questions relatives au traitement des investissements, les investisseurs de chacune des Parties contractantes bénéficieront, sur le territoire de l'autre Partie contractante, du traitement de la nation la plus favorisée.

2. Les dispositions du présent Accord relatives à l'octroi du traitement de la nation la plus favorisée ne pourront être interprétées comme obligeant l'une des Parties contractantes à étendre aux investisseurs de l'autre Partie contractante le bénéfice de tout traitement, préférence ou privilège qui peut être accordé par la première Partie contractante en vertu :

- a) de la création ou de l'extension d'une union douanière, ou d'une zone de libre-échange, ou d'une zone appliquant un tarif extérieur commun, ou d'une union monétaire, ou d'une association régionale de coopération économique; ou
- b) de l'adoption d'un accord devant conduire à la création ou à l'extension de pareille union ou zone dans un délai raisonnable; ou
- c) de tout accord conclu avec un pays ou des pays tiers situés dans la même zone géographique et destiné à promouvoir la coopération régionale sur le plan économique, social, industriel, monétaire ou de l'emploi; ou
- d) de tout accord ou arrangement international, ou de toute législation nationale concernant partiellement ou totalement l'imposition.

Article 9. Traitement de la nation la plus favorisée

1. Toutes les dispositions du présent Accord relatives à l'octroi d'un traitement non moins favorable que celui accordé aux investisseurs de la nation la plus favorisée seront in-

interprétées comme signifiant que pareil traitement sera accordé de manière immédiate et inconditionnelle.

2. S'il est possible, en vertu du présent Accord, de choisir entre l'octroi du traitement national ou d'un traitement non moins favorable que celui accordé aux investisseurs de la nation la plus favorisée pour quelque question que ce soit, le choix entre ces possibilités reviendra à la partie bénéficiaire au cas par cas.

Article 10. Différends entre les Parties contractantes

1. Tout différend entre les Parties contractantes relatif à l'interprétation ou à l'application du présent Accord sera réglé, si possible, par la voie de consultations ou de négociations.

2. Si un différend entre les Parties contractantes ne peut être réglé dans les six mois, il sera soumis, à la demande de l'une ou l'autre Partie contractante, à un tribunal arbitral.

3. Ledit tribunal arbitral sera constitué, pour chaque cas particulier, de la manière suivante :

a) chaque Partie contractante désignera un membre du tribunal et ces deux membres désigneront ensuite un ressortissant d'un État tiers qui, moyennant l'accord des deux Parties contractantes, sera nommé président du tribunal;

b) lesdits membres du tribunal seront désignés dans les deux mois et le Président dans les quatre mois à compter de la date à laquelle l'une des Parties contractantes a informé l'autre Partie contractante de son intention de soumettre le différend à un tribunal arbitral.

4. Si les nominations prévues n'ont pas eu lieu dans les délais stipulés au paragraphe (3) du présent Article , l'une ou l'autre Partie contractante pourra, en l'absence de tout autre accord pertinent, inviter le Président de la Cour Internationale de Justice à procéder aux nominations nécessaires. Si le Président est ressortissant de l'une ou l'autre Partie contractante ou si, pour une autre raison, il est empêché d'exercer cette fonction, le Vice-Président de la Cour Internationale de Justice sera invité à procéder aux nominations nécessaires. Si le Vice-Président de la Cour Internationale de Justice est ressortissant de l'une ou l'autre Partie contractante ou s'il est lui aussi empêché d'exercer cette fonction, le membre le plus élevé en rang de la Cour Internationale de Justice et qui n'est pas un ressortissant de l'une ou l'autre Partie contractante sera invité à procéder aux nominations nécessaires.

5. a) Le tribunal arbitral prendra ses décisions à la majorité des voix. Les décisions du tribunal seront obligatoires pour les deux Parties contractantes;

b) Sous réserve de la faculté reconnue au tribunal arbitral de fixer d'autres règles en matière de frais, chaque Partie contractante supportera les frais du membre du tribunal arbitral qu'elle a désigné, ainsi que les frais de sa représentation dans la procédure d'arbitrage. Les frais du Président et les autres frais de la procédure d'arbitrage seront supportés à parts égales par les deux Parties contractantes;

c) Pour toutes les matières autres que celles stipulées aux alinéas (a) et (b) du présent paragraphe, le tribunal arbitral fixera ses propres règles de procédure.

Article 11. Règlement des différends entre un investisseur de l'une des Parties contractantes et l'autre Partie contractante

1. Tout différend relatif aux investissements entre un investisseur de l'une des Parties contractantes et l'autre Partie contractante sera réglé à l'amiable, par la voie de consultations et de négociations.

2. A défaut de règlement dans les six mois à compter de la date à laquelle la question a été soulevée par notification écrite, le différend pourra être soumis, à la demande de l'investisseur :

a) au Centre international pour le Règlement des Différends relatifs aux Investissements (C.I.R.D.I.), créé en vertu de la Convention pour le règlement des différends relatifs aux investissements entre États et ressortissants d'autres États, ouverte à la signature à Washington D.C. le 18 mars 1965 (Convention C.I.R.D.I.), à la condition que tant la Partie contractante partie au différend que la Partie contractante dont l'investisseur est un ressortissant soient parties à la Convention C.I.R.D.I.; ou

b) au règlement du Mécanisme supplémentaire du C.I.R.D.I., pourvu qu'une des Parties contractantes soit partie à la Convention C.I.R.D.I.; ou

c) à un arbitre international ou à un tribunal arbitral ad hoc établi selon les règles d'arbitrage de la Commission des Nations Unies pour le Droit Commercial International (C.N.U.D.C.I.). L'autorité habilitée à procéder aux nominations en vertu des règles d'arbitrage de la C.N.U.D.C.I. sera le Secrétaire général du C.I.R.D.I.

3. Toute procédure d'arbitrage aux termes du paragraphe 2 sera organisée dans un État partie à la Convention des Nations Unies pour la reconnaissance et l'exécution des sentences arbitrales étrangères, faite à New York le 10 juin 1958.

4. Dans le cas où l'investisseur choisit de soumettre le différend à l'arbitrage du C.I.R.D.I. aux termes du paragraphe 2 (a), chacune des Parties contractantes donnera son consentement irrévocable à ce que le différend soit soumis à cet arbitrage conformément aux dispositions de ladite Convention.

5. Chacune des Parties contractantes donnera son consentement irrévocable à ce que tout différend relatif à un investissement soit soumis à une procédure d'arbitrage conformément au choix de l'investisseur aux termes des paragraphes 2 (b) et (c).

6. Le consentement de chacune des Parties contractantes visé au paragraphe 5 et le choix, par l'investisseur, de l'une ou l'autre des procédures d'arbitrage visées aux paragraphes susmentionnés s'effectueront dans le respect :

a) des dispositions du règlement du Mécanisme supplémentaire du C.I.R.D.I. relatives au consentement écrit requis des parties à un différend; et

b) des dispositions de l'Article 1er des règles d'arbitrage de la C.N.U.D.C.I. relatives à la convention écrite par laquelle les parties à un accord s'engagent à faire appel à l'arbitrage; et

c) aux dispositions de l' Article II de la Convention des Nations Unies pour la reconnaissance et l'exécution des sentences arbitrales étrangères, faite à New York le 10 juin 1958, relatives à une "convention écrite".

7. Le tribunal arbitral statuera sur la base du droit interne de la Partie contractante partie au différend sur le territoire de laquelle l'investissement a été réalisé, y compris les règles relatives aux conflits de lois, ainsi que sur la base des dispositions du présent Accord, des termes de l'accord particulier éventuellement conclu au sujet de l'investissement et des principes du droit international.

8. Les sentences arbitrales rendues en exécution du présent Article seront définitives et obligatoires pour les parties au différend. Chaque Partie contractante exécutera sans délai lesdites sentences et veillera à ce qu'elles soient effectivement appliquées sur son territoire.

9. Dans le cadre de tout type de procédure de règlement d'un différend relatif à un investissement, aucune des Parties contractantes ne fera valoir une demande reconventionnelle ou un droit de compensation ou n'invoquera comme moyen de défense ou comme autre moyen le fait qu'une indemnisation ou toute autre forme de compensation pour tout ou partie des dommages présumés a été octroyée ou sera octroyée en exécution d'un contrat d'assurance ou de cautionnement; la Partie contractante pourra toutefois exiger qu'on lui fournisse la preuve que la partie qui indemnise consent à ce que l'investisseur fasse valoir son droit à indemnisation.

Article 12. Entrée en vigueur, durée et dénonciation

Le présent Accord sera soumis à ratification et les instruments de ratification seront échangés aussi rapidement que possible à Bangkok. L'Accord entrera en vigueur le trentième jour qui suit la date de l'échange des instruments de ratification et restera en vigueur pour une période initiale de dix ans. Il sera ensuite chaque fois reconduit tacitement pour une nouvelle période de dix ans, chaque Partie contractante se réservant le droit de le dénoncer par notification adressée douze mois à l'avance à l'autre Partie contractante; ladite dénonciation pourra avoir lieu à n'importe quel moment, dès qu'une période de neuf ans se sera écoulée. Toutefois, en ce qui concerne les investissements admis pendant la période où le présent Accord sortira ses effets, les dispositions dudit Accord leur resteront applicables pour une période de dix ans à compter de la date d'expiration.

Article 13. Disposition finale

Le présent Accord s'appliquera également aux investissements effectués avant son entrée en vigueur par les investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante en conformité avec les lois et règlements de cette dernière.

En Foi de Quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

FAIT à Bruxelles, le 12 juin de l'Année 2002 de l'ère chrétienne, correspondant à l'Année 2545 de l'ère bouddhiste, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise,

thaïlandaise et anglaise, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

POUR L'UNION ÉCONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE :

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique,

agissant tant en son nom qu'au nom

du Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg :

GUY VERHOFSTADT,
Premier Ministre

Pour le Gouvernement wallon :

GUY VERHOFSTADT,
Premier Ministre

Pour le Gouvernement flamand :

PAUL VAN GREMBERGEN,
Ministre des Affaires intérieures,
de la Fonction publique et de la Politique extérieure

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale :

GUY VERHOFSTADT,
Premier Ministre

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE THAÏLANDE :

THAKSIN SHINAWATRA
Premier Ministre

ANNEXE À L' ARTICLE 2 (1) (A)

1. L'expression "autorité compétente" désigne le Comité chargé de l'agrément des investissements, créé en vertu de l'Accord concernant l'encouragement et la protection des investissements entre le Royaume de Thaïlande et d'autres pays; ce Comité est présidé par le Ministre des Affaires étrangères.

2. Les procédures d'introduction des demandes d'agrément se dérouleront comme suit :

a) Les investisseurs belges ou luxembourgeois soumettront au Comité, par l'intermédiaire du Ministère des Affaires étrangères, leur demande de certificat d'agrément, et y joindront toutes les informations requises sur leurs investissements;

b) Le Comité examinera sans délai injustifié les demandes des investisseurs et leur communiquera le résultat de l'examen dans un délai de 60 jours à compter de la date de réception de la demande. Dans certains cas exceptionnels, si le Comité l'estime nécessaire, il pourra prolonger le délai d'examen des demandes d'agrément d'une période supplémentaire de 60 jours.

3. Sont susceptibles d'être agréés par le Comité les projets d'investissement présentant notamment les caractéristiques suivantes :

a) faire principalement appel aux ressources locales;

b) remplacer certaines importations;

c) être à forte intensité de main-d'oeuvre;

d) être axés sur l'exportation;

e) faire partie des investissements qui doivent être encouragés tels que l'industrie pharmaceutique, l'électronique, les télécommunications, etc.;

f) impliquer le transfert de savoir-faire et de technologie aux ressortissants thaïlandais.

[THAI TEXT — TEXTE THAI]

ความตกลง
ระหว่าง
สหภาพเศรษฐกิจเบลโกลักเซมเบิร์ก
กับ
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
ว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรเบลเยียม กระทำการในนามตนเองและในนามของรัฐบาลแห่งราชรัฐลักเซมเบิร์ก โดยผลของความตกลงที่มีอยู่ รัฐบาลวัลลูน รัฐบาลเฟลมมิช และรัฐบาลของเขตเมืองหลวงบรัสเซลส์ ฝ่ายหนึ่ง และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า "ภาคีคู่สัญญา"

ปรารถนาที่จะกระชับความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกันโดยการสร้างสถานะที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง ในดินแดนของภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1
คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้

1. คำว่า "ผู้ลงทุน" สำหรับภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้นิยามถึง
 - (ก) บุคคลธรรมดา ผู้ซึ่งตามกฎหมายของภาคีคู่สัญญานั้นเป็นผู้ที่มีสัญชาติ หรือเป็นพลเมืองของภาคีคู่สัญญานั้น
 - (ข) นิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของภาคีคู่สัญญา และมีสำนักงานจดทะเบียนที่ตั้งอยู่ในดินแดนของภาคีคู่สัญญานั้น
 - (ค) นิติบุคคลที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของภาคีคู่สัญญานั้น
 - (1) ซึ่งมีผลตอบแทนในหลักทรัพย์เกินกว่าร้อยละ 50 เป็นผลประโยชน์ที่ถือครองโดยบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลของภาคีคู่สัญญานั้น หรือ

(2) ซึ่งมีบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องมีอำนาจในการแต่งตั้งกรรมการส่วนใหญ่ หรือมีอำนาจตามกฎหมายในการควบคุมกิจการด้วยวิธีอื่นใด

2. คำว่า "การลงทุน" ให้หมายถึง ประเภทของสินทรัพย์ใดๆ ที่ได้มีการลงทุน หรือมีการลงทุนเพิ่มในกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจสาขาใดๆ ก็ตาม ให้ถือว่าสิ่งที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นการลงทุนเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้

(ก) สิ่งหามิทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนทรัพย์สินอื่นใดๆ เช่น จํานํา สิทธิเก็บกิน และสิทธิที่คล้ายคลึงกัน

(ข) หุ้น สิทธิในบริษัท และการถือครองหุ้นประเภทอื่นใดๆ ในบริษัท ที่จัดตั้งขึ้นในดินแดนของภาคีสัญญาหนึ่ง

(ค) พันธบัตร สิทธิเรียกร้องให้ชดใช้เงิน และให้ปฏิบัติตามสัญญาซึ่งมีมูลค่าทางการเงิน

(ง) สิทธิบัตร สิทธิอื่นในทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ชื่อทางการค้า และสิทธิอื่นในทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนค่าความนิยมซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยกฎหมายของภาคีสัญญาที่ได้มีการลงทุน

(จ) สัมปทานที่ได้มีการอนุมัติภายใต้กฎหมายสาธารณชน หรือตามสัญญา รวมทั้งสัมปทานในการค้นหา พัฒนา สกัด หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

การเปลี่ยนแปลงใดๆ ของรูปแบบสินทรัพย์ที่มีการลงทุนหรือที่มีการลงทุนซ้ำ จะไม่มีผลกระทบที่ถือว่าเป็นการลงทุน หากว่าการเปลี่ยนแปลงหรือการกลับมาลงทุนเพิ่มเช่นว่านั้น ได้รับความเห็นชอบเช่นเดียวกันภายใต้ข้อ 2 ของความตกลงนี้

3. คำว่า "ผลตอบแทน" ให้หมายถึง จำนวนเงินซึ่งได้รับจากการลงทุน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะกำไร ดอกเบี้ย ค่าไรส่วนทุน เงินปันผล ค่าสิทธิ หรือค่าธรรมเนียม

4. คำว่า “ดินแดน” ให้นหมายถึง ดินแดนของราชอาณาจักรเบลเยียม ดินแดนของราชรัฐลักเซมเบิร์ก และดินแดนของราชอาณาจักรไทย รวมทั้งเขตทางทะเล ได้แก่ พื้นที่ทางทะเลและพื้นที่ใต้น้ำที่ขยายต่อจากน่านน้ำอาณาเขตของรัฐที่เกี่ยวข้อง และที่ซึ่งรัฐดังกล่าวใช้สิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อการค้นหา แสงประโยชน์ และสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

5. คำว่า “สกุลเงินที่ใช้ได้โดยเสรี” ให้นหมายถึงสกุลเงินที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ได้โดยเสรีเป็นครั้งคราวตามบทบัญญัติของความตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศและข้อแก้ไขเพิ่มเติมภายหลัง

ข้อ 2

ขอบเขตของการใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้ให้ใช้เฉพาะ

(ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนในดินแดนของราชอาณาจักรเบลเยียม และราชรัฐลักเซมเบิร์ก การลงทุนที่ทำโดยผู้ลงทุนของไทยที่ได้ลงทุนภายใต้กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของเบลเยียมและของราชรัฐลักเซมเบิร์ก

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนในดินแดนของราชอาณาจักรไทย การลงทุนทั้งหมดที่กระทำภายใต้กฎหมายและข้อบังคับของไทย โดยผู้ลงทุนของเบลเยียมหรือลักเซมเบิร์กที่ได้รับความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของไทย คำร้องขอความเห็นชอบจะได้รับการพิจารณาในลักษณะที่รวดเร็ว และจะแจ้งผลการพิจารณาโดยไม่ล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามกฎเกณฑ์ที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวกของความตกลงนี้

2. ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนในดินแดนของราชอาณาจักรไทย ผู้ลงทุนของเบลเยียมหรือลักเซมเบิร์กสามารถที่ขอรับความเห็นชอบเช่นนั้นได้โดยเสรี ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนใดๆ ไม่ว่าจะทำก่อนหรือหลังการมีผลบังคับใช้ของความตกลงนี้

ข้อ 3

การส่งเสริมการลงทุน

ภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย โดยคำนึงถึงแผนและนโยบายของตน จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในดินแดนของตนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 4

การปฏิบัติต่อการลงทุน

1. (ก) การลงทุนที่ทำโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งและผลตอบแทนของการลงทุนดังกล่าว จะได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรม

(ข) การลงทุนและผลตอบแทนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรมตลอดเวลา และจะได้รับการคุ้มครอง และความปลอดภัยอย่างเต็มที่ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีสัญญาไม่ว่าฝ่ายใดจะไม่กระทำการใดๆ ในทางกฎหมายหรือในทางปฏิบัติ ที่ก่อให้เกิดผลเสียหายด้วยมาตรการที่ไม่สมเหตุสมผล หรือที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อการบริหาร การบำรุงรักษา การใช้ การแสวงประโยชน์ หรือการจำหน่ายจ่ายโอนการลงทุนของผู้ลงทุนในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

(ค) การปฏิบัติและการคุ้มครองที่ให้ตามวรรค (ก) และ (ข) อย่างน้อยจะเท่ากับ การปฏิบัติและการคุ้มครองที่ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายได้ให้แก่ผู้ลงทุนของตน หรือผู้ลงทุนของชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง ถ้าการปฏิบัติและการคุ้มครองดังกล่าวเป็นการอนุเคราะห์ยิ่งกว่า ไม่ว่ากรณีใด การปฏิบัติและการคุ้มครองจะไม่ด้อยกว่าที่เป็นที่ยอมรับโดยกฎหมายระหว่างประเทศ

2. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะปฏิบัติตามข้อผูกพันใดๆ เพิ่มเติมจากที่ระบุไว้ในความตกลงนี้ ซึ่งภาคีสัญญาอาจผูกพันไว้เกี่ยวกับการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 5
การเวนคืน

1. ไม่ว่าในกรณีใด ในกรณีที่มีการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่ง ตกอยู่ภายใต้บังคับมาตรการเวนคืนใดๆ หรือการถูกโอนเป็นของรัฐ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรมที่เกี่ยวกับมาตรการใดๆ เช่นว่านั้น ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง จะไม่มีการดำเนินมาตรการเช่นว่านั้น เว้นแต่จะเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะและมีการจ่ายค่าทดแทน ค่าทดแทนเช่นว่านั้นจะเท่ากับมูลค่าตลาดที่แท้จริงของการลงทุนที่ถูกเวนคืนในวันก่อนวันที่จะมีการดำเนินมาตรการ และสามารถจัดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจ่ายค่าทดแทนดังกล่าวจะกระทำโดยไม่ล่าช้าและในสกุลเงินที่แลกเปลี่ยนได้โดยเสรี ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานและหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ยอมรับ

มาตรการการเวนคืนหรือการโอนเป็นของรัฐควรจะเป็นไปตามกระบวนการของกฎหมายที่ถูกต้องด้วย

ค่าทดแทนจะต้องรวมดอกเบี้ยในอัตราทางพาณิชย์ที่กำหนดบนพื้นฐานของราคาตลาดสำหรับสกุลเงินที่เกี่ยวข้องตั้งแต่วันที่ครบกำหนดการชำระจนกระทั่งวันที่ชำระจริง

ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งซึ่งการลงทุนได้รับความสูญเสียเนื่องจากสงครามหรือการขัดกันด้วยอาวุธอื่นๆ การปฏิวัติ ภาวะฉุกเฉินแห่งชาติ หรือการก่อกบฏในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องได้รับการปฏิบัติโดยภาคีสัญญาฝ่ายหลัง เกี่ยวกับการช่วยให้คืนสู่สภาพเดิม การชดเชยค่าเสียหาย ค่าทดแทนหรือการแก้ไขอื่นๆ อย่างน้อยเท่ากับการปฏิบัติที่ภาคีสัญญาฝ่ายหลังได้ให้แก่ผู้ลงทุนของชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์เพียง

2. ในกรณีที่ภาคีสัญญาดำเนินการเวนคืนทรัพย์สินของบริษัทซึ่งจัดตั้งหรือก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับในส่วนตัว ของดินแดนของตน และซึ่งมีผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเจ้าของหุ้น ภาคีสัญญาจะต้องรับรองว่าจะใช้บทบัญญัติของวรรค (1) ของข้อนี้จะใช้บังคับในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อประกันการให้ค่าทดแทนตามที่ระบุไว้แก่ผู้ลงทุนเช่นว่านั้นของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งผู้ซึ่งเป็นเจ้าของหุ้นเหล่านั้น

3. โดยไม่กระทบถึงบทบัญญัติข้างต้นของข้อนี้ ผู้ลงทุนของภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่ง จะได้รับการปฏิบัติในดินแดนของภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่ไม่ด้อยกว่าที่ให้แก่ผู้ลงทุนของภาคีสถัญญาฝ่ายหลังหรือของชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์หึ่งในสวนที่เกี่ยวกับเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวข้องกัน

4. ผู้ลงทุนของภาคีสถัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืนหรือการถูกโอนเป็นของรัฐจะต้องมีสิทธิภายใต้กฎหมายของภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่จะได้รับการทบทวนโดยหน่วยงานของศาล หรือหน่วยงานอิสระอื่นของภาคีสถัญญานั้นในคดีของเขาหรือของตนและในการประเมินมูลค่าของการลงทุนของเขาหรือของตนภายใต้หลักการที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 ภาคีสถัญญาที่ทำการเวนคืนจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะรับรองว่าจะมีการทบทวนเช่นนั้นโดยพลัน

ข้อ 6

การโอนการลงทุนและผลตอบแทน

1. ภาคีสถัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การประกันแก่ผู้ลงทุนของภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้มีการโอนเงินทุนและผลตอบแทนทั้งหมดที่เกี่ยวกับการลงทุนของตนได้โดยเสรีหลังจากได้มีการชำระภาษีและค่าใช้จ่ายปกติแล้ว

2. รายได้ของคนชาติของภาคีสถัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งได้รับการอนุญาตให้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในดินแดนของภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องสามารถโอนได้โดยเสรีเช่นเดียวกันในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี

3. การโอนจะต้องทำในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรีในอัตราที่ใช้ในวันที่ทำการโอน

4. การให้การประกันที่กล่าวถึงในข้อนี้จะต้องอย่างน้อยเท่ากับการให้การประกันที่ได้ให้แก่ผู้ลงทุนของชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์หึ่ง

ข้อ 7
การรับช่วงสิทธิ

1. หากภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งโดยภาคีสัญญานั้นได้ชำระเงินให้แก่ผู้ลงทุนภายใต้กรรมธรรม์ประกันภัยที่ครอบคลุมถึงการเสี่ยงภัยที่มีช่องทางพาณิชย์ ซึ่งตนได้ให้ไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนใดๆ หรือส่วนใดๆ ของการลงทุนเช่นนั้น ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีสัญญาฝ่ายหลังจะต้องยอมรับ

(ก) การโอนสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องใดๆ ไม่ว่าจะภายใต้กฎหมาย หรือโดยผลของนิติกรรม จากผู้ลงทุนเช่นนั้น ไปยังภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากภาคีสัญญานั้น และ

(ข) ว่าภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งของภาคีสัญญานั้นซึ่งโดยผลของการรับช่วงสิทธิ มีสิทธิที่จะใช้สิทธิและบังคับให้เป็นไปตามสิทธิเรียกร้องของผู้ลงทุนดังกล่าวนั้น

2. ภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งของภาคีสัญญานั้นมีสิทธิที่จะยืนยันใช้สิทธิหรือสิทธิเรียกร้องในขอบเขตเดียวกันกับผู้ที่ตนรับช่วงสิทธิมา หากตนต้องการ

3. หากภาคีสัญญาฝ่ายแรกได้มาซึ่งจำนวนเงินในสกุลเงินตราที่ชอบด้วยกฎหมายของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือเป็นสินเชื่อของสกุลเงินตรานั้น โดยผลของการโอนสิทธิตามอนุวรรค (ก) ของวรรค 1 ของข้อนี้ จำนวนเงินและสินเชื่อเช่นนั้น จะต้องมิได้โดยเสรีให้ภาคีสัญญาฝ่ายแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะใช้เป็นค่าใช้จ่ายในดินแดนของภาคีสัญญาฝ่ายหลัง

ข้อ 8
ข้อยกเว้น

1. ในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวเนื่องกับการประติบัติต่อการลงทุน ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องได้รับการประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

2. บทบัญญัติของความตกลงนี้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การประติบัติเยี่ยงชาติที่รับการอนุเคราะห์หนึ่ง จะต้องไม่ถูกตีความไปในทางที่ผูกพันภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่ง ในสิทธิประโยชน์ของการประติบัติ สิทธิพิเศษ หรือเอกสิทธิใดที่อาจให้โดยภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยผลของ

(ก) การก่อตั้งหรือการขยายสหภาพศุลกากร หรือเขตการค้าเสรี หรือเขตพิกัดศุลกากรร่วม หรือสหภาพการเงิน หรือสมาคมภูมิภาคเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ หรือ

(ข) การรับเอาความตกลงซึ่งมุ่งหมายที่จะนำไปสู่การก่อตั้งหรือการขยายสหภาพ หรือเขตเช่นนั้น หรือ

(ค) ข้อตกลงใดๆ ที่ทำกับประเทศที่สาม หรือประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเดียวกันที่มุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงงาน อุตสาหกรรม หรือการเงิน หรือ

(ง) ความตกลงหรือข้อตกลงระหว่างประเทศใดๆ หรือกฎหมายภายในใดๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือส่วนใหญ่กับการเก็บภาษี

ข้อ 9

การให้การประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ยิ่งกว่าของการลงทุน

1. บทบัญญัติทั้งปวงของความตกลงนี้ที่เกี่ยวกับการให้การประติบัติที่ไม่ด้อยกว่าที่ได้ให้กับผู้ลงทุนของชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์หนึ่ง ให้ตีความโดยมีความหมายว่าการประติบัติเช่นนั้นจะต้องทำโดยทันทีและไม่มีเงื่อนไข

2. เมื่อใดก็ตามที่ความตกลงนี้มีบทบัญญัติอื่นเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการให้การประติบัติเยี่ยงชาติหรือของการประติบัติที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ได้แก่ผู้ลงทุนของชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์หนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดๆ ก็ตาม ให้สิทธิในการเลือกกระหว่างทางเลือกทั้งหลายขึ้นอยู่กับผู้ที่ได้ประโยชน์ในแต่ละเฉพาะกรณี

ข้อ 10

ข้อพิพาทระหว่างภาคีคู่สัญญา

1. ข้อพิพาทระหว่างภาคีคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงนี้ หากเป็นไปได้ ให้ระงับด้วยการปรึกษาหารือหรือการเจรจา
2. ถ้าข้อพิพาทระหว่างภาคีคู่สัญญา ไม่สามารถระงับด้วยวิธีดังกล่าวภายใน 6 เดือนให้นำข้อพิพาทนั้นเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ตามคำร้องขอของภาคีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
3. ให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการเช่นว่าเป็นรายการนี้ ดังนี้
 - (ก) ให้ภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคน แล้วให้สมาชิกทั้งสองดังกล่าว เลือกคนชาติคนหนึ่งของรัฐที่สาม ซึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากภาคีคู่สัญญาทั้งสองแล้ว จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการ
 - (ข) ให้แต่งตั้งสมาชิกดังกล่าวภายในเวลาสองเดือน และแต่งตั้งประธานภายในสี่เดือนนับจากวันที่ภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้แจ้งให้ภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งว่าตนเสนอที่จะยื่นข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ
4. ถ้าภายในระยะเวลาที่ระบุในวรรค 3 ของข้อนี้ ยังไม่มีการแต่งตั้งที่จำเป็นในกรณีที่ไม่มีการตกลงอื่นใด ภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเชิญประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศให้ทำการแต่งตั้งที่จำเป็นนั้นได้ ถ้าประธานเป็นคนชาติของภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือถ้ามีเหตุอย่างอื่นที่ทำให้ประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ให้เชิญรองประธานทำการแต่งตั้งที่จำเป็นนั้น ถ้ารองประธานเป็นคนชาติของภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือมีเหตุทำให้รองประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้เช่นกัน ให้เชิญสมาชิกศาลยุติธรรมระหว่างประเทศผู้มีอาวุโสในลำดับถัดไป ซึ่งมีได้เป็นคนชาติของภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ทำการแต่งตั้งที่จำเป็นนั้น
5. (ก) ให้คณะอนุญาโตตุลาการทำคำชี้ขาดโดยเสียงข้างมากให้คำชี้ขาด เช่นว่านั้น มีผลผูกพันภาคีคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย

(๗) ภายใต้อำนาจของคณะอนุญาโตตุลาการที่จะให้คำตัดสินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่แตกต่างไปได้ ภาควิชาสัญญาแต่ละฝ่ายรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของสมาชิกและตัวแทนของฝ่ายตนในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ค่าใช้จ่ายของประธานและค่าใช้จ่ายที่เหลือให้ภาควิชาสัญญาทั้งสองฝ่ายรับผิดชอบในสัดส่วนที่เท่ากัน

(๘) เรื่องอื่นๆ ทั้งปวงนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ก) และ (ข) ของวรรคนี้ ให้คณะอนุญาโตตุลาการกำหนดวิธีพิจารณาของตนเอง

ข้อ 11

การระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนของภาควิชาสัญญาหนึ่ง กับภาควิชาสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

1. ข้อพิพาทใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างผู้ลงทุนของภาควิชาสัญญาหนึ่งกับภาควิชาสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ระงับอย่างฉันทันทีด้วยการปรึกษาหารือและการเจรจา

2. ถ้าข้อพิพาทใดๆ เช่นว่านั้น ไม่สามารถระงับได้ภายใน 6 เดือน นับจากวันที่ได้มีการยื่นข้อพิพาทโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ข้อพิพาทดังกล่าวอาจยื่นต่ออนุญาโตตุลาการโดยผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เลือก ดังนี้

(ก) ต่อศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุน (ไอ ซี เอส ไอ ดี) จัดตั้งตามอนุสัญญาว่าด้วยการระงับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น ซึ่งเปิดให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน ดี ซี เมื่อวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 1965 (อนุสัญญา ไอ ซี เอส ไอ ดี) โดยมีเงื่อนไขว่าภาควิชาสัญญาที่พิพาทและภาควิชาสัญญาของผู้ลงทุนเป็นภาคีของอนุสัญญา ไอ ซี เอส ไอ ดี หรือ

(ข) ภายใต้กฎเกณฑ์เพื่อการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมของ ไอ ซี เอส ไอ ดี โดยมีเงื่อนไขว่า ภาควิชาสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นสมาชิกของอนุสัญญา ไอ ซี เอส ไอ ดี หรือ

(ค) ต่อบริษัทจดทะเบียนระหว่างประเทศ หรือคณะ
อนุญาโตตุลาการเฉพาะกิจ จัดตั้งภายใต้กฎข้อบังคับว่าด้วยอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการ
ว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (ยู เอ็น ซี ไอ ที อาร์ เอ แอล) ให้
เลขานุการของ ไอ ซี เอส ไอ ดี เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งภายใต้กฎ ยู เอ็น ซี ไอ ที อาร์
เอ แอล

3. การอนุญาโตตุลาการใดๆ ภายใต้วรรค 2 ให้จัดขึ้นในรัฐที่เป็นภาคีของ
อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือ และการใช้บังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ
ต่างประเทศ ทำขึ้น ณ กรุงนิวยอร์ก ในวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 1958

4. ในกรณีที่ผู้ลงทุนเลือกที่จะยื่นข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการภายใต้ ไอ ซี
เอส ไอ ดี ตามที่ได้กล่าวถึงในวรรค 2 (ก) ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การยินยอมอย่างถาวรต่อ
การยื่นเช่นนั้นภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญาดังกล่าว

5. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การยินยอมอย่างถาวรต่อการยื่นการระงับ
ข้อพิพาทการลงทุนใดๆ โดยอนุญาโตตุลาการตามการเลือกของผู้ลงทุนตามวรรค 2 (ข) และ (ค)

6. การยินยอมที่ให้โดยภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายในวรรค 5 และการยื่น
ข้อพิพาทของผู้ลงทุนภายใต้วรรคดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(ก) กฎเกณฑ์เพื่อการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมของ ไอ ซี เอส ไอ
ดี สำหรับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรของคู่กรณีของข้อพิพาท และ

(ข) ข้อ 1 ของกฎเกณฑ์อนุญาโตตุลาการ ยู เอ็น ซี ไอ ที อาร์ เอ แอล
ว่าด้วยการตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรในการฟ้องร้องต่ออนุญาโตตุลาการโดยคู่สัญญาของสัญญา
และ

(ค) ข้อ 2 ของอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือและการใช้บังคับ
ตามชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ทำขึ้น ณ กรุงนิวยอร์ก ในวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ.
1958 สำหรับ "การตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร"

7. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องตัดสินบนพื้นฐานของกฎหมายแห่งชาติ ซึ่งรวมถึงกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการขัดกันของกฎหมายของภาคีสัญญาที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทในดินแดนซึ่งมีการลงทุน รวมทั้งบนพื้นฐานของบทบัญญัติของความตกลงนี้ เงื่อนไขของมาตรการเฉพาะที่อาจได้มีการจัดทำขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ

8. คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการใดๆ ตามข้อนี้ ให้ถือเป็นที่สุด และมีผลผูกพันคู่กรณีของข้อพิพาท ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะปฏิบัติตามข้อกำหนดของคำชี้ขาดใดๆ เช่นว่านั้น โดยไม่ชักช้า และบังคับใช้คำชี้ขาดเช่นว่านั้นในดินแดนของตน.

9. ในกระบวนการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทการลงทุน ภาคีสัญญาจะไม่อ้างสิทธิเพื่อการป้องกันตัว การอ้างสิทธิแย้ง การใช้สิทธิในการหักหนี้ หรือด้วยเหตุผลอื่นใดว่า การชดใช้ค่าเสียหายหรือค่าทดแทนอื่นทั้งหมดหรือบางส่วนของความเสียหายที่กล่าวอ้าง ได้มีการรับหรือจะได้รับตามสัญญาประกันภัยหรือสัญญาค้ำประกัน แต่ภาคีสัญญาอาจจะขอหลักฐานไว้ว่า คู่กรณีที่ใช้ค่าทดแทนตกลงที่จะให้ผู้ลงทุนใช้สิทธิในการรับค่าทดแทน.

ข้อ 12

การมีผลบังคับใช้ ระยะเวลา และการบอกลีก

ความตกลงนี้จะต้องมีการให้สัตยาบันและการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร ณ กรุงเทปฯ โดยทันทีที่เป็นไปได้ ความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบหลังจากวันที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารและจะคงมีผลบังคับใช้มีกำหนดระยะเวลาช่วงแรกสิบปี หลังจากนั้น ความตกลงดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ต่อไปเป็นระยะเวลาช่วงละสิบปีซึ่งต่ออายุได้โดยอัตโนมัติ โดยภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะบอกลีกได้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าสิบสองเดือนแก่ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยสามารถแจ้งได้ในเวลาใดก็ได้หลังจากการสิ้นสุดปีที่เก่า อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบแล้วในขณะที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ บทบัญญัติของความตกลงนี้จะมีผลต่อไปเป็นระยะเวลาสิบปีนับจากวันที่มีการยกเลิก

ข้อ 13
บทบัญญัติสุดท้าย

ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับการลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีสัญญาฝ่ายหลังที่เกิดขึ้นก่อนการมีผลบังคับใช้ของความตกลงนี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามความตกลงนี้

ทำเป็นคู่ฉบับ ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พุทธศักราชสองพันห้าร้อยสี่สิบห้า ซึ่งตรงกับคริสต์ศักราชสองพันสอง เป็นภาษาดัตช์ ภาษามันเดลิง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตัวบททุกฉบับมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความ ให้ถือตัวบทภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับสหภาพเศรษฐกิจเบลโก-ลักเซมเบิร์ก
สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรเบลเยียม
ทำหน้าที่ทั้งในนามของตนเองและในนาม
ของรัฐบาลแห่งราชรัฐลักเซมเบิร์ก

(กียี เวอร์ฮอฟสตาตท์)
นายกรัฐมนตรี

สำหรับรัฐบาลวัลลูน

(กียี เวอร์ฮอฟสตาตท์)
นายกรัฐมนตรี

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ท.ช.ท.

(ทักษิณ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

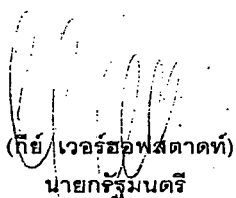
สำหรับรัฐบาลเฟลอมมิช

(พอล วาน แกรมเบอร์เกิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
การบริการสังคม และนโยบายต่างประเทศ

สำหรับรัฐบาลของเขตเมืองหลวงบรัสเซลส์

(กียู เวอร์ฮอฟสตาดท์)
นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวกของข้อ 2 วรรค 1 (ก)

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหมายถึง คณะกรรมการเพื่อความเห็นชอบสำหรับการลงทุนภายใต้ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับประเทศอื่น ๆ โดยมีกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน

2. กระบวนการสำหรับการยื่นขอความเห็นชอบของการลงทุน มีดังนี้

ก. ผู้ลงทุนของเบลเยียมหรือลักเซมเบิร์กจะต้องยื่นคำร้องขอเพื่อขอรับใบรับรองสำหรับการให้ความเห็นชอบการลงทุนต่อคณะกรรมการฯ ผ่านกระทรวงการต่างประเทศ โดยผู้ลงทุนดังกล่าวจะให้ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับการลงทุนนั้น ๆ

ข. ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาคำร้องขอของผู้ลงทุนโดยไม่ชักช้า โดยไม่ชอบและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ลงทุนทราบภายในระยะเวลา 60 วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอ ในกรณีพิเศษ หากคณะกรรมการฯ เห็นว่ามีความจำเป็น คณะกรรมการฯ อาจขยายเวลาในการพิจารณาคำร้องขอความเห็นชอบออกไปอีกเป็นระยะเวลา 60 วัน

3. โครงการการลงทุนที่อาจได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ จะเป็นการลงทุนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. การลงทุนที่ใช้เงินส่วนภายในประเทศส่วนใหญ่

ข. การทดแทนการนำเข้า

ค. การใช้แรงงานเป็นหลัก

ง. การมุ่งส่งออก

จ. การลงทุนที่ได้รับการส่งเสริม อาทิ ยา อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม เป็นต้น

ฉ. การถ่ายทอดความรู้ความชำนาญและเทคโนโลยีแก่คนไทย

